

Uz augšu sirdis!

*Lyugšonu un dzišmu grōmota
katōlim*

TREŠAIS IZDAVUMS.

Sakūpōja bk. dekans **S. Vaikuļs.**

Apgōdōja
Izdevn. „Katoļu grāmatnīca“ Rīgā,
ip. H Trops

1

9

3

9

APPROBATUR ET IMPRIMATUR

datum, A. D-ni 1939 — die 9 martii.

Nr. 1187

† **J. Rancans Eppus**
Vic. Generalis.

Cancellarius E. Stukels
Protonotarius Apostolicus.

Grāmatu un nošu spiestuve
„DARBS UN ZINĀTNE”
Rēzeknē, Atbrivošanas al. 29

Ģrūzamnūs svātku dīnu saroksts.

1939	5. febr.	22 febr.	9 apr.	18 majā	28 majā	8 jūnijā	26	3. dec.	1939
1940	21. janv.	7 febr.	24. mart.	2. majā	12 majā	23 majā	28	1. dec.	1940
1941	9. febr.	26. febr.	13. apr.	22. majā	1. jūnijā	12. jūnijā	25	30. nov.	1941
1942	1. febr.	18. febr.	5. apr.	14. majā	24. majā	4. jūnijā	26	29. nov.	1942
1943	21. febr.	10. mart.	25. apr.	3. jūnijā	13. jūnijā	24. jūnijā	23	28. nov.	1943
1944	6. febr.	23. febr.	9. apr.	18. majā	28. majā	8. jūnijā	26	3. dec.	1944
1945	28. janv.	14. febr.	1. apr.	10. majā	20. majā	31. majā	27	2. dec.	1945
Gods	Vacō aizgavēņa svātdina	Palnu dina	Leldinas	Jezus debesskōpšona	Vosoras svātki	Vyssv. sakramenta dina	Svātdīnu sk. pēc Vos. sv.	Pyrmō adventa svātdina	Gods

Izvylkumi nu Kanonim (Bazneicas lykumim) par svātdiņom, gavēnim un cytom Bazneicas dzeivē napīcīšamom lītom.

Obligatoriski svētejamās ir visas svātdiņas cauru godu; tad vēl šos svātku dīnas: pirmī Zīmas svātki 25. decembrī, Jaunais gods 1. janvarī, Treju Kēneņu dina 6. janvarī, Jezus debesīs kōpšonas dina, Vyssv. Sakramenta dina, Svātūs Pītera un Pōvula dina 29. jūnijā, V. J. Marijas debesīs pajimšonas d. 15. augustā, Vysu Svātūs dina 1. novembrī un V. J. M. Navaineigas Ījimšonas d. 8. decembrī. Klōt pi tō myusu veiskupijā svētejamās 2. febr. Svacaine, V. Marijas Pasludynōšonas d. 25. martā, J. Marijas dzimšonas d. 8. sept., V. J. Mōras zemes kēnenīnes svātku dina maja pyrmajā svātdiņā. Kotrā draudzē svētejama draudzes Patro-

na dīna. Šom dīnom kotram katō-
lam jōklausa sv. Mise un nav breivi
strōdōt un tērgōtīs.

Gavēņs.

Bazneicas lykumi izšķir atsa-
turēšonas un gavēņa dīnas. Atsa-
turēšonas dīnōs ir aizlīgts ēst ga-
ļu. Gavēņa dīnom leidz gausam var
ēst tik vīnu reizi dīnā, klōt pi tō at-
ļauts ir reitā un vokorā vīgls aizāds
pēc vītejō īroduma. Kad atsaturē-
šona un gavēņs sakreit kūpā, tad
navar ēst gaļas, bet pīna ēdīņus leidz
gausam var ēst tik vīnu reizi dīnā.
Jōatsatur nu gaļas vysom pīkt-
diņom. Jōatsatur nu gaļas un jō-
gavej, t. i. tik vīnu reizi dīnā jō-
ād leidz gausam, palnu dīnā, vysom
lelō gavēņa pīktdīnom un sastdī-
nom, goda catūrksnī — trešdīn, pīkt-
dīn un sastdīn — Zīmas svātku, Vo-
soras svātku, V. J. Marijas debesīs
pajimšonas un Vysu Svātūs vigili-

jōs. Gavēt vīn (tys zeimōj ēst ga-
ļu, bet tik reizi dīnā leidz gausam)
var vysōs lelō gavēņa dīnōs, izja-
mūt palnu dīnu, pīktdīnas un sast-
dīnas. /Atsaturēšonas lykums saista
vysus nu 7 godim, un gavēņa ly-
kums nu 21. leidz 60 godim. Obli-
gatoriskajōs svātku dīnōs gavēņa
nava.

Lyugsimēs.

REITA LYUGŠONAS.

Caldamīs nu gultas, dori svātō krysta zeimi un soki: † Dīva Tāva un Dāla un Svātō Gora vōrdā. Amen. Myusu Kunga Jezus Kristus vōrdā es ceļūs nu mīga. Lai jys mani svētej un vysusvātōkō jaunova Marija ar visim svātajim lai jam mani sovā gōdeibā. Lai ir slavāta svātō Trejadeiba tagad, vysod un myužēigi myužam. Amen.

Nūsametis ceļūs, lyudzīs:

Nōci, Svātais Gors, piļdi tovu ticeigū sirdis un tovas mīlesteibas guni jymōs īdedz, — tū, kurs caur vysaidu volūdu dažaideibu tautas sapuļcēji ticeibas vīneibā.

V. Nūsyuti Svātū Goru un tiks radeiti.

A. Un atjaunōsi zemes vaigu.

Dīvs, kas ticeigūs sirdis ar Svātō Gora apskaidrynōšonu mōcēji, dūdimums tymā pošā Gorā īsamīļōt lobōs lītōs un vysod baudeit jō prīcynōšonu. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

Izmūdnoy dzeivu ticeibu un pīlyudz Dīvu.

Vysusvātōkō Trejadeiba. Vīns Dīvs trejōs personōs, es stipri tycu, ka tu esi te klōtu. Es pīlyudzu tevi munā zamumā un nu vysas sirds grybu izteikt tev cīnēšonu un slavas aplīcynōjumus, kaidus tik spēju izteikt un kaidi pīdar tovai vysusvātōkai Majestatei.

Nūvēlej sevi Dīvam un pateic par jō žēlesteibom.

Muns Dīvs, es pazemeigi pateicu tev par vysom žēlesteibom, ar

kurom mani esi apdōvynōjis leidz šam laikam. Tovā žālsirdeibā tu atļōvi maņ sagaideit vēļ šū dīnu. Tōdēļ es grybu jū nūvēlēt kolpōšonai tev. Es upereju tev vysas munas šōs dīnas dūmas, vōrdus, dorbus un gryutumus. Svētej mani vysūs munūs ceļūs. Paleidz maņ šudiņ staigōt tovu ceļu, lai šōs dīnas kotrs breids byutu nūvālāts tev un vērzeits uz tevīm.

Apsajem sorgōtīs nu grāka.

Vysusoldonōkais Pesteitōjs, muns dīviškais paraugs. Šudiņ un leidz dzeives golam es grybu īt tovūs pādūs un tev pakaļ dareit. Tōpēc es apsajamu šudiņ sorgōtīs nu vysa ļauna un nu vysa, kas vad pi grāka. Es maneigi sorgōšu munus jyuteklus, lai jī mani naīvastu kārdynōjumā. Tymā nūdūmā es nūgloboju jūs tovā vysusvātōkā Sirdī. Ak, Kungs, sorgoj mani šudiņ un vysod.

Pīsauc Dīvu paleigā.

Muns Dīvs ! Tu zini munu vōjeibu. Tu zini, ka bez tovas žēlesteibas es naspēju izdareit nikō loba, Tōdēļ nanūlīdz maņ tōs žēlesteibas munas dvēseles vajadzeibom. Dūdi maņ spāku izasorgōšonai nu ļauna un nu vysa, kas maņ ir aizlīgts. Paleidz maņ veikt lobus dorbus, kurus tu nu mani gaidi. Dōvynoj maņ spāku, lai es pacīteigi panasu vysus gryutumus un pōrbaudejumus, jo taidi šudiņ mani pīmaklātu. Ar tovu žēlesteibu paleidz maņ napazaudēt oplom šōs dīnas; paleidz maņ šudiņ lobōk tevi pazeit, styprōk īmīļōt un uzticeigōk piļdeit tovu vaļu.

Kunga lyugšona.

Tāvs myusu, kas esi debesīs ! Svēteits lai top tovs vōrds. Lai atnōk tova vaļsteiba. Tova vaļa lai nūteik kai debesīs, tai ari vērs ze-

mes. Myusu ikdīniškū maizi dūdi mums šudiņ. Un atlaidi mums myusu porōdus, kai ari mes atlaižam sovim porōdnīkim. Un naīved myusu kārdynōšonā, bet atpestej myus nu ļauna. Amen.

Eņģeļa sveicynōjums.

Esi sveicynōta, Marija, žēlesteibas pylna, Kungs ir ar tevim. Tu esi svēteita storp sīvītem un svēteits ir tovas mīsas auglis — Jezus. Svātō Marija, Dīva Mōte, lyudzīs par mums grēcinīkim tagad un myusu nōves stuņdē. Amen.

Ticeibas aplīceiba.

Es tycu ikš Dīva, vysuvareigōkō Tāva, dabasu un zemes Radeitōja. Un ikš Jezus Kristus, jō vīneigō Dāla, myusu Kunga, kas ir ījimts nu Svātō Gora, pīdzimis nu Jaunovas Marijas, cītis zam Poncija Pilata, krysta pīkolts, nūmiris un paglobōts; nūkōpis eļnē, trešā dīnā aug-

šamcēlīs, uzkōpis debesīs, sēd pa lobajai vysuvareigō Dīva Tāva rūkai; nu turīnes jys atnōks tīsōt dzeivus un myrušus. Es tycu ikš svātō Gora, svātōs katōliskōs bazneicas, svātū draudzeibas, grāku atlaisšonas, mīsas augšamceļšonōs un myužēigōs dzeivōšonas. Amen.

Ticeibas akts.

Muns Dīvs, es tycu ikš tevis un ikš vysa tō, kū tu mums pasludynōji un caur svātu bazneicu pasnēdz ticešonai. Es tycu, ka tu, myužēigō patīseiba nikod navari maļdeitīs, ni cytus vest moldūs. Šajā ticeibā es grybu ar tovu paleigu dzeivōt un mērt.

Cereibas akts.

Muns Dīvs, es stipri ceru, ka myusu Kunga Jezus nūpalnu dēļ tu dōvynōsi maņ žēlesteibu šymā pasaulī un, jo piļdeišu tovas bauslei-

bas, dūsi maņ myužeigu laimi pēc nōves, tōdēļ ka tu pats tū esi sūlejis un sovūs sūlejums tu, ak Kungs, esi pastōveigs.

Mīlesteibas akts.

Muns Dīvs, es tevi mīļoju nu vyses sirds un nu vya spēka. Es mīļoju tevi vairōk par vysu, tōdēļ ka tu esi bezgaleigi lobs un bezgaleigas mīlesteibas cīneigs. Tevis dēļ es mīļoju munus tyvōkus, kai sevi pošu.

Goreiga komunija.

Nōci, mīlais Jezus, nōci munā dvēselē un dzeivoj pi manim. Tu esi muna gaisma, muna dzeiveiba, muna mīlesteiba un muns vīneigais monts. Pasauļs tevi napazeist, nagrib tevi pījimt un mīļot un tōdēļ nu tevīm nūsavērž, bet es grybu tevi mīļot, es tevi gaidu, tev zvēru uzticeibu leidz nōvei un myužam. Amen.

Litanija Vyssv. Jezus Vōrdam.

Kyrie eleison! Christe eleison,
Kyrie eleison!
Jezus klausī myus!
Jezus izklausī myus!
Dīvs Tāvs nu dabasim,
Dīvs Dāls, pasaulā Pesteitōjs,
Dīvs Svātais Gors,
Svātō Trejadeiba, vīns Dīvs,
Jezus, dzeivō Dīva Dāls,
Jezus Tāva spūžums,
Jezus, myužeigōs gaismas skai-
stums,
Jezus, gūda kēneņš.
Jezus, taisneibas saule,
Jezus, jaunovas Marijas Dāls,
Jezus, mīļojamais,
Jezus, apbreinojamais,
Jezus, varonais Dīvs,
Jezus, nōkamō myuža tāvs,
Jezus, lelōs padūmes eņģeļs,
Jezus, vysuvaronōkais,
Jezus, vysupacīteigōkais,
Jezus, vysupaklauseigōkais,
Jezus, rōms un pazemeigu sirdi

apsāžāloj par mums!

Jezus, škeisteibas mīļotōjs,
 Jezus, myusu mīļotōjs,
 Jezus, mīra Dīvs,
 Jezus, dzeiveibas devējs,
 Jezus, tykumu paraugs,
 Jezus, dedzeigs dvēseļu ma-
 klātōjs,
 Jezus, myusu Dīvs,
 Jezus, myusu patvārums,
 Jezus, nabogu tāvs,
 Jezus, ticeigūs dōrgmonts,
 Jezus, lobais ganeitōjs,
 Jezus, patīseigō gaisma,
 Jezus, myužeigō gudreiba,
 Jezus, bezgaleigais lobums,
 Jezus, myusu ceļš un dzeiveiba,
 Jezus, eņģeļu prīca,
 Jezus, patriarku kēneņš,
 Jezus, apostolu veidōtōjs un vo-
 dūņs,
 Jezus, evangelistu mōceitōjs,
 Jezus, mūcekļu styprums,
 Jezus, izzinēju gaisma,
 Jezus, jaunovu škeisteiba,
 Jezus, vysu svātū krūnis,

apsažāloj par mums !

Esi mums žēleigs, atlaid mums,
 Jezus !
 Esi mums žēleigs, izklausī myus,
 Jezus !
 Nu vysa ļauna,
 Nu ikvīna grāka,
 Nu tovas dusmes,
 Nu valna spūstim,
 Nu naškeisteibas gora,
 Nu myužeigōs nōves,
 Nu nūlaideibas tovōs īdvāsmōs,
 Caur tovas svātōs cylvāktop-
 šonas nūslāpumu,
 Caur tovu dzimšonu,
 Caur tovu bērneibu,
 Caur tovu dīvišku dzeivi,
 Caur tovom pyulem,
 Caur tovu nōves ceīņu un cīs-
 šonu,
 Caur tovu krystu un atstōteibu,
 Caur tovu geibumu,
 Caur tovu nōvi un paglobōšonu,
 Caur tovu augšamceļšonūs,
 Caur tovu debesīs kōpšonu,

izpestej myus, Jezus !

Caur tovu vyssvātōkō sakra-
menta īstateišonu,

Caur tovom prīcom,

Caur tovu gūdu,

O Dīva Jārs, kas nūceļ pasauļa grā-
kus, atlaid mums, Jezus !

O Dīva Jārs, kas nūceļ pasauļa grā-
kus, izklausī myus, Jezus !

O Dīva Jārs, kas nūceļ pasauļa grā-
kus, apsažāloj par mums !

Jezus, klausī myus !

Jezus, izklausī myus !

L y u g s i m ē s .

Kungs Jezus Kristus, kas esi tei-
cis: lyudzit un sajimsit, meklejit un
atrassit, klaudzynojit un jums tiks
atdareits, mes tevi lyugtin-lyudzam,
dūdi mums tovas dīviškōs mīlestei-
bas izjyutu, lai mes tevi ar vysu
sirdi, vōrdim un dorbim mīļōtu un
nikod napōrstōtu tevi gūdynōt.

Kungs, dūdi mums Tova Svātō
Vōrda pastōveigu baimi un mīlestei-

} izpest. myus,
Jezus !

bu, jo tu nikod naatstōj bez sovas
gōdeibas tūs, kū sovā seviškā mīle-
steibā stypryno. Kas dzeivoj un
vaļdej myužeigi myužam. Amen.

**Sevis nūvēlēšona Vyssv. Jaunovai
Marijai.**

Vysusvātōkō Marija, Dīva Dzem-
deitōja, muna mōte un glōbēja ! Es
steidzūs zam tova patvāruma : uz-
jem mani žēleigi, jo es ar lelu uztī-
ceibu nūvēleju sevi tovai žālsirdei-
bai. Esi maņ paleidzātōja dzeives
vōrgūs, esi maņ stypra glōbēja mu-
nā laiceigajā dzeivē, bet seviški
mēršonas stupdē.

**Sevis nūvēlēšona eņģeļam —
sorgōtōjam.**

Munas dvēseles sorgōtōjs, Dīva
eņģeļs ! Žēleigais Dīvs mani tev
uzticējis, tōdēļ mani sorgoj, apgais-
moj un vadej. Amen.

Kunga eņģeļs

Kunga eņģeļs pasludynōja Marijai,
Un jei ījēme nu Svātō Gora.

Esi sveicynōta, Marija ...

Raug, es asmu muna Kunga kol-
pyune,

Lai maņ nūteik pēc tova vōrda.

Esi sveicynōta, Marija ...

Un Vōrds topa mīsa,

Un dzeivōja storp mums.

Esi sveicynōta, Marija ...

V. Lyudzīs par mums, Svātō Dīva
Dzemdeitōja.

A. Lai mes Kristus apsūlejumu top-
tu cīneigi.

L y u g s i m ē s .

Tovu žēlesteibu, mes lyudzam,
tevi, ak Kungs, īlej myusu prōtā,
lai mes, kas caur eņģeļa sludynō-
šonu, asam pazynuši Kristus, tova
Dāla cylvāktopšonu, caur jō cīsšo-
nu uz krysta tyktu īvasti augšam-
ceļšonōs gūdeibā. Caur Kristu, myu-
su Kungu. Amen.

VOKORA LYUGŠONAS.

Nōci, Svātais Gors ... (kai reita
lyugšonōs).

**Pateic Dīvam par sajimtom
dōvonom.**

Ak muns vysulobōkais Dīvs, vy-
sužēleigōkais pasaūļa Radeitōjs un
Kungs! Es tycu ikš tevis, ceru un
tevi mīļuju nu vysas sirds. Es,
tovs **nacīneigais** kolps, pazemeigi
pateicu tev par vysom žēlesteibom
un labdarejumim, ar kurim tu ap-
dōvynōji šudiņ mani **nacīneigu** un
vysu pasauli. Seviški es pateicu tev
par tū, ka šudiņ munu dvēseli un
mīsu sorgōji nu ļauna. Byudams nī-
ceigs puteklis, es naspēju pīnōceigi
tev pateikt. Tōdēļ es upereju tev
vysas pateiceibas dūmas, jyutas un
vōrdus, kū tev izteice Jezus, tovs
vīneigais Dāls, svātō jaunova Mari-

ja un visi svātī. Ak Kungs, es lyudzu tevi, jū nūpalnu dēļ apgaismoj munu tymsu prōtu, lai, pazinis munus grākus, moldus un nūlaideibas, es nu vysas sirds par jim žālōtu un uz priķšu lobōtūs.

Dīvs Svātais Gors, gaismas olūts, skaidroj munu prōtu, dūdi maņ pazeit munu grāku ļaunumu, munas dvēseles beistamū stōvūkli un idvēs atsaturēšonu nu ļauna.

**Izdarejis sirdsapziņas izmeklēšonu,
žālōdams soki :**

Ak lobais un žēleigais Dīvs ! Tu redzi, cik lela ir muna napateiceiba. Un tūmār tu na tik mani nagribi atstumt nu tova tēviškō vaiģa, bet vēļ korsti gaidi, kad es atsaģrīzšu pi tevim. Redzi, šudiņ stipri asu maļdejīs un grākōjis. Tu saskoti pi manim daudzi nūlaideibu un vōjumu. Es naasu tyvōjīs tev ar lobim dorbim, bet stipri atsatōlynōjis nu tevis, muna vyslobōkō Tāva.

Es naasu cīneigs sauktīs par tovu bārnu, tōdēļ ka tik nūlaideigi tev kolpōju, tik moz tevi mīļōju.

Žēleigais Tāvs, jam vēreibā munu tymsumu un naspāku, jo taisni tō naspāka dēļ tik bīži pakreitu. Natēmej un napīdzeņ munus porōdus, bet žēleigi jūs pīdūdi tovas bezgaleigas žāļsirdeibas dēļ. Es žāloju nu vysas sirds par visim munim grākim, žāloju na tikai tōdēļ, ka grākōdams asu peļnejis taisneigu tīsu, bet žāloju sevišķi tōdēļ, ka asu pazaudējis tovu žēlesteibu un aizvaiņōjis tevi, munu vysulobōkū Dīvu. Nu šōs dīnas ar tovu paleigu grybu lobōtīs, uz visim laikim atstōt grēceigus parodumus un tevi ikdīnas korstōk mīļōt. Tik tu, muna cereiba, muns Dīvs, naatstōj mani.

Pīsabīdrōdams Kungam Jezum, munam golvai un kēneņam, vīnōdamīs ar vyssv. jaunovas Marijas un vysu svātū nūpalnim, es upereju tev munas dūmas, vōrdus un dor-

bus. Lai vyss ir tev par lelōku gūdu un lai kolpoj munam goreigajam lobumam. Muns Dīvs, tovā vysu-svātōkā vōrdā es tagad dūdūs nakts mīrā; lai tova tēviškō gōdeiba ir maņ drūšs patvārums. Kad es īmig-šu, lai muns gors pi tevim dus, lai muna sirds dorbojās tevi gūdynōdama un slavādama leidza ar tovim, svātajim. Jo tev patyktu vēļ šūnakt pasaukt mani tovas tīsas prīk-šā, es lyudzu tevi, muns Dīvs, esi žēleigs maņ grēcinīkam. Natīsoj mani pēc styngras taisneibas, bet pēc tovas bezmēreigas žālsirdeibas. Tūmār es ceru, ka maņ vēļ dūsi lai-ku dzeives izlobōšonai. Vysusol-donōkais Jezus, tovōs rūkōs es nū-dūdu munu goru, — lai pi tovas sirdis mīreigi dusu. Amen.

Lyugšona Vyssv. Jaunovai Marijai.

Vysužēleigō jaunova, vysulobōkō mōte un tim, kas tevi mīļoj, pēc Dīva vysudrūšōkō cereiba! Pakri-

tis pi tovom kōjom, es pazemeigi tevi lyudzu: izlyudz maņ grāku at-laiššonu, izlyudz maņ žēlesteibas un tykumus, lai es varātu patikt tovan Dālam. Izlyudz maņ paleigu nōkū-šai dīnai, lai tū es varātu dīvabai-leigōk nūdzeivōt, na kai pagōjušū. Amen.

Litanija Vyssv. Jaunovai Marijai.

Kyrie, eleison! Christe, eleison!
Kyrie, eleison!

Kristus, klausī myus! Kristus,
izklausī myus!

Dīvs Tāvs nu dabasim!
Dīvs Dāls pasauļa Pesteitōjs,
Dīvs Svātais Gors,
Svātō Trejadeiba vīns Dīvs,
Svātō Marija,
Svātō Dīva dzemdeitōja,
Svātō jaunovu jaunova,
Jezus Kristus mōte,
Dīva žēlesteibas mōte,
Vysuteirōkō mōte,
Vysuškeistōkō mōte,

lyudz Dīvu par mums!

Nanūzidzeigō mōte,
 Vysod jaunaveigō mōte,
 Mīleigō mōte,
 Breineigō mōte,
 Loba padūma mōte,
 Radeitōja mōte,
 Pesteitōja mōte,
 Vysugudrōkō jaunova,
 Gūda cīneigō jaunova,
 Slavejamō jaunova,
 Vareigō jaunova,
 Žēleigō jaunova,
 Uzticeigō jaunova,
 Taisneibas spūguļš,
 Gudreibas krāslys,
 Myusu prīcas īmeslis,
 Goreigais trauks,
 Cīnejamais trauks,
 Sevišķs dīvakolpōšonas trauks,
 Goreigō rūze,
 Davida tūrnis,
 Tūrnis nu zylūņa kaulim,
 Zalta noms,
 Dareibas skreine,
 Dabasu durovas,

Iyudz Dīvu par mums!

Reita zvaigzne,
 Sliminīku veseleiba,
 Grēcinīku glōbēja,
 Bēdeigū īprīcynōtōja,
 Kristticeigūs paleigs,
 Eņgeļu kēnenīne,
 Patriarku kēnenīne,
 Pravišu kēnenīne,
 Apostolu kēnenīne,
 Mūcekļu kēnenīne,
 Izzinēju kēnenīne,
 Jaunovu kēnenīne,
 Vysu svātūs kēnenīne,
 Bez pyrmdzymtō grāka ījimtō
 kēnenīne,
 Svātō rūžaiņa kēnenīne,
 Mīra kēnenīne,
 Mōras zemes kēnenīne,
 O Dīva jārs, kas nūceļ pasauļa grā-
 kus, atlaid mums, Kungs un Dīvs!
 O Dīva jārs, kas nūceļ pasauļa grā-
 kus, izklausi myus, Kungs un
 Dīvs!
 O Dīva jārs, kas nūceļ pasauļa grā-
 kus, apsažāloj par mums!

Iyudz Dīvu par mums!

Zam tova patvāruma steidzamēs, svātō Dīva dzemdeitōja! Myusu lyugšonas, lyudzam, nasmōdej myusu vajadzeibōs! Bet nu ikvīnas nalaimes vysod myus izglōb, slaveiga un svēteiga jaunova! Myusu vaļdneica, myusu vydūtōja, myusu aizbyldātōja! Samīrynoj myus ar sovu Dālu, īteic myus sovam Dālam, stōdi myus sovam Dālam prīkšā!

V. Lyudzīs par mums, svātō Dīva Dzemdeitōja!

A. Lai mes Kristus apsūlejumu top-tu cīneigi!

L y u g s i m ē s .

Dūdi mums, mes tevi lyudzam, o Kungs, ka mes tovi kolpi vysod byutu vasali kai dvēselē, tai ari mīsā, un caur slaveigōs, svātōs jaunovas Marijas aizbiļdeibu tyktu atpesteiti nu laiceigom skumem un baudiitu myužēigū prīcu. Caur Kristu myusu Kungu. Amen.

Munas dvēseles sorgōtōjs, Dīva eņģeļs! Žēleigais Dīvs mani tev uzticējis, — tōdēļ šūnakt mani sorgoj, aizstōv un glōb.

Kunga eņģeļs sludynōja Marijai ...
(kai reita lyugšonōs.)

Ticeigū dvēseles caur Dīva žāļsirdeibu lai dus mīrā. Amen.

† Caur svātō krysta zeimi nu myusu radzamazim un naradzamazim īnainīkim izpestej myus, myusu **Kungs** un Dīvs. Amen.

Guldamiš soki:

Ak Jezus, kas nūmiri par munim grākim! Munas dzeives pādejū breidi es nūvēleju tovai vysusvātōkajai Sirdei un gorā nūsagloboju to-vā atdareitajā sōnā. Kungs, sorgoj mani kai acis raugu!

SVĀTDĪNAS DĪVAKOLPŌŠONA.

Svātō Mise.

Pīzeime. Svātō mise ir vysulelōkō, vysusvareigōkō un vysuvērtēigōkō darbeiba myusu dīvakolpōšonā. Jei ir na vīnkōrši lyugšona, bet svāta darbeiba. Svātai misei ir vysucīšōks, byuteigs sakors ar Kunga Jezus uperu, kad Jys cīte un myra pi krysta un ar tū myus atpakaļ pārka Dīvam. Svātō mise ir na vīn Jezus upera pīminēšona, bet jō patīsa atdarynōšona un turpynōšona. Svātō mise ir tys pats Jezus upers, tikai bezasneigā veidā un klōt pi tō izpīldeits ticeigu saimē, tys ir: poša Jezus izpīldeits vīneibā ar ticeigajim lūceklim. Jezus ir pyrmais un golvonais uparātōjs; misē mes pīsabīdrojam jō dorbam un ar jū un caur jū pīlyudzam Dīvu, pateicam jam, pōrlyudzam

jū un lyudzam sev vysaidas dabasu svēteibas. Kas leidzuperej svātu misi, tys top par atpērķšonas upera daleibnīku. Katōlim bazneica pīsoka kotru svātdīn un svātku dīnom klauseit svātū misi. Vysulobōkais, varātu teikt, vīneigi dereigais miseš klauseišonas veids ir svātu misi leidzuperēt. Jōīsamōca mises darbeibu saprast, sekōt jai, jimt dzeivu daleibu; jōsapyulej īsadzeivōt Jezus lelō upera byuteibā un nūdūmā; gorā jōpīsabīdroj pristera darbeibai pi oltora; uz pristera lyugšonom, vysumozōkais, gorā jōatbiļd ar pīkrisšonu, (Amen) — bet ōreji jōītur taidis stōvūklis, kaidis lobōk atbylst atsevišķai svātōs darbeibas daļai un lyugšonom. Misē mes sanōkam ar sovom dōvonom: hostija — maize un veins, kū pristers uperej mises pyrma daļā, ir dūmōta, kai vysu klōtasubūs dōvona, — maize zeimoj myusu dzeivi, veins — dzeives prīcu. Nu konsekrācijas (pōrsvēteišo-

nas) breiža myusu dōvonu vītā uz oltora ir radīs Jezus Kristus, — Jō mīsa, kas beja nūdūta par mums, un jō asnis, kas tyka par mums izlīts uz grāku atlaisšonu. Nu šō breiža Jezus ir myusu upera dōvona, un jū mes zīdojam Dabasu Tāvam. Pi upera pīdar mīlasts. Kas leidzuperej Dīvam tik vērteigu dōvonu, kaida ir Jezus Kristus, tam Dabasu Tāvs dōvynoj vyslelōku labvēleibu un jū aicynoj pi svātō golda, kur snādz priķšā tū pošu upera dōvonu, — Jezu Kristu, baudeišonai. Komunijā teik nūslāgtas vysucīšōkōs draudzeibas saites ar Dīvu. Tōdēļ, vysumozōkais, gorā visim klōtasušim misē jōīt pi Dīva golda, bet vēļ lobōk ir, kad mises leidzuparātōji eistyn pījam svātū komuniju Sv. mises upers ir trepe, pa kuru myusu gors kōp debesīs pi Dīva, bet nūkōp atpakaļ bogōts ar vysaidom žēlesteibom, un vysulelōkō nu tom ir vīnkūpeiba ar Dīvu ...

Svēteišona.

Svātdinōs pyrms lelōs Mises pristers slacynoj tautu ar svēteitū yudini, uzdzīdōjis antifonu: Asperges me.

Koris dzīd:

Domine, hyssopo et mundabor lavabis me, et super nivem dealabor.

Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto, Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

Asperges me ... (kai augšōk.)

V. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.

R. Et salutare tuum da nobis.

Oremus. Praesta nobis, quaesumus Domine, hac aqua aspersis, sanitatem corporis, integritatem mentis, tutelam salutis, securitatem spei, corroborationem fidei. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Latviski:

Apslacynōsi mani, Kungs, ar hisopu un es teirs topšu: apmozgōsi mani, un es tikšu izbalynōts vairōk kai snīgs.

Apsažāloj par manim, Dīvs, tovā lelā žālsirdeibā. Gūds lai ir Tāvam un Dālam, un Svātajam Goram. Kai beja nu isōkuma, tai tagad un vysod un myužeigi myužam. Amen.

Apslacynōsi ... (kai augšōk.)

V. Kungs, parōdi mums tovu žālsirdeibu.

A. Un tovu pesteišonu dūdi mums.

L y u g s i m ē s .

Dūdi mums, mes tevi lyudzam, Kungs, caur šū apslacynōšonu ar yudini mīsas veseleibu, navaiņojamu prōtu, atbolstu pesteišonas ceļā, drūšu cereibu un stypru ticeibu. Caur Kristu, myusu Kungu. Amen.

Dzīsmē pyrms lelōs mises.

Krissim ņyu ceļūs mes pazemeigi, Lyugdami Jezu ļūti sirsneigi.

**Ticeigi, krissim piļni osoru
Pret šū lela upera oltoru!**

Veris uz ļaudim, dvēseļu bryu-
[gōns,

Esi jim žēleigs, o Jezus soldons!
Un mums, Pesteitōjs, apšķiņkoj
[sātas,

**Dūd zemei augļus un dryvas lā-
[tas!**

**Dūd mīru tautom, dūd sadareibu,
Mums veseleibu un laiku lobu.**

**Myužeigu dvēselem dūd dusēšonu
Caur šytō miša uperēšonu.**

**Atdūdam gūdu tev, Jezus dōr-
[gais,**

**Slavejam tevi, Dīvs vysusoldais,
Parōd mums visim sovu gōdeibu,
Un glōb ticeigūs zam sovu spōr-
[nu.**

**Ar tveikami sirdī uz tevim saucam,
Žēlesteibas tovas korsti lyudzam:
Paleidz mums tagad gūdynōt tevi,
Un dūd debesīs myužeigu laimi!**

SVĀTŌS MISES KLAUSEIŠONA.

K. Jezus cīšonas apdūmojūt.

1. Sv. Mises sōkums.

«Jezus pajēme nūmaļ divpadsmīt mōcekļu un ceļā tim saceja: Raug, mes ejam uz Jeruzalemu. un Cylvāka Dāls tiks nūdūts vērs Goreidznīkim un rokstu mōceitōjim: tī jū nūtīsōs uz nōvi un nūdūs pogōnim pīsmīšonai. šaušsteišonai. un krystā pīkaļšonai. un trešā dīnā jys pīsacels nu myrūnim.» (Mat. XX. 18.—19.)

Žēleigais Pesteitōjs! Brīsmēigōs cīšonas un nōve pi krysta, ar kuru tev beja jōatpērk pasauls, vīnmār stōvēja tovā pīkšā. Tu gribi, lai ari

mes, tovi bārni, vīnmār tōs pōrdūmōtu un pōrdūmōšonā smaltu bogōtas žēlesteibas. Tymā nūdūmā tu pavēlēji tovu pādejūs vakareņu upera darbeibu atkōrtōt un atdarinōt svātā misē. Raug, pašureiz es grybu leidzuperēt svātū misi gora vīneibā ar tevim un ar vysu bazneicu. **Dūdi maņ napīcīšamū žēlesteibu, lai es varātu sajimt vysus lobumus, kuru svātō upera daleibnīkim esi pīškeiris.** Atjaunoj munā prōtā tovus svātūs nūslāpumus, izmūdyno j manī **ticeibu, idadzyno j munā sirdī mīlesteibu un žālōšonu par grākim, sajusmyno j munu goru, lai, apdūmōdams, cik daudzi manis dēļ esi cītis, es piļneigi nūsadūtu tev un vysod byutu tovs. Amen.**

*2. Pristers skate grāku izzeišonu —
Confiteor.*

«Leidz ar sevīm jys pajēme tikai Pīteri un obejus Zebedeja dālus. Tad jys sōce grimt skumēs un izbailēs un

jim saceja: Muna dvēsele ir nūskumuse leidz nōvei, palicit šite un esit ar manim nūmūdā. Un pagōjis drusku tōlōk nu jim, jys pakryta uz vaiga un lyudzēs saceidams: Muns Tāvs, jo ir varams, šytys bikers lai paīt maņ garam. Tūmār na tai, kai es grybu, bet tai, kai tu (gribi).» (Mat. XXVI. 37.—39.)

Ak Jezus! Olivu dōrzā tu cīti par munim grākim un, kai gondarejumu par jim, uperēji ašneigus svīdrus. Tam laikam muna sirds nav žāluma satricynōta pat tovā nomā iējūt un, gaidūt tovu lelu nūslāpumu atdarynōšonu uz oltora, es ar vīnu palīku solts. Grāka mīlōšonas nūdaguļs kyup nazkur munas dvēseles dziļumā. Sōp'u pylmais Pesteitōjs! Dūd maņ žēlesteibu nūžālōšonai par grākim un grāka izskauzšonai nu munas dzeives. Lai nūžālōšonas guņs izdadzinoj munu sirdi nu grāka ryusas un lai mani sagatavoj tai, ka es varātu cīneigi pīsada-

leit svātajā uperā un sajimt jō augļus. Amen.

3. *Pristers oltoru bučoj.*

«Raug. pīgōja klōt Judass, vīns nu tim divpadsmit, un ar jū lels ļaužu pulks ar zūbynim un rungom vērsgo: eidznīku un tautas vacōkū uzdavumā. Bet nūdevējs beja jim devis zeimi, saceidams: Kuru es pabučōšu, tys ir jys, jemit jū cīši. Tyuleņ, pīgōjis par Jezus, jys saceja: Esi sveicynōts, mōceitōj! un jū pabučōja. Bet Jezus jam saceja: Draugs, kō tu te atgōji? Tūlaik jī pīgōja klōt, pacēle pret Jezu rūkas un jū sakēre.»

(Mat. XXVI. 47.—50.).

Muns Pesteitōjs! Judasa nūdevēja nūzygums un gols maņ idvēš baiļes un šausmas. Raug, tovs apostols, kas trejs godi staigōja ar tevīm un redzēja vysus tovus breinumus, izdareja tik lelu nūzygumu, ka lobōk jam byutu bejis nadzimt. Cik stipri maņ jōsabeist muna vōjuma, cik stip-

ri jōsasorgoj, ka kaida kaisleiba na-
 aptymsōtu muna gora un mani naī-
 gryustu pōrkōpuma bezdibinī! Sor-
 goj mani, lobais Jezus, nu tōs vysu-
 lelōkōs nalaimes. Lobōk lai tyuleņ
 kreitu nadzeivs, na kai es kaut kod
 tovu žēlesteibu pōrdūtu par breidi
 nateiras baudas. Raug, šudiņ nūdū-
 du tovā reiceibā munu breiveibu.
 Pakaļ staigōt tev un vysōs lītōs piļ-
 deit tovu vaļu ir muna vysukorstōkō
 gribēšona. Tikai tu, kurs dūdi lobu
 gribēšonu, dūd ari spāku jōs izpiļ-
 deišonai. Amen.

4. *Pristers soka: Kyrie, eleison.*

«Un tī, sajāmuši Jezu, aizvede pi
 vēsgoreidznīka Kaifasa, kur sasalaseja
 rokstim mōceiti un vacōki (Mat.
 XXVI, 37.), tī centeigi meklēja Je-
 zum preteigas līceibas, lai jū nūtisōtu
 uz nōvi, bet naatroda... Bet jys
 klusēja un nikō naatbiļdēja. Tad ot-
 kon vēsgoreidznīks jō vaicōja: Vai tu
 esi Kristus, Svātō Dīva Dāls? Jezus

atbiļdēja: Es asmu un jjus redzēsīt
 Cylvāka Dālu sēžam pa lobajai (Dīva)
 vysvareibas rūkai un atejam vērs de-
 bess mōkūnim. Tad vēsgoreidznīks
 pōrplēse sev drēbes un saceja: Kam
 mums vajadzeigi līcinīki? Jjus taču
 dzērdējot zaimōšonu. Kai jums lī-
 kās? Jī visi klīdze: Šytys ir nūdū-
 dams nōvei.» (Mk. XIV, 55.—64.).

Pasauļa Tīsōtōj! manis dēļ tu
 pasadevi nataisneigai tīšai un cīti
 vysaidu pīsmišonu un nagūda da-
 reišonu. Cik reižu es asmu tevi
 saucis pi sova aprūbežōtō prōta tī-
 sas, napasadūdams tovas apredzei-
 bas reiceibai un plikōjis tevi ar zai-
 mōšonu, kūrēšonu un lōstim! Cik
 reižu, **napīmynādams** tova pīmāra
 un **panōceļšonas**, es asmu bejis na-
 pacīteigs, dusmeigs un dūmōjis par
atribšonu! Bet tagad, tova pacītei-
 bas un lēnprōteibas pīmāra pīvylkts
 un aizrauts, es apsajamu nikod na-
 saraudōt pret tovas apredzeibas va-

deibu, nikod pōrgaļveigi tyvōkō nātīsōt, naapvainōt un visim pīdūt nu sirds. Tikai tu paleidz maņ šūs sūlejumus izpiļdeit. Amen.

5. *Pristers dzīd: Gloria un Dominus vobiscum.*

«Pīteram asūt pogolmā. pīnōce pi jō vīna vērs Goreidznīka kolpyune un. īraudzejuse Pīteri syldūtīs. vārdamōs uz jū saceja: Ari tu beji ar Jezu nu Nazaretes. Bet jys līgdamīs saceja: Ni es zynu, ni saprūtu, kū tu runoj. Un jys izgōja ōrā uz priķšpogolmu. Un gaiļs aizdzīdōja. Tad otkon tei kolpyune. jū īraudzejuse, saceja klōtasūšim: Šytys ir vīns nu tim. Bet jys otkon aizalīdze. Pēc moza breiža klōtasūši saceja Pīteram: Patīši, tu nu jim esi, tu taču esi galilejīts. Tad jys sōce lōdētīs un zvērētīs: Es pavysam tō cylvāka napazeistu, par kuru jyus runojat. Un tyuleņ gaiļs ūtru reizi aizdzīdōja.» (Mark. XIV, 66.—72.).
«Atsagrīzis atpakaļ. Kungs pasavēre

uz Pīteri un Pīters īgōdōja tū vōrdu, kuru Kungs beja sacejis: Koleidz gaiļs pōrdzīdōs, tu Mani trejskōrteigi aizalīgsi. Jys, izgōjis ōrā, gauži raudōja.»
(Luk. XXII, 61.—62.).

Muns Jezus, Pītera aizalīgšona tev beja ļūti sōpeiga. Pīters, izvālātais bazneicas stulps un atspaidis, nūsabeida kolpyunes un zvērēdamīs golvōja, ka tevis napazeist. Tik pat sōpeiga tev ir tovu ticeigūs napastōveiba, mozdūšeiba un svōrsteišonōs storp Dīvu un pasauli. Raug, tovi īnaidnīki atklōti tevi apvainoj, tovai bazneikai pīsprīž nōvi un vadynojās tovu dorbu iznycynōt. Bet mes, tovi bārni, klusim, tova gūda naaizstōvam, mes beistamēs bezdīveigu apsmīkļa, kaunejamēs, ka asam tovi, un ar klusēšonu gribim līcynōt, ka tevis napazeistam. Žēleigais Jezus, met sōpeigu skatīni uz manim un uz visim mozdūšeigim katōlim. Lai tova žēlesteiba atgōdinoj mums, kū

tev asam sūlejuši. Dūd mums ryugti apraudōt senejū nauzticeibu un paleidz mums sajimt drūšu prōtu pi tevim turētīs, tova vōrda nasakau-nēt un uzskateit par laimi, jo tevis dēļ mums byutu kas jōcīš. Amen.

6. *Pristers isōc: Oremus un dzid lyugšonas.*

«Tad jī splōve jam vaigā un syta ar dyurem. Citi otkon syta jam par vaigu un saceja: Pravītoj mums, Kristus, kurais tev syta.»

(Mat. XXVI, 67.—68.).

Myužēigais Tāvs! Caur tova Dā-la naizsokamom sōpem un pīsmīšonu, kū jys cīte tīsas naktī, pagrīz ausi uz bazneicas zemeigom lyugšonom. Raug, mes tovi bārni leidza ar pristeri ceļam uz tevim acis, sirdis un rūkas un gaidom nu tevis vysaidu paleiga žēlesteibu un svēteibu myusu dzeivei. Bez tevis mes asam timsi, vōji, mozdūšēigi un nateiri. Bez tevis mes nikō naspējam.

Napīmiņ myusu seneju grāku un nauzticeibas. Deļdej, kas myusu sirdsapziņu komoj. Nūvērz nu mums vysu ļaunu. Apdōvynoj ar svēteibom myus, myusu mōjas, myusu rodus un tautu. Caur myusu Kungu, Jezu Kristu, tovu Dālu, kas ar tevim dzeivoj un vaļdej svātō Gora vīneibā myužēigi myužam. Amen.

7. *Pristers losa izvylkumu nu Apostolu grōmotom.*

«Reitam atejūt, visi vērs goreidznīki un tautas vacōkī nūsprīde Jezu nūnōvēt. Un sasējuši jū, aizvede un nūdeve apgobola pōrvaļdnīkam Pilatam.»

(Mat. XXVII. 1.—2.). «Un sōce jū apsyudzēt saceidami: Mes atrodom, ka šytys cyldynoj myusu ļaudis, ka aizlīdz moksōt keizaram nūdūkļus un sludynoj, ka šys asūt Kristus kēneš.»

(Luk. XXIII. 2.—4.).

Lobais Jezu! Cik apbreinojams beja žaidu oklums! Tevi, cytkōrt tāvim sūleitū, godu tyukstūšom gai-

deitū Pesteitōju, jī na tik napazyna, bet vēļ īneida, nūsprīde iznycynōt un apsyudzēja svešzemes pōrvaļdnīkam. Bet par tū jū mōja tyka atstōta tukšā, svētneica tyka sabrucynōta, bet poši izkaiseiti pa vysu pasauli, visim smōdejami un naīradzami. Tik pat šausmeigs ir daudzu cylvāku oklums myusu laikūs. Tevi, — myužeigu gaismu, jī nagrib pazeit. Tevi, žēleigu Pesteitōju, nagrib pījimt un pīlyugt. Tovus sakramentus smōdej. Tovū atklōtu patīseibu sauc pi sova aprūbežōtō prōta tīsas un pīsprīž jai nōvi. Bez tevis grib ceļt un nūstyprinōt sabīdreibas un tautas labklōjeibu. Tevi izslādz nu lykumdūšonas, nu saimes un nu audzynōšonas. Ak, kas nūtikis ar pasauli, kad jys tev durovas aizdareis? Pasauļs sabruks tymsumā, moldūs un grākūs. Taisneibas un mīlestibas vītā vaļdeis viļteiba un pōrspāks. Žēleigais Jezus! Pasorgoj cylvākus nu taidas nalaimes.

Naatļauņ bezdīveibai lapni rīzt golvu. Pazamoj pōrdrūšūs bezdīveibas sludynōtōjus; napaklauseigus savoldi ar dzeļža reiksti. Sorgoj myusu tautu nu naticibas plyudim. Paai-cynoj spējeigus un svātus ticeibas sludynōtōjus un jūs svīdrus svētej. Pador, ka ticeibas gors plauktu myusu zemē. Kungs, pavairoj mums ticeibu. Amen.

8. *Pristers dzīd Evangelija izvylkumu.*

«Īraudzējis Jezu. Erods ļūti prīcōjōs. Jys jau seņ jū gribēja redzēt, jo beja daudzi par jū dzērdējis un cerēja īraudzeit nu jō kaidu breinumū. Un jys daudz kō vaicōja, bet Jezus tam nikō naatbiļdēja. Erods reizē ar sovejim jū nycynōja un izsmēja un izsmikļa dēļ apviļcis jam boltu drēbi. nūsyuteja atpakaļ uz Pilatu.»

(Luk. XXIII. 8.—11.).

Jezus, Pasauļa gaisma! Sludynōjums par tevim cytkōrt žeidim izalyka īļāunōjums, bet pogōnim iza-

rōdeja kai naprōts. Ari šudiņ tova svātō mōceiba pasaulam ir izsmīkļa priķšmats. Tamlaikam tovim ticeigim evangelijs ir Dīva styprums un gudreiba. Kas jū klausa un pylda, jymā atrūn paslāptu dōrgmontu. Tova mōceiba mums rōda taisnu un drūsu ceļu uz laimi šymā pasaulī un aizvad uz myužeigū prīcu debesīs. Par nalaimi, mes bīži ejam plotu pasaula ceļu. Pōrōk lels ir cylvāka vōjums. Myusu dūmas nu mozom dīnom paušās uz ļaunu. Pasaula prīki myus vylynoj un mes bīži dorom na tū, kū uzskotam par lobu; bet tū, kū nūtīsojam kai ļaunu. Tevi saucam par mōceitōju un vodūni, un tūmār tovus svātūs lykumus pōrkōpam, tai ka caur mums tovs vōrds teik zaimōts. Bet, atkrīsdami nu tevis, mes apslūdzejam sovu sirdsapziņu, uzveļam sev taisneigas strōpes smogumu un sovu dzeivi dorom nalaimēigu. Ak Jezus! Dor myusu izpesteišonas dorbu leidz golam.

Veidoj myus par jaunim cylvākim, kas pēc Dīva padūma radeiti. Īroksti tovus vōrdus dzili myusu sirdīs. Dūd mums īsamīlōt tovis lykumūs un jūs piļdeišonā atrast sūleitu moksu. Amen.

9. *Pristers uperej hostiju un bikeri ar veinu.*

«Tad Pilats pajēme Jezu un nūšaušteja.» (Jōn. XIX. 1.).

«Apgobola pōrvaldnīka karaveiri nūvede Jezu uz tīsas nomu un tur salaseja pi jō vysu nūdaļu. Tad, nūvyļkuši jam drēbes, apsedze jū ar sorkonu mēteli. Un, nūpynuši ēršku krūni, uzlyka jū uz golvas un īlyka jam lobajā rūkā nīdri. Un atsamatuši pret jū ceļūs, izasmēja jam saceidami: Esi sveicynōts. judu kēneņ. Un apspļau-deidami, jēme nīdri un syta jam par golvu.» (Mat. XXVII. 27—30.).

Ak Jezus! Labprōt pasadūdams nažēleigai šaušteišonai un krūņošonai ar ērskim, tu atsarodi rōmō,

pacīteigō Dīva jāra lūmā, kurā beji īsadzeivōjis jau nu dzeives sōkuma. Tu esi myusu upera dōvona, myusu augstais pristers un starpnīks storp pakritušim cylvākim un storp Tāvu. Myusu porōdi pi Dīva ir bezmāra un aprēkina leli, un poši nikod tūs naspējam nūmoksōt. Tu esi myusu porōdu dzēsējs, tu esi eistais Dīva jārs, kas vysa pasauļa grākus deļdej, tu esi Dīva Dāls, bet ari myusu ciļts golva un priķštōvs, tu esi mīra slēdzējs un samīrynōtōjs. Tovā vōrdā izpiļdeitōs lyugšonas snīdz dabasu augstumus un teik izkauseitas. Tōdēļ mes vysuzemeigōk lyudzam tevi, lobais Jezus, pīlaid myus par šō tova upera daleibnīkim. Jam myusu gūdynōšonas, pateikšonas, pōrlyugšonas, savīnoj jōs ar tovejom un uperej Dabasu Tāvam, kai tovas eistōs. Tovōs rūkōs mes salīkam myusu nīceigōs dōvonas: myus pošus, myusu dvēseli un mīsu ar vysom spējom, myu-

su dzeivi, liktini un vysu, kas mums ir. Stōdi myus priķšā Dīvam. Nu šō laika mes gribim pīdarēt Dīvam. Tovōs rūkōs salīkam ari myusu zemeigōs lyugšonas. Snīdz jōs dabasu Tāvam, kai tovas eistōs lyugšonas. Lai caur šū mises uperēšonu plyust mums nu dabasim bogōtas svēteibas. Amen.

10. *Pristers mozgoj rūkas.*

«Pilats radzādams, ka nikas nav panōkams, jo trūksnis ceļās arvīnu lēlōks, pajēmis yudini, nūmozgōja rūkas ļaužu priķšā, saceidams: Es naasmu vaineigs par šō taisneigō asni, tei ir jyusu pošu lita! Tad vyss pyuļs atbyldādams saceja: jō asnis lai kreit uz mums un uz myusu bārnim.»

(Mat. XXVII. 24.—25.)

Žēleigais Tāvs! Klausūt un leidzuperejūt šū sv. misi mes ar ticeibu un mīlesteibu atkōrtojam vōrdus: «Jō asnis lai nōk uz mums un myusu bārnim.» Lai plyust tova Dāla

asnis uz mums un lai nūmozgoj myus nu visim grāku traipejumim. Jō asnis lai izdzīdej myusu dvēseles nu visim vōjumim. Lai jō asnis plyust un lai myus dora teirus un svātus. Lai Jezus asnis vysas ticeigu dvēseles padora ražeigas ar daudzi svātom gribēšonam, nūdūmim un pasōkumim. Lai Jezus svātais asnis plyust uz bazneicu un lai jū dora augleigu, tai ka jei dzemdeitu daudzi svātu veiru, daudzi svātu pasaukumu un byutu pōrpiļneiga ar skaistim un svātim pasōkumim un dorbim. Amen.

11. *Pristers dzīd prefaciju, vai pateikšonas dzīsmi.*

«Pilats, nūlēmis gondareit ļaužu gribai, palaide jim Barabu, bet Jezu nūdeve šausteišonai un krystā pīkaļšonai.» (Mark. XV, 15.).

Uz augšu sirdis! Tyvojās vysu-svātōkais breidis. Eņgeli nūkōp nu dabasim un ar svātu baili nūstoj ap-leik oltoram. Gaidūt tū breidi, pri-

sters aicynoj sakūpōt dūmas, gorā lidōt uz augšu, — pateikt vysu dōvonu Devējam un dzīd pateikšonas dzīsmu. Ak Lelais Dīvs! Tu esi vysa loba īsōkums un vysu žēlesteibu olūts. Tovu labdareišonu mes naspējam saskaiteit. Tevī mes dzeivojam un kustim. Ikvīns myusu breidis ir tevis dōvynōts. Breineigi myus radeji, vēļ breineigōk atpērki. Mums kryta reikstes, sūds, nagūds, nōve un myužeiga pazusšona. Lai myus nu tō pesteitu, tu sovu eistū Dālu nūdevi cīsšonom un nōvei. Kai cytaiž lai izsokam pateikšonu par vysu, kū mums esi darejis, jo na salymdami puteklūs tovā prīkšā un leidza ar visim dabasim saceidami: **Svāts, svāts, svāts Kungs, kara pulku Dīvs. Dabasi un zeme ir tovas gūdeibas piļni.** Lai ir slava augstumūs! Amen.

12 *Pristers sōc Kanonu.*

«Un pabeiguši izsmišonu, nūjēme

nu jō mēтели un apvytkuši jū jō pošā drēbēs, aizvede jū krystā pīkaļšonai.»

(Mat. XXVII. 31.).

Vysužēleigais Tāvs! Caur myusu Kungu, Jezu Kristu, tovu vysumīleigōku Dālu, mes tevi pazemeigi lyudzam: pījem šytū svātū uperu, kuru pats Jezus Kristus ar pristera rūkom tev uperej. Leidza ar tū uz oltora mes nūlikam myusu vōrgus, skumes, gryuteibas un vajadzeibas. Svātais Tāvs! Sorgoj un glōb tovu goreigu saimi, — katōlisku bazneicu, — jū izploti vysā pasaulī, bet jōs īnaidnīkus pazamoj un atgrīz. Jem sovā apsardzeibā Kristus vīt-nīku vērs zemes, — Romas tāvu, svētej dorbus un svīdrus visim, kas bazneicas dryvā strōdoj. Attōlynoj nu mums vysas nalaimes: mērus, bodu un karu. Iznycynoj storp tautom škaļdeišonūs un naidu. Dūd nūvōrgušajam pasaulam baudeit mīru. Pador, ka tovu ticeigūs storpā vaļ-

deitu eistyna brōleiba un vīneiba. Pīmiņ tovā žāļsirdeibā myus pošus, myusu draugus, rodus un labdarus, un vysus, par kurim mums jōlyudz. Lai šys bezgaleigi vērteigais upers visim sagōdoj remdejumu, drūšeibu un prīcu. Amen.

13. *Pristers lyudzās par dzeivim.*

«Pakaļ pēc jō gōja lels ļaužu pulks un sīvītes, kuras pēc jō raudōja un bādōjōs. Jezus atsagrīzis jom saceja: Jeruzalema meitas, naraudit par mani, bet gon raudit par sevi un sovim bēr-nim. Jo, raug, atīs dīnas, kad saceis: Svēteigas ir naaugleigas, kuru mīsas nav dzemdējušas un kryutis nav bārōjušas. Tad saceis koļnim: **Gōzītēs uz mums.** — un pakoļnim: **Apklōjit myus! Tōdēļ ka jo tai nūteik ar zaļu kūku, kas tad byus ar sakoltušu?** — **Reizē ar jū vede iznycynōšonai divejus slapkovas.** (Luk. XXIII. 27.—32.).

Ak Pesteitōjs! Mums patīši jōraud par sevīm un par myusu brō-

lim myusu sirds okluma un cītsirdēibas dēļ. Nikas naspēj myus aturēt nu ļauna. Mes jamam daleibu tovas bezgaleigās mīlesteibas nūslāpumūs, bet poši palīkam solti. Pi kotras svātās mises pōrdūmojam, cik dōrgi tev moksōja myusu atpērķšona, un tūmār, grākūs dzeivōdami, dorom tū, ka tovas cīsšonas un nōve atteiceibā uz mums ir bez panōkuma. Ar sajusmu mes izjyutam un pōrdzeivojam tovas sōpes un ryugtu nōvi, bet, atkrisdami vacajūs grākūs, tevi otkon krystā kaļam un tovu vysusvātōkū asni, — kurs ir myusu atpērķšonas moksa, pīsmējam un neivojam. Bāda mums, jo naizalobōsim! Jo tu, zaļais zareņš, dīviškō atlase, par pasauļa grākim beji tik tōli satrikts, ka cylvāka izskota tevī napalyka, kas tad byus ar mums, kas grākōdami nu tevis atkreitam, nūkolstam un tik sada-dzynōšonai asam dereigi? Ak Jezus, pazudušu maklātōjs un glō-

bējs! Satric myusu sirdis. Lai osoru straume plyust nu grēceigom acim. Apsažāloj par myusu aizamaļdejušim brōlim. Dūd visim grēcinīkim atsagrīzšonas žēlesteibu. Raugīs uz mums, Kungs, un mes atsagrīzsim pi Tevis. Amen.

14. *Pristers hostiju un bikeri pacel.*

«Un jys. nasdams krystu. izgōja uz tū vītu. kuru sauc pīres vītu, žaidu volūdā Golgota. Tur jū pīkola krystā un reizē ar jū divi cytus, — vīnā un ūtrā pusē, bet Jezu vydā. Pilats beja licis pagatavōt uzrokstu un nūvītōt tū uz krysta. Tymā beja raksteits: Jezus Nazarejīts, judu kēneņš.»
(Jōn. XIX, 17.—19.).

Es pilyudzu tevi, dīviškais Pestitōjs, kas esi klōt zam sakramenta zeim'ū aizkora un salymstu munā zamumā. Ar vysudziļōkū ticeibu un cereibu grīzūs pi tevim. Dzīdej munu dvēseli, jo es asmu tev grākōjis. Teirej mani nu visim grā-

ka traipeklīm, dvēs manī pōrdabi-
skū dzeivi un ar svātumu apstoroj
mani. Lai ir cīneits un gūdynōts
vysusvātōkais sakraments, — myu-
su Kunga Jezus Kristus eistyna mī-
sa un asnis. Amen.

15. *Pristers pēc pacelšonas lyudzās*

«Garamgōjēji jū zaimōja. kratei-
dami golvas un saceidami: Še tev. nū-
jauc ņyu svētneicu un trejōs dīnōs uz-
ceļ jū: kōp ņyu zemē nu krysta un
pestej pats sevi. Taipat izasmēja vērs-
goreidznīki un rokstim mōceiti, cyts
cytam saceidami: Cytus pesteja, bet
pats sevis pesteit naspēj. Kristus, Iz-
raeļa kēneņ, nūkōp ņyu nu krysta, tad
mes redzēsīm un ticēsīm. (Mark. XV.
29.—32.). Bet Jezus runōja: Tāvs,
pīdūd jīm, jo tī nazyna, kū dora.»
(Luk. XXIV. 39.).

Jezus, Sōp'ū Kēneņ! Dzeivōdams
vērs zemes, tu runōji: «Un kad es
byušu paaugstynōts, tad vysus viļk-
šu pi sevis.» Uzjimdams par mums

krysta nōvi, tu pīrōdeji bezgaleigu
mīlesteibu. Tei mīlesteiba spēceigi
pīvalk, pat spīž cylvāku sirdis pi to-
va krysta. Ak, krystā systais Pe-
steitōjs! Pīveļc ari myus, te klōt-
asušūs, pi tova krysta un saisti pi jō
ar mīlesteibas saiškīm, jo krystā ir
myusu cereiba, dzeiveiba un izpe-
steišona. Dūd mums saprast krysta
nūslāpumu. Tu mōcēji myus na ti-
kai krystu nest un mīļōt, bet vēļ
myus pošus krystā kaļt. Tovas mī-
lesteibas spīsti, mes jamamēs myu-
su ļaunōs kōreibas krystā kaļt un
nūmērdēt. Atpērkdams myus ar
dōrgu moksu, tu dareji myus par
sovim lūceklīm. Lai tad grāks na-
volda myusu mērsteigajā mīsā! Lai
myusu mīsa ar visīm lūceklīm un
jyuteklīm ir vysleidz kai paralizeita,
kai nadzeiva priķš ļaunim dorbim!
Dūd mums žēlesteibu, ka, nūmyruši
grākam, mes dzeivōtu Dīvam vīn,
jū gūdynōtu un cīneigi nosōtu myu-
su mīsōs. Amen.

16. *Pristers dzīd: Pater noster.*

«Nu sastōs stuņdes leidz deveitai tymsums apklōja vysu zemi. Deveitā stuņdē Jezus sauce lelā bolsā: Muns Dīvs, kōdēļ esi mani atstōjis?»

(Mat. XXVII. 45.—46.)

Žēleigais Tāvs! Tu tik īmīļōji pasauli, ka sovu vīneigu Dālu devi krystā pīkaļšonai un jō brīsmēigā nōvē ticeigim sagatavōji goreigu atdzimšonu un Dīva bārnu gūdu. Pōrdūmōdami tova Dāla šausmeigōs sōpes, mes, tovi bārni, vīnōdamīs ar tū pošu Jezu Kristu, myusu Kungu, pīlyudzam tevi un tev pateicam. Jezus izlītais asnis nu šō oltora sauc uz tevim pēc atlaisšonas. Ak, napīmiņ myusu seneju nūzygumu. Pījem žēleigi myusu lyugumus. Tu, kas sova eistō Dāla nasaudzēji, bet par mums jū nūdevi, vai gon reizē ar jū mums vysa nadevi? Jo Dāla nažālōji, vai tad kō cyta mums žālōsi. Raug, tys tovs Dāls, Jezus

Kristus, myusu vysu vītā un vōrdā ceļ uz tevim pōrdūrtōs rūkas. Svātais Tāvs, pījem jō un myusu lyugšonas un dūd mums izpesteišonai napīcīšamōs žēlesteibas un svēteibas, bet seviški tū lelū žēlesteibu — vīnmār pīminēt un just, ka mes asam tovi bārni, Dīva dzymums, izvālātō un svātō ciļts. Dūd mums tevi gūdynōt izdailōtom, teirom dvēselem, Dīva bārnu gūdu augsti vērtēt un vysod ar pylnu uzticeibu tevi pīsaukt. Tova tēviškō apredzeiba lai vysur myus vadej un nu vysa ļauna pasorgoj.

Tāvs myusu, kas esi debesīs . . .

17. *Pristers pōrlauž hostiju un dzīd: Pax Domini.*

«Kad ņyu Jezus baudeja etiki, sacēja: Izapiļdeja: Un pīlicis golvu, atdeve goru.» (Jōn. XIX. 28.—30.)

Ak Dzeivō Dīva Dāls! Kad cylvāks beja nōvi peļnejis, tad, lai jū nu myužēigōs nōves izpesteitu, tu,

navaineigais Dīva jārs, uzjēmi vy-subrīsmēigu krysta nōvi un tovā pōrdūrtajā sōnā mums atdareji dzeiveibas olūtu. Pateikdami tev par tū bezgaleigū mīlesteibu, mes upe-rejam tev šudiņ myusu dzeivi un nōvi. Vai dzeivōsim, vai mērsim, mes gribim byut tovi. Caur tovu ryugtu nōvi uz krysta, dūd mums, žēleigais Pesteitōjs, pādeju žēlesteibu : škērtīs nu šō pasauļa vīneibā ar tevim. Paleidz mums ar tovu žēlesteibu vīnmār byut gotovim uz nōvi un ar dagūšim lukturim rūkā gaideit tovas atnōkšonas. Ak, Jezus, kas mīlōdams myus nūmiri pi krysta, apsažāloj par šūbreid mērstūšim ! Dūd, lai tovi ticeigi mērtu taisneigā nōvē. Amen.

18. *Pristers syt kryutīs un tad pījam sv. hostiju.*

«Tad Jezups nu Ārimatejas, kas beidamīs judu, tikai nūslāpti beja Jezus mōceklis. Iyudze Pilatu. lai atļau-

tu pajimt Jezus mīsu. Un Pilats at-lōve. Tad jys aizgōjis nūjēme Jezus mīsu. Ari Nikodems, kas pyrmū reizē beja atgōjis pi jō naktī, atgōja un atnese ap symts mōrcēnom myrras un aloes maisejuma. Jī pajāmuši Jezus mīsu, ityna reizē ar smōrdeigom zōlēm lynu autūs. — šytaids globōšonas veids judim beja parosts. Klōt pi tōs vītas, kur jū krystā pīkola, beja dōrzs. Dōrzā beja jauns kops, kurā vēl nīkas nabeja gulējis. Tamā tad, judu sa-sagatavōšonas dīnas dēļ ilyka Jezus mīsu, jo tys kops beja tyvu.»

(Jōn. XIX. 38.—42.).

Soldonais Jezus ! Tovai mīlesteibai nabeja dīzgon nūmērt par cylvākim. Mīlōdams myus leidz golam, tu cīššonu pīkšvokorā istōdeji brei-neigu sakramentu, kurā zam maizes un veina zeimem, mums snēdz tovu. eistynu mīsu un asni. Aicynōdams myus pi svātō golda mīlastes, kura ir tova upera nūslāgums, tu gribēji,

lai mes ar tevim vysucīšōk vīnōtūs un byutu spējeigi dzeivōt tev, ar tevim un tevī. Pylns mīlesteibas tu aicynoj myus vysus pi tova svātō golda, na tik aicynoj, bet pīrunoj, skubynoj un pat draud saceidams: Jo jyus naēssit Cylvāka Dāla mīsas un nadzersit jō ašņa, tad jums nabys dzeives ... Tamlaikam napa-teiceigi cylvāki raunās nūst nu tova mīlesteibas golda un vēļ vysaidi atsataisnoj. Dōrgais Jezus! Sorgoj mani nu taida okluma. Izmūdynoj munā gorā naremdejamu izolkumu pēc svātō sakramenta bareibas. Atrauni munu sirdi nu viļteigō pasaūļa mīļōšonas. Caur tovu nōvi un apglobōšonu dūd maņ žēlesteibu cīneigi un īspējami bīži tyvōtīs pi tova golda. Lai muna dvēsele ir tevis cīneigs dzeivūklis. Cik es byutu laimeigs, jo šymā breidī es varātu Tevi pījimt! Es asmu izalcis pēc tevis un grybu tevi apsveikt, kai vysupateikamōkū vīsu, munas sirds

mōjā. Kur tad es īšu, kur atrasšu sirdei remdējumu, jo na pi tevis, munas sirds Dīvs! Pi tevis ir myužei-gōs dzeives vōrdi, pi tevis ir gaisma, prīca un laime. Nōc, Jezus, un dzeivoj ar mani. Amen.

19. *Pristers soka: Dominus vobiscum.*

«Eņģeļs saceja sīvītem: Nasabeistit. Es zynu, ka jyus meklejit Jezu, kas beja pīkolts krystā. Te jō vairs nava. Jys pasacēle augšam, kai beja īprīkš sacejis. Ejit šur un raugit vītu, kur Kungs beja paguļdeits.»

(Mat. XXVIII. 5.—6.).

Es sveicynoju tevi, Jezus, Vareigais nōves uzvarātōjs! Caur tovu augšamceļšonūs paleidz mums sarasteit ļaunu parodumu un kaisleibu saiškus un augšamceļtīs uz jaunu dzeivi. Un kai tu, reizi augšamcēlīs, vairs namērsti un nōvei nav par tevim nikaidas varas, tai paleidz mums caur tovu žēlesteibu pi senejim grākim nasagrīzt un nūpeļneit

gūda augšamceļšonūs postora dīnā.
Amen.

20. *Pristers dūd svēteibu un losa
evangeliju.*

«Golā jys pasarōdeja tim vīnpad-
smit, kad jī sēdēja pi golda. Jys pōr-
mete jim jūs naticēibu un cītsirdeibu,
ka jī naticēja tim, kas jū pēc augšam-
ceļšonūs beja redzējuši. Tad jys jim
saceja: Īdami pa vysu pasauli, sludy-
nojit evangeliju vysai radeibai. Kas
ticēs un pījims kristeibu, tys byus iz-
pesteits, bet kas naticēs, tys byus pa-
zudynōts.» (Mark. XVI. 14.—16.).

«Un raug, es asmu ar jums pa vysom
dīnom leidz pasauļa golam.» (Mat.
XXVII. 20.). «Un Kungs Jezus ty-
ka pajimts dabasūs un atsasāda pa Dī-
va lobajai rūkai.» (Mark. XVI. 19.).

Kungs Jezus Kristus! palic ar
mums! Bez tevis mes asam timsi,
vōji un naspējeigi. Palic ar tovu
bazneicu, jū atbolsti un sorgoj. Pa-
lic ar visim ticeigim, jūs gaismoj,

**styprynoj, prīcynoj un ved pi svā-
tuma. Dūd mums taidu žēlesteibu,
ka, atsakratejuši nu zamom un na-
teirom pasauļa lītōm, mes acis un
sirdis caltu uz augšu, kur tu esi pa
lobai rūkai pi Dīva un kur mums sa-
gatavōji pastōveigu laimes mitekli.
Dūd mums lobu prōtu, tys ir : žēle-
steibu meklēt un atrast prīcu lobōs
un svātōs lītōs. Palic ar mums, kad
vokors matās ... Esi mums klōtu,
kad kārdynōjumi un dzeives nosta
myus nūspīss. Palic ar mums, kad
messis dzeives vokors, kad nōve
klaudzynōs pi durovom. Lai tova
klōtbyutne sekmej tū, ka vysas lī-
tas pīpaleidzātu myusu dvēseļu lo-
bam. Uz tevim, Kungs, mes pasa-
ļaunam, — lai tad napalīkam kaunā
ci myužam. Amen.**

Mises klauseišona, sekojūt prīsteram.

*Pristers ar pīkolpōtōjim nūkōp nu
oltora pakōpem un īsōc misi.*

Pristers. † Dīva Tāva, Dāla un
Svātō Gora vōrdā. Amen.

P. Es īšu pi Dīva oltora.

K. Pi Dīva, kas mani prīcynoju nu
jauneibas godim.

42. psalme.

P. Izsprīd maņ tīsu, ak Dīvs, aiz-
stōv munu lītu nagūdeigas tau-
tas prīkšā, paglōb mani nu līškei-
gim un nataisneigim cylvākim.

K. Tu taču esi Dīvs, muns styp-
rums ! Kōdēļ mani atstyumi ? Kō-
dēļ es nūskumis staigoju, kad
īnainīks mani vojoj ?

P. Syuti maņ tovu gaismu un tovu
patīseibu ; lai tōs mani vadej un

aizvad uz tovu svātū kolnu un
tovōs nūmetnēs.

K. Un es īšu pi Dīva oltora; pi Dī-
va, kas mani prīcynoju nu jaunei-
bas godim.

P. Un es slavēšu tevi uz kūklem,
ak Dīvs, muns Dīvs; kōdēļ skum-
sti muna dvēsele un kōdēļ esi
uztraukta.

K. Cer uz Dīvu; es vēļ slavēšu jū —
munu pesteišonu un munu Dīvu.

P. Gūds lai ir Tāvam un Dālam un
Svātajam Goram.

K. Kai beja nu īsōkuma, tai tagad
un vysod un myužeigi myužam.
Amen.

P. Es īšu pi Dīva oltora.

K. Pi munas prīcas un līgsmeibas
Dīva.

P. **Myusu paleigs ir Kunga vōrdā.**

K. **Kas ir radejis dabasus un zemi.**

P. **Es atsazeistu vysuvareigōkajam
Dīvam, svātajai jaunovai Marijai,
svātajam erceņgeļam Mikeļam,
svātajam Jōņam Kristeitōjam,**

svātajim apostolim Pīteram un Pōvulam, visim svātim un jums, brōli, ka es asmu daudzi grākōjis dūmōs, vōrdūs un dorbūs. Muna vaiņa, muna vaiņa, muna vyslelōkō vaiņa! Tōdēļ es lyudzu svātū jaunovu Mariju, svātū erceņgeli Mikeli, svātū Jōni Kristeitōju, svātūs apostolus Pīteri un Pōvulu, vysus svātūs un jyus, brōli, aizlyugt par mani pi Kunga, myusu Dīva.

K. Lai vysuvareigōkais Dīvs apsažāloj par tevi un, atlaidis tovas grākus, lai īvad tevi myužeigā dzeivōšonā.

P. Amen.

K. Es atsazeistu vysuvareigōkajam Dīvam, svātajai jaunovai Marijai, svātajam erceņgeļam Mikeļam, svātim apostolim Pīteram un Pōvulam, visim svātim un tev, tāvs, ka es asmu daudzi grākōjis dūmōs, vōrdūs un dorbūs. Muna

vaiņa, muna vaiņa, muna vyslelōkō vaiņa! Tōdēļ es lyudzu svātū jaunovu Mariju, svātū erceņgeli Mikeli, svātū Jōni Kristeitōju, svātūs apostolus Pīteri un Pōvulu, vysus svātūs un tevi, tāvs, aizlyugt par mani pi Kunga, myusu Dīva.

P. Lai vysuvareigōkais Dīvs apsažāloj par jums, un, atlaidis jyusu grākus, lai jyus īvad myužeigā dzeivōšonā.

K. Amen.

P. Lai vysuvareigōkais un žēleigais Kungs pīšķir mums tīsas meikstynōšonu, apsažālōšonu un atlaisšonu par myusu grākim.

K. Amen.

P. Dīvs atsagrīz pi mums un dzeivynoj myus.

K. Un tova tauta prīcōsīs ikš tevis.

P. Kungs, parōdi mums tovu žālsirdeibu.

K. Un tovu pestišonu mums dūd.

S. Domine ex- P. Kungs, iz-
audi oratio- klausi myusu
nem meam. lyugšonu.
M. Et clamor K. Un muna
meus ad te saukšona lai
veniat. it pi tevis.
S. Dominus vo- P. Kungs lai ir
biscum. ar jums.
M. Et cum spiri- K. Un ar tevim
tu tuo. ari.

Pristers, tyvōdamīs oltoram, klusu lyudzās.

Ak, Kungs, atjam, lyudzams, numums myusu nataisneibas, lai mes varātu tyvōtīs pi lelajim svātumim ar teiru dvēseli. Caur Kristu myusu Kungu. Amen.

Pristers, salicis rūkas uz oltora, lyudzās.

Mes lyudzam tevi, Kungs, tovu svātū, kuru kauli te (oltorā) ir, un vysu svātū nūpalnu dēļ, pīdūd maņ grākus.

*Pristers losa nu grōmotas mises sōkumu, kuru latiniski sauc Introitus. *)*

Kungs ir styprums jō tautai. Jys ir apcītynōtō glōbšonas vīta Jō Svaidētajam. Pestej, Kungs, tovu tautu un svētej tovu montōjumu. Vadej jūs un atbolsti par visim myužim.

Ps. Uz tevim es saucu, ak Kungs, muna klipts: naesi nadzērdeigs uz mani, ka laikam, tev klusūt es naptotu leidzeigs tim, kas nūkōpe kopu dūbē.

Gūds lai ir Tāvam un Dālam un Svātajam Goram. Kai beja nu īsōkuma, tai tagad un vysod un myužēigi myužam. Amen.

Kungs ir styprums ... (Jōatkōrtoj vyss leidz Ps.).

Pristers pameišom ar pīkolpōtōjim soka, bet kocis tū pošu dzid.

S. **Kyrie eleison.** P. Kungs. apsažāloj.

*) Mises grūzamōs daļas te teik pajimtas nu 6. svātdinas pēc Vosoras Svātkim.

M. Kyrie eleison.	K. Kungs, apsa- žāloj.
S. Kyrie eleison.	P. Kungs, apsa- žāloj.
M. Christe elei- son.	K. Kristus, apsa- žāloj.
S. Christe elei- son.	P. Kristus, apsa- žāloj.
M. Christe elei- son.	K. Kristus, apsa- žāloj.
S. Kyrie eleison.	P. Kungs, apsa- žāloj.
M. Kyrie eleison.	K. Kungs, apsa- žāloj.
S. Kyrie eleison.	P. Kungs, apsa- žāloj.

Priesters svineigi dzīd eņģeļa dzīsmu:

S. Gloria in ex- celsis Deo.	P. Gūds Dīvam augsteibā!
---------------------------------	-----------------------------

*Priesters losa klusu, bet koris dzīd
latiniski:*

Un vērs zemes mīrs lobas vaļas
cylvākim. Mes tevi teicam, mes
tevi slavejam, mes tevi pīlyudzam,

mes tevi gūdyņojam, mes pateicam
tev tovas lelōs gūdeibas dēļ. Ak
Kungs Dīvs, dabasu Karaļs, ak Dīvs
vysuvareigōkais Tāvs! Ak Kungs
vīndzymušais Dāls, Jezus Kristus!
Ak Kungs Dīvs, Dīva Jārs, Tāva
Dāls! Tu, kas nūceļ pasauļa grā-
kus, apsažāloj par mums. Tu, kas
nūceļ pasauļa grākus, pījem myusu
lyugšonu. Tu, kas sēdi pi Tāva lo-
bōs rūkas, apsažāloj par mums. Tu
vīneigi esi svāts, tu vīneigi esi
Kungs, tu vīneigi esi vysuaugstō-
kais — Jezus Kristus, tu, kas ar Svā-
tū Goru esi Tāva gūdeibā. Amen.

Priesters apsagrīzis pi tautas dzīd:

S. Dominus vo- biscum.	P. Kungs lai ir ar jums.
M. Et cum spiri- tu tuo.	K. un kors: Un ar tevīm ari.

*Priesters nu grōmotas dzīd vīnu vai
vairōkas lyugšonas.*

P. L y u g s i m ē s. Ak vareigais
Dīvs. kam pīdar tys. kas ir vyslo-

bōkais. īspīd myusu sirdīs mīlestību uz tovu vōrdu un sekmej pi mums dīvbejeibas pīaugumu. lai vyss, kas (pi mums) ir lobs. daboj nu tevis styprynōjumu un tys. kū styprynōji. lai bauda tovas lab-sirdeibas gōdeigu paleigu. Caur myusu Kungu Jezu Kristu. tovu Dālu. kurs ar tevi vīneibā ar Svātū Goru dzeivoj un volda par visim myužu myužim.

K. *un koris: Amen.*

P. *Lyugsimēs* Ak Kungs, aiz-sorgoj, lyudzam, myus nu visim nalaimes gadejumim dvēselē un mīsā un, aizbyldūt par mums svātajai jaunovai Marijai, Dīva dzemdeitōjai, ar svātū Jezupu, ar svātajim apostolim Pīteri un Pōvulu un ar visim svātajim, dūd mums žēleigi pesteišonu un mīru, lai bazneica, pōrspējuse vy-sas preteibas un moldus, kolpōtu tev natraucāti un breivi.

Dīvs, kas breineigajā sakra-mentā atstōji mums tovas cīsšonas pīmiņu, dūd mums, lyudzam, tai gūdynōt tovas mīsas un ašņa svātūs nūslāpumus, ka mes vīn-mār justu pi sevis tovas atpēr-šonas augļus. Kurs dzeivoj un voldi vīneibā ar Svātū Goru par visim myužim.

K. *un koris: Amen.*

Pristers dzīd gobolu nu apostolu rokstim.

P. *Lasejums nu svātō apostola Pōvu-la vēstules rōmīšm. (Rom. 6.).*

Brōli, mes visi, kas ikš Jezus Kristus asam kristeiti, asam kri-steiti ar jō nōvi. Tai tad caur kristeišonu ar nōvi mes asam lei-dza ar jū paglobōti un, kai Kri-stus caur Tāva gūdeibu cēlēs nu myrūnim, tai ari mums jauna dzeive jōdzeivoj. Jo caur lei-dzeibu jō nōvei mes tykom jymā ipūtāti, gon tiksīm (caur leidzei-

bu) ar jō augšamceļšonūs. Mes zinim, ka myusu vacais cylvāks ir leidza krystā systs, lai grēceigō mīsa pazyud un mes lai vairs nakolpojam grākam. Kas ir miris, tys ir izraiseits nu grāka. Bet jo leidz ar Kristu asam myruši, mes ticim, ka leidz ar jū dzeivōsim. Un mes zinim, ka Kristus, pīnacēlis nu myrūnim, vairs namērst. Nōvei nav vairs par jū varas. Kas zeimōjās uz mēršonu, jys ir miris par grāku, kas zeimōjās uz dzeivōšonu, jys dzeivoj Dīvam. Ari jyus sevi uzskotat par taidim, kas ir myruši grākam, bet kas dzeivoj Dīvam ikš Kristus Jezus myusu Kunga.

K. Lai ir pateikšona Dīvam.

Pristers losa dažus pantus, kas latiniski saucās graduale.

Atsagrīz, Kungs, mozulīt tyvōk un ļauņ tovim kolpōtōjim tevi pīlyugt.

Kungs, tu esi bejis myusu patvārumš nu paaudzes leidz paaudzei. Alleluja. Alleluja.

Tevī, ak Kungs, ir muna cereiba: lai es nikod napalīku kaunā: saskaņā ar tovu taisneibu, izpestej mani. Pīlic maņ tovu ausi, ōtri, izglōb mani. Alleluja.

Pristers, pīsalicis oltora vydā, lyudzās.

Škeisti munu sirdi un munas lyupas, ak vysuvareigōkais Dīvs, tu, kas profetam Izaijam škeisteji lyupas ar kvālušū akmiņteņu, un dori mani tik teiru, caur tovu labvēleigū apžālōšonu, ka es byutu cīneigs sludynōt tovu svātū evangeliju. Caur Kristu myusu Kungu. Amen.

Lai Kungs ir munā sirdī un munās lyupās, tai ka es cīneigi un pīnōceigi jō evangeliju sludynōtu.

Pristers kreisajā oltora pusē dzīd:

S. Dominus vo- P. Kungs lai ir
biscum. ar jums.

M. Et cum spiri- tu tuo.	K. Un ar tevīm ari.
S. Sequentia san- cti Evangelii secundum Marcum.	P. Izjāmums nu svātō Evange- lija pēc svātō Marka.
M Gloria tibi Domine.	K. Slava Tev. ak Kungs!

Mark. 8

Tū laiku: kad lels ļaužu pulks be-
ja pi Jezus. un tim nabeja kū ēst. Jys
sasaucis mōcekļus. teice jim: Maņ žāl
ļaužu pulka. jo. redzi. jau treša dīna.
kai tī uzatur pi manis un tim nav kō
ēst: jo es tūs atlaistu uz mōjom na-
ādušus. jī salymtu ceļā. tōdēļ ka daži
nu jīm ir atgōjuši nu tōlīnes. Un
mōcekli atbildēja Jam: nu kurīnes kas
varātu jūs pabarōt ar maizi te tūksnesī?
Jys vaicōja nu tim: Cik maizes ku-
kuļu jums ir? Tī teice: septeni. Un
Jys jēme septenus maizes kukuļus. pa-
teice. lauzēja un deve sovīm mōceklim.
lai tī izdola. un jī izsnēdze ļaužu pul-

kam. Un tim beja nadaudz zyvu.
Jys ari tōs svētēja un lyka izsnēgt. Un
tī ēde un tyka pabarōti; un nu atlyku-
šajom druponom pīlasēja septenas pei-
tines. Bet ādōju beja, apmāram, čet-
ras tyukstūšas. Un jys tūs atlaide.

M. Slava tev, Kristus!

Pristers īsōc ticeibas aplīceibu.

S. Credo	in	P. Es tycu ikš
unum Deum.		vīna Dīva.

Pristers losa, bet koris dzīd tōlōk:

Vysuvareigōkō Tāva, dabasu un
zemes, vysu radzamūs un naradza-
mūs lītu Radeitōja. Un ikš vīneigō
Kunga Jezus Kristus, vīnpīdzymuša
Dīva Dāla. Jys ir Tāva dzymdynōts
pyrms visim myužim, Dīvs nu Dīva,
gaisma nu gaismas, eistais Dīvs nu
eistō Dīva, dzemdeits, na radeits, vī-
nas byuteibas ar Tāvu; caur jū vy-
sas lītas topa. Jys par mums cyl-
vākim un myusu izpesteišonas dēļ
nūkōpe nu debesim. Un jys tyka

īmīsōts caur Svātū Goru, nu jauno-
vas Marijas un **topa cylvāks**. Jys
tyka par mums krystā systs Poncija
Pilata laikūs, cīte un tyka apglobōts.
Un Jys augšamcēlēs trešā dīnā, sa-
skaņā ar rokstim, un uzkōpe de-
besīs, sēd pi Tāva lobōs rūkas. Un
nu turīnes jys nōks ar gūdeibu dzei-
vū un myrušū tīsōtu, jō vaļsteibai
nabyus gola. Un ikš Svātō Gora,
Kunga un Dzeivynōtōja, kurs iza-
ceļ nu Tāva un Dāla, kurs leidza
Tāvam un Dālam teik pīlyugts un
gūdynōts, kurs ir runōjis caur pro-
fetim. Un ikš vīnas svātas katōliskas
un apostoliskas bazneicas. Es aplī-
cynoju vīnu kristeibu uz grāku at-
laisšonu. Un es gaidu myrušūs aug-
šamceļšonūs un nōkušō myuža dzei-
vōšonu. Amen.

S. Dominus vo-
biscum.

M. Et cum spiri-
tu tuo.

P. Kungs lai ir
ar jums.

K. Un ar tevīm
ari.

*Pristers dzīd «Oremus — lyudzamēs»
un losa pyrms uperēšonas pantu. kuru
latiniski sauc Offertorium.*

Muni sūli stipri turīs uz tovom
stygom. munas kōjas nasadūrsta. Pī-
lic tovu ausi un izklausi mani. Parōd
tovu breineigu apžālōšonu, tu, kas iz-
glōb pasaļaunušūs uz tevīm, ak Kungs.

Pristers uperej maizi un soka:

Pījam, svātais Tāvs, vysuvarei-
gōkais un myužeigais Dīvs, šū bez-
vaineigū upera dōvonu, kuru es,
tovs nacīneigais kolpōtōjs, upereju
tev, munam dzeivajam un eistajam
Dīvam, par munim nasaskaitamim
grākim, apkaitynōjumim un nūlai-
deibom un par visim apleik stōvū-
šim, kai ari par visim kristeigim
dzeivajim un myrušajim, — lai maņ
un jim tei uperēšona pīpaleidz uz
izpesteišonu un myužeigu dzeivōšo-
nu. Amen.

*Priesters ilīdams veinu un yudini
bikeri, soka:*

Dīvs, kas cīnejamu cylvāka byuteibu breineigi radēji un vēļ breinei-gōk pi pyrmveida vedi, dūd mums caur šū yudiņa un veina nūslāpumu topt par Jezus Kristus, tova Dāla, myusu Kunga dīveibas daleibnīkim, kai jys topa par myusu ciļvēceibas leidzdaleibnīku. Kurs ar tevīm vīneibā ar Svātū Goru dzeivoj un vol-da myužeigi myužam. Amen.

Priesters uperej bikeri ar veinu un soka:

Mes uperejam tev, ak Kungs, pesteišonas bikeri, lyugdami tovu žālsirdeibu, lai jys teik uzjimts tovas dīviškōs majestates priķšā, kai soldona kyupynōjama smarža par myusu un vysa pasauļa izpesteišo-nu. Amen.

*Priesters, saliciš rūkas uz oltora.
lyudzās.*

Kungs, pījam myus, kas asam zemeigi gorā un sabarztu sirdi, un

myusu uperēšona šudiņ lai tai teik izpiļdeita tovē priķšā, ka jei patyk-tu tev, ak Kungs Dīvs!

*Priesters paceļ rūku un krysta upera
dōvonas, saceidams:*

Nōc, Svātdareitōjs, vysuvareigō-kais un myužeigais Dīvs un svētej šōs upera dōvonas, kuras mes asam sagatavōjuši tovam svātajam Vōr-dam.

Priesters mozgoj rūkas un soka:

25. psalme.

Es mozgoju sovas rūkas navai-neibas atziņā un staigoju apleik to-vam oltoram, ak, Kungs.

Lai es dabōtu dzērdēt slavēšo-nas bolsu, un daudzynōtu vysus to-vus breinumus.

Kungs, es mīloju tova noma krōšņumu un tovas majestates pī-mōjōšonas vītu.

Nagaisynoj munu dvēseli leidz ar bezdīveigim, ak Dīvs, un munu dzei-vi ar ašņa veirim.

Jūs rūkōs ir nataisneibas (dorbi),
jū lobō rūka ir pylna (nataisneibas)
dōvonu.

Bet es staigoju navaineibas at-
ziņā; izpērc mani un apsažāloj par
mani.

Munas kōjas turīs uz taisnō ceļa;
es slavēšu tevi sapuļcēs, ak Kungs.
Gūds lai ir Tāvam ... Kai beja
nu isōkuma ...

Pristers pīsalīcis oltora vydā, lyudzās:

Pījem, svātō Trejadeiba, šū upe-
rēšonu, kuru mes snādzam tev, pī-
mynādami Jezus Kristus, myusu
Kunga cīsšonu, augšamceļšonūs un
debesīs kōpšonu un gūdynōdami
svātū jaunovu Mariju, svātū Jōni
Kristeitōju, svātūs apostolus Pīteri
un Pōvulu un šūs (kuru atlikas ir
oltorā) un vysus svātūs; lai vinim
tei paleidz gūdam, bet mums izpe-
steišonai, un tī, kuru pīmiņu svinim
vērs zemes, lai aizbiļd par mums de-

besīs. Caur tū pošu Kristu myusu
Kungu. Amen.

Pristers grīžās pi klōtasūšim un soka:

Lyudzit, brōli, lai muns un jyu-
su upers teik pījimts pi Dīva, vys-
vareigōkō Tāva.

K. Lai Kungs pījam šū uperu nu to-
vom rūkom sovam Vōrdam par
slavu un gūdu, ari mums un vy-
sai bazneicai par lobu.

P. (klusu) Amen.

*Pristers losa klusu lyugšonu, kura
latiniski saucās «Secreta».*

Ak Kungs, esi samīrynōts caur
myusu lyugšonom un šōs tovas tautas
upera dōvonas žēleigi pījam, un, lai
nivīna sūlejuma dorbs nabyutu par
nīku un nivīna lyugšona naskanātu
tukšā, dūd mums patīši sajimt, kū ar
ticeibu lyudzam. Caur myusu Kungu
Jezu ...

Izklausī myus, Dīvs, myusu Glō-
bējs, un caur šō nūslāpuma spēku aiz-
stōv myus nu visim dvēseles un mīsas

īnaidnīkim un dōvynoj mums tagadejā dzeivē žēlesteibu, gūdeibu nōkušā.

Ak. Kungs, pīškir. lyudzam. tovai bazneicai vīneibas un mīra žēlesteibu, jo ņyupat uparātōs dōvonas tū mistiski priķštōda. Caur myusu Kungu Jezu Kristu, tovu Dālu, kurs vīneibā ar Svātū Goru dzeivoj un volda.

*Priesters klusas lyugšonas pabeidz dzi-
žūt. pādejūs vōrdus, tad īsōc un dzid
pateikšonas dzīsmu, kuru latiniski sauc
«praefatio».*

S. Per omnia saecula saeculorum.
P. Par visim myužu myužim.

M. Amen.
K. un kors:
Amen.

S. Dominus vobiscum.
P. Kungs lai ir ar jums.

M. Et cum spiritu tuo.
K. Un ar tevim ari.

S. Sursum corda!
P. Sirdis uz augšu!

M. Habemus ad Dominum
K. Asam pacālu-
ši uz Kungu.

S. Gratias agamus Domino Deo nostro.
P. Pateiksim Kungam myusu Dīvam.

M. Dignum et iustum est.
K. Tei ir cīneiga un taisneiga līta.

Patīši tei ir cīneiga un taisneiga, pīnōceiga, un pesteišonu sekmejūša līta, ka mes vysur un vysod pateiktu tev, svātais Kungs, vysuvarīgōkais Tāvs, myužēigais Dīvs. Tu ar tovu vīnpīdzymušū Dālu un Svātū Goru esi vīns-vīneigais Dīvs, vīns-vīneigais Kungs, na vīnā vīneigā personā, bet vīnas byuteibas Trejadeibā. Jo, kū mes, pateicūt tovam atklōjumam, tycam par tovu gūdeibu, taidu pat dūmu, bez kaidas starpeibas, asam par tovu Dālu, taidu pošu ari par Svātū Goru. Taidā veidā, izzeidami eistū un myužēigū Dīveibu, mes pīlyudzam i personōs

dažaidu, i byuteibā vīneibu, i gūdeibā leidzeibu. Tevi slavej eņģeli un erceņģeli, kerubi un serafi; tī nasarimst vīnumār varoni uzsaukt un vīnā bolsā teikt:

Pristers r. noj klusu, bet koris dzīd:

Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt coeli, et terra gloria tua. Hosanna in excelsis!	Svāts, svāts, svāts Kungs. kara pulku Dīvs. Dabasi un zeme ir Jō gūdeibas piļni. Lai ir slava augsteibā!
---	--

Benedictus qui venit in nomine Domine. Hosanna in excelsis!	Svēteigs ir, kas nōk Kunga vōrdā. Lai ir slava augsteibā!
---	---

Pristers paceļ rūkas, tad, pīsalīcis, klusu lyudzās:

Vysužēleigōkais Tāvs, caur Jezu Kristu, tovu Dālu, myusu Kungu, mes Tevi zemeigi lyugtiņ-lyudzam, lai tu pījimtu un svēteitu šos dō-

vonas, šos svātnūdavas, šū svātu bezvaineigu uperējumu. Vyspyrms mes uperejam tev jū par tovu svātū katōļu bazneicu; lai tev patyktu jai dōvynōt mīru, jū sorgōt un apvīnōt pa vysu pasauli leidz ar tovu kolpōtōju, myusu pavestu N., ar myusu veiskupu N. un ar visim patīseigōs, katōliskōs un apostoliskōs ticeibas izzinējim.

Pristers pīmin dzeivūs.

Pīmiņ, ak Kungs, tovus kolpōtōjus un kolpyunes N. N. . . . un vysus apleik stōvušūs, kuru ticeiba tev ir zynoma un dīvabaileiba pazeistama, par kurim mes tev uperejam, vai kuri poši uperej tev šū slavēšonas uperu par sevi un par visim sovejim, ryupādamīs par sovu dvēseļu atpērkšonu, carādami uz izpesteišonu, un dzeives drūšeibu, un tev, myužēigajam, dzeivajam un patīseigajam Dīvam, pylda svāti sūleitūs dorbus.

Priesters lyudzās tōlōk:

Mes uzturim vīnkūpeibas apziņu un svineigi pīminim pyrmā kōrtā cīnejamū jaunovu Mariju, Dīva un myusu Kunga Jezus Kristus dzemdeitōju, kai ari tovus svātus apostoļus un mūcekļus: Pīteri, Pōvulu, Andrivu, Jākobu, Jōni, Tūmu, Jākobu, Filipu, Bārtuli, Mateju, Seimani, Tadeju, Linu, Kletu, Klementu, Ksistu, Korneliju, Ciprijanu, Lauru, Krizogonu, Jōni un Pōvulu, Kozmu un Domijanu un vysus tovus svātūs. Dūd caur jūs nūpalnim un aizlyugumim, lai tovas gōdeibas paleigs myus vysōs lītōs styprynoju. Caur tū pošu Kristu myusu Kungu. Amen.

Priesters izstīp rūkas pōri upera dōvonom un soka:

Šū myusu un vysas tovas saimes kolpōšonas uperu, lyudzam, žēleigi pījam, ak Kungs; myusu dīnom tovu mīru dōvynoju, paglōb myus nu myužēigas pazusšonas un īskait tovu iz-

vālātūs pulkā. Caur Kristu myusu Kungu. Amen.

Priesters krysta upera dōvonu un soka:

Šū dōvynōjumu tu, Dīvs, lyudzam, dori vyscaur svēteitu, tev svāti nūvālātu, pastōvūšu, augstvērtējamu un pījamamu, lai tys mums toptu par tova vysumīļojamō Dāla, myusu Kunga Jezus Kristus mīsu un asni.

Priesters atstōsta pādejōs vakareņas un atkōrtoj maizes un veina konsekrēšonas vōrdus.

Jys pyrmōk nakai cīstu, jēme maizi sovōs svātōs un cīnejamōs rūkōs un, pacēlis acis uz dabasim uz tevi, Dīvu, sovu vysuvareigōku Tāvu, un pateikdams tev, svēteja, lauze un deve sovim mōceklim un runōja: «Jemit un visi nu šō ēdit: **Šei ir muna Mīsa.**»

Taidā pat veidā, kad jī beja vakareņōjuši, jys jēme ari šū augsti cī-

nejamū bikeri sovōs svātōs un gūdojamōs rūkōs, tai pat, pateikdams tev, svēteja un deve sovīm mōceklim un teice : «Jemit un visi nu šō dzerit : **Šys ir muna jaunōs un myužīgōs dereibas ašņa bikers, — ti ceibas nūslāpums, — kurs par jums un par daudzim tiks izlīts uz grāku atlaisšonu.** Ikreizes, kad vīn šytū dareisit, maņ par pīmiņū dareisit.»

*Pristers pacēlis bikeri pīlyugšonai,
lyudzās :*

Ak Kungs, tōdēļ ari mes tovi kolpōtōji un tova svēteigō tauta, pīmy-nādami tō poša Kristus, tova Dāla, myusu Kunga, svātū cīsšonu un ceļšonūs nu myrūnim, kai ari gūdeibas pylnu debesīs kōpšonu, snādzam tovai spūdrai Majestatei nu tovom dōvonom teiru uperējumu, bezvaineigū uperējumu, myužēigas dzeives svātu maizi un myužēigas pestēišonas bikeri.

Pristers lyudzās tōlōk :

Skotīs uz jim ar žēleigu un dzidru vaigu un pījem, kai esi pījēmis tova kolpōtōja Abeļa dōvonas un myusu ciļts tāva Abrahama uperu un tū svātū uperu un bezvaineigū zīdōjumu, kuru tev snēdze priķšā tovs augstais pristers Melchizedeks.

Pristers, pīsalīcis, lyudzās :

Mes Tevi zemeigi lyudzam, vysuvareigais Dīvs, lic šōs dōvonas nūnest caur tova svāta eņgeļa rūkom uz tovu vysusvātōku oltoru tovas dīviškōs Majestates priķšā, lai mes visi, kas pīsabīdrōdami pi šō oltora, tova Dāla svātū mīsu un asni pījamam, tyktu piļdeiti ar vysaidom dabasu svēteibom un žēlesteibom. Caur tū pošu Kristu myusu Kungu. Amen.

Pristers pīmiņ myrušūs :

Ak Kungs, pīmiņ ari tovus kolpōtōjus un kolpyunes N. N., kas

mums pa priekšu aizgōjuši ar ticeibas zeimi un aizmyguši dus mīrā.

Šim, ak Kungs, un visim, kas ikš Kristus dus, dūd, lyudzam, remdēšonas, gaismas un mīra vītu. Caur tū pošu Kristu myusu Kungu. Amen.

Pristers vīnu reizi syt kryutīs un soka:

Ari mums tovim grēceigim kolpōtōjim, kas ceram uz tovas apsažālōšonas daudzumu, dūd kaidu daļu un vīnkūpeibu ar tovim svātīm apostolim un mūceklim: ar Jōni, Stepōnu, Mateisu, Barnabu, Ignatu, Aleksandri, Marcelinu, Pīteri, Felicitati, Perpetuju, Agatu, Ļuciju, Agnesi, Ceciliju, Anastasiju un ar visim tovim svātajim, lai ari na myusu nūpalnu dēļ, tad kaut caur tovu apsažālōšonu, pīlaid myus, lyudzam, pi leizdaleibas ar jim. Caur Kristu myusu Kungu.

Pristers krysta upera dōvonas un soka:

Ak Kungs, caur viņu tu vīnumār vysas šōs dōvonas radej, svāt-

dori, dzeivynoj, svētej un izsnēdz mums.

Pristers taisa krysta zeimi uz bikera ar hostiju un soka:

Caur viņu, ar viņu, un ikš viņa tev, Dīvam, vysuvareigōkam Tāvam, vīneibā ar Svātū Goru ir vysa cīneiba un gūdeiba.

Pādejūs lyugšonas vōrdus pristers dzīd un tad ivadej un dzīd Kunga lyugšonu.

S. Per omnia saecula saeculorum. P. Pōr visim myužu myužim.

M. Amen. K. Amen.

P. Lyugsimēs. Dereigu pīmāru skubynōti un dīvišku nūrōdejumu pamōceiti mes īsadrūšynomjam saceit:

Tāvs myusu, kas esi debesīs! Svēteits lai top tovs vōrds. Lai nōk tova vaļsteiba. Tova vaļa lai nūteik kai debesīs, tai vērs zemes.

Myusu ikdīniškū maizi dūdi mums šudiņ, un atlaid mums myusu porōdus, kai ari mes atlaižam myusu porōdnīkim. Un naīved myus kārdynōšonā.

M. Sed libera nos a malo. | **K. Bet izpestej myus nu ļauna.**

Pristers klusu soka Amen un lyudzās tōlōk:

Kungs, izpestej myus, mes tevi lyudzam, nu ikvīna ļauna pagōjušō, tagadejō un nōkušō un, aizbyldūt par mums svātajai un cīnejamajai jaunovai, Dīva dzemdeitōjai Marijai, leidza ar tovim svātajim apostolim Pīteri, Pōvulu un Andrivu un ar visim svātajim, dūd žēleigi mīru myusu laikim, lai ar tovas žēlesteibas paleigu mes tyktu breivi nu grāka un nūdrūšynōti nu vysaidim satricynōjumim. Caur tū pošu myusu Kungu Jezu Kristu, kas ar tovim vīneibā ar svātū Goru dzeivoj un volda.

Pādejūs lyugšonas vōrdus pristers dzīd:

S. Per omnia saecula saeculorum.	P. Pōri visim myužu myužim.
M. Amen.	K. Amen.
S. Pax Domini sit semper vobiscum.	P. Kunga mīrs lai vysod ir ar jums.
M. Et cum spiritu tuo.	K. Un ar tovim ari.

Pristers trejskōrt syt kryutis un soka klusu, bet koris dzīd:

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: meserere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: meserere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem.

Ak Dīva jārs, kas nūceļ pasauļa grākus; apsažāloj par mums.

Ak Dīva jārs, kas nūceļ pasauļa grākus; apsažāloj par mums.

Ak Dīva jārs, kas nūceļ pasauļa grākus, dōvynoļ mums mīru.

Priesters lyudzās klusu:

Kungs Jezus Kristus, kurs esi teicis sovim mōceklim: Mīru es atstōju, munu mīru es jums dūdu, — nasaver uz munim grākim, bet uz tovas bazneicas ticeibu un viņai pēc tovas labvēleibas dūd mīru un vīneibu. Tu, kurs dzeivoj un voldi myužeigi myužam. Amen.

Kungs Jezus Kristus, tu kurs uz Tāva vēlēšonūs, svātam Goram leidzdorbojūtīs, dzeivynōji pasauli caur tovu mēršonu, izpestej mani caur tovu svātu mīsu un asni nu vysom munom nataisneibom, un nu vysa ļauna, un saisti mani uz visim laikim pi tovom bausleibom un nikod naļauņ maņ nu tevis škērtīs. Tu, kurs ar Dīvu Tāvu un Svātu Goru dzeivoj un voldi myužeigi myužam. Amen.

Kungs Jezus Kristus! Tovas mīsas pījimšona, pi kuras maņ, nacīneigam ir drūsme tyvōtīs, lai maņ

natop par tīsu un pazusšonu, bet caur tovu labsirdeibu lai tei pīpaleidz maņ īgyut glōbšonas un dzīdēšonas leidzekli. Tu, kurs ar Dīvu Tāvu un Svātū Goru dzeivoj un voldi myužeigi myužam. Amen.

Priesters matās ceļūs, pīsaceļ un soka:

Es pījimšu dabasu maizi un pīsaukšu Kunga vōrdu.

Priesters krysta sevi ar hostiju un soka:

Myusu Kunga Jezus Kristus mīsa lai sorgoj munu dvēseli uz myužeigu dzeivōšonu. Amen.

Priesters pēc hostijas pījimšonas matās ceļūs un soka:

Kū es atleidzēšu Kungam par vysu, kū jys maņ ir pīškeiris? Es pījimšu pesteišonas bikeri un pīsaukšu Kunga vōrdu. Es pīsaukšu Kungu ar teikšonu un tikšu breivs nu munim naidnīkim.

Pristers krysta sevi ar bikeri un soka:

Myusu Kunga Jezus Kristus asnis lai sorgoj munu dvēseli uz myužei-
gu dzeivōšonu. Amen.

Ak Kungs, lai uzjamam ir škei-
stu dvēseli, kū asam baudejuši, un
tagad izsnāgtō žēlesteiba lai top
mums par pastōvušū pesteišonas
leidzekli.

***Pristers skoloj bikeri un pērstus un
soka:***

Ak Kungs, tova mīsa, kuru es
pījēmu, un asnis, kuru dzēru, lai
saplyust ar munu dvēseli, un dūd,
ka manī, kuru barōja škeisti un
svāti sakramenti, vairs napastōvātu
grāku traipeklis. Tu, kas dzeivoj un
voldi myužeigi myužam. Amen.

***Pristers lobajā oltora pusē losa pantu,
kas latiniski saucās «Communio»:***

Es staigōšu apleik un zidōšu jō
nūmetnē pilyugšonas uperu: es dzidō-
šu un kūklēšu Kungam.

*Pristers sveicynoj klōtasušūs un tad
dzid lyugšonas, kuras latiniski sauc
«Postcommunio»:*

S. Dominus vo- P. Kungs lai ir
biscum. ar jums.

M. Et cum spiri- K. Un ar tevim
tu tuo. ari.

L y u g s i m ē s.

P. Ak Kungs, mes tykom piļdeiti ar
tovom dōvonom; dūd lyudzam.
lai iznōkumā mes palīkam arvīnu
škeisti un zam jū īspaida teikam
styprynōti lobā.

Caur myusu Kungu Jezus Kri-
stus... pōri visim myužu myu-
žim.

M. *un koris: Amen.*

L y u g s i m ē s.

P. Ak Kungs, dīviškō nūslāpuma
upurātō dōvona lai myus arvīn
škeistej un styprynoj, un, aizbyl-
dūt par mums svātajai jaunovai,
Dīva dzemdeitōjai Marijai, leidza

ar svātū Jezupu un svātim apostolim Pīteri un Pōvulu, un ar visim svātim, lai myus uztur nu visim pōrkōpumim teirus un nu preteibom nūdrūšynōtus.

Ak Kungs, dūd mums baudeit pastōveigu laimi tovas dīveibas klēpī, kū tagadejō tovas mīsas un ašņa pījimšona priķštōda. Kas dzeivoj un voldi vīneibā ar svātū Goru myužeigi myužam.

K. Amen.

S. Dominus vobiscum. | P. Kungs lai ir ar jums.

M. Et cum spiritu tuo. | K. Un ar tevim ari.

S. Ite missa est. | P. Ejit. mise ir pabeigta.

M. Deo Gratias. | K. Lai ir pateikšona Dīvam.

Pristers pīsalīcis un rūkas salīcis uz oltora klusu lyudzās:

Svātō Trejadeiba, lai tev pateikmunas kolpōšonas dorbs, un dori, lai

upers, kuru es nacīneigais snēdžu tovai Majestatei priķšā, tev ir pījamams, bet maņ un visim, par kurim tū atvēlēju, lai kolpoj caur tovu apsažālōšonu kai izleidzynūšais leidezklis. Caur Kristu myusu Kungu. Amen.

Pristers svētej draudzi:

Lai jyus svētej vysuvareigais Dīvs Tāvs, Dāls un svātais Gors. K. Amen.

Pristers losa «pādejū evangeliju».

P. Kungs lai ir ar jums.

K. Un ar tevim ari.

P. Īsōkums nu svātō evangelija pēc svātō Jōņa.

K. Slava tev, Kungs.

Jōņa 1.

Īsōkumā beja Vōrds, un Vōrds beja pi Dīva, un Vōrds beja Dīvs. Īsōkumā tys beja pi Dīva. Caur jū vysas lītas topa un nīkas topūšais bez jō nav topis. Jymā beja dzei-

ve un dzeive beja gaisma cylvākim un gaisma speid timseibās, bet timseibas jās naītvēre. Beja Dīva syuteitais cylvāks, kuram beja vārds Jōns. Šys beja nōcis uz līceibu, lai dūtu līceibu par gaismu, lai visi caur jū tycātu. Jys beja na gaisma, bet lai līcynōtu par gaismu. Beja eistō gaisma, kas apgaismoj ikvīnu cylvāku, kurs nōk pasaulī. Jys beja pasaulī, un pasauļs caur jū topa, bet pasauļs jō napazyna. Jys nōce pi sovejim, bet sovi jō napījēme. Bet cik vīn jū pījēme, tim jys deve varu topt par Dīva bārnim, tim, kas tic uz jō vārdu, kas na nu ašņa, nedz nu mīsas grybas, nedz nu veira grybas, bet nu Dīva ir dzymuši. Un Vārds topa mīsa un dzeivōja storp mums; un mes redzējom jō gūdeibu, kai vīnpīdzymušō nu Tāva gūdeibu, žēlesteibas un patīseibas pylnu.

K. Lai ir pateikšona Dīvam.

Svātdinās pēc Votivas vai lelās mises jōdzīd S U P L I K A C I J A.

1. Svātais Dīvs, svātais varenais Dīvs, svātais myužeigais Dīvs, apsažāloj par mums! (trejskōrt.)
2. Nu mēra, boda, kara un guņsgrāka pasorgoj myus, Kungs un Dīvs!
3. Nu ļaunas un nagaideitas nōves izglōb myus, Kungs un Dīvs!
4. Tovu svātu bazneicu vaļdej un uzturi, mes tevi lyudzam, Kungs un Dīvs!
5. Eistas grāku vaidēšonas žēlesteibu dūdi mums, mes tevi lyudzam, Kungs un Dīvs!
6. Tovā svātā kolpōjumā myus styprynoj un uzturi, mes tevi lyudzam, Kungs un Dīvs!
7. Bezdīvus un pogōnus pi svātās ticeibas atgrīz, mes tevi lyudzam, Kungs un Dīvs!

8. Myusu tāvu zemi sorgoj un svētejš, mes tevi lyudzam, Kungs un Dīvs!
9. Zemei augļus dūdi un uzturi, mes tevi lyudzam, Kungs un Dīvs!
10. Mes grēcinīki tevi žēleigu Dīvu lyudzam, izklausī myus, Kungs un Dīvs!
11. O Jezus, Jezus, Jezus, apsažālojš par mums!
12. Marija, Marija, Dīva mōte, lyudz tu Dīvu par mums!

Tantum ergo Sacramentum,

Veneremur cernui;
Et antiquum documentum,
Novo cedat ritui;
Praestet fides supplementum,
Sensuum defectui.

Genitori, Genitoque

Laus et jubilatio,
Salus, honor, virtus quoque,

Sit et benedictio,
Procedenti ab utroque compar
sit laudatio. Amen.

Vs. Panem de caelo praestitisti eis
(Alleluja).

Rs. Omne delectamentum in se ha
bentem (Alleluja).

Oremus.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuae memoriam reliquisti: tribue, quaesumus, ita nos Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuae fructum in nobis iugiter sentiamus.

Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Rs. Amen.

Lai top cīneits un gūdynōts vysvātōkais sakraments! Eistyna mīsa un asnis myusu Kunga Jezus Kristus.

Svātdīnōs un svātku dīnōs, kad nav Vyssv. Sakramenta izstōdeišonas, pēc lelōs mises un suplikācijas jōdzīd sekušā lyugšona par myusu vaļsti.

Vs. Salvam fac Rempubicam nostram, Domine !

Rs. Deus meus, sperantem in Te !

Vs. Nihil proficiat inimicus in Ea !

Rs. Et filius iniquitatis non apponat nocere Ei !

Vs. Domine, exaudi orationem meam !

Rs. Et clamor meus ad Te veniat !

Vs. Dominus vobiscum !

Rs. Et cum spiritu tuo !

Oremus !

Defende, quaesumus, Domine, Beata Maria, semper Virgine, Regina Terrae Marianae, intercedente, Rempubicam nostram **Latviam** ab omnibus hostium insidiis et ad prosperitatem veram Eam clementer dirige. Per Christum Dominum nostrum.

Vs. Divinum auxilium maneat semper vobiscum !

Rs. Amen.

45. psalme.

Dīvs ir myusu glōbējs un styp-rums : * jys ir ari drūss paleigs vōr-gūs, kuri mums uzamōc borgi.

Tōdēļ mes nasabeisim, ari jo zeme gōztūs : * un pat kad kolni bruktu jyurā.

Lai sev brōž vērsum putōdamīs viļņi : * un kolni lai dreb spēceigūs plyudūs !

Straujō upe prīcynoj Dīva piļsātu : * Vysuaugstais svētej sovu nūmetni.

Dīvs ir jōs vydā, un jei satrikta natiks : * Kungs nōk jai paleigā reitā ar gaismu.

Pogōnu tautas zvērej ļaunu, jūs vaļdeibas drōžās vērsum : * Jys paceļ bolsu un ībryuk zeme.

Kara pulku Kungs ir ar mums ! * Jākuba Dīvs ir myusu cītūksnis.

Nōcit un raugit Kunga breinumu dorbus : * kaidu paizumu jys dora vērs zemes.

Jys līk karim rimtīs * leidz pošom zemes molom.

Jys salauž šaunamūs reikus, satrīc kara rotus, * bet vairūgus iznycynoj ar guni.

Rymstatēs un redzit, ka es Dīvs asmu : * augsts pōri tautom, ļūti augsts zemes vērsā.

Kara pulku Kungs ...
Gūds lai ir Tāvam ...

Pēc klusōs mises pristers ar klōtasūšim lyudzās :

Esi sveicynōta Marija ...
(*Trejskōrt.*)

— **Esi sveicynōta, karalīne,** žāl-sirdeigō mōte : myusu dzeiveiba, soldonums un cereiba, esi sveicynōta !

— Uz tevim klīdzam mes, izdzeitī Īvas bārni : uz tevim syutam nūpyutas, vaidēdami un raudōdami šajā osoru lejā.

— Ak tu myusu aizstōve : grīz uz mums tovas žēleigōs acis.

— Un pēc šōs izraideišonas vōrgim : rōdi mums tovas mīsas svēteigū augli — Jezu.

— Ak žēleigō un maigō : ak soldonō Jaunova Marija !

V. Lyudzīs par mums svātō Dīva-dzemdeitōja.

R. Lai mes topam Kristus apsūlējumu cīneigi.

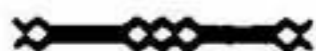
L y u g s i m ē s.

Dīvs myusu Glōbējs un Styp-rums ! Verīs žēleigi uz ļaudim, kas klīdz uz tevim, un, aizbyldūt par mums svātai bezvaineigai Jaunovai Marijai, jōs bryugōnam, svātajam Jezupam, svātajim apostolim Pīteram un Pōvulam un visim svātajim, žēleigi un maigi izklausi myusu lyugumus, kurus mes tev snādzam par grēcinīku atsagrīzšonu, un par svātōs Mōtes — Bazneicas breiveibu un uzaugstynōšonu. Caur Kristu myusu Kungu. Amen.

Svātais erceņģeļ Mikel, aizsorgoj myus karā un esi mums patvārumš pret satana vilteibom. Lai Dīvs viņu savolda! Bet tu, dabasu kara pulku vodūni, ar Dīva spēku nūtrīc eļnē satanu un cytus ļaunūš gorus, kas pa pasauli klejoj, lai dvēseles vyllynōtu pūstā. Amen.

— Vysusvātōkō Jezus Sirds : apsažāloj par mums ! (*Trejskort.*)

— Nanūzidzeigō Marijas Sirds : aizbiļd par mums !

V E S P E R E S.

V. Dīvs, jemīs maņ paleidzēt.

A. Kungs, maņ paleigā steidzīs.

Gūds lai ir Tāvam un Dālam un svātajam Goram. * Kai beja nu īsōkuma tai tagad un vysod un myužeiigi myužam. Amen. Alleluja!

Gavena laika: Slave tev Kungs, myužeiga gūda kēneņš.

Antifona. Saceja Kungs.

109. psalme.

Saceja Kungs munam Kungam : * sēdīs maņ pa lobai rūkai.

Koleidz es paguļdeišu tovus īnaindņikus : * par tovu kōju pamēsli.

Tovas vaļdeišonas reiksti Kungs tur izstīptu nu Siona : * vaļdej tovu īnaindņiku vydā.

Tova tauta labprōt īt ar tevim spūžōs drēbēs ; * tovi jaunī karōtōji ir (daudzeji) kai reita rosa.

Kungs zvērēja un tō nažālōs : *
tu esi pristers myužam pēc Melchi-
zedeka kōrteibas.

Kungs ir pi tovas lobōs rūkas : *
sakaus sovas dusmes dīnā kēneņus.

Tīsōs tautas, byus daudzi krytu-
šu : * satriks vodūņus daudzi zemēs.

Dzers nu strauta uz ceļa : * tō-
pēc ari paceļs golvu.

Gūds lai ir Tāvam . . .

Antifona. Saceja Kungs munam
Kungam, sēdīs maņ pa lobai rūkai.

Antifona. Leli ir Kunga dorbi.

110. psalme.

Es slavēšu tevi, Kungs, nu vysas
munas sirds : * taisneigu pulkā un
padūmē.

Leli ir Kunga dorbi : * vēlējami
visim, kas jūs mīļoj.

Spūžums un skaistums — Jō dor-
bi : * un jō patīseiba pastōv myu-
žam.

Dareja sovim breinumim pīmini
labsirdeigais un žēleigais Kungs : *
bareibu dūd tim, kas jō beistās.

Myužeigi pīmiņ savu dareibu : *
sovus breineigus dorbus parōdeja
sovim ļaudim.

Lai jim dūtu tautu manteibu : *
Jō rūku dorbi ir patīseiba un tīsa.

Uztycamas ir vysas jō bauslei-
bas, pastōveigas vysod un myužam :
* padareitas patīseibā un taisneibā.

Jys syuteja pesteišonu sovim
ļaudim : * savu dareibu dōvynōja
uz myužu laikim.

Svāts ir jō vōrds un gūdā tu-
rams : * gudreibas īsōkums ir Kun-
ga baime.

Lobs prōts ir visim, kas jū pyl-
da : * Jō slave pastōv myužam.

Gūds lai ir Tāvam . . .

Antif. Leli ir Kunga dorbi, vēlē-
jami visim, kas jū mīļoj.

Antif. Kas Kunga beistās.

111. psalme.

Svēteigs ir veirs, kas Kunga beistās : * jō bausleibas ļūti jam pa prōtam.

Styprs vērs zemes byus jō dzymums : * taisneigu ciļts tiks svēteita.

Tureiba un bogōteiba byus jō nomā : * un jō taisneiba pastōvēs myužam.

Taisneigim uzlāc timseibōs gaisma : * Kungs ir žēleigs, labsirdeigs un taisneigs.

Laimeigs ir cylvāks, kurs apsažāloj un aizdūd, un sovus dorbus kōrtoj pēc taisneibas : * tōdēļ ari nikod nabyus pakustynōts.

Taisneigais byus myužam pīmiņā : * nanūsabeis ļauna trūkšņa.

Jō sirds mīreigi uztic Kungam, jō sirds nauzatrauc : * jys nanūsabeis, koleidz naīraudzeis sovu naidnīku nagūda.

Jys bōrsta, izdola nabogim ; jō taisneiba pastōv myužam : * jō spāks pacalts augši gūdā.

Bezdīveigs šytū redz un apskauž, zūbus grīž un kolst : * grēcīnīku kōreibas izgaiss ...

Gūds lai ir Tāvam ...

Antif. Kas Kunga beistās, tam Kunga bausleibas ļūti pa prōtam.

Antif. Lai Kunga vōrds ...

112. psalme.

Teicit Kunga kolpi : * teicit Kunga vōrdu.

Lai Kunga vōrds ir slavāts : * nu šō laika un myužam.

Nu saules lēkšonas leidz jōs rītēšonai : * lai Kunga vōrds ir slavāts.

Augsts ir Kungs pōri par vysom tautom : * vērs dabasim ir jō gūdeiba.

Kas ir, kai Dīvs, myusu Kungs, kurs augstumūs dzeivoj : * un raugōs uz vysu, kas ir debesīs un vērs zemes.

Mozeņu jys izvalk nu putekļa : * nabogu paceļ nu māslim.

Lai pasādynōtu jū ar tautas lelveirim : * ar sovas tautas lelveirim.

Tū, kuras mōja beja naaugleiga : * jys dora par mōti, kas prīceiga ar bārnim.

Gūds lai ir Tāvam . . .

Antif. Lai Kunga vārds ir slavāts nu šo laika uz myužim.

Antif. Bet myusu Dīvs.

113. psalme.

Kad Izraeļs gōja nu Egiptes ōrā : * Jākuba noms nu svešōs tautas.

Juda topa jō svētneica : * Izraeļs jō montōjums.

Jyura īraudzeja un bāga prūjom : * Jordans tecēja atpakaļ.

Kolni lēce kai vucini : * un kaļneni kai jāri.

Kas tev tyka, jyura, ka aizbāgi prūjom : * un tev, Jordan, ka tecēji atpakaļ ?

Kolni, kam lēcit kai vucini : * un jyus kaļneni, kai jāri ?

Treis, zeme, Kunga prīkšā : * Jākuba Dīva prīkšā !

Jys kliņti pōrvērš par yudiņa azaru : * radzi par yudiņa olūtu.

Na mums, Kungs, na mums, bet tovam vōrdam dūd gūdu : * tovas žāļsirdeibas dēļ un tovas taisneibas dēļ.

Kōpēc tautas lai runoj : * «Kur tad ir jū Dīvs ?»

Bet myusu Dīvs ir debesīs : * dora vysu, kū vīn grib.

Bet jū (pogōnu) dīvakli ir nu sudobra un zalta : * cylvāku rūku taisējums.

Ir jim mute, tik narunoj : * ir acis, bet naredz.

Ir jim ausis, tik nadzērd : * ir nōsis, bet naūž.

Ir jim rūkas, tik natausta, ir kōjas, bet nastaijoj : * naizdūd bolsa ar sovom reiklem.

Leidzeigi jim top tī, kas jūs taisa : * un visi kas jim uztic.

Izraeļš uztic Kungam : * Jys ir jam paleigs un vairūgs.

Aarona noms cerej uz Kungu : * jys ir jō paleigs un vairūgs.

Tī, kas Kunga beistās, cerej uz Kungu : * Jys ir jim paleigs un vairūgs.

Kungs myusus pīmiņ : * Jys myusus svēteis.

Jys svēteis Izraeļa nomu : * svēteis Aarona nomu.

Svēteis tūs, kas Kunga beistās : * mozus un lelus.

Lai Kungs jums pīšķir vairōk laba : * jums un jyusu bārnim.

Jyus esit Kunga svēteiti : * kurs radeja dabasus un zemi.

Dabasi ir Kunga dabasi : * bet zemi jys deve cylvāku dālim.

Na myruši Kungu slavēs : * ni visi tī, kas nūkōp nōves klusuma vītā.

Bet mes, kas dzeivojam, slavēsīm Kungu : * nu šō laika uz myužim. Gūds lai ir Tāvam u. t. t.

Antifona. Bet myusu Dīvs ir debesīs : dora vysu, kū vīn grib.

Daudzi svātku dīnōs šōs pādejōs psalmes vītā dzīd :

116. psalme.

Teicit Kungu vysas tautas : * slavejit visi ļaudis.

Tōdēļ, ka jō žāļsirdeiba : ir ļūti stypra par mums ; * un Kunga patīseiba pastōv myužam.

Gūds lai ir Tāvam ...

Kapitulums.

Lai ir slavāts Dīvs, myusu Kungs Jezus Kristus Tāvs, žāļsirdeibas Tāvs un ikvīnas īprīcynōšonas Dīvs, kas myus remdynoj myusu vysūs vōrgūs.

A. Lai ir pateikšona Dīvam.

Himna.

Vyslobais gaismas Radeitōjs,
Kas dīnai devi gaišu seju :
Ar pyrmū jaukōs gaismas spaitu,
Tu sōki radeit pasauli.

Tu reitu leidz ar vokoru
Par dīnu nūsaukt pīsoki :
Raug, matās baigais mikrēslis,
Klaus' myusu korstōs lyugšonas.

Pi tovom dur'vom gaideisim,
Leidz dabasus mums atvērsi.
Nu traipim sirdi sorgōsim
Par vacim grākim raudōsim.

Tū dūd mums, Tāvs vysmīleigais
Un Dāls, tu Tāvam leidzonais,
Un Gors, kas prōtus apgaismoj,
Kas voldi pōri myuždīnom.

Amen.

V. Kungs, lai nūit muna lyugšona.

A. Kai kyupynōjums tovā priķšā.

Antifona. Natīsojit.

Marijas dzīdōjums (Luk. I., 40.—55.).

Muna dvēsele augsti slavej Kun-
gu : * un muns gors prīcojās Dīvā,
munā Pesteitōjā.

Jo jys ir skatejīs uz sovas kol-
pyunes zemeibu : * jo, raug, nu šō
laika vysas paaudzes mani sauks
par svēteigu.

Jo lelas lītas maņ ir darejis Va-
ronais : * un jō vōrds ir svāts.

Un jō žālsirdeiba it nu paaudzes
leidz paaudzei : * tim, kas jō beistās.

Jys veice varondorbus ar sovu
rūku : * izkaiseja lepneigus sirds dū-
mōs.

Jys nūgryude styprūs nu krāsla :
* un paaugstynōja zemeigus.

Olkonūs jys piļdeja ar lobumim :
* bet manteigūs atstōja tukšus.

Izraeli jys pijēme par kolpu : *
pīmynādams sovu žālsirdeibu.

Kai beja runōjis myusu tāvim : *
Abrahamam un jō dzymumam uz
myužim.

Gūds lai ir Tāvam . . .

Antifona. Natīsojit, lai jjus na-
teikat tīsōti, jo ar kaidu tīsu tīsōsit,
ar taidu tiksit tīsōti, soka Kungs.

L y u g s i m ē s.

Dīvs, styprums visim, kas uz te-
vi cerej! Esi klōtu pi myusu sauk-
šonom; un, tai ka bez tevis nikō na-
spēj cylvāka mērsteigais vōjums,
tad dūd mums tovas žēlesteibas pa-
leigu, lai izpiļdeidami tovas bauslei-
bas, mes patyktu tev ar gribēšonom
un dorbim. Caur myusu Kungu Je-
zu Kristu, tovu dālu, kurs ar tevim
dzeivoj un volda svātō Gora vīnei-
bā myužeigi myužam. Amen.

V. Slavēsīm Kungu.

R. Lai ir pateikšona Dīvam.

V. Un ticeigū dvēseles caur Dīva
žālsirdeibu lai dus mīrā.

R. Amen.

V. Lai Kungs dōvynoj mums sovu
mīru.

R. Un myužeigu dzeivi. Amen.

Antifona. Vysusv. jaunovai
Marijai. Esi sveicynōta, karalīne,
žālsirdeibas mōte, myusu dzeive,
soldonums un cereiba, esi sveicynō-
ta! Uz tevim saucam mes, izdzeitī
Īvas bārni. Uz tevim mes syutam
nūpyutas, vaimaņōdami un raudōda-
mi šamā osoru lejā. Ak tu, myusu
aizstōve! Grīz uz mums tovas žē-
leigōs acis un pēc šōs izraideišonas
vōrgim rōdi mums tovas mīsas svē-
teigū augli — Jezu. Ak, žēleigō, ak
maigō, ak soldonō jaunova Marija!

V. Lyudzīs par mums svātō Dīva
dzemdeitōja.

R. Lai mes topam Kristus sūleju-
ma cīneigi.

L y u g s i m ē s.

Vysuvareigais un myužeigais
Dīvs, kas Svātām Gorām leidzdor-
bojūtīs sagatavōji augsti teicamōs
mōtes Marijas mīsu un dvēseli to-
vam Dālam par cīneigu mōjūkli, dūd,
lai mes, kam ir priks jū pīmiņūt,

caur jās laipnu aizbiļdeibu teikam
izglōbti nu draudūšim ļaunumim un
nu myužēigās nōves. Caur tū pošu
Kristu, myusu Kungu. Amen.

V. Dīva paleigs lai palīk pi mums
vīnmār.

R, Amen.

*Vysusvātōkas jaunovas Marijas svāt-
kūs himna ir šei:*

Himna.

Sveika, jyuras zvaigzne,
Spūdra Dīva mōte,
Vysod teira, svāta,
Debeslaimes vōrti.

Jimdama sveicīni
Nu eņgeļu mutes
Sagōdoj mums mīru.
Īvas vaiņu loboļ.

Izrais vāiņu važas ;
Oklim atnes gaismu ;
Nūvērz nu mums ļaunu,
Izlyudz vysu lobu.

Rōd, ka esi mōte,
Lai, tev aizastōjūt,
Myusus vysod klausā,
Kurs nu tevis dzyma.

Bezvainēiga, teira,
Vysod rōma, klusa.

Myusus, — grāku bārnus,
Rōmus dor un škeistus.

Svātai dzeivei mōci,
Drūsu ceļu rōdi ;
Dūd mums Jezu redzēt,
Myužam prīcu baudeit.

Tāvam un jō Dālam
Ari svātam Goram,
Trejim gūds un slave
Tagad un myužēigi. Amen.

K O M P L E T A.

V. Svētej myus ak, Kungs!

Sveteiba. Mīreigu nakti un svātu dzeives beigšonu lai mums dūd vysuvareigais Dīvs.

A. Amen.

Lekcija. (I. Petr. 5, 8.—9.).

Brōli, esit sōteigi un mūdreigi, tōdēļ ka jyusu pretinīks, valns, kai ryucūšais lauva apleik staigoj, maklādams, kū nūreit; turatīs tam pretim stipri ticeibā. Bet tu, Kungs, apsažāloj par mums!

A. Pateikšona Dīvam.

V. Myusu paleigs ir Kunga vōrdā.

A. Kurs radeja dabasus un zemi.

Tāvs myusu...

Es atsazeistu vysuvareigajam Dīvam, vysusvātōkai jaunovai Marijai, svātajam erceņģeļam Mikeļam, svātajam Jōņam Kristeitōjam, svātim apostolim Pīteram un Pōvulam, visim svātim un tev, tāvs, ka es asu daudzi grākōjis dūmōs, vōrdūs un dorbūs. Muna vaiņa, muna vaiņa, muna vysulelōkō vaiņa! Tōdēļ es lyudzu svātū jaunovu Mariju, svātū erceņģeli Mikeli, svātūs apostolus Pīteri un Pōvulu, vysus svātūs un tevi, tāvs, aizlyugt par mani pi Kunga, myusu Dīva.

V. Lai vysuvareigais Dīvs apsažāloj par jums un, atlaidis jyusu grākus, lai jyusus īvad myužeiģā dzeivōšonā.

A. Amen.

V. Vysuvareigais un žēleigais Kungs, lai izraisa myus nu visim grāku vaiņas un sūda saišķim.

A. Amen.

- V. Atgrīz myusus Dīvs, myusu Pesteitōjs.
A. Un tovu dusmi nu mums nūvērz.
V. Dīvs steidzīs maņ paleidzēt.
A. Kungs maņ paleigā steidzīs.
V. Gūds lai ir Tāvam.

Antifona. Apsažāloj.

4. psalme.

Kad es saucu, izklausī mani munas taisneības Dīvs : * nu bādom izlaid mani vaļā.

Apsažāloj par mani : * un izklausī munu lyugšonu.

Cylvāku bārni, leidz kuram laikam mani neivōsit ? * Cik ilgi mīļōsit oplomeibu un meklēsīt malus ?

Pazeistit, ka Kungs breineigi izšķir sovu svēteigū : * Kungs dzērd, kad es jū saucu.

Dusmojatēs, bet nadorit grāka : * apsadūmojit, jyusu gultōs rimstitēs.

Uperejit Kungam taisneības uperu * un cerejit uz Kungu.

Daudzeji soka, kas mums dūd pīdzeivōt veiksmi ! * Ak Kungs, paceļ pōri par mums tovu spūdrū vai-gu.

Tu devi munai sirdei lelōku prīcu * nakai tei, kad labeiba un veins bogōti ražoj.

Es gulstūs ar mīru un tyuleņ aizmīgu ; * tōdēļ ar tevi, Kungs, vīns pats piļneigi drūšs asu.

Gūds lai ir Tāvam . . .

90. psalme.

Kas atsadūd vysaugstōkō glōbšonai : * tys Vysuvareigō paspōrnē dzeivoj.

Tōpēc es runoju: muna patvērsme un muns cītūksnis ir muns Dīvs : * jymā es nūlīku munu cereibu.

Jys tevi izraus nu mednīka teikla : * un nu pūstūšim mērim.

Jys apsegs tevi ar sovom spolvom, zam jō spōrnim tu drūšs byusi : * jō uztycameiba ir vairūgs un kryušu brūne.

Nasabeisi naktīs bīdāklu : * ni sautiņu, kas skraida dīnā.

Ni līpeigas slimeibas, kas izaplo-
ta mikrēslī : * ni mēru, kuri plūsīs
dīnvydā.

Tyukstūši pakriss pi tova sōna :
*tyukstūšu tyukstūši pa tovai lobai
rūkai, bet tevis nasnēgs.

Tu tikai skateisi sovom acim : *
un redzēsi bezdīveigim atdūtu at-
moku.

Tōpēc ka Kungs ir tovs glōbējs :
* Vysuaugstajā tu sataiseji sev pat-
vērsmi.

Naapmeklēs tevi nivīns ļaunums :
* un nikaida lela nalaime nasatyvy-
nōs tovam dzeivūkļam.

Sovim eņgelim Jys pīsaceja par
tevi : * lai tevi sorgoj vysūs tovūs
ceļūs.

Uz rūkom tī tevi nosīs : * lai to-
va kōja nanūsasystu pi akmiņa.

Par lauvom un čyuskom spersi
kōju : * sameideisi lauvānu un pyu-
k'a brīsmūni.

«Kas mani mīļoj, (soka Kungs)
tū es izglobōšu : * es aizsorgōšu jū,
tōdēļ ka pazyna munu vōrdu.

Jys mani pīsauks, un es izklau-
seišu jū : * jō vōrgūs es byušu ar jū,
izpesteišu jū un gūdōšu jū.

Es dōvynōšu jam ilgu myužu : *
un parōdeišu jam munu pesteišonu.»

Gūds lai ir Tāvam...

133. psalme.

Raug, tagad slavejit Kungu visi
Kunga kolpōtōji : * kas naktīs stōvat
Kunga nomā.

Pacelit uz svētneicas pusi jyusu
rūkas : * un slavejit Kungu.

Lai tevi svētej Kungs nu Siona :
* kurs radeja dabasus un zemi.

Gūds lai ir Tāvam...

Antifona. Apsažāloj par manim,
Kungs, un izklausi munu lyugšonu.

Himna.

Pyrms jaukōs gaismas dzisšonas
Mes tevi, Radeitōju, lyudzam,

Lai tu ar savu žālsirdeibu
Myus sorgotu un uzturātu.

Dzeņ prūjom laiskū snauduleibu,
Un baigus naktīs mūrgus nūvērz.
Trenc nūstyn dvēs'les inaidnīku,
Lai myusus grākim nasatraipa.

Dūd mums tū, Tāvs vysžēleigais,
Un Dāls tu Tāva myužeigais.
Un Svātais Gors, kurs leidz ar vinim
Nu myuža gola voldi varons. Amen.

Kapitulums (Jer. 14, 9.).

Bet tu, Kungs, esi myusu vydā
un tovs svātais vārds ir pīsaukts
pōri par mums: Naatstōj myusu,
ak Kungs, myusu Dīvs.

Tovōs rūkōs, ak Kungs, es nūvē-
leju munu goru.

Tu izpestēji myus, ak Kungs, pa-
tīseibas Dīvs. Es nūvēleju munu
goru.

Gūds lai ir Tāvam ... Tovōs rū-
kōs ...

V. Sorgoj myusus, Kungs, kai acs
raugu.

A. Tovu spōrnu pakrēslī pīglōb
myusus.

Antif. Pestej myus.

Simeona dzīsmē. (Luk. 2, 29.—32.).

Tagad laid, Kungs, tovu kolpu
mīrā : * pēc tova dūtō vōrda.

Tōdēļ ka munas acis redzēja *
tovu pesteišonu.

Kuru tu sataiseji : * vysu ļaužu
priksā.

Gaismu atklōjamū pogōnim : *
bet tovai Izraeļa tautai gūdu.

Gūds lai ir Tāvam ...

Antif. Pestej myus, Kungs, nū-
mūdā palīkušūs, sorgoj myus guļu-
šūs, lai mes byutu nūmūdā ar Kri-
stu un mīreigi dusātu.

L y u g s i m ē s.

Apraugi, mes tevi lyudzam,
Kungs, šytū dzeivūkli un vysus

īnainīka spūstus nu jō nūvērz : lai tovi svātī eņgeli jymā dzeivoj, un myus mīrā uztur, un tova svēteiba lai vysod pi mums palīk. Caur myusu Kungu . . . A. Amen.

Sveteiba. Lai myusus svētej un sorgoj vysuvareigais un žēleigais Kungs, Tāvs, Dāls un Svātais Gors. A. Amen.

Vyssv. Jaun. Marijai antifona tej poša. kai pēc vesperem.

GRĀKU VAIDĒŠONAS SAKRAMENTS.

Lyugšonas pyrms gatavōšonōs uz grāku syudzēšonu.

Muns Pesteitōjs, raug, pi tovom kōjom es, napateiceigais un ļaunei-gais grēcinīks. Es ļūti Tevi apkai-tynōju un naasmu tovas apsažālōšo-nas cīneigs. Bet tu, Kungs, esi bez gola žēleigs. Dūd' maņ, es tevi lyu-dzu, stypru ticeibu, kas mani tyvy-nōtu pi tevis. Dūd maņ soldonu cereibu, kura pi tīsōtōja kōjom ļaun atrast vyslobōkū tāvu. Dūd maņ korstu mīlesteibu, kura peļnej atlais-šonu par tōļ nu tevis pavadeitom dī-nom. Ak, Jezus, es eju pi tevis dareit munu grāku izzeišonu. Tu mani svēteisi un saceisi maņ ar labsir-deibu, kura spēj sakustynōt vyssol-tōkas sirdis : «Muns sōp'u bārns, ot-kon atdzimsi cereibai un laimei :

tovs tāvs vysu tev pīdeve. Jys pats grib šudiņ nūsauceit tovas osoras un sovu žēlesteibu tev atpakaļ grīzt.»

Lyugšona pyrms sirdsapziņas izmeklēšonas.

Es pilyudzu tevi, muns Jezus! Tu esi muns Atpērcējs un Tīsotōjs. Raug, es ceļūs kreitu tovā priķšā un atzeistu sevi par nacīneigu grēcinīku. Apsažāloj par mani. Apgaismoj munu prōtu, lai es varātu pazeit vysus munus grākus tai, kai jī kaidreiz postora tīsā visim tiks parōdeiti. Dūd maņ žēlesteibu sajūst munu grāku rībumu, nu jim atsakrateit, par jim žālōt nu vysas sirds un jūs izzeit un taidā veidā atlaiššonu nu tevis dabōt. Šytū es lyudzu cereibas pylns un pasaļaudams uz tovu bezgaleigū žāļsirdeibu un uz tova vysudōrgōkō ašņa nūpalnim. Svātō Marija, grēcinīku glōbēja! Tu esi Dīva žēlesteibas

mōte. Svātais eņgeļs, muns sorgōtōjs! Muns svātais patrons, un visi Dīva svāti, aizbiļdit par mani. Izlyudzit maņ žēlesteibu cīneigi pījimt šū svātū sakramentu. Tovā klōtbyutnē, Dīvs, es grybu apsavērt vysus cērtumus, kurus grāks ir darejis munai dvēselei; tōdēļ ej maņ paleigā, jo bez tova paleiga es navarēšu jūs atrast. Svātais Gors, myužeigō gaisma! Izklaidi munas dvēseles tymsumu, apgaismoj mani, lai es labi pazeitu munus pōrkōpumus, un parōdi maņ vysu, kas tev munā sirdī napateik. Dori, lai es munus grākus radzātu tik skaidri, kai tu pats jūs redzi munā dvēselē.

Sirdsapziņas izmeklēšona.

Tagad atmiņ un salos vysus grākus, kurus padarēji, sōcūt nu pādejas lobas grāku syudzēšonas. Vyspyrms, pavaicoj sevi: vai syudzādāmīs bejušū reizi naaizmērsi izzeit kaida grāka? Vai kaida rupa grā-

ka napaslēpi aiz kauna un bailes? Vai ryupējis izmūdynot sirsneigu žālumu un stypru apsajimšonu? Vai izpiļdeji uzlyktū gondareišonu. Vai lītōji aizrōdeitūs leidzekļus, lai naīkristu tymūs pat grākūs? Vai beja izalobōšona? Vai nagōji kod pi Dīva golda, nadabōjis grāku atlaisšonas? Vai taida stōvūklī napījēmi kaida sakramenta? — Lai atvīglōtu grāku salaseišonu, sōcūt nu pagōjušōs grāku syudzēšonas, pōrdūmoj, vai naesi kū sagrākōjis pret kotru atsevišku bausleibu.

I Bausleiba. Vai naesi bejis nūlaideigs ticeibas pīnōkumu piļdeišonā? Vai nasakaunēji ticeibas? Vai naesi teišam klausejīs runas pret ticeibu un lasejis bezdīveigas grōmotas? Vai naesi šaubejīs par kaidu ticeibas gobolu? Vai naesi bejis palicis naticeigs kaut kaidu laiku? Vai naesi īticējis vysaidom blēņom, čapaslim un divredžim? Vai naesi kartōs metis, ticējis sapnim?

Vai naesi gōjis pi kaida pyušļōtōja, vai rogonas? Vai naesi lītōjis aizrunōtō sōļa, yudiņa?

II Bausleiba. Vai naesi īradis Dīva vōrdu izrunōt bez cīna, bez vajadzeibas, jūku dēļ? Vai naesi paradis dīvōtīs? Vai naesi nataisneigi zvērējis? Vai naesi Dīva zaimōjis runōdams, pīmāram, ka Jys tevi atstōjis, ka Jys ir nataisneigs, vai nažēleigs? Vai naesi par svātom lītom runōjis bez cīna? Vai naesi svātom lītom un vītom nagūdu darējis? Vai izpiļdeji Dīvam dūtū sūlejumu? Vai kad pōrgaļveigi napraseji nu Dīva breinuma, varādams pats sev leidzēt ar strōdeibu un maneibu? Vai naesi paradis lōdētīs?

III Bausleiba. Vai naesi svātdīn strōdōjis gryutu dorbu? Vai naesi bez vajadzeibas uzjēmis taidu omo tu, kur svātdīnom jōstrōdoj? Vai naesi svātdīn nūkavējis miša klauseišonu laiskuma dēļ? Vai naesi svātdīnom reikōjis gūdeibas, dzires

un zaļumus un taidā veidā pats nūlaidis kristeigū pīnōkumu un cytus nu tō atturējis? Vai naesi svātu dīnu palaidis slynkōšonā un taidā veidā nikō napadarejis dvēselei? Vai skaiti par pīnōkumu svātdīnom bazneicā klauseit pamōceibu un sātā laseit goreiga satura grōmotas?

IV Bausleiba. Vai cīnēji sovus dzymdynōtōjus? Vai naesi jūs aizdusmōjis ar napaklauseibu, rupu vōrdu? Vai naesi dzymdynōtōjus smōdējis, izsmējis un jūs kaunējis? Vai esi eistyn labvēleigs un pateiceigs sovim vacōkajim? Vai naesi dzymdynōtōjus vacuumā aizmērsis? Vai naesi ar savu cītsirdeibu vedis vacōkūs pi tō, ka tim jōit ubogūs un pi tīsas jōmeklej taisneibas? Vai sadareigi dzeivoj ar sovim sētnīkim, brōlim, mōsom? Vai vōjōkū brōli vai mōsu napīškībi? Vai klausī un cīnej goreigū vaļdeibu?

V Bausleiba. Vai naesi īradis dusmōtīs? Vai naesi sev un citim

veseleibu maitōjis? Vai naesi bezmēreigi lītōjis reibynōjušūs dzērīņus? Vai naesi bejis apreibis? Vai naesi cyta pīdzirdējis? Vai naesi ar citim kovīs, cytu īvaiņōjis un nūsitis? Vai naesi ar savu runu un pīmāru cytus īļāunōjis, seviški mozus, navaineigus? Vai naesi bez vajeidzeibas komōjis un žņaudzis kukaiņus un jūs putynōjis?

VI un IX Bausleibas. Vai naesi teišam kavējis ar nakauneigom dūmom? Vai naīsalaidi nateirōs grībēšonōs? Vai naesi dzīdōjis napīklōjeigas dzīsmes? Vai naesi runōjis bezkauneigas runas? Vai naesi teišam klausejis slyktas runas, lasejis nagūdeigas grōmotas? Vai naesi skatējis uz natykumeigom izrōdem? Vai naesi skatējis uz napīklōjeigom lītom? Vai naesi īsalaidis beistamas draudzeibas sakorūs? Vai naesi ūtra dzymuma personas mōnējis ar lauleibas sūleišonu? Vai naesi lauleibas pōrlauzis? Vai ļau-

neigi nagribēji sprukt vaļā nu lauleibas gryutumim ?

VII un X Bausleibas. Vai naesi ar kōreigu aci vērīs uz cyta montu ? Vai naesi cyta montam zaudejuma darējis ? Vai naesi nūganējis cytam dōrzu, pļovu, dryvu ? Vai namōnēji cyta pi pērkšonas, pōrdūšonas ? Vai naesi vyltōjis svoru un māru ? Vai naesi nūslēpis un naatdevis atrostu lītu ? Vai naesi caur tīsas veiru un līcinīku pōrpērkšonu un dzirdēšonu, nataisneigi attīsōjis cyta zemi, kōrmus, naudu ? Vai naesi aizalīdzīs atdūt tū, kū nu cyta aizjēmi ? Vai naesi kō nūzadzis ? Vai naesi zogtu lītu pīturējis, pērcis ? Vai naesi strōdnīkim un olgōdžim aizturējis nūpeļneitu olgu ? Vai naesi kolpus apgryutynōjis ar pōrōku dorbu un žālōjis pīnōceigas jim pōrtykas ? Vai naesi pūstējis sabīdrisku montu ? Vai krītni piļdēji labprōt uzjimtu un taisneigi apmoksōtu omotu ?

VIII Bausleiba. Vai naesi pīradis malōt ? Vai caur malōšonu cytam napadarēji kaida zaudejuma ? Vai naesi iradis bez vajadzeibas runōt par cyta grākim ? Vai naesi bez vajadzeibas izdaudzynōjis tev vīnam zynomu cyta grāku ? Vai naesi cytam slavas nūplēsis ? Vai naesi tīsas priķšā cēlis pret tyvōku nataisneigu līceibu ? Vai naesi nataisneigu līceibu ar zvārastu pastyprynōjis ? Vai namēdzi līleitīs, līkuļōt, lišķōt un mēles nosōt ? Vai naesi acīs tyvōku apvaiņōjis un lomōjis ?

Bazneicas bausleibas. Vai naesi pōrkōpis bazneicas aizlyktōs atsatūrēšonas un gavēņa dīnas ? Vai aizlīgtā laikā nareikōji dančus un dzires ? Vai kōrteigi moksōji nūdavas bazneicas remontam un cytom bazneicas vajadzeibom.

Golvonī grāki. Vai naesi augstprōteigs, itīpeigs, montkōreigs, dusmeigs, skaudeigs un laisks ?

Žālsirdeibas dorbi. Vai naesi cīt-sirdeigs, nažēleigs ?

Lyugšona.

(Pec sirdsapzinās izmeklesonas).

Ak Dīvs, cik lela ir muna nagan-teiba ! Un kai es tagad sajimšu drūsumu stētis tovē priķšā ! Es oplo-mi lītōju tovas žēlesteibas un nacī-nā turēju tovas lykumus. Bet šu-diņ es stōvu tovē priķšā, ak Dīvs, kai ūtrais pazudušais dāls ; kai ūtrō Madaļa, es pakreitu pi tovom kō-jom un pīsaucu tovu žālsirdeibu. Dīvs, esi žēleigs maņ grēcinīkam ! Ak Kungs, es jau nikod, nikod ar tovas žēlesteibas paleigu napadarei-šu grāka. Leidz šam laikam es lab-prōt jam pasadevu, bet nu šōs dī-nas es jū naīradzu un grīžūs atpakaļ pi tevis, muns Dīvs. Tev vīnam es grybu dzeivōt un mērt. Munu grā-ku deļdeišonai es jamūs jūs izsyu-dzēt un nivīna naslēpt. Es dareišu vysu, kū spēšu, lai grākus ar sak-

nem izravātu nu munas sirds, bet sevišķi tūs, kuri mani vysuvairōk komoj. Ar tū nūdūmu es izlītōšu vysus leidzekļus, kaidi maņ byutu īteikti. Bet kai lai es pateicu tev, Dīvs, ka ar lelu pacīteibu tu manis leidz šam esi gaidējis, ka mani pa-mūdynoņ vaidēt par grākim ! Tōdēļ es atdūdu tev vysu munu sirdi ; jam jū leidza ar tova Dāla, Kunga Jezus sōpem un ryugtumim. Jo muns žā-lums nāv pīteikūšs, tad lai Jezus le-lōs cīsšonas par munim un pasaūļa grākim samīrynoņ šudiņ Tevi un maņ izlyudz piļneigu atlaisšonu.

Žālōšonas akts.

Vysužēleigais Dīvs, raug, tovē priķšā es nacīneigs radejums, es, kurs caur sovu ļauneibu tik daudzi reižu apkaitynōju tevi, munu vys-labsirdeigū Tāvu. Tagad es naīra-dzu, munu ļaunprōteibu, kura mani dora par tovu īnaindīku un nu tevis atšķir. Ak, Jezus, es grybātu lobōk

vysus ļaunumus cīst, na kai vēļ rei-
zi tevi apkaitynōt ar nōveigu grāku.
Na tōdēļ es žāloju, ka ar grāku peļ-
nēju sūdu, bet tōdēļ, ka apkaitynōju
tevi, tik lobu, tik žēleigu Kungu,
tevi, kurs esi apdōvynōjis mani ar
naskaitamom žēlesteibom. Pīdūdi
maņ, žēleigais Jezus tōs mīlesteibas
dēļ, ar kuru tu lyudzi Tāvu par so-
vim krystā kalējim. Atlaidi maņ,
muns soldonais Pesteitōjs, munu
grāku vainas un myužeigu sūdu. Ar
tovu vysusvātōkū asni nūdzēs nu
munas dvēseles myužeigas pazusšo-
nas sprīdumu, kuru muni grāki tur
uzraksteja. Sarausti tōs eļnes va-
žas, kaidōs es tyku sakolts. Izrauni
mani nu nōves cītuma. Napīlaid, ka
muna dvēsele, ar tovu vysudōrgōku
asni atpērcta, byutu valnam laupē-
jums. Tīsoj mani šymā pasaulī; es
pasadūdu tev, Kungs, ar pazemeibu,
es asu gotovs šamā dzeivē cīst vy-
su, kū tik tova taisneiba maņ pī-
sprīss cīst. Tik dūd maņ atpakaļ

tovu žēlesteibu, pīšķir mani otkon
pi tovu bārnu pulka, un es tevi myu-
žam slavēšu. Amen.

Žālums un sirds sabarzums.

Ak Dīvs, muns vysužēleigais
Tāvs! Es žāloju nu vysas sirds, ka
tevi, vysuaugstōkū lobumu, es asmu
apkaitynōjis ar munim grākim. Žā-
loju, ka grākōdams es zaudēju tovu
žēlesteibu un dabasu vaļsteibu un
nūpeļnēju myužeigu pazusšonu. O,
nalaimeigas tōs stuņdes munā dzei-
vē, kad es apkaitynōju tevi, vysu-
mīleigū Dīvu, un atkrytu nu tevis!
Tūmār, pasaļaudams uz tovu žēle-
steibu, es stipri apsajamu vairs tevi
naapkaitynōt un sorgōtīs un vysa tō,
kas pi grāka vad, tōdēļ ka es tevi
mīļoju styprōk par vysu un grybu
tevi mīļot myužeigi. Amen.

Lyugums uz Kungu Jezu.

Žēleigais Jezus! Tu nikod na-
smōdej naboga cylvāka vaimaņu.

Raugi, muna dzeive pagōja veļti un es nikō napadarēju, kas byutu cīneigs tovōs acīs. Pi tevis es steidzūs un lyudzu tovas žālsirdeibas. Caur ryugtajom osorom, kas plyuda nu tovom vysusvātōkajom acim, apmozgoj mani, kas asu satraipeits ar vysaidom naganteibom. Caur korstu mīlesteibu tovā ar īsmu pōrdurtā sirdī teirej nu vysaidom nateireibom munas dūmas un sirdi. Caur tovim svātajim dorbim un caur cērtumim tovōs rūkōs nūceļ munu rūku grākus. Caur tovu pīkusšonu un tovu kōju sōpem, deļdej munu kōju grākus. Caur tovas dzeives svātumu un navaineibu teirej munu dzeivi nu visim ļaunumim. Pādeigi tovā vysusvātōkajā asnī mozgoj vysus nateirumus nu munas sirds un dvēseles, lai es palyktu teirs tovōs acīs un nu šōs dīnas dzeivōtu vīneibā ar tevi un pīsorgōtu vysas tovas bausleibas. Amen.

Tyuleņ pēc grāku syudzēšonas soki :

Jezus, muns Kungs, es tevi lyudzu caur vysusvātōkōs tovas mōtes, svāta Jezupa, eņgeļa sorgōtōja un vysu svātūs nūpalnim, pījam šū munu grāku syudzēšonu un styprynoņ debesīs tū grāku atlaisšonu, kuru es dabōju tovā vōrdā caur tova vītnīka lyupom.

Lyugšona pēc grāku syudzēšonas.

Ar kū es tev atleidzēšu, kaidu pateikšonu izdareišu tev, muns Dīvs, par tū, ka tu maņ caur šū sakramentu esi atlaidis vysus munus grākus, ar kurim es beju peļnējis myužeigu pazusšonu !

Nu sirds dziļuma es vēļreiz žāloju par grākim un jūs naīradzu. Es jyutu, ka asmu apkaitynōjis tik mīleigu un žēleigu Dīvu. Tōdēļ es lyudzu, izloboj vysas munas kļyudas, kai pi šōs grāku syudzēšonas, tai ari pi agrōk bejušom ; ar tovu žēlesteibu un caur Kunga Jezus nūpalnim

pador, lai es munim apsūlejumim leidz nōvei byutu uzticeigs un šūs lelūs apkaitynōjumus, kurus es tev asmu darējis ar munim grākim, ar vēļ lelōku mīlesteibu nūleidzynōtu. Tū es tev grybu apsūleit, pasaļaudams uz tovu žēleigu paleidzeibu. Svātō Marija, visi eņgeli un Dīva svātī, pateicit Dīvam munā vōrdā par tik lelu maņ izrōdeitu žāļsirdeibu un izlyudzit maņ caur jyusu aizstōveibu tū žēlesteibu, ka es pi senejim grākim vairs nasagrīztu atpakaļ, bet ikdīnas toptu piļneigōks, koleidz īmontōšu myužeigu laimeibu. Amen.

Svātas Gertrudas lyugšona.

Vysuvareigais un žēleigais Dīvs, kura žāļsirdeibai nav rūbežu un lobumam nav māra! Es pateicu tovai vysuaugstōkai Majestatei nu vysas sirds un nu vysas munas dvēseles spāka par tom naizsokamom žēlesteibom, kuras maņ devi, atlaisdams munus grākus. Lai ir slavāta

tova bezgaleigō labsirdeiba un lai ir slavāta tova Dāla bezgaleigō mīlesteiba, kura jū skubynōja īstōdeit šū sakramentu grāku pīdūšonai. Tōdēļ es sovā pateiceibā vīnojūs ar visim tim, kuri taipat, kai es, dabōja grāku atlaisšonu; es tev dūdu slavu un gūdu, kaidu tev dūd ticeigas dvēseles debesīs un vērs zemes. Amen.

Psalmē 102.

Teic, muna dvēsele, Kungu : * un vyss kas manī ir, jō svātu vōrdu.

Teic, muna dvēsele, Kungu : * un naaizmērsti vysu jō labdareibu.

Jys žēleigi pīdūd vysas tovas nataisneibas : * jys dzīdej vysas tovas slimeibas.

Jys atpērk tovu dzeiveibu nu nōves : * jys tevi krūņoj ar žēlesteibu nu žāļsirdeibas.

Jys pylda ar lobumu tovu olkonumu : * atjaunoj, kai ērgļam, tovu jauneibu.

Kungs dora taisneibu un tīsu : * visim, kas cīš nataisneibu.

Jys parōdeja sovus ceļus Moizešam : * un Izraeļa dālim sovus lobus dorbus.

Žaļsirdeigs un žēleigs ir Kungs : * nadreizs uz dusmi un dyžan žaļsirdeigs.

Jys nastrōpej bez gola : * ni myužeigi dusmojās.

Na pēc myusu grākim jys mums dora : * ni ari pēc myusu nataisneibom mums moksoj.

Jo cik augši ir dabasi nu zemes : * tik lela ir jō žālsirdeiba tim, kuri jō beistās.

Cik tōli ir reiti nu vokorim : * tik tōli jys atstyume nu mums myusu nataisneibas.

Kai tāvs žāloj dālus : * tai Kungs apsažāloj par tim, kas jō beistās.

Jo jys pazeist myusu vōju dobu : * jys pīmiņ, ka mes asam kai putklis.

Cylvāks, — jō dīnas ir kai zōle : * jys, zīd kai teiruma puče.

Papyuš vējs uz jū un jō jau vairs nav : * un jō vairs napazeis jō vītā.

Bet Dīva žālsirdeiba ir nu myuža leidz myužam : * pōri tim, kuri jō beistās.

Un jō patīseiba pōri tū dālu dālim : * kas pīsorgoj jō dareibu un patur atmiņā jō bausleibas, lai tōs piļdeitu.

Kungs debesīs nūlyka sovu krāslu : * un jō vaļsteiba pōri vysam vaļdej.

Teicit Kungu visi jō kara pulki : * jō kolpi, kuri pyldat jō vōrdu.

Teicit Kungu visi jō radejumi vysōs jō vaļdeišonas vītōs : * teic, muna dvēsele Kungu.

Gūds lai ir Tāvam . . .

Septeņas vaidēšonas psalmes.

Antifona. Napīmiņ, Kungs myusu vai myusu dzemdeitōju nūzygumus un natīsoj myus par grākim.

Psalmes 6.

Kungs, narōj mani tovā dusmeibā : * ni tovā sakaitumā mani borgi tīsoj.

Apazīloj par mani, Kungs, jo es asu slyms : * dzīdynoj mani, Kungs, jo satrikti ir muni kauli.

Un muna dvēsele ir dyžan uztraukta : * bet tu, Kungs, leidz kuram laikam ?

Atgrīz, Kungs, un izrauņ munu dvēseli : * izpestej mani tovas žālsirdeibas dēļ.

Jo nav kas nōvē tevi pīmynātu : * bet eļnē kas tevi slavēs ?

Es geibstu nu raudōšonas, kotru nakti mozgoju munu gultu : * ar osorom slacynōju munu guļamū vītu.

Aptymsa munas acis nu sōpes : * apdzysa, verūtīs uz visim munim inaidnīkim.

Atsastōjit nu manis visi, kuri dorat nataisneibu : * jo Kungs izklauseja munas raudōšonas bolsu.

Kungs izklauseja munu lyugšonu : * Kungs munu lyugumu pījēme.

Lai aizakaunej un dyžan sasytryukst visi muni inaidnīki : * lai atsagrīž un dreizi palīk nagūdā.

Gūds lai ir Tāvam : * Dālam un svātajam Goram.

Kai beja nu isōkuma, tai tagad un vysod : * un myužeigi myužam. Amen.

Psalmes 31.

Svēteigi ir tī, kurim ir atlaistas nataisneibas : * un kuru grāki ir aizklōti.

Svēteigs ir veirs, kuram Kungs naīskaita grāku : * un jō gorā nava nataisneibas.

Jo, kad es kluseju : * izkolta mu-

ni kauli nu vaimaņošonas augūšom dīnom.

Jo dīnu un nakti uzguluse beja uz manim tova rūka : * izkolta muns spāks, kai vosoras korstumā.

Munu grāku es tev atklōju : * un munas vaiņas napslēpu.

Es saceju : es izzeišu pret sevi pošu munu nataisneibu Kungam : * un tu atlaidi muna grāka bezdīveibu.

Tōdēļ, lai lyudzās uz tevīm ikkots padīveigais : * labvēleigajā laikā.

Tōdēļ ka, jo ari izalītu vyslelōkī plyudi : pi jō tī nanōks tyvu.

Tu esi muna glōbšona, nu spaidim izraisi mani : * ar pesteišonas dzīsmem tu mani prīcynoj.

«Es dūšu tev prōtu, un pamōceišu tevi ceļus, pa kurim tev jōstaijoj : * dūšu padūmu un sorgōs tevi muna acs.»

Tōpēc tu nabyusi kai zyrgs un zyргеzeļs : * kurim nava prōta.

Ar īmovim un dzeļžim jōsīn jim mutes : * tōdēļ ka cytaiž navar pi jim tyvōtīs.

Daudz sōp'u ir grēcinīkim : * bet tūs, kas pasaļaun uz Kungu, žāļsirdeiba apsegs.

Prīcojitēs Kungā un līgsmojitēs jyus, taisneigī : * un gavilejit visi taisnas sirds cylvāki.

Gūds lai ir Tāvam ...

Psalmē 37.

Kungs, narōj mani tovā dusmeibā : * nedz tovā sakaitumā mani borģi sūdej.

Jo tovas šautres īsadyure manī : * un tova rūka ir pacalta pōri manim.

Nav nikō veseleiga munā mīsā tovu dusmu dēļ : * nav mīra munim kaulim munu grāku dēļ.

Jo munas nataisneibas snādzās augšōk munai golvai : * un kai smoga nosta mani apgryutynōja.

Tveikst un pyužņoj muni cērtumi : * nu munas naprōteibas.

Es sanyku un ļūti saleiku : * kas dīnas staigoju nūskumis.

Muni gūrni ir pilni korstuma : * un nav nikō veseleiga munā mīsā.

Es asu sastindzis un dyžan nūspīsts : * es klīdzu nu lelom sirdssōpem.

Kungs, tovā priķšā ir vysas munas gribēšonas : * un munas vaimaņas nav paslāptas.

Muna sirds ir uztraukta manī, atstōja mani muns spāks : * un ocu gaišuma i tō nav pi manis.

Muni draugi un pazeistamī stōv tōli munim cērtumim : * un muni tyvōkī stōv nu tōlīnes.

Un tī, kas meklej munu dvēseli, taisa spūstus : * un tī, kas meklej munas izgaisšonas, runoj nataisneigas runas, kas dīnas atjaunoj viļteigus nūdūmus.

Bet es, vysleidz kai byudams

kūrls, nadzēržu : * un kai māmais, kurs naatver sovu lyupu.

Es asmu topis, kai cylvāks, kurs nadzērd : * un kuram mutē nav atbiļdes.

Uz tevim, Kungs, es cerēju : * tu mani izklausi, muns Dīvs un Kungs.

Tōdēļ es soku : lai jī nasaprīcoj par manim, kad svōrsteisīs muna kōja : * lai nasaceļ pret manim.

Jo es asmu tyvu pi krisšonas : * un muna sōpe ir vysod munā priķšā.

Es izzeistu munu vaiņu : * un ļūti beistūs par grākim.

Bet muni īnainīki dzeivoj, styprynojās : * un vairinojās tī, kuri mani nairedz bez vaiņas.

Jī atmoksoj ļaunu par lobu, vojoj mani : * tōdēļ ka es lobuma meklēju.

Naatstōj mani, Kungs, muns Dīvs : * naatsatōlynoj nu manis.

Pasasteidz mani glōbt, Kungs : *
muna pesteišona.

Gūds lai ir Tāvam . . .

50 psalme.

Apsažāloj par manim, o Dīvs : *
tovā lelā žālsirdeibā.

Un tovas labsirdeibas daudzumā :
* deļdej munas nataisneibas.

Vēļ vairōk mozgoj mani nu mu-
nas nataisneibas : * un nu muna grā-
ka mani nūteirej.

Jo es atzeistu munu nataisneibu : *
un muns grāks vysod ir munā priķšā.

Tev pošam grākōju un dareju
ļaunu tovā priķšā : * lai tu byutu
taisns, kad nūrōj un teirs, kad tīsoj.

Raug, es nataisneibā asu ījimts : *
un grākūs ijēme mani muna mōte.

Bet tu meklej taisneibas jyutōs :
* tōpēc sirds dziļumā īmōc mani
gudreibai.

Apslacynōsi mani ar hizopu, un
es byušu teirs : * apmozgōsi mani
un es topšu boltōks par snīgu.

Dūd maņ dzērdēt prīcu un līgs-
meibu : * un lai prīcojās kauli, kurus
satrīci.

Atgrīz tovu vaigu nu munim grā-
kim : * un deļdej vysas munas na-
taisneibas.

Radej manī, Dīvs, teiru sirdi : * un
taisnu goru atjaunoj munōs īķšīnēs.

Naatstum mani nu tova vaiga :
* un tova Svātō Gora naatjam nu
manis.

Grīz atpakaļ maņ tovas pestei-
šonas prīcu : * un ar labvēleigu go-
ru mani stypryno.

Es mōceišu bezdīveigus tovim
celim : * un grēcinīki pi tevim pa-
sagrīzs.

Izpestej mani nu ašņa, Dīvs, mu-
nas pesteišonas Dīvs : * un muna
mēle ar prīcu slavēs tovu taisneibu.

Kungs, atdori munas lyupas : *
un muna mēle sludynōs tovu gūdu.

Tōdēļ ka upera tu nagribi — es
gon jū dūtu : * vysdadzynojamu upe-
ru tu naīkōroj.

Upers Dīvam ir sabaržtais gors :
* satriktas un pazamōtas sirds tu,
Dīvs, nasmōdēsi.

Labi dori, Kungs, tovā labvēlei-
bā Sionam : * lai Jeruzalemas myuri
teik izbyuvāti.

Tod tev patiks taisneibas uperi,
vysdadzinojami uperi un dōvonas :
* tad uperēs uz tovim oltorim teļus.
Gūds lai ir Tāvam ...

101. psalme.

Kungs, izklausi munu lyugšonu : *
un muna saukšona lai nūit uz tevim.

Napaslēp tova vaiga nu manim,
munu bādu dīnā : * pīlīc sovu ausi
uz manim.

Kad es tevi saucu : * dreiz iz-
klausi mani.

Jo kai dyumi, pazuda munas dī-
nas : * muni kauli izdaga kai gun-
kurs.

Sasysta tyka un izkolta kai zōle
muna sirds : * jo es aizmērsu bau-
deit munu maizi.

Nu munas vaimaņōšonas bolsa : *
pīkolta muni kauli pi munas mīsas.

Es topu leidzeigs pelikanam tūks-
nesī : * es asmu, kai palāda uz gryu-
vekļa.

Es naguļu un asu : * kai vīntu-
leigs zvērbuļs uz jumta.

Muni īnaindīki izmēdej mani : *
īsatīpuši pret mani, jī zvērej mani
izgaisynōt.

Un es palnus ādu, kai maizi : *
un munu dzērīni jaucu ar osorom.

Tovas dusmes un sakaituma dēļ :
* jo tu pacēli mani un mani nūsvīdi.

Munas dīnas ir kai izstīptais su-
sātīvs : * un es izkoltu, kai sīns.

Bet tu, Kungs, vaļdej myužeigi :
* un tova pīmiņa dzeivoj nu ciļts
leidz ciļtei.

Tu pasacēlis apsažālōsi par Sio-
nu : * jo jau laiks apsažālōt par jū, —
jā, atgōja laiks.

Tōdēļ tovi kolpi mīļoj jō akmi-
ņus : * un raud pi jō gryuvekļa.

Tod tautas beisīs Kunga vārda, *
un visi zemes kēneni tova gūda.

Kad jys apsagrīzs uz pazamynō-
tu ļaužu lyugšonu, * un nanūsmōdēs
jū lyuguma.

Tys byus īraksteits nōkušom pa-
audzem : * un ļauds, kuri tiks radeiti,
slavēs Kungu.

Jo jys pasavērs nu sova svāta
augstuma : * Kungs nu dabasim pasa-
vēre uz zemi.

Lai izklausētu cītumnīku nūpyu-
tas : * lai palaistu breivi nōves dālus.

Lai jī teic Kunga vārdu Sionā :
* un jō gūdu Jeruzalemā.

Kad tautas sasalaseis vīnuvīt : *
un vaļsteibas, lai kolpōtu Kungam.

Bet pa tū laiku Kungs sattrīce
munu spāku ceļā : * saeisyņōja mu-
nas dīnas.

Tōpēc es klīdzu : muns Dīvs, na-
jem mani pusmyužā : tovi godi ir nu
myužu uz myužim.

Tu, Kungs, īsōkumā esi dybynō-
jis zemi : tovu rūku dorbs ir dabasi.

Jī izgaiss, bet tu paliksi : un visi
jī, kai drēbe, savecēs.

Un maineisi jūs kai drēbi, un jī
byus maineiti : bet tu esi tys pats un
tovi godi naīs mozumā.

Tovu kolpu bārni dzeivōs : un
jūs ciļtsbārni byus stipri tovā priķšā.

Gūds lai ir Tāvam...

129. psalme.

Nu dziļuma es saucu uz tevīm.
Kungs : * Kungs izklausī munu bolsu.

Lai tovas ausis ir pīlīktas : * uz
munas lyugšonas bolsu.

Jo tu, Kungs, tēmēsi nataisnei-
bas : * Kungs kas tad izturēs ?

Bet pi tevis ir apsažālōšona : *
lai tevis beistās ar mīleibu.

Es gaidu Kunga, gaida jō muna
dvēsele : * un es gaidu jō sūlejuma.

Muna dvēsele gaida Kunga styp-
rōk : * nakai nakts sorgi dīnas aus-
šonas.

Izraeļ, cerej uz Kungu : * jo pi
Kunga ir žālsirdeiba un jō atpērķ-
šona ir pōrpiļneiga.

Un jys atpērks Izraeli : * nu vysom Jō nataisneibom.

Gūds lai ir Tāvam . . .

142. psalme.

Kungs, izklausi munu lyugšonu ; jam ausīs munu lyugumu : * tovas patīseibas un tovas taisneibas dēļ izklausī mani.

Un naej tīsā ar tovu kolpu : * jo tovā priksā naatsataisnōs nivīns dzeivōjušais.

Jo īnainīks vojoj munu dvēseli : * jys nūspīde pi zemes munu dzeivōšonu.

Īsādynōja mani timseibōs : * kai seņ myrušūs.

Muns gors pageibst : * un munōs kryutīs sastyngst muna sirds.

Es pīmiņu senejōs dīnas, pōrdūmōju par visim tovim dorbim : * un tovu rūku dorbus es pōrsprīžu.

Es stīpu uz tevi munas rūkas : * muna dvēsele, kai zeme bez yudiņa, slōpst pēc tevis.

Dreiži izklausī mani, Kungs : * jo muns gors jau zyud.

Naaizsedz tova vaiga nu manim : * jo cytaidi es byušu leidzeigs tim, kuri nūkōp kopā.

Dūd maņ agri dzērdēt tovu žālsirdeibu : * jo uz tevi es cereju.

Parōdi maņ ceļu, pa kuru maņ jōit : * jo uz tevim es ceļu munu dvēseli.

Izrauni mani nu munim īnainīkim, Kungs, uz tevim es steidzūs : * Izmōci mani dareit tovu vaļu, jo Tu esi muns Dīvs.

Lai tovs lobais Gors vad mani pa leidzonu zemi : * tova vōrda dēļ, Kungs, dzeivynoj mani.

Tovas taisneibas dēļ izved nu spaidim munu dvēseli : * un tovā žālsirdeibā pazudynōsi munus īnainīkus.

Tu pazudynōsi vysus, kas komoj munu dvēseli : * jo es asmu tovs kolpōtōjs.

Gūds lai ir Tāvam . . .

Antifona. Napīmiņ, Kungs myusu vai myusu dzymdynōtōju nūzygumus : * un natīsoj myus par myusu grākim.

Litanija uz visim svātajim.

Kyrie, eleison ! Christe, eleison !
Kyrie, eleison !
Kristus, klausī myus !
Kristus, izklausī myus !
Dīvs Tāvs nu dabasim,
Dīva Dāls pasauļa Pesteitōjs,
Dīvs Svātais Gors,
Svātō Trejadeiba vīns Dīvs,
Svātō Marija,
Svātō Dīva dzemdeitōja,
Svātō jaunovu jaunova,
Svātais Mikeļ,
Svātais Gabriēļ,
Svātais Rafeļ,
Visi svātī eņgeli un erceņgeli, lyudzit Dīvu par mums !
Visi svātī dabasu gori, lyudzit Dīvu par mums !
Svātais Jōņ Kristeitōj, lyudz Dīvu par mums !

} apsažāloj par mums!
} lyudz Dīvu par mums !

Svātais Jezup, lyudz Dīvu par mums !

Visi svātī patriarki un pravīši, lyudzit Dīvu par mums !

Svātais Pīter,
 Svātais Pōvul,
 Svātais Andriv,
 Svātais Jākub,
 Svātais Jōņ,
 Svātais Tomas,
 Svātais Jākub,
 Svātais Filip,
 Svātais Bārtuļ,
 Svātais Mateus,
 Svātais Seimaņ,
 Svātais Tadeus,
 Svātais Mateis,
 Svātais Barnaba,
 Svātais Lukas,
 Svātais Markus,

lyudz Dīvu par mums !

Visi svātī apostoli un evangelisti, lyudzit Dīvu par mums !

Visi svātī Kunga mōcekli, lyudzit Dīvu par mums !

Visi svātī navaineigī bērneni, lyudzit Dīvu par mums !

Svātais Stepōn, lyudz Dīvu par mums !

Svātais Laur, lyudz Dīvu par mums !
 Svātais Vincent, lyudz Dīvu par mums !

Svātī Fabian un Sebastian, lyudzit Dīvu par mums !

Svātī Jōņ un Pōvul, lyudzit Dīvu par mums !

Svātī Kozma un Domijan, lyudzit Dīvu par mums !

Svātī Gervaz un Protaz, lyudzit Dīvu par mums !

Visi svātī mūcekli, lyudzit Dīvu par mums !

Svātais Siļvester,
 Svātais Gregor,
 Svātais Ambrozij,
 Svātais Augustin,
 Svātais Jeronim,
 Svātais Mōrteņ,
 Svātais Nikolaj,

lyudz Dīvu par mums !

Visi svātī veiskupi un izzinēji, lyud-
dzit Dīvu par mums !

Visi svātī mōceitōji, lyudzit Dīvu
par mums !

Svātais Ontōn,
Svātais Benedikt,
Svātais Bernard,
Svātais Dominīk,
Svātais Francisk,

}
lyudz Dīvu par
mums !

Visi svātī pristeri un leviti, lyudzit
Dīvu par mums !

Visi svātī mūki un vīntūli, lyudzit
Dīvu par mums !

Svātō Marija Madaļa,
Svātō Agata,
Svātō Ļucija,
Svātō Agnese,
Svātō Cecilija,
Svātō Katre,
Svātō Anastasija,

}
lyudz Dīvu par
mums !

Vysas svātōs jaunovas un atraitnes,
lyudzit Dīvu par mums !

Visi Dīva svātī un svātōs, lyudzit
Dīvu par mums !

Esi mums žēleigs ! Atlaid mums,
Kungs un Dīvs !

Esi mums žēleigs ! Izklausi myus,
Kungs un Dīvs !

Nu vysa ļauna,
Nu ikvīna grāka,
Nu tovas dusmes,
Nu ļaunas un nagaideitas nōves,
Nu valna spūstom,
Nu dusmes, nairedzēšonas un
ikvīnas ļaunas vaļas,
Nu naškeisteibas gora,
Nu pārkyuņa un nagaisa,
Nu zemes trīces pūsta,
Nu mēra, boda un kara,
Nu myužeigōs nōves,
Caur tovas svātōs cylvāktop-
šonas nūslāpumu,
Caur tovu atnōkšonu,
Caur tovu dzimšonu,
Caur tovu kristeibu un gavēšonu
Caur tovu krystu un cīsšonu,
Caur tovu nōvi un paglobōšonu,
Caur tovu svātū augšamceļšo-
nūs,

}
izpestej myus, Kungs un Dīvs !

Caur tovu breineigu debesīs
 kōpšonu,
 Caur svātō Gora Īprīcynōtōja
 atnōkšonu,
 Tovas tīsas dīnā,

Myusu grākus mums atlaid,
 Strōpes par grākim žēleigi nūceļ,
 Eistas grāku vaidēšonas žēle-
 steibu dūdi mums,
 Sovu svātū bazneicu vaļdej un
 uzturi,
 Svātōs bazneicas īnainīkus
 pazemeibā īved,
 Kristeigim kēnenim un vaļdinī-
 kim mīru un eistū sadareibu
 dūdi,
 Vysam kristeigajam pasaulam
 mīru un vīnprōteibu dūdi,
 Vysus nūsamaļdejušūs baznei-
 cas klēpī atgrīz un vysus
 naticēigūs pi evangelija
 gaismas pīved,
 Myusus pošus tovā svātā kol-
 pōjumā styprynoļ un uzturi,

izpesteļ myus,
 Kungs un Dīvs!

tevi lyudzam, izklausi myus, Kungs un Dīvs!

Myusu dūmas uz debeseigu lītu
 īgribēšonu paceļ,
 Visim myusu labdarim ar myu-
 žeigu lobu atolgoļ,
 Myusu dvēseles un brōļu, radi-
 nīku un labdareitōju dvēse-
 les nu myužēigōs pazusšo-
 nas izglōb,
 Zemei augļus dūdi un uzturi,
 Visim ticeigim nūmyrušim
 myužēigu dusēšonu dūdi,
 Myusu lyugšonas žēleigi pījam,

tevi lyudzam, izklausi myus,
 Kungs un Dīvs!

O Dīva Dāls, mes tevi lyudzam, iz-
 klausi myus, Kungs un Dīvs!
 O Dīva jārs, kas nūceļ pasauļa grā-
 kus, atlaid mums, Kungs un Dīvs!
 O Dīva jārs, kas nūceļ pasauļa grā-
 kus, izklausi myus, Kungs un
 Dīvs!
 O Dīva jārs, kas nūceļ pasauļa grā-
 kus, apsažāloļ par mums!
 Kristus, klausi myus!
 Kristus, izklausi myus!
 Kyrie, eleison! Christe, eleison!
 Kyrie, eleison!

Tāvs myusu . . . (klusom).

Vs. Un naīved myusu kārdynōšonā,

Rs. Bet atpestej myus nu ļauna.

69. psalme.

Dīvs, steidzīs mani izglōbt : *
Kungs, ōtri ej maņ paleigā !

Lai teik aizkaunāti un palik na-
gūdā tī : * kas meklej munas dvē-
seles.

Lai tyuleņ apsagrīž nu aizkaunē-
juma tī : * kas maņ soka : a kas !
a kas !

Lai prīcojās un līgsnojās tevī vi-
si : * kas tevi meklej.

Un lai vysod soka : «Kungs lai ir
augsti slavēts !» visi tī : * kas mīļoj
tovu pesteišonu.

Bet es asmu bēdeigs un naspē-
ceigs : * Dīvs steidzīs maņ paleigā.

Tu esi muns paleigs un muns iz-
glōbējs : * ak Kungs, nanūvylcynoj.

Gūds lai ir Tāvam, Dālam : * un
svātajam Goram !

Kai beja nu īsōkuma, tai tagad
un vysod : * un myužeigi myužam.
Amen.

Vs. Izpestej, Dīvs, sovus kolpus !

Rs. Kas cerej uz tevi.

Vs. Esi mums, o Kungs, styprais
cītūksnis !

Rs. Pret myusu īnainīkim.

Vs. Lai īnainīks nikō napanōc, ka-
rōdams pret mums !

Rs. Un nataisneibas bārns lai ot-
kon nasōc mums kaitēt.

Vs. Kungs, na pēc myusu grākim
dori mums !

Rs. Ni pēc myusu nataisneibom
moksoj mums !

Vs. Lyugsimēs par myusu svātū
Tāvu N.

Rs. Kungs lai jū sorgoj, dzeivynoj
un dora laimeigu vērs zemes,
un lai nanūdūd jō īnainīku
rūkōs.

Vs. Lyugsimēs par myusu labda-
rim !

- Rs. Atolgoj, Kungs visim tova vārda dēļ, kas mums labi dora, ar myužeigu dzeivōšonu.
- Vs. Lyugsimēs par ticeigim nūmyrušim !
- Rs. Myužeigu dusēšonu dūdi jim, Kungs, un myužeiga gaisma lai speid jim.
- Vs. Lai jī dus mīrā !
- Rs. Amen.
- Vs. Par myusu brōlim, kuru nav te klōt !
- Rs. Muns Dīvs, izpestej tovus kolpus, kas cerej ikš tevis.
- Vs. Kungs, syuti jim paleigu nu tovas svētneicas !
- Rs. Un nu Siona aizsorgoj jūs !
- Vs. Kungs, izklausī munu lyugšonu !
- Rs. Un muna saukšona lai nūit pi tevis.

L y u g s i m ē s.

Dīvs, kam ir īpatnejs par vysu apsažālōt un vysu atlaist, pījam myusu lyugšonu, lai myus un vysus

tovus kolpus, kū grāku važas saista, tova žālsirdeiba žēleigi izraiseitu vaļā.

Izklausī, tevi lyudzam, Kungs, pazemeigōs lyugšonas un atlaid grākus tim, kas jūs tev izsyudz, lai arī mums žēleigi dōvynōtim atlaisšonu un mīru.

Rōdi mums, Kungs, tovu naizso-kamū žālsirdeibu, ka reizē izteireitim myus nu grākim un izrautim nu strōpem, kaidas par jim peļnejam.

Dīvs, kū grāks apkaitynoj un vaidēšona pōrlyudz, pagrīz žēleigi sovu skotu uz pazemeigom tovu ļaužu lyugšonom un tovas dusmes reikstes, kuras mes par grākim peļnejom, žēleigi nūvērzm.

Vysuvareigais un myužeigais Dīvs, apsažāloj par sovu kolpu myusu Vysuaugstōkū Ganeitōju N... un sovā labsirdeibā ved jū žēleigi pa myužeigōs dzeives celim, lai caur tovu žēlesteibu jys steigtūs pēc tō,

kas tev pateikams, un tū iztureīgi piļdeitu.

Dīvs, nu kō nōk svātas īgribas, taisneigi padūmi un svāti dorbi, dūdi tovim kolpim tū mīru, kō pasaulš naspēj dūt, lai myusu sirdis byutu paklauseigas tovom bausleibom, un, nūvēržūt īnaidnīku draudus, myusu dīnas tovā gōdeibā baudeitu mīru.

Kungs, izdadzynoj myusu teiksmes un sirdi ar svātō Gora guni, lai ar škeistu mīsu mes tev kolpōtu un ar teiru sirdi byutu tev pateikami.

Dīvs, vysu ticeigūs Radeitōjs un Atpērcējs, tovu kolpu un kolpyuņu dvēselem dūd vysu grāku atlaisšonu, lai caur padīveigom lyugšonom jōs sasnāgtu tū atlaisšonu, pēc kaidas vīnmār korsti ilgojās.

Myusu dorbus, tevi lyudzam, Kungs, ar sovu īdvāsmu mūdynoj un ar sovu paleigu turpynoj, lai ikvīna myusu lyugšona un darbeiba nu tevis sōktūs un ar tevi beigtūs.

Vysuvareigais un myužeigais Dīvs, kura vaļdeišonai padūti dzeivī un myrušī, kas apsažāloj par visim tim, kas caur ticeibu un dorbbim pēc tovas īprīkšzynōšonas byus tovi, mes tevi pazemeigi lyudzam, lai tī, par kaidim asam nūsprīduši lyugtīs, vai jī vēļ mīsā, vai jau nōkušā myužā mōjoj, caur vysu tovu svātu aizbiļdeibu un caur tovu žālsirdeibu vysu grāku atlaisšonu sajimtu. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu, tovu Dālu, kas ar tevi dzeivoj un vaļdej svātō Gora vīneibā, Dīvs par visim myužu myužim. Amen.

Vs. Lai myusus izklausā vysuvare-nais un žēleigais Kungs!

Rs. Amen.

Vs. Un ticeigūs dvēseles caur Dī-va žālsirdeibu lai dus mīrā.

Rs. Amen.

VYSUSVĀTOKAIS SAKRAMENTS.

Vysusvātōkais sakraments ir eistyna Kunga Jezus mīsa un eistyns asnis zam maizes un veina zeimem paslāpts. Kur ir Jezus mīsa un asnis, tur ir jō dvēsele un dīveiba; tōpēc, īdami pi Dīva golda, mes pījamam dzeivu, vysu Kungu Jezu. Īt pi Dīva golda ir vysulelōkō laime. Naizprūtami daudzi lobuma plyust nu cīneigas vysusvātōkō sakramenta pījimšonas. Dvēsele vīnojās ar Dīvu; daboj svātdereigas žēlesteibas pavairinōjumu un daudz paleiga žēlesteibu, kai Pesteitōjs apsūleja: «Kas ād munu mīsu un dzer munu asni, tys dzeivoj manī un es jymā.» Tūmār tūs žēlesteibu daudzums teik dūts ikkotram cylvākam samēreigi ar jō sasagatavōšonu. Tō-

pēc ir ļūti lela nūzeime ryupeigai sasagatavōšonai pyrms Dīva vaka-reņom. Sasagatavōšona pastōv atteiceigu jyutu izmūdrynōšonā. Vyslobōk ir, kad svātajā šaļtī pyrms un pēc svātas komunijas cylvāks mōk runōt ar Dīvu bez grōmotas paleiga. Kas eistyn Dīvu mīļoj, tys vysod atrass, kū jam teikt, kō nu jō lyugt. Kam šei ikšejō runa ar Pesteitōju nav īrosta un spējama, taidim te pasnāgtōs lyugšonas var byut lels paleigs un pakolpōjums.

Lyugšonas pyrms vysusvātōkō Sakramenta pījimšonas.

Es stipri tycu, muns Jezus, ka vysusvātōkajā sakramentā, tu esi klōt ar sovu mīsu, asni, dvēseli un dīveibu. Tycu styprōk, nakai kad pats ar sovom acim tū radzātu. Jyutekli var mani mōneit, bet ticeiba nikod. Es tycu, tōdēļ ka tu, vysu-augstōkō patīseiba un myužēigō gudreiba, šytū pasludynōji: par šū

ticeibu es asu gotovs munu dzeivi atdūt.

Pazemeibas akts.

Bet kai es sajimšu drūsmi it pi tevis!? Kas es asu, ak Kungs, un kas tu esi? Tu esi bezgaleigs Dīvs, vyspasauļa Radeitōjs, kēneņu kēneņš, kura priķšā treis dabasi un zeme, — bet es asmu bēdeigs radējums, zemes tōrpeņš, es napateiceigais, naliteigais grēcinīks. Ak Kungs, es naasu cīneigs, ka tu muna dvēselē pīmōjōtu. Lai ari es dareitu un cīstu tevis dēļ tik, cik dareja un cīte visi svātī kūpā, pat tod es nabyutu cīneigs tyvōtīs pi tevis. Tam laikam es asu taidis nabogs, vōjs, slynks ...

Cereibas akts.

Bet tu, ak Kungs, esi lobs, un tovai žālsirdeibai nav gola. Tōpēc es ceru uz tevi. Ceru, ka muni grāki tyka atlaisti un ka es otkon tyku apgārbts kōzu svōrkā. Es ceru, ka

šō vysusvātōkō sakramenta pījimšona sagōdōs maņ myužeigu laimi. Es ceru, tōdēļ ka tu šytū maņ apsūleji.

Mīlesteibas akts.

Muns Jezus, mani mīlōdams, tu nūmiri pi krysta. Mīlōdams tu tagad mani aicynoj pi sevis. Žēleigais Pesteitōjs! es tevi mīļoju nu vysas sirds, nu vysa spāka. Es grybātu tevi mīlōt tik korsti, cik tevi mīļoja tovi svātī. Tu esi muna dzeive muns monts, muna prīca, muns vyss ...

Slōpuma akts.

Lobais Jezus, nōc un dzeivoj manī. Dūd maņ sevi pošu, lai muna dvēsele teik apgaismōta un teira. Dūd maņ sevi pošu, lai muna sirds mīļoj tik tevi vīn, tevis dēļ dzeivoj, uz tevīm vīn steidzās. Nōc, munas dvēseles nūmīlōtais, nōc un jamā mani, — es asmu Tovs.

Pīzeime. Šūs eisūs aktu vītā, kam ir laiks un gryba, var lītōt nōkušūs garōkus aktus.

Ticeibas akts.

Es tycu ar vysu sirdi un ar pateiceibu atzeistu, ka tu, muns mīlais Jezus, vīnpīdzymušais Dīva Dāls, Dīvs nu Dīva, kūpā asūšs ar Tāvu, gaisma nu gaismas, caur kuru vyss ir topis, kurs myusu pestišonas dēļ esi nūkōpis nu dabasim, klōtu esi vysusvātōkā sakramentā un pylns bezgaleigas mīlesteibas dīnu un nakti dzeivoj myusu oltorā. Tu, kurs, bērnešs byudams, bārna lakateņūs saisteits, gulēji silē, raudōdams, — tu, kurs, kai pōrlyugšonas upers par manim atdevi sevi uz krysta, — tu, kurs debesīs tovu svātū sirdi piļdi ar naizsaceitu prīcu, — tu esi paslāpts svātā hostijā. Tu jymā esi paslēpis tovu dīviškū mīsu, tovu vysudōrgōkū asni un vysusoldōkū tovu sirdi. Tu jymā paslēpi sovu bezgaleigū lelumu un tovas slaves naizstōsteitu spūdrumu. Tu nu šōs hostijas par mozu šaļti īsi munā sirdī. Es tycu šytam, pasa-

ļaudams uz tovu svātū vōrdu, tycu tik stipri, ka asmu gotovs ar dzeivi un nōvi pastyprynōt sovu ticeibu. Šytū tycādams, es pakreitu tovā prīkšā ar vysulelōkū cīnu. Es gūdynoju tevi kūpā ar tovas navaineigōs mōtes sirdi, es gūdynoju tevi, kai Kungu, Dīvu un Pesteitōju. Šymā ticeibā es grybu izturēt vysu munu myužu.

Pazemeibas akts.

Kas es asmu, ak muns Jezus, kaidis es asmu, ka tu mani sauci uz tū dīviškū mīlastu, kurā sovu vysusvātōkū mīsu dūsi maņ par ēdīni? Kas es asmu, ka tu, svātōkais par visim svātajim, bezgaleigas majestates kēnešs, vysu lītu Kungs un Radeitōjs, gribi pi manim nōkt, lai tova dvēsele vīnōtūs ar munu, lai tova mīsa byutu kūpā ar munu mīsu un lai tu pats palyktu dzeivōt munā nīceigā dvēselē?

Tovā priķšā tric vysa zeme un uz vaiga pakreit visi dabasu spāki : tovā priķšā nasaskaitami eņgeļu pulki nūsalīc ar pazemeibu, mīlestību un klusēšonu, — bet tu nūsalaid pi manis, nacīneiga grēcinīka, nōc pi manim, kurs naasmu nikas cyts, kai tikai puteklis un palnu sauja. Muns Kungs un Pesteitōjs, es pakreitu uz vaiga pret tovu Majestati un ar pateiceibas osorom bučoju tovas svātas kōjas, gūdyņoju tovu bezgaleigu lelumu, slaveju, tovu nasaprostu lobumu un tovas mīlestības breinumu. Es grybu tovōs acīs tik dzili pasazamynōt, cik augši tu mani gribi paceļt, atļaudams maņ tyvōtīs pi tova svātō golda. Nūgri-mis sovas nabadzeibas dziļumā, es saucu nu sirds dybyna : Kungs, es naasmu cīneigs, ka tu iītu munā sirdī, bet sok tikai vōrdu, un byus izpesteita muna dvēsele.

Žāluma akts.

Pyrms, kai es īšu pi tova svātō golda, atļauņ maņ, Kungs, tovā priķškā izteikt vysu munu sōpi un pōrlyugt tevi par visim grākim, ar kurim es skumdynōju tovu vyssoldōkū sirdi. Es izzeistu pi tovom kōjom, ka visi dabasu pārkyuni, vysas eļnes mūkas nabyutu dīzgon borgas, un nasaleidzynōtu tam ļaunumam, ar kū tevi asmu apkaitynōjis. Žā-lums pōrjam munu sirdi, kad es īdūmoju, ar cik daudz nataisneibom un ļaunumim asmu tevi apkaitynōjis. Sovu žālumu es savīnoju ar tovom skumem, kaidas tev beja Olivu dōrzā, kad tu cīti par vysa pasauļa ļaunumim. Apsažāloj par manim tu, kura lobumam nav rūbežu. Caur tovom lelom cīsšonom Olivu dōrzā un pi krysta, caur tovas navaineigas mōtes sōpem, es tevi lyudzu, apsažāloj par manim. Pījem munu sirsneigū žālumu, aizmērst par munom napateiceibom. Sadadzynoņ vysus

munus grākus tovas mīlesteibas gu-
nī. Pīdūd maņ pagōjušu munu dzei-
vi, jo es jau nagrybu vairs pi tōs
dzeives ļaunuma grīztīs atpakaļ. Es
grybu tev kolpōt ar vysukorstōkū
mīlesteibu un gondareit par vysu,
ar kū asmu tevi apkaitynōjis.

Cereibas akts.

Mani bailes pōrjam dūmojūt, ka
es asmu tik nacīneigs. Bet kad īdū-
moju, muns dōrgais Jezus, cik žāļ-
sirdeigi tu apsagōji ar grēcinīkim, ar
kaidu sirsneibu sūleji slapkauņam,
ka tyuleņ pēc nōves aizvessi jū uz
paradīzi, ar kaidu labsirdeibu esi pī-
devis grākus Magdalenai, kad jei, ar
osorom laisteidama un ar motim
slauceidama tovas kōjas, uz myu-
žim uperēja tev savu sirdi; ar kai-
du žāļsirdeibu tu esi pasavēris uz
Pīteri, kurs ryugti apraudōja savu
nauzticeibu, un kad es pōrdūmoju uz
tik daudz citim grēcinīkim, kuri šu-
diņ ar tevi prīcojās debesīs, tad svā-

tas cereibas jyutas rūnās munā sir-
dī, tad es gotovs asmu cerēt, ka ari
mani tu žēleigi pījemsi, jo es taipat
ar vysu sirdi grybu uz tevim atsa-
grīzt. Es grīzūs pi tevim ar vysdzi-
ļōku pazemeibu, ar sirsneigu žālu-
mu par grākim un ar vyskorstōkū
gribēšonu tevi mīlēt nu šōs dīnas
ar vyslelōku mīlesteibu. Šōs cerei-
bas pylns es eju pi tevim, muns
Kungs, es eju, kai sliminīks, lai tu
mani izdzejdynōtu, es eju, kai vōjs
cylvāks, lai tu maņ dūtu savu žāļ-
sirdeibu. Es eju pi tevim kai ubogs,
lyugdams dōvonas; es eju, ar visim
vōjumim un napiļneibom, lai tu jōs
nūsleicynōtu tovas žāļsirdeibas jyu-
rā. Es eju ar cereibu, ka šei enģelis-
kō bareiba, pi kuras mani tu sauc ar
lelu mīlesteibu, byus maņ jaunas
dzeives sōkums. Šytō es lyudzu
tevi un tovu navaineigū mōti.

Mīlesteibas akts.

Ak Jezus, paslāptais vysusvātō-
kajā sakramentā! Bezgaleigi lela

beja tova mīlesteiba, kura tevi nu gūda krāsla nūvede uz šū nīceigū zemi, lai tu, kai pastōveigs upers, dzeivōtu uz myusu oltorim un toptu par bareibu naboga cylvākim. Kungs, kas varēs apskateit tū lelū tovas mīlesteibas māru, kas jō bezgaleibu varēs saprast? Kam cytam, jo na tev, es atdūšu sovū sirdi? Es tevi mīļoju, muns Jezus, es tevi mīļoju, tu muna vīneigō mīlesteiba. Gon es vēļ tevi mīļoju pamos, pavōji, mīļoju ar soltu sirdi. Bet es grybu lai muna mīlesteiba byutu tik korsta, kai pīdar; es grybu tevi mīļot tai, kai tu esi cīneigs. Tōdēļ īdadzinoj munā sirdī tovas svēteigōs mīlesteibas guni. Lai tei mīlesteiba ar kotru breidi pīaug spākā, lai jei top styprōka par nōvi. Lai tei mīlesteiba savīnoj mani ar tevim uz visim myužim.

Slōpšonas akts.

Žēlesteibas olūts, muna mīlesteiba, muna cereiba, muns vysudōrgō-

kais Jezus! Muna dvēsele steidzās uz tevim un slōpst pēc tevis vairōk, nakai cītumnīks slōpst pēc sovas breiveibas. Muna dvēsele gaida tevi styprōk, nakai sliminīks gaida dzīdynōtōja, kurs jam dūs veseleibu un dzeivi. Muna dvēsele gaida tovas atnōkšonas vairōk, nakai ubogs gaida sova labdara, kurs dareitu golu jō cīššonom. Tu redzi, Dīvs un Kungs, ka tu esi muna prīca, muna laime, muna dzeiveiba. Tu zini, ka **nikas cyts** navar piļdeit munas sirds tukšumu, kad tei kolst un veist, kai puķe. atstōta bez saules gaismas.

Tōdēļ nōc pi manim, dōrgais draugs, nōc pi manim, muns nūmīlōtais. Ar mīlesteibu un slōpem es **izstīpu rūkas uz tevim un atveru tev mūnu sirdi. Es grybu tevi pījimt ar vysuteirōku vysukorstōku, tev vysupateikamōku olkonumu, kaidis tikai cylvāka sirdī var ceļtis.** Es tev upereju tū gūdu, kuru tev debesīs dūd visi engeļu pulki, apostolu drau-

dzeiba, izzinēju svātums un jaunovu škeisteiba. Es upereju tev tū korstū mīlesteibu, ar kaidu tova nanūzidzeigō mōte tevi pījēme pi svātō Dīva golda. Es upereju tev tovu vysteirōku sirdi, vysas želesteibas un tykumus, kuras vysusvātōkō Trejadeiba tev ir dōvynōjuse. Lai tys monts pīpylda munas dvēseles tukšumu un lai jymā atsarūn tev pateikamō dzeivōšona! Kaut tu tymā dzeivūklī atrostu sev pateikamu vītu un sekmētu manī vysu tū, kū esi nu laiku sōkuma nūsprīdis sekmēt. Tōdēļ, ak Kungs, nanūvylcynoj sovu atnōkšonu, ar tū mīlesteibu iej munā sirdī, ar kaidu esi īgōjis vysusvātōkōs jaunovas Marijas mīsā ...

Pēc vysusvātōkō sakramenta pījemšonas

Gūdynōšonas un mīlesteibas akts.

Dīvs, bezgaleigō mīlesteiba un majestate, žēlesteibu un gaismas olūts, vysusoldonōkais Jezus! Es **tevi pīlyudzu** un gūdynōju ar visim **munas dvēseles spākim** un glaužūs pi **tevim**. Muns Pesteitōjs un muns **Dīvs**, ak kaut es spātu tevi mīlēt ar **tik korstu mīlesteibu**, kai serafini un **svātī dabasu dzeivōtōji!**

Zemeibas un pateikšonas akts.

Bezgaleigas majestates Kēneņš! Tu pagūdynōji mani, tovu **vyszemeigu radejumu**, ar breineigu apmeklēšonu un tagad **cīmojis munā nabadzeigā dvēselē**. Muna sirds dag **vysulelōbūs zemeibas un pateiceibas jytūs**. Es **sveicynuju** tevi munā **zammā un pateicu** par tovu **naizsokomu labdarejumu**. Naspādams **pīnōceigi pateikt** par vysu, kū vīn maņ

esi loba darejis, es pīsaucu paleigā vysus dabasu gorus un svātūs un leidza ar jim soku : Esi myužam slavāts !

Uzuperēšonas akts.

Lobais Jezus ! Es uzupereju un atdūdu tev vysu sevi. Tovs asu un tovs byut grybu. Atdūdu tev vysus munas dvēseles un mīsas spākus, munu dzeivi un nōkūtni. Vyss muns ir tovs. Nikō cyta nagrybu, kai vīn tevi pošu. Tu esi muns dōrgais monts, muns gūds, muna prīca, laime, muns vyss. Nu šō laika grybu dzeivōt tikai tev, grybu tev patikt un tevi īmontōt. Muns Dīvs ir muns vyss !

Cereibas un lyuguma akts.

Ak Jezus ! Kad pošu sevi maņ dōvynōji, kō tad cyta žālōsi ? Es cereju uz tovu bezgaleigū labsirdeibu un ar pylnu uzticeibu nūlīku to vā prīkšā munus lyugumus. Dūd maņ vysas izpesteišonai vajadzei-

gas žēlesteibas. Apskaidrynoj munu prōtu, lai es tevi ar vīnu lobōk pazeitu ; īlīsmoj munu sirdi, lai es tevi ar vīnu styprōk mīļōtu ; dūd maņ pazeit tovus ceļus un pamōc mani iztureigi pa jim staigōt. Izdzīdej munu dvēseli nu visim vōjumim ; **dūd maņ spāku vysur un vysod tovu vaļu piļdeit, vīnmār tykumūs augt un to vā žēlesteibā izturēt leidz dzeives golam. Amen.**

Pīzeime. Šūs eisūs aktu vītā, kam ir laiks un gryba, var lītōt nōkušūs garōkus aktus.

Gūdynōšonas akts.

Tu jau esi, ak Jezus, munas sirds dziļumā, muns Dīvs, muns Kungs, muns Pesteitōjs, muns nūmīļōtais ! **Tu esi manī. Tu piļdi mani ar sovu klōtbyušonu un munā nabadzeigā sirdī es jrytu tovas sirds sitiņus. Esi svēteits, esi gūdynōts muns vysusvātōkais Kungs !** Lai ir slavāta tova bezgaleiga mīlesteiba, kura te-

vi skubynāja apmeklēt munas sirds mitekli, lai gon es asmu vysunīcei-gōkais radejums. Ar vysulelōku prīcu es tevi sveicynoju un ar vysulelōku pazemeibu, pakrisdams pret tovu vysuaugstōkū majestati, es slaveju tevi un atzeistu sovu nīceibu. Es gūdynoju, ak Jezus, tovu dīvišku dvēseli, ar vysu žēlesteibu pylnumu, ar vysu gudreibu un svātumu. Es gūdynoju tovu vysusoldonōkū sirdi, tovas mīlesteibas bezdibini. Es gūdynoju tovu vysusvātōkū mīsu, kura tik brīsmēigas mūkas par mums izcīte. Es gūdynoju tovu vysudōrgōkū asni, kuru tu, myusus mīlōdams, esi izlējis, ar kuru esi atpērcis pagrimušū pasauli, — un munu gūdynōšonu es savīnoju ar eņgeļu pulku bolsim ar vysusvātōkas jaunovas Marijas, tovas mōtes gūdynōšonu tymā breidī, kad tu tiki ījimts un dzemdeits; sovu gūdynōšonu es savīnoju ar svātū gūdynōšonu, kaidu jī tev deve, pījimdami vysusvā-

tōkū sakramentu; es vīnojūs ar vysu ticeigu dvēseļu gūdynōšonu, kuras šudiņ pi svāta Dīva golda ar tevim sasavīnōja. Lai viņu gūdynōšonas dziļums un lyugšonu korstums piļdej munu vōjumu. Ar vysukorstōku mīlesteibu es bučoju tovas rūkas un kōjas, bučoju tovas cērtumus un glaužūs pi tovas dīviškas sirds. Atļauņ, muns navaineigais nūmīlōtais, šymā soldonajā breidī aizmērst vysu, kas nav nu tevis; atļauņ maņ natraucātā mīrā atsapyust pi tovom kōjom un byut laimeigam tovē klōtbyutnē, sasavīnōšonā ar tevim. Atļauņ maņ piļneigi sakust un nūgrimt tovas mīlesteibas jyurā.

Mīlesteibas akts.

Muns Jezus. tu mani īmīlōji ar myuzēigu mīlesteibu. Tu mani mīlōji pat tūlaik, kad es naticēigais cylvāks, tevis nīmoz namīlōju, kad ar sovom nataisneibom tik stipri tevi

apkaitynōju, kad es beju aizmērsis par tevi un maļdejūs nōves pakrēslī, tōli nu tevis, kurs esi gaisma nikod nanūdžistūša, patīseigais skaistums, vysuaugstōkais lobums, namaļdeiga patīseiba un vysaidas dīvišķas piļneibas bogōtums. Tu vysod, apgaismōdams mani ar sovas žēlesteibas spūdrumu, skubynōji mani atsa-grīzt pi tevim. Caur tovas mīlesteibas nasaprostu breinumu tu tagad esi nūsametis munā sirdī. Vai tad tys ir varams, ka es tevis namīļōtu? Es tevi mīļoju, muns Kungs, mīļoju ar vysu sirdi, ar vysu dvēseli, ar vysu munu spāku. Es tevi mīļoju, muns nūmīļōtais, muna dzeiveiba. Es tevi mīļoju styprōk par visim radejumim, bet, par nūžālōjumu, es vēļ namīļoju tai, kai mīļōt grybātu un kai mīļōt maņ pīdar, tys ir ar kotru šaļti styprōk un korstōk, mīļōt vysu ikš tevis un tikvīn tevis dēļ. Sasīn mani, o Jezus, ar tovas mīlesteibas važom, īvaiņoj munu

sirdi ar tovas mīlesteibas šautrem un tovas mīlesteibas gunī sadadzynoj, iznycynoj, kai palnus, vysu munu byuteibu. Izmōci mani mīļōt tevi ar tik teiru, piļneigu un napōrvaramu mīlesteibu, ar kaidu tevi ir mīļōjuši tovi svātī. Pamōci mani, lai es mīļoju tevi tai, kai mīļōja vysuteirōka tovas mōtes sirds. Un vairōk, vēļ vairōk paleidzi maņ, ak Kungs, lai es tevi mīļōtu ar tevis poša sirdi un myužeigi myužam dzeivōtu tovā mīlesteibā. Amen.

Pateikšonas akts.

Es vīnōjūs ar tovas vysusvātōkas mōtes jyutom, kad jei svātā aizgrōbteibā, ar mīleibu un pateiceibu dzīdōja tev slavas himnu : «**Augusti slavei muna dvēsele Kungu!**» Caur jōs vysuteirōku sirdi es pateicu tev. muns mīlais Jezus, par tom lelom lītom, kuras maņ šudiņ esi darējis, par vysulelōku žēlesteibu, par naizsaceitu laimi, tys ir : ka asmu

pījēmis tevi pi Dīva golda. Es pateicu tev par tovu žēleigu atnōkšonu uz šū pasauli, par visim tovas dzeives dorbim un gryutumim, par tovu sōpeigū nōvi ļaužu atpērkšonas dēļ, par visim nūpalnim un tykumu paraugim, kaidus mums esi atstōjis. Pateicu par vysusvātōka sakramenta un cytu sakramentu īstōdeišonu, par tovas sirds vysusoldonōkū dōvonu un par tū dōrgū dōvonu, ar kuru navaineigu jaunovu, Dīva mōti, esi darējis ari par myusu mōti. Pateicu tev par nasaskaiteitom žēlesteibom un labdareibom, kaidas maņ esi devis un vēļ nōkušū laikā dūsi. Pateicu par žēlesteibom, kaidas esi izlējis uz munu tyvōku dvēselem. Muns Dīvs, kaut vysas šaļteņas munā dzeivē byutu par vīnmāreigu pateikšonu, ari tūlaik es vēļ navarātu ni symtajōs daļas muna porōda tev nūmoksōt. Tōdēļ, atzeidams sovu nabadzeibu un vōjumu, es upereju tev vysas pateicei-

bas, vysu gūdu nu vysom radeibom vērs zemes un debesīs; es upereju tev vysusvātōkas jaunovas Marijas, tovas mōtes lyugšonas un pateiceibu, upereju tev tovu vyssoldonōkū, pateiceibas pylnū dīviškū sirdi un vysas tōs jyutas, kaidas tevi pōrjēme pi vysusvātōka sakramenta īstōdeišonas. Upereju tev tū sirdi, kai vysu tykumu un nūpalnu krōtūvi un kai myužeigu vysu svēteigūs siržu kēneņu.

Lyuguma akts.

Muns Dīvs un Kungs, es upereju tev pošu sevi, carādams dabōt tovas žēlesteibas; ar cereibu es nūliku munas lyugšonas pi tovom kōjom, **muns Jezu Tu redzi munu nabadzeibu un munas vajadzeibas. Tu redzi muna tryukuma bezdibini. Tōdēļ apsažōj par manim un dori maņ pēc tovas bezgaleigas žālsirdeibas. Pīdūd maņ munus grākus un nataisneibas. kuras pīminēt maņ ir lels**

kauns. Ar savu svātū asni nūmozgoj munas vaiņas un ar žēlesteibas gūda drēbem apgērb munu dvēseli. Ar tovu spāku tai pastyprynojo munu vōjumu, kad es nu šōs dīnas, pats sevi sorgōdams, uzvarādams vysas kārdynōšonas, saturādams vysas kaisleibas, nikod jau vairs naapkaitynōtu tevi ar grākim, nikod naskumdynōtu tevi ar nataisneibom un tovai sirdei nadareitu nikaidas sōpes. Pajem sovā globōšonā vysu munu dzeivi, pagrīz uz lobū pusi munu prōtu, apgaismoj mani ar Svāta Gora spūdrumu, dōvynojo maņ tovu mīru, lai mani natraucātu vairs ni ōrejōs, ni ikšejōs vātras; atdzeivynojo un pador par svātom munas dvēseles jyutas, iznycynojo munā sirdī vysu, kas tev napateik; izdzēs manī vysas pasauleigōs gribēšonas un tu pats esi vīneigais mērkis munom jyutom un gribēšonom. Mōci mani pazeit tovus nūdumus atteiceibā uz munu dvēseli, lai es varātu

pīdareigi izpiļdeit tovu prōtu. Dūd maņ dzeivu ticeibu, pastōveigu pīmiņu par tovu klōtbyušonu, dūd maņ teiru nūdumu vysōs dareišonōs, svātu padīveibu, gora spērgtumu un lyugšonas spāku, dūd stypru cereibu, drūsu pacīteibu, napakustynōtu mīsas un dvēseles teireibu, nalūkamu uzticeibu kolpōšonā tev, svātu uzticeibu kristeigas piļneibas ceļā un laimeigu nōvi pēc vysusvātōkō sakramenta pījimšonas. Atļauņ maņ, Kungs, lai es vysu dzeivi ceņteigi strōdōtu pi tovas vaļsteibas izplateišonas vērs zemes, un lai maņ ikdīnas atsarūn īmesli parōdeit tev munu mīlesteibu, padareit kū tovam gūdam, tovas sirds īprīcynōšonai, dvēseļu pesteišonai. Dūd maņ žēlesteibu vysod dzeivōt tev un tevī, dzeivōt pastōveigā vīneibā ar tevi. Muns vysumīlōkais Jezus! Naatsoki maņ tū žēlesteibu, kuras es tevi lyudzu caur tovu mīlesteibu, caur tovom brīsmēigom cīššonom, caur to-

vu dōrgū asni, kuru leidz pādejai la-
seitei izlēji pi krysta un caur vysu-
teirōku, tev tik dōrgu, tovas navai-
neigōs mōtes sirdi. Atļauņ maņ,
muns mīlais Jezus, nūvēlēt tovai
vysusoldonōkai sirdei munu saimi
un tūs vysus, kurus es mīļoju. Ar
tēvišku mīlesteibu tu jūs svētej, o
Kungs, un sorgoj nu vysaidom brīs-
mom. Uzlej uz jim tovas pylnōkōs
žēlesteibas, ar tovu mīlesteibu vīn-
mār vairōk īdadzinoj jūs sirdis un
dōvyno jīm iztureibu ceļā uz daba-
sim. Izklausi vysas jūs gribēšonas,
vysas jūs vajadzeibas apmīrynoj ar
tovas bogōteibas daudzumu. Dūd
jīm vysu tū, kō jū naspēceigō dvē-
sele navar poša sasnēgt, un ved jūs
pa pesteišonas ceļu leidz myužeigai
laimeibai.

O muns Kungs, kai tu vysu pa-
sauli noso j sovā sirdī, taipat es gry-
bu šymā breidī pi tovom kōjom nū-
likt vysa pasaūļa bādas un vōrgus.
Es tevi lyudzu, vysupyrms, glōb žē-

leigi Romas tāvu, veiskupus un vy-
su goreigu kōrtu, lai visi oltora kol-
pōtōji, atdzeivynōti ar tovu goru, ar
mīlesteibu un dedzeibu, strōdoj to-
vā veina dōrzā. Es tevi lyudzu par
svātu bazneicas paaugstynōšonu, jōs
īnainīku pazamynōšonu, vysu he-
rezeju iznycynōšonu un svātas ticei-
bas izplateišonu pa vysu pasauli.
Es lyudzu tevi, dūd vysom kristei-
gom tautom sadareibu un nūdyby-
noj storp jom brōleigu mīlesteibu.
Es lyudzu vysu naticēigu atsagrīz-
šonu un ticeigim ļaudim iztureibu.
Es lyudzu tevi, apsažāloj par nabo-
gim, kuri bodu cīš, par bōrinim, ku-
ri raud nūskumšonā, par atraitnem,
kuras dzeivoj vōrgūs. Es lyudzu
tevi dūd prīcu visim sliminīkim un
visim, kuri sōpēs atsarūn. Lyudzu
tevi, rōd žāļsirdeibu mērstūšim, ku-
ru dvēseles vēļ šudiņ pat stōsīs to-
vas tīsas priķšā. Beidzūt es lyudzu
tevi, parōdi sovu žāļsirdeibu dvēse-
lem škeisteišonas gunī, kuras tevi

mīļoj un grib ar tevi dreizāk sasa-
vīnēt. Vysužēleigais Tāvs, apsažā-
loj par šom bēdeigom dvēselem, at-
laid jom vysu grāku sūdu, par kuru
vēļ nav gondareits; saeisynoj jom
cīššonas laiku un beidzūt savīnoj jōs
ar eņgeļu pulkim, kuri nikod napōr-
stōdami dzīd tev myužēigas mīle-
steibas dzīsmes. Amen.

Uperēšonas akts.

Munas sirds vysumīlōkais Kungs!
Jo tu vyss esi maņ atsadevis vy-
susvātōkā sakramentā, vai tad napī-
dar, ka es taipat atsadūtu tev un tev
eistyn vysod pīdarātu? Caur tovas
mōtes nanūzidzeigom rūkom es at-
dūdu tev munu dvēseli, sirdi un mī-
su, atdūdu munu prōtu, vaļu un at-
miņu, atdūdu munas dūmas, jyutas
un gribēšonas; upereju tev vysus
munus dorbus un atpyutas, vysas
munas prīcas un nūskumšonas, mu-
nu dzeivi un nōvi. Šū munu uperē-
šonu es savīnoju ar vysom uperem,

kaidas tev izdora visi teiri un gū-
deigi cylvāki, kurus tu aizdedzi ar
mīlesteibas guni. Es grybu leidz
munas dzeives pādejai stuņdei tev
vysupaklauseigōk kolpōt, tev vīn-
mār pazemeigi pateikt par nasaskai-
tamom žēlesteibom un dōvonom, es
grybu gondareit par tū apkaitynōju-
mim, kas pīsmej tovu mīlesteibu.
Es grybu prīcynōt tovu sirdi, kuru
vyss pasauls tik daudz skumdynoj.
Es grybu pavairōt tova vysuaugstō-
kō sakramenta gūdu un strōdōdams
caur dorbim, lyugšonom un cīššo-
nom meklēt atpakaļ dvēseles, at-
pērktas ar tovu vysudōrgōkū asni,
kuras pasauls, grēcinīki un eļne nu
tovom rūkom izplēš.

Muns vysusoldonōkais Jezus, na-
smōdej šōs munas uperēšonas, pī-
jam žēleigi munas gribēšonas un do-
ri, lai muna sirds byutu teira, svāta
un ar tykumim izpuškōta, lai jei
byutu kai oltors, uz kura vysod
dagtu tovas mīlesteibas guņs. Amen.

Lyugšonas un pōrdūmōšonas pēc soātas komunijas.

(Nu K. Jezus pakaļdareišonas grōmotas.)

I.

Kas maņ dūs, ak Kungs, atrast tevi pošu un atdareit tev vysu munu sirdi un prīcōtīs ar tevim, kai tō korsti grib muna dvēsele! Lai nivīns radejums vairs mani naredz un natraucej; tik tu vīns runoj uz manim, kai nūmīļōtais mādz runōt sovam nūmīļōtajam un kai draugs uzatur ar sovu draugu. Raug, tō korsti lyudzu, tō grybu, lai es piļneigi ar tevim sasavīnōtu un muna sirds atsaraiseitu nu radeitom lītōm un caur bīžu komuniju un svātu misi arvīnu lobōk īsamōceitu saprast un vērtēt myužeigas un debeseigas lītas.

Ak, Kungs un muns Dīvs! Kad es byušu piļneigi ar tevim savīnōts un tik piļneigi tevī nūgrimis, ka sevi vysā aizmērstu? Tu manī un es tevī, — taidā savīnōjumā atļauņ maņ myužeigi palikt.

Patīši, tu esi muns nūmīļōtais un izvālātais, kurā munai dvēselei patyktu dzeivōt vysōs munas dzeives dīnōs. Patīši, tu esi remdējums, tevī ir piļneigs mīrs un eistyna dusēšona. Patīši, tu esi paslāptais Dīvs, Tu nāsateic ar bezdīveigim, bet ar vīnkōršim laidīs sarunā. Ak, cik lobs un soldons ir tovs gors, ka Kungs, kurs, grybūt parōdeit bārnim sovu soldonumu, baroj jūs ar vysusoldonōku, nu dabasim nūkōpušu maizi! Bet kū tad es dūšu Kungam par tik lelu mīlesteibu? Nikō lobōka maņ nav, kai tik tys, ka munu sirdi es piļneigi atdūdu Dīvam un ar jū sasavīnōtu. Palic, o Kungs, ar mani, tōdēļ ka es dagu ar vysukorstōkū gribēšonu byut ar tevi ... Lai tad mu-

na sirds ir savīnōta ar tevi šymā laikā un myužam. Raug, Kungs, tei ir vysa muna gribēšona. Amen.

II.

O Kungs, cik lels ir tova soldonuma daudzums, kuru tu sagatavoj tim, kas tevis beistās! Kad es pōrdūmoju, ak Kungs, ar kaidu padīveibu un mīleibu daži padīveigi cilvēki īt pi tova sakramenta, tad pats sevī beistūs un kaunejūs, ka es tik atsalis eju pi oltora un pi tova golda, ka es asu tik sauss un najyuteigas sirds un ka nadagu ar mīleibu uz tevim, muns Dīvs, un ka naasu sajjusmynōts ar taidu gribēšonu, kai daudzi padīveigī, kuri nu lelas slōpšonas pēc svātas komunijas un nu sirsneigas mīleibas, navar saturēt raudu. Ar sirdi un mēli jī mīleigi vaid pēc tevim, ak Dīvs, kurs esi dzīdynōšonas olūts, un navar cytaiž remdēt sova olkonuma un apmīrynōt sova slōpuma, kai tik ar

jautru goru pījimdami tovu mīsu un asni! ... Tōpēc, ka tī patīši pazeist sovu Kungu maizes lauzšonā, kuru sirds cīši dag ar mīleibu uz Jezu, kurs staigoj ar jim: Tōli nu manis ir taida sirsneiba, taida padīveiba, tik stypra mīleiba un tik lela dedzeiba.

O lobais Jezus, apsažāloj par manim, dūd maņ bēdeigajam vōrguļam dažreiz baudeit pi svātas komunijas kaut daleņu tōs sirsneigas mīleibas, lai augtu ar jū un styprynōtūs muna ticeiba un cereiba uz tovu labsirdeibu, lai muna mīleiba uz tevim īsadagtu kai ar guni un, pastyprynōtu ar debeseigu mannu, jau nikod nadzystu un nanūstōtu.

Kungs, kas tad ar pazemeibu īdams pi solduma olūta, kaut mozumeņu soldonuma un turīnes napašmeļs? Vai kas, stōvādams pi lelas guņs, kaut mozlīt syltuma nadabōs? Tu, Kungs, esi, vysod pylnais un pōrplyustūšais olūts, vysod daguša

un nikod nadzīstūša guņs. Tōpēc, jo maņ i nav breivi smeļt nu olūta pylnuma un dzert nu jō leidz gaušam, es pīlikšu muti kaut pi debeseigō strauta maleņas un pagyušu un jō kaut mozu laseiti sōp'u apdzēsšonai, lai es nanūkolstu leidz golam ... Un kō vīn maņ tryukst, tū papīldi tu ar tovu žālsirdeibu, lobais Jezus, vysusvātōkais Pesteitōjs, kurs vysus pi sevis aicynoj saceidams: «Ejit pi manis visi, kuri strōdojat un esit apgryutynōti un es jyus atspērdzynōšu.» (Mat. II.).

Bet es strōdoju ar svīdrim uz vaiga; sōpes plyukoj munu sirdi grāki mani apgryutynoj; kārdynōšonas klyup vērsā; daudzi ļaunu kaisleibu mani apspīž un sapyn, un nav, kas maņ paleidzātu, nav kas mani izrautu un izpesteitu, kai tik tu, muņs Kungs, Dīvs un Pesteitōjs. Tōpēc, tev uztycu sevi un vysu kas maņ ir, lai tu mani sorgōtu un nūvastu uz myužeigu dzeivōšonu.

Vysusoldonais Kungs Jezus! Kaidis soldonums pylda padīveigu dvēseli, kura vakareņoj ar tevi pi tova golda, kur teik dūts na kaidis cyts ēdīņs, bet tu pats, vysumīleigais un grybamais pōri par vysom sirds gribēšonom. Cik soldoni maņ byutu līt tovā priķšā mīleibas osoras un leidza ar padīveigu Madaļu slacynōt ar osorom tovas kōjas! Bet kur tad ir taida padīveiba, kur tad ir tik piļneigōs svātas osoras? Patīši, tovā priķšā un tovu eņgeļu priķšā munai sirdei byutu jōdag ar mīleibu un jōraud, tōdēļ ka vysusvātōkā sakramentā patīši tu esi klōtu, lai gon paslāpts zam maizes un veina zeimem. Munas acis napanastu tovas eistynōs, dīviškōs spūdreibas un vyss pasaulš nanūsaturātu pret tovas majestates gūda spūžumu. Tōpēc, raugūtīs uz mani, tu esi pasaslēpīs šymā sakramentā. Patīši, tu pīdari maņ un es te pīlyudzu tū, kuram debesīs svātī gūdu dūd; tūmār

es radzu jū caur ticeibu, tamlaikam jī, bez vysaida aizkara, redz jū jō personā. Dīvs, tu esi maņ līcinīks, ka nivīna līta navar mani īprīcynōt, nivīns radejums naspēj mani apmīrynōt, — tik tu, muns Dīvs, kurā es grybu myužeigi skateitīs un myužeigi nūgrimt.

Tōpēc uz tevim paceļu munas acis ; tu esi muna cereiba, ak muns Dīvs, myužeigais žālsirdeibas Tāvs ! Svētej un svātdori munu dvēseli ar debeseigu svēteibu, lai jei toptu par dzeivūkli tev, un lai šymā tovā svātajā nūmetnē naatsarostu nikas tovu ocu nacīneigs. Tovas labsirdeibas daudzumā, pasaver uz manim un izklausi tova bēdeigō kolpa saukšonu, kurs ir izdzeits tōli timseibā un nōves molā. Glōb un sorgoj tova kolpa dvēseli šōs pōrejušōs dzeives brīsmu vydā un, styprynōdams jū ar tovu žēlesteibu, aizved jū uz myužeigas gaismeibas tēviju. Amen.

Te Deum laudamus.

(Latviski.)

Tevi, Dīvs, mes slavejam, tevi,
Kungs, aplīcynojam.

Tevi, myužeigais Tāvs, gūdynoj
vyss pasauļs.

Tev visi eņgeli, tev dabasi un vysas
varas.

Tev Kerubi un Serafi dzīd bez mi-
tēšonas :

Svāts, svāts, svāts, Dīvs Kungs,
Sabaots.

Debess un zeme ir pylnas Tovas
augsti slavejamas gūdeibas.

Tevi teic varenais apostolu koris,

Tevi gūdojamais pravīšu skaits,

Tevi myrdzūšī mūcekļu pulki.

Tevi pa vysu zemes lūdi

Aplīcynojo svāta bazneica :

Bezgola augstōs gūdeibas Tāvu ;

Tovu cīnejamū, patīsū un vīneigū

Dālu ;

Kai ari īprīcynōtōju Svātu Goru.
Ak, Kristus, tu gūdeibas karalis!
Tu esi Tāva myužeigais Dāls,
Tu grybādams žēleigi pesteit cylvā-
kus
Nasalīdzīs pīdzimt nu Jaunovas.
Tu pōrvarējis nōves dzanyuļu, ticei-
gim atvēri dabasu vaļsteibu.
Tu sēdi pi Dīva lobōs rūkas Tāva
gūdeibā.
Mes tycam, ka tu kai tīsnesīs at-
nōksi.
Tai tad mes tevi lyudzam, nōc pa-
leigā sovim kolpim,
Kurus tu ar sovu dōrgū asni atpērki.
Dori, lai mes tyktu pīskaiteiti pi to-
vim svātim myužeigā gūdā.
Glōb, Kungs, sovu tautu un svētej
sovu montōjumu,
Un voldi viņu un paaugstynoj myu-
žeigi.
Ikkotru dīnu mes tevi teicam,

Un slavejam Tovu vōrdu myužeigi
un myužeigi myužam,
Kungs, pasorgoj myus šudiņ žēleigi
nu ikvīna grāka.
Apsažāloj par mums, Kungs, apsa-
žāloj par mums!
Lai tova žāļsirdeiba, Kungs, nōk par
mums,
Kai asam cerējuši uz tevim.
Uz tevim, Kungs, cerēju, lai tad
myužam nateiku apkauņōts.

Divakelpõsona vysusvātōkajam sakramentam par gūdu.

O Salutaris Hostia,

Quae coeli pandis ostium!
Bella premunt hostilia;
Da robur, fer auxilium.

Uni trinoque Domino
Sit sempiterna gloria,
Qui vitam sine termino,
Nobis donet in patria. Amen.

*

Rex Christe primogenite.
Agnelle Dei mystice,
Virtutum fons, vita,
Mundi caro viva,
Divinitatis hostia,
Aeterni Patris victima,
Omnium Plasmator,
Mundi Restaurator,
Tuo nos corpore refice,
Sacroque sanguine ablue

Sordes nostrae culpaee,
Jesu Christe. Amen.

*

Te Deum laudamus: Te Domi-
num confitemur.

Te aeternum Patrem: omnis ter-
ri veneratur.

Tibi omnes Angeli: Tibi coeli et
universae Potestates.

Tibi Cherubim et Seraphim inces-
sabili voce proclamant.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Do-
minus Deus Sabaoth.

Pleni sunt coeli et terra majesta-
tis gloriae tuae.

Te gloriosus Apostolorum chorus.
Te profetarum laudabilis nume-
rus,

Te martyrum candidatus laudat
exercitus.

Te per orbem terrarum sancta
confitetur ecclesia.

Patrem immensae maiestatis.

Venerandum tuum verum et uni-
cum Filium.

Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.

Tu Rex gloriae, Christe.

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem, non horruisti Virginis uterum.

Tu devicto mortis aculeo, aperuisti credentibus regna coelorum.

Tu ad dexteram Dei sedes in gloria Patris.

Iudex crederis esse venturus.

Te ergo quaesumus tuis famulis subveni, quos pretioso sanguine redemisti.

Aeterna fac cum Sanctis tuis in gloria numerari.

*

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic haereditati tuae.

Et rege eos et extolle illos usque in aeternum.

Persingulos dies benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Dignare, Domine, die isto, sine peccato nos custodire.

Miserere nostri, Domine, misere-re nostri.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos, quemadmodum speravimus in te.

In te, Domine, speravi, non confundar in aeternum.

Lyugšona vysusvātōkō sakramentā izstōdeišonas laikā.

Vysužēleigais Pesteitōjs! Pagrīz uz mums tovas acis, atdzeivynoj myus un ar jaunu prīcu piļdej tovas ļaudis. Izpestej myus, Kungs, un svēte, izklaus tovu ļaužu lyugšonu, pasarōdi mums tovā svētneicā un pasaver žēleigi uz tim, kuri ir tovi! Mes asam bēdeigi un ar grākim apslūdzeiti, bet, uztycādami tovai bezgaleigai žālsirdeibai, kreitam uz vai-ga tovā priķšā, ak Jezus, paslāptais vysusvātōkā sakramentā un lyudzam; apsažāloj par mums!

I. Gūdynošona.

O Salutaris hostia! Esi sveicynōta vysusvātōkō hostija, kura mums atdori dabasu durovas! At-dori myusu sirdis mīleibai, atdori naticēigū sirdis ticeibai un grēcinīku sirds grāku vaidēšonai. Ak Dīvs! Tu esi dzeives un nōves Kungs! Tevis beistās izpesteišonas īnainīki, pret tevi treis eļnes spāki. Īstyprynoju myus pret jim, lai mes vysod uzvarātu tū, kas pretojās tovai mīleibai un myusu izpesteišonai.

Uni trinoque Domino! Dīvam vīnam trejadeibā lai ir myužēigs gūds: Tāvam kas myus radeja un sovu Dālu atdeve uz nōvi myusu izpesteišonas dēļ — Dālam, — kas myus atpērka un šymā sakramentā atstōja sovu mīsu un asni myusu dvēseļu bareibai, — un Svātajam Goram, kas myus svēteja un myusu sirdis sajusmynōja uz Dīva mīleibu, lai jam ir gūds, slave nu visim radejumim tagad un leidz pasaula go-

lam, bet mums laimeiga dzeive debesīs. Amen.

Ticeibas akts.

Muns Dīvs, es tycu, ka tu patīši klōt esi šymā vysusvātōkajā sakramentā; lai gon šys nūslāpums ir dziļōks par munu saprasšonu, tūmār es tycu, ka tovai vysuaugsteibai tys ir varams. Tu, ak Kungs, dori breinumus, lai dzeivōtu kūpā ar mums un vysutyvōk ar mums sasavīnōtu. Tōpēc es gūdynoju tovu bezgaleigū labsirdeibu un soku leidz ar svātū Pīteri: «Pi tevis ir myužēigas dzeivōšanas vōrdi. Mes tycam un pazynom, ka tu esi Kristus, Dīva dāls.» (Jōņ. 6.).

Cereibas akts.

Vysudōrgais Jezu! Tu atdūdi pošu sevi par bareibu myusu dvēselem, tu esi myusu izdzeišonas bīdris: kō tad es nu tevis navaru cerēt? Kaidas žēlesteibas tu maņ na-

dūsi, kad pošu sevi maņ atdūdi? Ap-slūdzeits ar grākim un vōjumim, es drūši paceļu acis uz tovu soldonu majestati, paslāptu šamā hostijā, kai uz žālsirdeigu kēneņu. Es atgōju nabogs, vōjs un ceru, ka mani naat-messi; es ceru, ka mani paceļsi, īstyprynōsi un padareisi bogōtu; ce-ru, ka svēteisi mani dzeives ceļā un dūsi vajadzeigas žēlesteibas, kai maņ, tai munim tyvajim, un ka tu ar mani leidza karōsi un strōdōsi, lai īmontōjis tevi šajā dzeivē, es prī-cōtūs ar tevīm par vysu myužeibu. Amen.

Mīleibas akts.

Ak Jezus, paslāptais vysusvātō-kajā hostijā! Es mīļoju tevi nu vy-sas sirds. Mīļoju tū vairōk, kū cī-šōk tu esi pazamōts vysusvātōkajā sakramentā. Mīļōdams myus grēci-nīkus, tu pasaslēpi zam nīceigom maizes zeimem. Par tū es grybu degt ar mīleibu uz tevīm vysu mu-nu dzeivi un ar vyskorstōku mīlei-

bu gūdynōt tevi šamā oltora nūmet-nē. Pador, ak Kungs, ka, mīļōdams tevi nu vysas sirds zam aizkara, es nūpeļneitu mīļōt tevi piļneigā tova gūda spūdreibā.

Gūdynōšonas akts.

Ar vysuaugstōkas cīneišonas, mī-leibas un pateiceibas jyutom es za-mynojūs tovā prīkšā, ak Jezus, pa-slāptais šymā sakramentā. Ak, kaut es varātu tai tevi mīļōt, cīnēt, gūdy-nōt un teikt, kai tevi mīļōja, cīnēja, gūdynōja un teice tova vysusvātōkō mōte un tī svātī, kuri ar sevišku mī-leibu daga uz vysusvātōkū sakra-mentu! Gūds un pateikšona lai ir kotrā breidī Jezum paslāptam šy-mā sakramentā; cik minutu stuņdē un stuņžu myužeibā, tikkōrt esi cī-neits, Jezus vysumīleigais! . . .

Lyugšonas procesijas laikā.

Ak, Kungs Jezus Kristus, myusu Dīvs un Pesteitōjs, kas esi paslāpts

vysusvātōkajā sakramentā! Es ty-
cu uz tevi, cereju; tevi mīloju, gūdy-
noju un pilyudzu nu vysas sirds, nu
vysa spēka. Tevi gūdynoju na tik
sirds dziļumā, nūslāpumā, bet ari at-
klōti pret vysu pasauli. Mozs, nī-
ceigs es asu, mozvērteiga ir ari mu-
na gūdynōšona. Bet, raug, ak Kungs,
es vīnojūs ar šū ticeigu ļaužu pulku.
Munu sirdi es savīnoju ar simtim
tryukstūšim ticeigu siržu, munu vōjū
bolsu savīnoju ar šō pulka bolsu un
lai leidz ar jim izsoka tev muna
sirds jyutas.

Redzi, Kungs, es nasakauneju to-
vas ticeibas. Pret vysu pasauli, pret
visim ļaudim, ticeigim un naticei-
gim, es atklōti izzeistu, ka tu esi
muns Dīvs, Radeitōjs un Kēneņš.
Kai cytkōrt, tev ijōjūt Jeruzalemē,
ļaužu pulks ar prīcu tevi satyka, un
pavadeja, cīnu izrōdeidami tev drē-
bes klōja uz ceļa un klīdze: «Hosan-
na Davida dālam!» tai es šudiņ krei-
tu pret tevim leidza ar šim ticeigim

ļaudim, tevi gūdynoju ar kūpeigu
prīcas saucīni. Tovā prīkšā klōju
padīveigas munas sirds jyutas. Tev
upereju munas lobas gribēšonas, ap-
sajimšonas un nūdūmus. Ak, cik
meilas ir tovas nūmetnes, ak Kungs!
Meilōka vīna dīna tovā nūmetnē, na
kai tyukstūši grēcinīku nomā. Tō-
pēc tōs vīnas lītas es lyudzu Kungu
un tōs prosu: lai es dzeivōtu Kunga
nomā vysom munas dzeives dīnom.
Ak Kungs, lai kaut cik vylkuse ma-
ni mīsa un asnis, lai kaut cik ļaunais
pasauļs gribējis aizbōzt maņ muti,
kai cytkōrt jūdi ticeigajim bārnim,
kuri tev dzīdōja gūdu, — es nikam
nasaļaušu, nikam napasadūšu un te-
vis nikod naatstōšu. Kur tad es īšu,
— jo na pi tevis? Kam tad atdarei-
šu munu sirdi? Kam tad dzīdōšu ar
vysu sirds sajusmu, jo na tev? Pa-
tīši, jo mes klusātu, akmini, tī na-
dzeivi, solti akmini, myus aizkaunā-
tu. Lai sev prīcojās pasauļs, lai sev
taisa gūdeibas ar jautru dzīdōšonu,

muzyku un vīglprōteigom runom ; maņ vysmeilō saišona un gūdeiba ir šei procesija ; maņ vysskaistōkas skaņas ir tevis gūdynōšona.

Lai sev prīcojās pasauļa bārni, lai dzanās pēc kavēklīm, baudējumim, bogōteibas un slavas. Muna prīca, muns monts, gūdeiba esi tu, lobais Jezus.

Pasauļa bārni skaita par laipnumu un laimi, kad var redzēt, tiktīs un runētīs ar lelveirim un kēnenim. Un jau nazyna, kai nūslēpt sovu sa-
jyusmu, kad jim godōs īt suplōk ar šō pasauļa vaļdinīkim, vai jimt daleibu jū lapnā gōjīnī. Maņ tu esi vysaugstais Kēneņš, vysvareigais Vaļdinīks. Jimt daleibu tovā procesijā ir maņ vyslelōkō laime un lapnums. Un kai tad cytaiž ? Šymā breidī es jamu daleibu vyscyldonōkā gōjīnī : es eju, kai dabasu kēneņa golma īrēdnis, kai jō ceļa bīdrs. Es asu laimeigōks, nakai padīveigais Zakejs, kurs grybūt tevi redzēt, ikō-

pe kūkā. Es tevi radzu, lai gon paslāptu zam maizes zeimem, tevi jyutu klōtasūšu natōli nu sevis ... Ak, pasaver uz manim, kai cytkōrt uz Zakeju, un piļdi mani ar sovu svēteibu ! Īraudzējis tevi uz krosta, tovs apostols Pīters īlēce yudinī un pōri par viļnim devēs pi tevim. Lobais Jezus, ticeigu dvēseļu monts un laime ! Tu mums dūdi sevi redzēt bazneicā, tu ej mums sacyn un īprīkš procesijas laikā. Taisneiga līta, ka mes pamastu vysas laiceigas dareišonas, kas myusus saista, un steigtūs pi tevis ; taisneiga līta, ka mes, sameideitu ar kōjom vysus pasauļa prīkus, kavēklus, ka mes nūklusynōtu sovā dvēselē ikdīnišķas dzeives trūkšņus, ryupes un pōri par vysu šytū, kai pa vaļnim, steigtūs pi tevis, tōdēļ ka pi tevis dzeivōšonas olūts, gaisma, spāks, prīca un laimeiba.

Vysužēleigais Pesteitōjs, esi vysod klōt pi mums. Ej mums pa prīkšu un pador ar tovu žēlesteibu, lai

mes vysod ītu tev pakaļ. Esi mums vodūnis un ceļa rōdeitōjs šymā laiceigajā dzeivē ; nōc pi mums myusu nōves stuņdē un aizved myus uz tova tāva vaļsteibu, uz myužeigas gaismas tēviju. Amen.

Salvum fac.

Kungs Jezus Kristus, kas saceja : «Kur ir divi vai trejs sasalasējuši munā vōrdā, tur ari es asu» ; pasaver vēļ reizi uz šū sapulcātu ļaužu pulku. Pyrmōk, na kai tiksī aizslāgts oltora cītumā, svētej tovas ticeigūs ļaudis. Pavairinoj mums ticeibu, styprynoj myusu cereibu, īdadzynoj myusu sirdī svātu mīleibu, tai ka jei nikod naapdzystu. Palic ar mums, ak Kungs, tōdēļ ka jau tyvu vokors ! Naaplaid myusu, našašķir nu mums. Raug, mes grīzsimēs uz sātu, stōsimēs pi ikdīniškom dareišonom, tiksīmēs ar tim pošim ļaudim, kai seņōk. Myus apmeklēs tī pošī vōrgi, kārdynōšonas un brīsmas, kai seņōk. Ak, palic ar mums,

ak Kungs, tōdēļ ka bez tevis mes asam vōji un napastōveigi. Svētej myus ceļā. Napīlaid, ka mes izītu nu tova noma tukšom rūkom. Napīlaid, ka šei dīvakolpōšona palyktu mums bez lobuma. Naļauņ, ka kārdynōšonu vēji apdzāstu myusu sirdīs tovas mīleibas guni. Napīlaid, ka laiceigas dareišonas iznycynōtu myusu lobas apsajimšonas. Palic ar mums vysōs myusu dareišonōs, vōrgūs, kārdynōšonōs. Svētej vysus myusu sūļus, vadej myus vysōs stygōs ; sorgoj myus vysōs brīsmōs. Palic ar mums tagad un myužam. Amen.

Lyugsimēs.

Dīvs, kas breineigajā sakramentā atstōji mums tovas cīššonas pīmiņu, pador, mes tevi lyudzam, lai mes tai gūdynojam tovas mīsas un ašņa nūslāpumus, ka tovas atpērķšonas augļus vīnmār sevī radzātu. Tu, kas dzeivoj un voldi myužeigi myužam. Amen.

Dīva Iyugšonas vysusvātōkōs Jezus Sirds gūdam.

Vysusvātōkas Jezus Sirds gūdynōšona pirmajā mēneša svātdīnā.

(Tajōs draudzēs, kaidōs izdareita vysusvātōkō Jezus Sirds intronizacija, pirmajā mēneša svātdīnā lelō mise ir jōupurej pi izstōdeita vysusv. sakramenta. Pirms vysusvātōkō sakramenta izstōdeišonas vītā Lai byus nu mums izslavynōts...» tamā pošā melodijā dzīd:)

Esi gūdynōts.

Esi gūdynōts un slaveits,
Pesteitōjs, tu myusu dōrgais,
Kas zam maizes zeimem paslāpts,
Esi Dīvs un cylvāks eistais.

Litanija uz Vysusv. Jezus Sirdi.

Kyrie, eleison ! Christe, eleison !
Kyrie, eleison !

Kristus, klausī myus ! Kristus,
izklausī myus !

Dīvs Tāvs nu dabasim,
Dīvs Dāls pasauļa Pesteitōjs,
Dīvs Svātais Gors,
Svātō Trejadeiba vīns Dīvs,
Jezus Sirds, myužēigō Tāva
Dāla,
Jezus Sirds, Mōtes Jaunovas
mīsa Svātō Gora veidōta,
Jezus Sirds, ar Dīva Vōrdu
byuteigi vīnōta,
Jezus Sirds, bezgaleigōs Maje-
states,
Jezus Sirds, Dīva svātō svēt-
neica,
Jezus Sirds, Vysuaugstōkō mi-
teklis,
Jezus Sirds, Dīva noms un da-
basu vōrti,
Jezus Sirds, korstais mīlestēi-
bas gunkurs,
Jezus Sirds, taisneibas un mīle-
steibas krōtuve,
Jezus Sirds, lobuma un mīle-
steibas pylna,

apsažāloj par mums !

Jezus Sirds, vysu tykumu
 dzeļme,
 Jezus Sirds, ikvīnas slavas vy-
 sucīneiga,
 Jezus Sirds, kēneņš un vysu
 siržu vīnōtōjs,
 Jezus Sirds, kurā ir dīveibas
 pylnums,
 Jezus Sirds, kurā Tāvam ir ļūti
 labpaticis,
 Jezus Sirds, nu kuras pylnuma
 mes visi asam sajāmuši,
 Jezus Sirds, myužeigu pasauļa
 ilgu mērkis,
 Jezus Sirds, pacīteiga un ļūti
 žālsirdeiga,
 Jezus Sirds, bogōta visim, kas
 tevi pīsauc,
 Jezus Sirds, dzeiveibas un svā-
 tuma olūts,
 Jezus Sirds, pōrlyugums par
 myusu grākim,
 Jezus Sirds, ar neivōšonom sei-
 tynōta,

apsažāloj par mums !

Jezus Sirds, starīkta par myu-
 su grākim,
 Jezus Sirds, paklauseiga leidz
 pošai nōvei,
 Jezus Sirds, ar škāpu pōrdūrta,
 Jezus Sirds, ikvīnas īprīcynō-
 šonas olūts,
 Jezus Sirds, myusu dzeiveiba
 un augšamceļšonōs,
 Jezus Sirds, myusu mīrs un iz-
 leigšona
 Jezus Sirds, asneigais upers
 par grākim,
 Jezus Sirds, pesteišona tim,
 kas uz tevi cerej,
 Jezus Sirds, cereiba mērstū-
 šim tevī,
 Jezus Sirds vysu Svātū laimeiba,

apsažāloj par mums !

O Dīva jārs, kas nūceļ pasauļa
 grākus, atlaid mums, Kungs un Dīvs !

O Dīva jārs, kas nūceļ pasauļa
 grākus, izklausi myus, Kungs un
 Dīvs !

O Dīva jārs, kas nūceļ pasauļa
 grākus, apsažāloj par mums !

Vs. Jezus, lēnprōteigs un pazemeigu Sirdi !

Rs. Dori myusu sirdis leidzyn tovai sirdei !

L y u g s i m ē s.

Vysuvareigais, myužeigais Dīvs, raugīs uz sova ļūti nūmīļōtō Dāla Sirdi un uz tim slavējumim un gondarejumim, kaidus grēcinīku vōrdā tev upurej, bet tim, kas tovas apsažālōšonas lyudzās, atlaid žēleigi vaiņas tō poša Jezus Kristus, tova Dāla, vōrdā, kas ar tevim Svātō Gora vīneibā dzeivoj un vaļdej myužeigi myužam. Rs. Amen.

Eistas Jezus Sirds gūdynōšonas izlyugšona.

Ak ļaužu Pesteitōjs, Jezus Kristus, kō dorbs ir myusu pesteišona, kam pakaļdareišona ir eistō piļneiba ; es tevi pazemeigi lyudzu, atdori maņ sovu vysusvātōkū sirdi, tū dzeivō yudiņa olūtu un dzeiveibas vōrtus, lai caur jū es nōktu pi te-

vis pazeišonas un dzartu eistōs tykumeibas yudiņus, kas nūslōpātu manī ilgas pēc laiceigom lītom.

Pōrlyugumi par pōresteibom.

1. **O vysudōrgōkais Jezus,** kam ir labpaticis vysusvātōkā sakramentā palikt pi mums leidz pat pasauļa beigom, es tev dūdu vyslelōku, kaidu vīn asu spējeigs, gūdu ; es nūsūdu un pōrlyudzu par tik daudzjom vaiņojamom tevis aizmērsšonom, kaidas tovūs bārnūs mōjoj, kuri par šū tovu bezgaleigū mīlesteibu reti kod dūmoj un vēļ rešōk par jū tev pateiceibu soka.

Es slōptiņ-slōpstu vysōs munōs ilgōs, lai tovas mīlesteibas sakramentā visi ļaudis tevi pastōveigi vysukarškōk mīļōtu.

1 Tāvs myusu, 1 Esi sveicynōta, 1 Gūds lai ir Tāvam.

2. **O vysudōrgōkais Jezus,** kam ir labpaticis dzeivōt pi cylvāku bārnim, es tev dūdu vyslelōku, kaidu

vīn asu spējeigs, gūdu; es nūsūdu un pōrlyudzu par tik daudzjom tovu bārnu nūlaideibom, kas tevi vysusvātōkā sakramentā pi mums dzeivojam reti kod apmeklej.

Es slōptiņ-slōpstu vysōs munōs ilgōs, lai tovas mīlesteibas sakramentā visi ļaudis tevi pastōveigi vysukarškōk mīļōtu.

1 Tāvs myusu, 1 Esi sveicynōta, 1 Gūds lai ir Tāvam.

3. O vysudōrgōkais Jezus, kas slōptiņ-sōpsti pēc vysucīšōkas vīnōšonōs ar mums vysusvātōkā sakramentā, es tev dūdu vysulelōku, kaidu vīn asu spējeigs, gūdu; es nūsūdu un pōrlyudzu par tai lelu tovu bārnu vīnaļdzeibu, kas reši kod pījam vysusvātōkū sakramentu.

Es slōptiņ-slōpstu vysōs munōs ilgōs, lai tovas mīlesteibas sakramentā visi ļaudis tevi pastōveigi vysukarškōk mīļōtu.

1 Tāvs myusu, 1 Esi sveicynōta, 1 Gūds lai ir Tāvam.

4. O vysudōrgōkais Jezus, tu bezvaineiguma un svātuma gūda krāslys, es tev dūdu vysulelōku kaidu vīn asu spējeigs, gūdu; es nūsūdu un pōrlyudzu par visim grākim un svātzadzeibom, kas tev vysusvātōkō sakramenta pījimšonā teik nūdareits.

Es slōptiņ-slōpstu vysōs munōs ilgōs, lai tovas mīlesteibas sakramentā visi ļaudis tevi pastōveigi vysukarškōk mīļōtu.

1 Tāvs myusu, 1 Esi sveicynōta, 1 Gūds lai ir Tāvam.

5. O vysudōrgōkais Jezus, tu sovīm izvālātajim bārnim esi ļōvis bīži, pat ikdīnas īt pi vysusvātōkō sakramenta. Es dūdu tev vysulelōku, kaidu vīn asu spējeigs, gūdu; es nūžāloju un pōrlyudzu par ikvīnu nagūdu, jo taidis nu tovim izvālātajim bārnim tev nōktu.

Es slōptiņ-slōpstu vysōs munōs ilgōs, lai tovas mīlesteibas sakra-

mentā visi ļaudis tevi pastoveigi vysukarškōk miļōtu.

1 Tāvs myusu, 1 Esi sveicynōta, 1 Gūds lai ir Tāvam.

6. **O vysudōrgōkais Jezus,** kō priķšā dabasu gori, vērszemes mērssteigī un eļnes īmitnīki nūkreit ceļūs, es dūdu tev vysulelēku, kaidu vīn asu spējeigs, gūdu; es nūžāloju un pōrlyudzu par visim grākim un nūzygumim, kaidi vīn pa vysu zemi teik tev dareiti, seviški pōrlyudzu par tim grākim, kas tev paslāptam bezgaleigōs mīlesteibas sakramentā, nagūdu dora.

Es slōptiņ-slōpstu vysōs munōs ilgōs, lai tovas mīlesteibas sakramentā visi ļaudis tevi pastoveigi vysukarškōk miļōtu.

1 Tāvs myusu, 1 Esi sveicynōta, 1 Gūds lai ir Tāvam.

P ī z e i m e. Intronizācijas goda svātkūs pēc vysusv. Jezus Sirds litanijas sekoj «Sevis nūvēlējuma» at-

jaunōšona un vysusv. Jezus Sirds himna.

Himna Jezus Sirds gūdam.

Preti Vysuaugstōkam
Paceļ rūku zvārastam,
Latv'ū tauta tu, lai mums
Nazyud seņču montōjums!
Jezus Sirds, Tev zvēram tū:
Uzticeibu myužeigū!

Tovu breinumu pylns gaiss,
Tautas atbolsts spēceigais!
Viņu leidz pat laikim šim
Ved Tu cauri nagaism.
Jezus Sirds, Tev zvēram tū:
Uzticeibu myužeigū!

...
Dīvs, pi Tevis mes patiš
Grybam stipri turētīs.
Ticeiba, kas dūta mums,
Skaistōkais ir greznōjums.
Jezus Sirds, Tev zvēram tū:
Uzticeibu myužeigū!

Saites, kuras vīnoj myus,
Saraut nivīns napagyus.
Palīk vaiņags Tevis dūts :
Uzticeiba — myusu gūds.
Jezus Sirds, Tev zvēram tū :
Uzticeibu myužeigū !

Sevis nūvēlēšona vysusv. Jezus sirdei.

O vysusoldonōkais Jezus, tu ciļ-
vēces Pesteitōjs, raugīs uz mums,
kas dziļā pazemeibā tova oltora
priķšā kreitam. Mes asam tovi un
tovi gribim palikt. Raug, šudiņ ik-
vīns nu mums, grybādams vēļ cīšōk
vīnōtīs ar tevi, vysā labprōteigi at-
vēlej sevi tovai vysusvātōkai sirdei.

Skot, daudzeji tevis napazeist
pavysam ; daudzeji otkon, īneisdami
tovas bausleibas, ir tevis aizalīguši.

Apsažāloj, o lobais Jezus, kai par
vinim, tai par ūtrim, pīveļc vysus pi
tovas svātōs sirdis.

O Kungs, esi tu Karalis na tik-
vīn tim ticeigim, kas nikod nav te-
vis aizmērsuši, bet ari tim pazudu-
šajim dālim, kas tevi atstōjuši. Dori,
o Kungs, ka jī jū otrōk atsagrīztu
Tāva mōjōs un napazustu nabadzei-
bā un bodā.

Esi Karalis ari par tim, kas vai
maļdeigu īskotu pīkrōpti, vai nasa-
dareibas dēļ škērti ; ved jūs pi pa-
tīseibas un īved jūs ticeibas vīnōtei-
bas ūstā, lai otri vīn tyktu panōkts
vīns gonomais pulks un vīns ganei-
tōjs.

Esi Karalis ari par tim, kas po-
gōneibas tymsumā vai islamismā
moldōs, un ved jūs pi gaismas un Dī-
va bazneicas.

Pēdeigi, pagrīz sovas žālsirdei-
bas acis uz tōs tautas dālim, kas cyt-
kōrt tovā seviškā mīlesteibā beja.
Lai tys asnis, kaidu jī kaidreiz pōri
sevim sauce, plyust ari jim kai dzei-
veibas un atpesteišonas straume.

O Kungs, pasorgoj savu bazneicu un dūdi jai drūšu breiveibu. Dūdi vysom tautom kōrteibu un mīru. Dori, ka pa vysu zemi nu jōs gola leidz golam, skanēt skanātu vīns bolss : Gūds lai dīviškai sirdei, caur kuru nōkuse mums pesteišona.

Jai lai ir slava un gūds myužeigi myužam. Amen.

Lyugšona.

(Nu sv. Pītera de Alkantara Dīva mīleibas izlyugšonai.)

Pōri par visim tykumim, ak muns Jezus, es lyudzu, atļauņ maņ tevi mīļōt nu vysas sirds, nu vysas dvēseles, nu vysa spāka un ar vysom nūjyutom, tai kai tu pats pīsaceji . . . Tu esi vysa muna cereiba, tu gūds, patversme un prīca ! Draugs, meilōkais par visim draugim ! Nūmīļōtais kas speidi pōrzemes skaistumā ! Ak, dvēseles leigavainis vysjaukōkais un par madu soldonōkais ! Tu esi munas sirds prīca un eistynō mu-

nas dvēseles dzeiveiba. Tu esi mīrs un laime munam prōtam . . . Ak, breineigō un spūdrō myužeibas dīna ! Ak, soldonais paslāptu lītu gaišums ! Zīdaiņa paradīze munai sirdei, tu esi muns patīseigais īsōkums un muns vīneigais mērkis.

Pataisi, ak Kungs, muns Dīvs, pataisi manī pateikamu sev dzeivūkli, lai tu varātu nōkt un dzeivōt manī. Nūmērdej manī vysu, kas vīn var napatikt tovom acim un pōrtaisi mani pēc tovas sirds ! Pōrdur ar tovas mīleibas osumu vysdziļōkas munas dvēseles slāptuves un piļdej jū ar piļneigu tovu mīleibu. Un kad es tū sagaidēšu ? Kad es byušu tev pateikams vysōs lītōs ? Kad atskrateišu nu vysa tō, kas tev napatiek ? Kad es byušu piļneigi tovs ? Kad mīļōšu tevi ar vysaugstōku sirds korstumu ? Kad mani vysu ītvers tovas mīleibas līsmā ? Kad mani sameikstynōs, kad cauri pōrjims tova sekmeiga mīleiba ? Kad

īsi klēt pi manis, bēdeigō ubadzeņa, un maņ atsegsi bezgaleigus tovas vaļsteibas skaistumus, kura ir manī pošā un kaidis esi tu pats tovūs ra-dejumūs! Kad mani pīviļksi pi se-vis? Kad tai mani nūgremdēsi un nūglobōsi sevī, ka vyss, kas manī ir palicis nu vacō cylvāka, izgaistu uz visim laikim? Kad nūvērzi tūs škēršļus, kas mani nu tevīm škir, un tūs škēršļus, kuri maņ naļauņ tyvō-tīs pi tevis, lai toptu gorā ar tevīm vīns un nikod nu tevīm nasaškērtu?

Ak, munas dvēseles monts, ak munas sirds soldonums! Ak Kungs; izklausī mani na munu nūpalnu dēļ, — maņ jau taidu nav, bet tovas labsirdeibas dēļ, jo jōs lelums ir bez-galeigs. Mōci mani, apgaismoj, vaļ-dej un kotrā ziņā paleidz maņ, lai es nikō nadoru, nikō nadūmoju, kas tev napateikams.

Ak, muns Dīvs, ak muna mīleiba! Styprynoņ mani, muns spāks, vadej mani, ak, vysulobōkō gaisma!

Ak muns Dīvs! Tu piļdi dabasus un zemi, kōpēc tad mani nagribi piļ-deit? Tu gērbi teirumu lilijas, baroj putneņus, naaizmērsti vysmozōkō tōrpeņa, kōdēļ tad licīs aizmērst ma-ni, kurs vysu asu aizmērsis tevis dēļ.

Vēli tevi pazynu, vēli sōku tevi mīļōt, ak, myužeigais skaistums, na-izprūtamais, vyspastōveigais skai-stums! Nikas tai mani nakomoj, kai tys, ka es navaru tevi pazeit; un ni-kas nav maņ tik sōpeigs, kai tys, ka tevi namīļōju. Cik lels muns oklums, ka es leidz šam laikam navarēju tevi atrast! Tu esi munas dvēseles dzi-ļumā, bet es meklēju tevi ōrpus se-vis... Un tōpēc, ka tik vēli tevi pazynu, tū vairōk naatļauņ, ka es tevi kaut kod pazaudātu. Padori, lai skateidamīs uz tevīm ticeibas acim, es peļneitu taidu skatīni nu te-vis, kaidu tu meti uz Pīteri un iz-spīdi nu jō acim vaidēšonas osoras: dūd maņ nūpeļneit taidu skatīni, kai-du tu meti uz pazudušū dālu, kad

izgōji jam priķšā, lai jū nūbučōtu ; ak, pasaver uz manim, kai pasavēri uz muitnīku, kad jys naīsadrūšynōja ocu paceļt uz augšu ! Pasaver uz manim, kai pasavēri uz Madaļu, kad tei ar osorom mozgōja tev kōjas.

Vysaugstō, vysužēleigō, vysusvātōkō Trejadeiba, vīns Dīvs, vīneigais muns lobums ! Ak kaut es varātu tevi mīļot ar eņgeļu mīleibu, kaut maņ byutu taida mīleiba, ar kaidu dvēš uz tevīm ikvīns radejums ! Ar kaidu prīcu es dōvynōtu tev tū mīleibu, lai gon tei vēļ nabyutu taida, ar kaidu tevi jōmīļoj. Tik tu pats spēj mīļot un pīlyugt sevi, tōdēļ ka tik tu pats vari saprast sovu lobumu un tik tu pats spēj pīlneigi sevi mīļot. Tik tovā sirdī, ak Jezus, mit eistyna mīleiba !

Marija, vysusvātōkō mōte, nanūzidzeigō, vysmīleigō Marija, lyudzīs par mani bēdeigu, izdzeitu, lai es sajimtu kaut vīnu laseiti tōs mīleibas, kurā tu dzeivoj ikš Dīva. Ak

Dīva svātī eņgeli un seviški jyus, serafini, izpuškojit munu sirdi ar mīleibu, lai es nikō namīļōtu, kai tik Jezu, nikō nagrybātu kai tikai jymā dzeivōt un dusēt myužeigi myužam.
Amen.

STUNDINĒS DZĪSMES.

Vysusvātōkai Jezus Sirdei.

I.

Jezus Sirds, tu manis dēļ devi vysu
[sevi, —
Mīļot nu vysas sirds dūd ari maņ
[tevi.
Grybu tevi slavynōt, spāku dūd žē-
[leigi,

Slavi tovu, lai dzīdōt varātu gūdeigi.

Gūds lai ir Tāvam un Dālam un Svātajam Goram.

Kai beja nu īsōkuma, tai lai ir myužeigi myužam. Amen.

H i m n a.

Skaista sirds caur jaunovu dūta
 [mums nu Dīva,
 Nu kuras nūskumušim vysa prīca
 [kliva.
 Tu mums vysu svēteibu un lobu
 [atnesi,
 Tōdēļ, ka Dīvs ir tevī, Dīva sirds tu
 [esi.
 Cylvāks, jo gribi dzeivōt un nūmērt
 [laimeigi,
 Soldonu Jezus sirdi cīnej padīveigi.
 (Dīvi reizes.)

V. Dīviškō Jezus sirds piļdej vysu
 ļaužu sirdis,
 A. Lai visi dzeivōtu tikai tovam
 gūdam.
 V. Kungs, izklausī myusu lyugšonu;
 A. Un myusu klīgšona lai īt uz te-
 vim.

L y u g s i m ē s.

Vysuvareigais Dīvs un dabasu
 Tāvs! Mes nacīneigi grēcinīki gri-
 bim tovu bezgaleigū majestati gūdy-

nōt caur vysusvātōku Jezus Kristus,
 tova Dāla, myusu Pesteitōja sirdi,
 kurā tev ir lela patikšona. Verīs, lyu-
 dzam, uz tū svātū sirdi un jōs dēļ at-
 laid mums vysus grākus, kurus mes
 ļūti naīradzam, bet seviški tūs, ku-
 rus asam darējuši pret vysusvātōku
 Dīva golda sakramentu. Aizdedz
 myusu sirdis ar tōs mīleigōs sirds
 guni, lai mes tevi, ak, vysulelōkōs
 mīleibas cīneigais lobums, nu vysa
 myusu spāka varātu mīļōt un saska-
 ņā ar tovu vaļu dzeivōt. Caur tū
 pošu Jezus tova Dāla, myusu Kunga
 sirdi, kurs ar tevi un Svātū Goru
 dzeivoj un vaļdej Trejadeibas vīnei-
 bā myužeigi myužam. Amen.

V. Kungs, izklausī myusu lyugšo-
 nu;
 A. Un myusu klīgšona lai īt uz te-
 vim.
 V. Slavēsīm Kungu.
 A. Gūds lai ir Tāvam...
 V. Un ticeigu nūmyrušū dvēseles

caur Dīva žālsirdeibu lai dus
myužeigā mīrā.

A. Amen.

II.

Sirds Jezus, tu manis dēļ . . .
(Kai augšōk.)

H i m n a.

Verīs, sirds ir pōrdūrta, kristenš
[īsprausts vydā ;
Apleik ērškēžu krūnis, — vysi sa-
[badeita.

Kas tū sirdi pīvede pi tik gryutom
[mūkom ?

Mīleiba uz cylvāku, mīleiba bez gola.
Cītōks, na akmiņs esi, jo namīļoj
[Dīva,

Kurs tevi tik mīļōja un par tevīm
[cīte.
(Divi reizes.)

V. Dīviškō Jezus sirds . . .
(Kai augšōk.)

III.

Sirds Jezus, tu manis dēļ . . .
(Kai augšōk.)

H i m n a.

Jezus pi krysta pīkolts reizi tik vīn
[beja,

Bet nu pošas dzimšonas sev prōtā
[turēja :

Vērvēs, reikstes, ērškēžus, ašņa iz-
[līšonu.

Noglas, škāpu, brīsmēigu iznycynō-
[šonu.

Vai gon par šytū vysu viņa namī-
[ļōsi ?

Vai otkon jo ar grākīm sirdi skum-
[dynōsi.
(Divi reizes.)

V. Dīviškō Jezus sirds . . .
(Kai augšōk.)

L y u g s i m ē s.

Vysuvareigais Dīvs . . .

IV.

Sirds Jezus, tu manis dēļ . . .

H i m n a.

Raug, ar sovīm ērškēžīm Jezus sirds
[apteita ;

Ar asni un cērtumīm ir kai izpuš-
[kōta.

Kas tū krūni uzlyka, jo na tovi grāki.
Ar kurim vysmīleigu Dīvu kaity-
[nōji ?

Gona jau tū ērškēžu, atstōj prōtu
[ļaunu,

Pōrstōj sirdi ar grākim sōpynōt nu
[jauna.
(Divi reizes.)

V. Dīviškō Jezus sirds . . .

L y u g s i m ē s.

Vysuvareigais Dīvs . . .
(Kai augšōk.)

V.

Sirds Jezus, tu manis dēļ . . .

H i m n a.

Raug, Jezus sirds ar škāpu tyka at-
[dareita,
Lai vydā ileist tova dvēsele varātu.
Leiņ vydā, tur viļteigu valnu uzva-
[rēsi.

Tur gryutu vōrgu laikā laimeigi du-
[sēsi,

Pasauļs tevi aicynoj ar prīkim pi
[sevis,

Natic tam viļtinīkam : Jezum atdūd
[sevi.
(Divi reizes.)

V. Dīviškō Jezus sirds . . .
(Kai augšōk.)

L y u g s i m ē s.

Vysuvareigais Dīvs . . .

VI.

Sirds Jezus, tu manis dēļ . . .

H i m n a.

Jem drūsmi vōjais cylvāks, pīsauc
[Jezus sirdi :

Redz, asnis ar yudini nu tōs iztecēja,
Jo vysu asni Jezus tevis dēļ izlēja !
Vai lelōku mīleibu izrōdeit varēja ?
Sōc tagad jaunu dzeivi, raud nu vy-
[sa spāka,

Ka tik ilgi ļauneigi dzeivōji ar grāku.
(Divi reizes.)

V. Dīviškō Jezus sirds . . .

L y u g s i m ē s.

Vysusvareigais Dīvs . . .

VII.

Sirds Jezus, tu manis dēļ . . .

Himna.

Dīvam vēļ nagon nūmērt par sovu
[radeibu, —

Ikdīnas uz oltorim atjaunoj mīleibu.

Jezus mīsa nu maizes, asnis ir nu
[veina,

Lai byutu ļaužu ciļtei dzērīņš un
[bareiba.

Kas lobō Pesteitōja namīļōs cik spā-
[dams,

Tys nu viņa atškērts byus uz visim
[laikim.

(Divi reizes.)

V. Dīviškō Jezus sirds...

L y u g s i m ē s.

Vysuvareigais Dīvs...

Uperēšona.

Sirds Jezus, mes tevi zemeigi cīne-
[jam ;

Šōs dzīsmēņas par gūdu tev mes
[uperejam.

Tu nu valna myus rūkom — nu eļnes
[izrōvi ;

Dūd mums ar tevim dzeivōt — lai-
meigu dūd nōvi, (Trejs reizes).

Antifona. Bet kad tī atgōja pi Jezus un īraudzēja jū jau nūmyrušu, nalauze jam ceļus : tikai vīns nu karaveirim ar škāpu atdareja jam sōnu un tyuleņ iztecēja asnis un yudiņš.

V. Smeļsit yudiņus ar prīcu.

A. Nu Pesteitōja olūtim.

L y u g s i m ē s.

Vysuvareigais, myužeigais Dīvs, raugi uz sova ļūti nūmīļōtō Dāla sirdi un uz tim slavējumim, kaidus grēcinīku vōrdā tev uperej, bet tim, kas tovas apsažālōšonas lyudzās, atlaid žēleigi vaiņas tō poša Jezus Kristus, tova Dāla, vōrdā, kas ar tevim Svātō Gora vīneibā dzeivoj un volda myužeigi myužam.

Rs. Amen.

Bazneicas lyugšonas.

(Vysusvātōkai Jezus sirdei.)

Dīvs, tu kas par myusu grākim tova Dāla īvaiņōtajā Sirdī mums dōvynoj bezgaleigus mīlesteibas lobu-

mus, dūd lyudzam, lai mes ar vysu gūdbejeibu izrōdeidami cīnu tai sirdei, piļdeitu ari pīnōceigas gondareišonas kolpōšonu.

Dūd mums, mes tevi lyudzam vysuvareigais Dīvs, lai mes, kuri līleidamīs ar vysusvātōku tova Dāla Sirdi, pōrdūmojam seviškus jō mīleibas nūslāpumus, tagad un myužam baudeitu jū augļus.

Kungs Jezus sagērb myus ar tovas vysusvātōkas Sirds tykumim un īdadzynoju myusus ar jōs jyutom, lai taidā veidā mes toptu leidzeigi tovas labsirdeibas zeimei un nūpeļneitu byut par tovas atpērkšonas daļeibnīkim. Tu, kas dzivoj un voldi myužeigi myužam. Amen.

KRŪNEITS JEZUS VYSUSVA- TŌKAI SIRDEI.

(Ar pīcu cērtumu sumynōšonu.)

Dīva Tāva un Dāla un Svātō Gora vōrdā. Amen.

V. Dīvs jemīs maņ paleidzēt.

A. Kungs, maņ paleigā steidzīs.
Gūds lai ir Tāvam...

Pyrmais cērtums.

Es sumynoju Jezus noglu vītu,
Jō kreisū kōju cauri sabadeitu.
Par grākim tagad grybu stipri žālōt
Un dzeivi lobōt.

Esi sveicynōts sirdsžēleigais Jezus, tu, kas tovā mīlesteibā itvēri dabasus un zemi: īdadzynoju munu atsolušū sirdi un dori jū leidzeigu tovai sirdei. (10 kōrt.)

Gūds lai ir Tāvam...

Ūtrais cērtums.

Ēs sumynoju Kunga noglu vītu,
Jō lobū kōju cauri sabadeitu.

Ak paleidz, Jezus, tovam vōjam
[kolpam

Kļyut eistyn lobam.

Esi sveicynōts soldonais Jezus,
tu, kō sirdī pakritušim speid cerei-
bas zvaigzne : atgrīz pi sevīm grē-
cinīkus un pīveļc vysus pi tovas
sirds.

Gūds lai ir Tāvam . . .

Trešais cērtums.

Es sumynoju Kunga noglu vītu,
Jō kreisū rūku par mums sabadeitu,
Lai svātō baime munu sirdi pōrdur,
Tu, Jezus, pador.

Esi sveicynōts labsirdeigais Je-
zus, tu, kas esi dzeivō yudiņa olūts :
apdzēs manī kōrōšonūs uz ļaunu un
attur munu sirdi nu nateiras pasau-
ļa baudas.

Gūds lai ir Tāvam . . .

Catūrtais cērtums.

Es sumynoju Kunga noglu vītu,
Jō lobū rūku cauri sabadeitu.
Mōc mani, Jezus, tevi vīnu mīļot,
Tev vīnmār dzeivōt.

Esi sveicynōts vysulobais Jezus,
tu, kō sirdī mums ir eistyns dōrg-
monts : Pīglōb vōrguļus, remdej cī-
tējus un vysus dor bogōtus ar tovas
mīlesteibas dōvonom.

Gūds lai ir Tāvam . . .

Pīktais cērtums.

Es skupstu gorā Kunga škāpa vītu,
Jō svātu sōnu par mums atdareitu :
Ak, paglōb, Jezus, mani tovā sirdī
Mēršonas breidī.

Esi sveicynōts lēnprōteigais Je-
zus, kō sirdī visim ir paleigs go-
ra un mīsas tryukumūs : es glaužūs
pi tevīm munōs bādōs un ryupēs,
caur tevi cereju montōt myužeigu
laimi debesīs.

Gūds lai ir Tāvam . . .

KRYSTA CEĻŠ.

Ivods.

Ikvīnam kristeigam sova Pesteitāja cīšonu ceļš ir vīnmār dōrgs un svāts. Jys atgōdinoj mums, cik ļauns ir grāks un cik bezgaleigi lobs ir Dīvs. Krysta ceļš grēcinīkam uz mūdinoj žālumu par grākim, īdvēš cereibu uz atpesteišonu un dūd spēkus jaunai lobōkai dzeivei. Tōpēc deveņpadsmīt godu symtu laikā vasali miļjoni ir ceļōjuši uz Jeruzalemi, lai atdūtu gūdu tom vītom, kur cītis un miris Jezus Kristus. Bet īvārojūt tū, ka uz Svātū Zemi tikai daži spēj nūceļōt, tōpēc bazneica, gondareidama ticeigūs sirds ilgom, ir īvaduse Krysta ceļa staigōšonu uz vītom. Un pavesti : Innocents XI, Innocents XII, Benedikts XIII, Klemens VIII un Benedikts XIV. Krysta ceļa staigōtōjim ir pīškeiruši tai-

das pat žēlesteibas, kaidas jī sajimtu ceļōdami uz Jeruzalemi un tur staigōdami svātū Krysta ceļu. Romas Tāvs Pijs XI, 1931. g. 20. okt., par lobu Krysta ceļa staigōšonu bazneicōs ir pīškeiris šaidas atlaidas :

1. Visi ticeigī, kas vai kūpeji, vai ikvīns atsevišķi ar pīnōceigu žālumu un dīvbejeibu staigōs Krysta ceļu, ikreizes var īgyut **pīlneigōs atlaidas**.

2. Jo tajā pošā dīnā, kad staigōs Krysta ceļu, byus cīneigi pījāmuši svātū komuniju, var īgyut **pīlneigōs atlaidas divi reizes**.

3. Jo kam nabyutu īspējams Krysta ceļu staigōt, tys var īgyut **pīlneigōs atlaidas** taidā veidā, ka jys mūkas pīrkšā, kas šam Krysta ceļa mērkam īsvēteita, dīvbejeigi nūskaitēis 20 reižu Tāvs myusu... Esi sveicynōta... un Gūds lai ir Tāvam...

4. Jo kas gryutas slimeibas dēļ navarātu mynātū Tāvs myusu, Esi sveicynōta un Gūds lai ir Tāvam

nūskaiteit, tys piļneigōs atlaidas var īgyut, jo jys ar pīnōceigu žālumu un dīvbejeibu nūbučōs kristeņu vai mozōkais uz jū vērsīs. Prūtams, šam kristeņam jōir īsvēteitam ar Krysta ceļa atlaidom.

5. Kas mēneša laikā desmit reižu byus nūskaitejis Krysta ceļa lyugšonas un pījēmis svātū komuniju, var īgyut piļneigōs atlaidas.

6. Kas īsōcis staigōt Krysta ceļu byutu spīsts jū pōrtraukt, tys par ikvīnu nūstōšonu var sajimt desmit godu un desmit kvadrāgenū lelas atlaidas.

Šite jōpīzeimej, ka Krysta ceļa atlaidu īgyušonai ir napīcīšams ari tys, lai Krysta ceļa svātbiļdes un kristeni byutu lykumeigi īsvēteiti.

NŪDŪMS — INTENCIJA

Īsōkdami šū Krysta ceļu, uzmūdynōsim sovā sirdī eistū žālumu par myusu un vysas ciļvēces grākim.

Lyugsim, lai lobais Pesteitōjs pījam šū myusu lyugšonu, lai žēleigi atlaiž mums vaiņas un dūd spēkus jaunai, lobōkai dzeivei.

Lyugsimēs !

O vysudōrgōkais un bezgaleigi žaļsirdeigais myusu Pesteitōjs, mes dziļā pazemeibā tovā priķšā kreitam. Esi mums žaļsirdeigs un atlaid mums myusu vaiņas ! Pījam, o lobais Jezus, šū Krysta ceļu par myusu un vysas ciļvēces grākim un par dvēselem, kas cīš škeisteišonas gunī ! Dūdi mums vysas tōs žēlestibas, kaidas vīn sovu cīššonu ceļa staigōtōjim esi pīškeiris ! Paleidzi mums, o Jezus, šū tovu sōp'ū ceļu cīneigi nūstaigōt ! Satric myusu citū sirdi un dūdi mums eistō žāluma dōvonu ! Amen.

Uz pyrmū nūstōšonu ejūt :

Enģeli, svātī, Dīvu mīļōdami
Dreiz nu dabasim steidzit raudōdami !

Jo ļaunais pasauls grāku nagrib at-
stot

Un nu sirds žālōt.

Škālojit, kliņtis! plaisojit, akmini!

Lejit osoras, kai upes yudini!

Ļauds Jezu mūcej, syt krystā nu
jauna

Īt pazusšonā.

Vs. Mes pīlyudzam tevi, Kristus,
un tevi slavejam!

Rs. Jo caur tovu krystu pasauli
atpērki.

Pyrmō nūstōšona.

(Kungs Jezus nūtīsōts uz nōvi.)

Šajā pyrmajā nūstōšonā pōrdū-
mōsim myusu Pesteitōja cīsšonas
Olivu dōrzā, augstōs padūmes priķ-
šā un Pilata tīsā. Stōdeisim sev
priķšā nakts vydā dōrzu, kurā Je-
zus naizsokami sirsneigi lyudzās, zy-
nōdams vysu, kas jam byus jōizcīš.
Evangelijs soka: «Un Jezus ceļūs
nūkritis lyudzēs, saceidams: Tāvs,
jo tev labpateik, jam šū bikeri nu

manis! Tūmār lai nūteik tova, na-
vys muna vaļa... Un kad jys nō-
ves bādōs ceinējōs, tad jys vēļ karš-
kōk pīlyudze Dīvu; un jō svīdri beja
kai ašņa lases, kas kreit uz zemi.»
Šajā lyugšonā Jezus lyudzēs na tik-
vīn pats par sevi, bet ari par visim
sovim mōceklim un par vysu sovu
bazneicu. Raug, Jezum lyudzūtīs,
Judass ar karaveirim tyvojās dōr-
zam. Jezus ceļās, uzmūdynoļ sovus
mōcekļus un pats īt sovu īnainīku
rūkōs, bet sovu nūdevēju sauc par
draugu, teikdams: «Draugs, kōpēc
tu šur nōci!» Kad Jezus jau apcīty-
nōts, visi jō mōcekli izbāgaleļ, un
tikai Jōņs un Pīters sekoļ Jezum uz
tīsas nomu. Un šite Pīters trejskōrt

Jezus aizalīdz. Augstō padūme sameklej nataisneigus līcinīkus pret Jezu. Kad Jezus pats atklōti aplīcynojo, ka ir pasaules Pesteitōjs, augstais pristers pōrplēš sev drēbes un vaicoj pyuļam : «Kai jums līkās, kas byutu ar jū doroms ? Un pyulis nūklīdz : jys ir peļņējis nōvi ! Tad jī jam spļōve vaigā un deve jam plīkus, bet citi syta ar dyurem, saceidami : pravītojo mums, Kristus, kurs ir tys, kas tev syta ?» Pēc vysaidas zaimōšonas Jezus teik īmasts kaidā soltā un mytrā cītumā. Pēc tam Jezus teik vasts Pilata tīsā. Pilats pi Jezus naatrūn itiņnikaidas vaiņas, bet, lai izpatyktu žeidim, līk Jezu brīsmēigi šausteit un beigōs paroksta nōves sprīdumu. Pōrdūmōsim, cik naciļvēceigi ir Jezus īnaidnīki un cik lobs ir Jezus. Kad pyulis Pilatam sauc : «Sit jū krystā ! Sit jū krystā !» Kad karaveiri Jezu šausta un pēc tam līk ēršku krūni golvā ; kad jū vysuvysaiž izsmej, zaimoj

un mūcej, Jezus, kai rōmais jēreņš, naatver sovu lyupu. Jys vysu kļusu cīš. Vysas šōs cīsšonas Jezus upurej par myusu un vysu cytu ļaužu grākim. Tōpēc satriktu sirdi lyugsimēs par myusu vaiņom !

Lyugšona.

O lobais Jezus, tovas sirds mīlesteiba un žālsirdeiba mums ir naizprūtama ! Dori, lai jei satriktu ari munu cītū sirdi un īvastu jū eistā žālumā par grākim. Es atzeistu, ka munu grāku dēļ tu esi cītis gon Olivu dōrzā, gon augstōs padūmes priķšā, gon Pilata tīsā, gon vysā sovā laiceigōs dzeives ceļā. Kai muitnīks stōvu tovā priķšā lyugdāmīs : «Kungs, esi žēleigs maņ grēcinīkam !» Amen.

Tā vs myusu... Esi sveicynōta... Gūds lai ir Tāvam...

Vs. Kungs, apsažāloj par mums !

Rs. Apsažāloj par mums !

Uz ūtrū nūstōšonu ejūt :

O lobais Jezus, myusu Kungs žēleigais !

Tev sagatavōts krysts ļūti sōpeigais ;
Kuru tu nesi vysā nūvōrdzynnōts
Un pazamynnōts.

Pījem, o Jezus, lyudzam, šōs cīš-
šonas !

Kas grēcinīku glōb nu pazus-
šonas ;

Lai caur šū krystu ļaužu bezdī-
veiba

Tyktu atpērcta.

Vs. Mes pīlyudzam tevi, Kristus,
un tevi slavejam !

Rs. Jo caur tovu krystu pasauli
atpērki.

Ūtrō nūstōšona.

(Kungs Jezus jam krystu uz placim.)

Šajā nūstōšonā pōrdūmōism evan-
gelija vōrdus : «Un tī jū izgērbe un
uzlyka jam purpurmēteli, un ēršku
krūni nūpynuši, lyka jam uz golvas

un deve nīdri lobajā rūkā un, lūcei-
dami ceļus jō priķšā, jū pīzūbōja,
saceidami : esi sveicynnōts, jūdu kē-
neņī ! Un jū apspļaušdami, tī jē-
me nīdri, syta jam par golvu. Un
kad beja pīzūbōjuši, tad jam nūvylka
mēteli un jam apvylka jō poša drē-
bes un jū nūdeve, lai jys tyktu pī-
kolts pi krysta . . . Tī jū pajēme un
izvede ōrā. Un jys nese sovu kry-
stu un gōja uz tū vītu, kū sauc par
Pīres vītu, bet žaidu volūdā par
Golgotu.»

Šite pōrdūmōsim, ka Pesteitōjs
ar vysulelōku prīcu jam uz sovīm
placim smogū krystu, uz kura jam
byus jōmērst. Jimdams šū krystu,

Jezus deve līceibu, ka jys labprōt pījem uz sevīm ļaužu grākus, lai par jīm ītu uz Golgotu un tur mērtu. Raug, cik bezgaleigi lobs un pašaizlīdzēigs ir Jezus! Jys vysu myusu vaiņas jam uz sevis un klusu par jom cīš. Bet mes? ... Mes par myusu pošu grākim nimos nagribim cīst. Tōpēc jimsim pamōceibu nu Jezus un lyugsim jū, lai jys dūtu mums spākus vysā pacīteigi nest sovas dzeives kristeņus.

Lyugšona.

O Kungs un Dīvs, na tev, bet maņ byutu jōcīš par grākim. Es asmu tys, kas tev šū smogū krystu līku nest. Es asmu grēceigs, bet tu bezgaleigi svāts. Dūd maņ, o Jezus, tū žēlesteibu, lai es klusu cīstu par sovom vaiņom un nūzygumim! Amen.

Tāvs myusu... Esi sveicynōta... Gūds lai ir Tāvam...

Vs. Kungs, apsažāloj par mums!

Rs. Apsažāloj par mums!

Uz trešū nūstōšonu ejūt:

Vysudōrgōkais Dāls Tāva myužeiga!

Kōpēc cīššona tova tik sōpeiga?

Ak, jei par mani tovu porōdnīku

Un grēcinīku.

Raug, Vysvareigais palicis bez
spāka

Pakreit zam krysta par grākim
cylvāka.

Cīš lōstus, zaimus; pamūdynojoj
tevi

Izlobōt dzeivi.

Vs. Mes pīlyudzam tevi, Kristus,
un tevi slavejam!

Rs. Jo caur tovu krystu pasauli
atpērki.

Trešō nūstōšona.

(Jezus pyrmū reizi kreit zam krysta)

Šajā nūstōšonā pōrdūmōsim tū,
kai lobais Jezus pyrmū reizi pakreit
zam krysta. Stōdeisim sev priķšā

lelū krystu, zam kura vysā salimis ir Jezus. Cik sovaidi: Dīvs-Cylvāks, dabasu un zemes Radeitōjs, breinumdareitōjs, vareigais Dīvs, nōkušō myuža tāvs ir pakritis zam krysta! Tys līcynoj, cik gryuta ir tei grāku nosta, kaidu uz sevis pījēmis Jezus. Jo jau pats Dīvs-Cylvāks zam jōs salymst, tad skaidrs, ka cylvākam vīnam pošam nikai nabyutu īspējams jū paceļt un panōkt sovu atpesteišonu. Tikai Jezus Kristus spēja izpeļneit mums atpesteišonas laimi.

Pōrdūmōsim šite ari tū, cik bezgaleigi lobs ir Kristus Kungs un cik ļauni ir jō pretinīki, kas jū zaimoj, rausta un gryusta, lai jys ōtrōk cal-

tūs un nastu sovu krystu tōļōk. Un Jezus, sajēmis pādejūs spākus, ceļās un klusu vērzejās uz priķšu.

Lyugšona.

O žālsirdeigais Jezus, cik reižu es ar sovim grākim asu pavairōjis tovu krysta nostu! Cik reižu asu kritis dažaidūs grākūs un vēļ leidz šam nu jim naasu pasacēlis! Cik reižu asu sōpynōjis tovu vysusvātōkū sirdi! O Jezus, apsažāloj par mani, naboga grēcinīku! Snīdz maņ sovu paleidzeigu rūku; paleidz maņ pasaceļt nu munim grākim un vairōk jymūs nakrist! Paleidz maņ pacīteigi nest sovus dzeives kristeņus!

Amen.

Tāvs myusu... Esi sveicynōta... Gūds lai ir Tāvam...

Vs. Kungs, apsažāloj par mums!

Rs. Apsažāloj par mums!

Uz catūrtū nūstōšonu ejūt :

Div' dōrgas sirdis ceļā sasatyka ;
 Ļauni cylvāki mīra jom nalyka, —
 Jezus ar Mōti ceļā pīzūbōti
 Par ļaudim cīte.

Uz vysom molom spūdra, jaukō
 saule,

Un zvaigžņu myrdzums vyzuļoj
 pasaulē,

Pi Jezus mūkas nimos nasarōda,
 Jo tymsums volda.

Vs. Mes pīlyudzam tevi, Kristus,
 un tevi slavejam !

Rs. Jo caur tovu krystu pasauli
 atpērki.

Catūrtō nūstōšona.

(Kungs Jezus sasateik ar savu Mōti).

Šajā nūstōšonā pōrdūmōsim tū,
 cik dzili satrīcynojušs beja breidis,
 kad Jezum cīšsonu ceļā tyvōjōs vy-
 susvātōkō jō Mōte. Idūmōsim myu-
 su Pesteitōju ceļā uz Golgotu. Jys
 ir vīns pats savu īnainīku pulkā.

Visi jū atstōjuši. Nu mōceklim vīns
 vīneigais Jōns klusu cīsdams sekoj
 Jezum leidza. Apkōrt vīnmār at-
 skaņ dusmu vōrdi: sanyknōtais pyu-
 lis bar, lomoj, rōj un gryusta Jezu,
 lai jys ōtrōk vērzeitūs uz prīkšu. Un
 Kristus Kungs, nūplyusdams asnī un
 svīdrūs, vysā nūvōrdzis, klusu sper
 sūli pēc sūļa uz prīkšu. Raug, umai
 cauri ļaužu pyuļam steidzās pi Je-
 zus jō dōrgō Mōte. Kas gon spēs iz-
 prast un izjust tōs sōpes, kaidas pōr-
 dzeivōja Jezus un vysusvātōkō jō
 Mōte ? ! Un kas spēs attālōt tū ru-
 peibu, ar kaidu nažēleigais pyulis
 škeire Mōti nu jōs Dāla ? ! Un vyss
 tys nūticis myusu grāku dēļ !

Lyugšona.

Dōrgais Pesteitōjs un vysusvātōkō Mōte, jyusu Sirdis ir satriktas myusu vaiņu dēļ. Tōpēc nūkritis uz vaiga, pazemeigi lyudzu atlaisšonas. Lobais Jezus, tu visim esi atlaidis, kas vīn tevi lyuguši. Apsažāloj ari par mani un atlaid maņ grākus! Dōrgō Mōte, tu esi vīnmār žālsirdeiga visim; tu vīnmār lyudzīs par pasauļa pesteišonu. Aizbiļdi pi sova Dāla ari par mani naboga grēcinīku! Amen.

Tāvs myusu... Esi sveicynōta... Gūds lai ir Tāvam...

Vs. Kungs, apsažāloj par mums!

Rs. Apsažāloj par mums!

Uz piktū nūstōšonu ejūt:

Ļūt ļauni žeidi un pōrōk dusmeigi,
Nanūrymdami vysā nažēleigi,
Spīž nūvōrgušu Jezu, lai pats nastu
Cīš gryutu krystu.

Kad jau bezspēceigs un vōjs kry-
ta zemē,

Cirineiti jam paleigā jēme.

O grāku ļaunums, tu Kungu mū-
ceji,

un nūkomōji!

Vs. Mes pīlyudzam tevi, Kristus,
un tevi slavejam!

Rs. Jo caur tovu krystu pasauli
atpērki.

Piktō nūstōšona.

(Cirineits paleidz Jezum nest
krystu).

Šajā nūstōšonā pōrdūmōsim, cik cītsirdeigi ir Jezus īnainīki. Kad jī redzēja, ka Jezus ir vysā nūvōrdzis, jī nīkaidā ziņā nagribēja ļaut jam ceļā mērt. Jim beja kōre, lai Jezus mērtu krystā pīkolts, jo šys nōves veids ir vysusōpeigōkais un tajūs laikūs jys tyka atzeits kai vysunagūdeigōkais. Jim beja kōre, lai Jezus izcīstu vysugryutōkas sōpes

un lai tyktu pīzūbōts un zaimōts. Un Kristus Kungs nu krysta nōves nimos naizavairoj; jys labprōt īt uz Pīres vītu. Bet žeidim rūnās bailes, vai spēs Jezus vīns pats nūnest grytū krystu. Tōpēc jī pīsoka cirineišam, lai tys paleidzātu nest krystu. Cirineits paklausa. Un Kristus Kungs labprōt atļāun cirineišam jimt daleibu krysta nesšonā, lai jam byutu daleiba ari gondareišonā par sovom vaiņom. Ari mums Dīvs bīži vīn syuta dažaidus dzeives kristeņus, lai ar jūs paleidzeibu pōrsorgōtu myus nu ļauna, dūtu izdeveibu jimt daleibu gondareišonā par sovom vaiņom un vastu pi atpesteišonas. Šī kristeni mums labprōt jōpī-

jam un jōnas, bet vīnmār vīnōteibā ar Kristus Kungu.

Lyugšona.

O lobais Jezus, es izsoku tev dziļu pateiceibu par visim tim kristenim, ar kaidim esi pōrsorgōjis mani nu ļauna. Es nūžāloju, ka sovus kristeņus asu nesis, kūrnādams uz Dīva un īneisdams ļaudis. Paleidz maņ, o Jezus, turpmōk pacīteigi un labprōteigi pījimt un nest vysus lelōkus un mozōkus dzeives kristeņus. Dūdi maņ, o Jezus, cītēja dōvonas, lai ari es vīnmār klusu cīstu. Amen.

Tāvs myusu... Esi sveicynōta... Gūds lai ir Tāvam...

Vs. Kungs, apsažāloj par mums!

Rs. Apsažāloj par mums!

Uz sastū nūstōšonu ejūt:

Raug, Veronika pylna mīlesteibas
Steidz Kungam, priķšā, raud nu
leidzjyuteibas;

Slauka jam vaigu ar asni aplītu
Un dyuru vītu.

Par šū mīleibu Jezus atleidzēja,
Skaidru pamasdams uz lokota
seju :

Kaidu jei deve, lai jys nūsauceitu
Vaigu zaimōtu.

Vs. Mes pīlyudzam tevi, Kristus,
un tevi slavejam !

Rs. Jo caur tovu krystu pasauli
atpērki.

Sastō nūstōšona.

(Veronika Jezum pasnādz lokotu.)

Šajā nūstōšonā pōrdūmōsim Veronikas leidzjuteibu Jezum un Pesteitōja atmoksu. Stōdeisim sev priķšā tū gadejumu, kad Veronika, radzādama Jezus vaigu apspļautu un ar asni aplītu, pasnādz Pesteitōjam lokotu, ar kū nūsauceit vaigu. Kristus Kungs jōs lobū sirdi pījam : nūslauka sev vaigu un Veronikai kai pateiceibu atstōj uz lokota skaidru sova svātō vaiga attālu. Ari

mums jōjam pīmārs nu Veronikas. Kad myusu dīnōs daudzēji zaimoj un pīzūboj Jezu un jō bazneicu, mums, jōjyut Kristum un jō bazneicai leidza ; mums jōstōv par Jezu un jō svātū bazneicu. Bet cik reižu mes šajā ziņā asam bejuši vīnaļdzeigi un nūlaideigi ! Tōpēc lyugsimēs par sovom vaiņom !

Lyugšona.

O Sōp'ū Kēneņš, myusu Pesteitōjs, tu sovai kolpyunei Veronikai atstōji sova cīsšonu vaiga attālu. Ari es tevi pazemeigi lyudzu, nūspīd dzili munā dvēselē sovas vaļas bol-su. Paleidz maņ, o Jezus, ceinētīs par tevi un tovu svātū bazneicu !

Paleidz maņ nūstyprynōt sevī tovu svātū grybu! Esi manī vīnmār un vysod. Dūdi maņ žēlesteibu, lai es vīnmār drūši un pašaizlīdzēigi aizstōvātu tovu, o Jezus, mōceibu un tovu svātū bazneicu. Amen.

Tāvs myusu... Esi sveicynōta... Gūds lai ir Tāvam...

Vs. Kungs, apsažāloj par mums!

Rs. Apsažāloj par mums!

Uz septeitū nūstōšonu ejūt:

It tōļok Jezus, nas krystu Pesteitōjs;
Vōjs un nūvōrdzis par mums Gondareitōjs, —

Pi tīsas vōrtim ūtrū reizi kryta,
Cīš nūsasyta.

Žeidi, nalītas, ar dyurem sysdami,
Ļūt nažēleigi Kungu gryusteidami,

Mēdeja, klīdze: «Tev nagūda
krystu

Jōnas par mīstu!»

Vs. Mes pīlyudzam tevi, Kristus,
un tevi slavejam!

Rs. Jo caur tovu krystu pasauli
atpērki.

Septeitō nūstōšona.

(Kungs Jezus ūtrū reizi kreit zam
krysta.)

Šajā nūstōšonā pōrdūmōsim tū,
cik ōrkōrteigi nūvōrdzis ir bejis Jezus,
kad jys ūtrū reizi pakryta zam
krysta. Cik sovaidi: kēneņu kēneņš
un vaļdinīku vaļdinīks, dabasu un
zemes Radeitōjs kreit zam krysta!
Tys, kam vyss pīdar, kas ar vīnu
vōrdu spēj nūklusynōt aukas un pī-
ceļt nu myrūnim, pats salymst zam
gryutōs myusu grāku nostas! Kaida

oplomeiba : bezgaleīgi svātais un vysuvareīgais teik pīzūbōts un vysaidi zamynōts ! Šite izapylda pravīša vōrdi : «Es asmu tōrpeņš na cylvāks, asu ļaudim izsmīklis un pyuļa īneists.» Patīši, Jezus ir satrīkts myusu grāku dēļ, un caur jō bryucem mes teikam dzīdynōti. Myusu Pesteitōjs sauc uz mums, lai mes atmastu savu īdūmeibu, lepneibu un cītsirdeibu, bet palyktu pazemeigi, žālsirdeigi un īcīteigi.

Lyugšona.

Lobais Jezus, laigon tu ūtrū reizi esi pakritis zam krysta ; laigon visi tevi zaimoj, es tūmār stipri tycu, ka tu esi muns Dīvs un muns Pesteitōjs. Es nūžāloju tovu īnaidnīku cītsirdeibu, bet vysuvairōk pats par sovīm grākim. Ari es asmu lepneigs un gūdkōreigs. Na reizi pakrytušajam naasu pasnēdzis rūkas ; na reizi asmu pīzūbōjis ūtru jō vōjumu dēļ ; na reizi ūtra acī asu redzējis

smylgu, bet sovā paslēpis bolku. Apsažāloj par mani, o Jezus, un dūdi maņ spākus pasaceļt nu grākim un jūs apraudōt ! Amen.

Tāvs myusu... Esi sveicynōta... Gūds lai ir Tāvam...

Vs. Kungs, apsažāloj par mums !

Rs. Apsažāloj par mums !

Uz ostoitū nūstōšonu ejūt :

Raug, ceļā Jezum leidza steidz sīvītes,

Gauž raudōdamas, Kungam leidzjusdamas,

Jezus jom svētej, remdej sirdis sōpes Jōs pamōceidams :

«Apraudit grākus, naskumstit par mani,

Raudit par citim un pošas par sevi !»

Grāks mani mūcej, syt, komoj sōpeigi

Un nažēleigi.

Vs. Mes pīlyudzam tevi, Kristus, un tevi slavejam !

Rs. Jo caur tovu krystu pasauli atpērki.

Ostoitō nūstōšona.

(Kungs Jezus mīrynoj raudūšos sīvītes.)

Šajā nūstōšonā pōrdūmōsim tū, kai Kristus Kungs sovā cīsšonu ceļā pamōca un nūmīrynoj raudūšos sīvītes. Evangelijs soka, ka Kungu Jezu uz Golgotu vedis lels ļaužu bors, kas beja naideigi nūskaņōts pret Pesteitōju. Bet šajā lelajā pyulī dažas dvēseles dzili cīte Kristum leidza, un tōs beja vairōkas dīvbejeigas sīvītes. Kad šos sīvītes, radzādamas ōrkōrtejas Pesteitōja cīsšonas, ļūti raudōja un vaimaņōja,

Kristus Kungs vērzeja uz jom sovu pylnu mīlesteibas skotu un teice: «Naraudit par mani, bet raudit pošas par sevi un par sovim bārnim!» Ar šim vōrdim Pesteitōjs uzsver, ka jō cīsšonas ir ļaužu grāku dēļ, un tōpēc ir jōskumst un jōraud par tū, kas jū vad uz nōvi pi krysta. Ari mums iķvīnam pyrmā kōrtā jōraud pošam par sovim grākim un par myusu tyvōkū grākim. Uzmūdnyōjuši žālumu, lyugsimēs grāku atlaisšonas.

Lyugšona.

O cīsšonu Kēneņš, Jezus Kristus, tu sovā labsirdeibā svētēji leidzjyteigom sīvītem; tu devi jom pamōceibu un pōrsorgōjumu. Svētej ari maņ naboga grēcinīkam! Pamōci mani pīnōceigi nūžālōt un apraudōt sovas un sovu tyvōkū vaiņas! Paleidz maņ, Jezus, it pa tovu svātū bausleibu ceļu! Paleidz maņ pōrvarēt kōreibas un pasaules kārđynō-

jumus! Dūdi maņ, o Jezus, izturei-
bas žēlesteibu loba dareišonā. Amen.

Tāvs myusu... Esi svei-
cynōta... Gūds lai ir Tā-
vam...

Vs. Kungs, apsažāloj par mums!

Rs. Apsažāloj par mums!

Uz deveitū nūstōšonu ejūt:

Jau tyvu vīta, kur byus krystā pī-
kolts;

Storp nūzidznīkim, kai ļaundars
īskaiteits.

Jezus pi kolna tik nūvōrdzis beja,
Ka īt naspēja.

Kryta pa trešam zam krysta sō-
peigi,

Lai grēcinīku pesteitu žēleigi.

Leidz pošai nōvei namat krysta
zemē,

Kuru nest jēme.

Vs. Mes pilyudzam tevi, Kristus,
un tevi slavejam!

Rs. Jo caur tovu krystu pasauli
atpērki.

Deveitō nūstōšona.

(Kungs Jezus trešū reizi kreit zam
krysta).

Šajā nūstōšonā pōrdūmōsim tū
ļūti sōpeigu breidi, kad myusu Pe-
steitōjs jau pi pošā Golgotas kolna
trešū reizi pakreit zam krysta. Idū-
mōsim sevī Golgotas kolnu. uz kura
paradzāta Kristus Kunga pīkaļšona
pi krysta. Raug, leidz šō kolna mo-
lai Pesteitōjs sovu krystu jau atne-
sis. Bet te jyutās vysā nūvōrdzis
un trešū reizi salymst zam krysta.
Cītsirdeigī žeidi gryusta un zaļmoj
Jezu, lai jys oļtrōk caltūs un nastu
vērs kolna krystu. Pesteitōjs mī-
reigi uzjam zaimus, pōrļik gryutū

krystu uz ūtrō placa, ceļās un klusu kōp kolnā. Šīte pōrdūmōsim, cik bezgaleigi lobs ir Pesteitōjs, kas par mums atdūd pādejūs spākus, lai uz Golgotas kolna mērtu, kai upera jārs. Jezus leidzeigi Izaakam pats nas kolnā kūku, uz kura sevi upurēs dabasu Tāvam. Jezus nas kolnā myusu grākus, lai par jim gondareitu. Tōpēc lyugsimēs!

Lyugšona.

O myužeigais Dabasu Tāvs, es asmu tys vaineigais, kas tevi daždažaidā veidā asu apkaitynōjis. Maņ sovu grāku dēļ byutu jōit myužeigā pazusšonā Bet tu, lobais Tāvs, esi īsažālōjis par mums; tu esi ļōvis sovam vīnpīdzymušam Dālam cīst un mērt grēcinīku lobā. Cik bezgaleīga tova gōdeiba par mums!

O Kungs, tu sovā bezgaleigā lobumā naej tīsētis ar mani, sovu nacīneigu bārnu, bet žēleigi atlaid maņ vainas! Tova Dāla, Jezus Kristus,

vōrdā lyudzu apsažālōšonas par mani. Amen.

Tāvs myusu... Esi sveicynōta... Gūds lai ir Tāvam...

Vs. Kungs, apsažāloj par mums!

Rs. Apsažāloj par mums!

Uz dasmytū nūstōšonu ejūt:

Kad Kungam Jezum grib lelōka kauna,
Zemē valk drēbes dusme žaidu ļauna.

Stōv par apsmīkli acīs ļaužu vysu Kēneņš dabasu.

Lai Kunga nōve byutu vairs sōpeiga,

Beņžu reiceiba pōrōk nažēleiga,
Spīž Pesteitōju dzert ar žuļti ryugtu

Veinu sajauktu.

Vs. Mes pīlyudzam tevi, Kristus, un tevi slavejam!

Rs. Jo caur tovu krystu pasauli atpērki.

Dasmytō nūstōšona.

(Kungs Jezus nu drēbem izgērbts.)

Šajā nūstōšonā pōrdūmōsim tōs Pesteitōja cīsšonās, kaidas jam beja tad, kad karaveiri uz Golgotas kolna nūplēse jam drēbes un deve jam dzert veinu, sajauktu ar žuļti. Idūmōsim šū sōpeigū skotu : lelais kūka krysts guļ uz zemes. Blokum jam stōv vysā nūvōrgušais Pesteitōjs. Tyvojās šausmu pylmais krystā pīkaļšonas breidis. Karaveiri un beņdes nažēleigi raun zemē Jezum drēbes. Visi Pesteitōja mīsas cērtumi atsaver. Asnis plyust ; cīsšonas pīaug. Dīvs-Cylvāks kails nūstōdeits pyuļa priķšā. Te kaidis karaveirs

pasnādz Jezum dzeršonai trauku, kurā veins sajaukts ar žuļti. Vysas šōs cīsšonas un kaunu Pesteitōjs upurej par visim ļaužu grākim, bet sevišķi par napīklōjeibas un dzeršonas grākim. Tōpēc nūžālōsim par napīklōjeigom myusu dūmom, vōrdim, dorbim, apgērbu un dejom ; nūžālōsim apsadzeršonas grākus un apsūleidami lobōšonūs lyugsimēs.

Lyugšona.

O lobais Jezus, tu izgērbts stōvi pyuļa priķšā. Kauns un sōpes pōrjam tovu sirdi. Vysa tova svātō mīsa ir vīnā asnī, vīnōs bryucēs. Tovi īnaindņiki tevi pīzūboj un izsmej, bet tu stōvi kluss un rōms. Šōs tovas cīsšonas līcyņoj, cik ļauns ir napīklōjeibas un žyupeibas grāks. Bet tu, o Jezus, apsažāloj ari par šim nalaimēigajim ! Pasnēdz jim sovu paleidzeigu rūku, lai jī naītu zudumā, bet pasacaltu nu rībeigō napīklōjeibas un žyupeibas grāka. Amen.

Tāvs myusu... Esi svei-
cynōta... Gūds lai ir Tā-
vam...

Vs. Kungs, apsažāloj par mums!

Rs. Apsažāloj par mums!

Uz vīnpadsmytū nūstōšonu ejūt:

Rausta ciļts ļauna jēreņu lēneigu,
Un svīž uz krysta Jezu navaineigu.
Kaļ jau pi krysta, stīp jam rūkas,
kōjas,

Kai kūkļu steigas.

Atdūdams sevi, vysuaugstais pri-
sters,

Dabasu Tāvam lyudz par ļaudim
cīsdams, —

Uz krysta par mums upurej jam
vysu

Dvēseli, mīsu.

Vs. Mes pīlyudzam tevi, Kristus,
un tevi slavejam!

Rs. Jo caur tovu krystu pasauli
atpērki.

Vīnpadsmytō nūstōšona.

(Kungs Jezus pīkolts pi krysta.)

Šajā nūstōšonā pōrdūmōsim tōs
naizsokamōs sōpes, kaidas myusu
Pesteitōjs cīte, kad jū pi krysta kola.
Stōdeisim sev priķšā šū baileigū biļ-
di: beņdes raun Jezu pi zemes, stīp
jū uz krysta un ar rasnom dzeļža
noglom pīkaļ rūkas un kōjas. Nog-
lu dyurīni izsauc rūkōs un kōjōs
krampus. Bet kū cīšōk dzeislas rau-
nās, tū dziļōk spīžās Jezus mīsā
noglas. Sōpes naizsokamas. Un
Pesteitōjs vysu klusu cīš. Jys vēļ
lyudzās uz dabasu Tāvu par beņ-
dem un citim ļaundareitōjim, teik-

dams : «Tāvs, atlaid jīm, jo jī nazy-
na, kū dora !»

Tī beņdes un visi ļaundareitōji ir
vysu myusu grāki. Jī kaļ Jezu pi
krysta ; jī pōrdur vysusvātōkōs Mō-
tes sirdi, kas redz sova dōrgō Dāla
krystā pīkaļšonu.

Pōrdūmōdami myusu Pesteitōja
un jō Mōtes bezgaleigōs sōpes, uz-
mūdynōsim vyslelōku, kaidu vīn
asam spējeigi, žālumu par grākim !
Dūsīm sūlejumu lobōt sovu dzeivi
un lyugsim apsažālōšonas par mums !

Lyugšona.

Krystā pīkoltais Pesteitōjs, es zy-
nu, ka muni un cytu ļaužu grāki sa-
gata vōja tev krysta nōvi. Es atzeistu,
ka muni un cytu ļaužu grāki ir tōs
rasnōs noglas, kas tevi kaļ krystā.
Es tycu un cereju, ka tu dabasu Tā-
vu lyudzī arī par mani, lai jys atlai-
stu maņ vainas tai pat, kai tu jōs
atlaidi slapkovai un citim lelajim
grēcinīkim. Tōpēc mīlesteibā uz

tevi es kreitu pi tova svātō krysta
un lyudzu atlaisšonas. Īsažāloj par
mani, o Jezus, un atlaidis maņ vai-
ņas dūd maņ spākus lobōkai dzeivei.
Amen.

Tāvs myusu... Esi svei-
cynōta... Gūds lai ir Tā-
vam...

Vs. Kungs, apsažāloj par mums !

Rs. Apsažāloj par mums !

Uz divpadsmytū nūstōšonu ejūt :

Ceļ jau uz augšu Jezu krystā systu,
Par mums ar sōpem ļūt lelom pōr-
jimtu.

Mat gryutu krystu dūbē nažēleigi
Beņdes brīsmēigi.

Krysdams ar krystu tai cīš sa-
drebēja,

Ka vysi mīsa straumem asni lēja.

Klaus, kai jys lyudzās uz dabasu

Tāvu,

Mērdams par grāku.

Vs. Mes pīlyudzam tevi, Kristus,
un tevi slavejam !

Rs. Jo caur tovu krystu pasauli atpērki.

Divpadsmytō nūstōšona.

(Kungs Jezus mērst pīkolts pi krysta.)

Šajā nūstōšonā pōrdūmōsim myusu Pesteitōja nōvi pi krysta. Evangelijs tū atstōsta eisi, teikdams : «Tī, kas gōja jam garum, zaimōja ... Bet nu sastōs stuņdes metēs timseibas par vysu zemi leidz deveitai stuņdei. Ap deveitū stuņdi Jezus sauce skaļā bolsā, saceidams : Muns Dīvs, muns Dīvs, kōpēc tu mani esi atstōjis ? ... Un Jezus saukdams teice : Tāvs, tovōs rūkōs es atdūdu sovu goru ! Un šū teicis, jys nūmy-

ra. Un raug, bazneicas aizkors pōrpleisa divejōs daļōs nu augšas leidz apakšai, un zeme tricēja un kliptis škālōja, un atsadareja kopi, un daudzēju svēteigū mīsas cēlēs augšam. Un izgōjuši nu kopim, pēc jō augšamceļšonōs tī īgōja svātajā piļsātā un pasarōdeja daudzējim. Bet simtņiks un tī, kas ar jū beja un sorgōja Jezu, radzādami zemes tricēšonu un tū, kas nūtyka, ļūti pōrsabeida un teice : «Patīši, šys beja Dīva Dāls.»

Lyugsimēs !

O, Jezus, kas mērsti par mums pi krysta, kas spēs izprast un izjust tovas sōpes ? ! Uz tevim atsateic pravīša vōrdi : «Mes visi maļdejamēs kai aitas ; mes visi raudzejamēs ikvīns uz sovu ceļu, bet Kungs jam uzlyka vysu myusu vaiņas. Myusu pōrkōpumu dēļ jys ir īvaiņōts un myusu grāku dēļ ir sabarzts. Patīši, jys nese myusu sōpes un caur jō bryucem mes asam dzīdynōti ...»

Uz tevim, o Jezus, atsateic kēneņa Davida vōrdi: «Visi muni kauli ir izlauzti; muna sirdis ir kai izkausātais vosks; muns spāks ir izkaļtis un muna mēle leipst pi munas mutēs... Ļaundaru bors ap mani ir apsametis, ... tī munas rūkas un kōjas ir pōrdyuruši... Es vysus sovus kaulus varu saskaiteit, bet tī skotōs un raugōs uz manis ar priku... Jī do-la munas drēbes un mat kauleņus par munu apgērbu...»

O Jezus, tu esi tys Cīšsonu Karaļs, bet tu mērsti visim atlaisdams. Tovi pādejī vōrdi ir: «Tāvs, tovōs rūkōs atdūdu savu goru!» Dūdi, o Jezus, ari maņ taidu žēlesteibu, lai es mērtu atlaisdams visim un teikdams: «Jezus, Marija, Jezup, jyusu rūkōs atdūdu munu goru!» Amen.

Tāvs myusu... Esi sveicynōta... Gūds lai ir Tāvam...

Vs. Kungs, apsažāloj par mums!

Rs. Apsažāloj par mums!

Uz trejspadsmytū nūstōšonu ejūt:
Pi krysta beidze Jezus savu dzeivi;
Atdūdams Tāvam sevi par pasauli.
Žāloj tu Kunga, sok jam: Dīvs mīleigais,

Esi maņ žēleigs!

O, cik bezdīveigs un nalīteigs byutu,

Kas šymā breidī gauži naraudōtu, —

Kad Kungs nūmyra dōrgs un pylns mīleibas

Un žālsirdeibas.

Vs. Mes pilyudzam tevi, Kristus, un tevi slavejam!

Rs. Jo caur tovu krystu pasauli atpērki.

Trejspadsmytō nūstōšona.

(Kunga Jezus mīsa teik nūjimta nu krysta.)

Šajā nūstōšonā pōrdūmōsim, kai Jezus mīsa teik nūjimta nu krysta. Par šū evangelijs soka: «Lai mīsas

napalyktu šabasā pi krysta, žēidi lyudze Pilatu, lai tys lyktu salauzt jim kaulus un jūs nūjimt nu krysta. Tōpēc atnōce karaveiri un salauze kaulus vīnam un ūtram, kas kūpā ar jū beja pīkolti pi krysta. Bet kad tī pīgōja pi Jezus un redzēja, ka jys beja jau miris, tad tī jam kaulu naluze, bet vīns nu karaveirim pōrdyure jam sōnu ar škāpu, un tyuleņ nu turīnes iztecēja asnis un yudiņs... Pēc tam Jezups nu Arimatejas (kas beja Jezus mōcekļis, laigon tikai slepeneibā, jo baidejōs nu žēidim) lyudze Pilatu, lai tys jam atļautu nūjimt Jezus mīsu. Pilats tū atļōve...»

Kad Jezups ar Nikodemu un citim nūjēme Jezus mīsu, tad vysu-

svātōkō Mōte, pajēme jū sovā klēpī. Kas gon spēs izprast tōs sōpes, kaidas pōrdzeivōja jōs sirds, raugūtīs sova vysudōrgōkō Dāla mīsā, kas vya beja vīnūs cērtumūs un bryucēs!

Lyugšona.

O sōpeigō Mōte, es asu nacīneigs tovs un tova Dāla bārns. Es ar sovim grākim un nūzygumim na reizi asu saucis: «Sit jū krystā! Sit jū krystā!»

Es asu asynōjis tū cīsšonu zūbynu, kas dzili pōrdyure tovu, vysusvātōkō Mōte, sirdi! O lobō Mōte, esi maņ naboga grēcinīkam žēleiga! Aizbiļdi par mani pi sova Dāla un dabasu Tāva! Amen.

Tāvs myūsū... Esi sveicynōta... Gūds lai ir Tāvam...

Vs. Kungs, apsažāloj par mums!

Rs. Apsažāloj par mums!

Uz četrupadsmytū nūstōšonu ejūt :
 Jau radzu kopu, vītu ļūt' skumeigu,
 Kur paguļdeja Jezu vysmīleigu. —
 Raudit bez gola ciļtis vysu ļaužu
 Par garu myžu.

Līdams osoras nūskumeigs stai-
 gōšu,

Sōpeigu bryuci dvēselē nosōšu,
 Kolš naredzēšu, ceļūtīs nu kopa
 Kunga vysloba.

Vs. Mes pīlyudzam tevi, Kristus,
 un tevi slavejam !

Rs. Jo caur tovu krystu pasauli
 atpērki.

Četrupadsmytō nūstōšona.

(Kungs Jezu paguļdeits kopā.)

Šajā pādejā nūstōšonā pōrdūmō-
 sim Jezu mīsas apbēdeišonu. Evan-
 gelijs par tū soka : «Un mīsu nūjē-
 mis, Jēzups ityna tū teirā audaklā.
 Un ilyka jū sovā jaunā kopā, kū jys
 beja izkalis kliņtī... Ari Nikodems
 ainoce, tys pats, kaš reizi naktī be-

ja nōcis pi Jezu. Jys atnese kaidu
 symts mōrceņu svaīdamūs zōļu, kas
 beja nu myrras un aloes sajauktas.
 Jī pajēme Jezu mīsu, ityna tū ar
 vysom zōlem lynu audaklā, kai tū
 žeidi pi apbēdeišonas mādž dareit...
 Un ar lelu akmini aizvēle kopa iegu.
 Utrā dīnā žeidi gōja pi Palata un lyu-
 dze, lai jys apsorgōtu kopu. Pilats
 jim teice : «Te jums ir sorgi, ejit un
 apsorgojit, kai poš prūtāt. Un ti
 aizgoja un ar sorginā apsorgōja ko-
 pu un aizzigēleja akmini.»

Idūmōsim sev Jezu mīsu kopā.
 Lai gon šei mīsa ir bezgaleīgi iz-
 mūceita ; lai gon jei ir vīnūs cērtu-
 mūs un bryucēs ; lai gon Jezu vai-
 gā atspūguļoj bezgaleigas cīššonas,

tūmār šam vysusvātōkajam vaigam
bezgaleigi svešas kaut kaidas atrī-
nās un dusmes pazeimes. Bez-
galeigā leidzjyuteiba, žālsirdi-
bā un svātlaiemeiba dvēš nu Jēsu
Pēterī žāluma un cereibās
porjinti lyugsimēs!

Lyugšona.

Bezgaleigi lobais myusu Pestei-
tōjs, nu tovu cīsšonu jyuras mes
asam pōrdūmōjuši vīnu vysumozō-
kū daleņu, bet ari tū bez pīnōceiga
žāluma un leidzjyuteibas. Mes asam
vōji un grēceigi. Bet tu, o Jezus,
strōpej un olgoj myusus navys pēc
myusu nūzygumim un nūpalnim, bet
pēc sovas bezgaleigās žālsirdēibas.
Naej, o Kungs, tīsā ar sovu nacīnei-
gu kolpu, bet žēleigi pījam un iz-
klaus vōjū myusu lyugšonu! Pīšķir
mums, o Jezus, kuplā māra sovas
žēlesteibas! Dūd mums spākus jau-
nai, lobōkai dzīvei! Paleidzi mums

pōrvarēt grāku un pasaceļt tyku-
mūs!

Un tu, dōrgō Mōte, naaizmērsti
myusu! Aizbiļdi par mums pi sova
Dāla un Dabasu Tāva. Izlyudzi
mums eistōs grākuvaidēšonas, gon-
dareišonas un lobōšonās žēlesteibu!
O Mōte, samīrinoj myus ar sovu
Dālu! Amen.

Tāvs myusu... Esi svei-
cynōta... Gūds lai ir Tā-
vam...

Vs. Kungs, apsažāloj par mums!

Rs. Apsažāloj par mums!

Uz lelū oltoru ejūt:

O dōrgō Mōte, žēleigā jaunōva,
Aizbiļdi par mums tu pi Dāla sova!
Izlyudz mums mīru, bez grāka ījimta
Svātō Marija!

Kad nōves stuņde cīši vērs mums
acis,

Dūd ar žālumu šķērtīs nu šos
dzeives!

Tō korsti lyudzam, bez grāka
ījimta

Svātō Marija !

Tī, kas pēc lobas dzeives jau nū-
myra !

Pi **Kunga Dīva** lai dzeivoj ikš mīra !

Caur **tevi, Mōte**, bez grāka ījimta

Svātō Marija !

Vs. Tovu dvēseli, o Marija, sōp'ū
zūbyns pōrdyure !

Rs. Un daudzēju sirdis atsavēre.

Upurējums.

O bezgaleigi žālsirdeigais Jezus,
es atdūdu tev, kaidu vīn asu spējeigs
gūdu ! Es izsoku tev, kaidu vīn asu
spējeigs pateiceibu par vysom to-
vom žēlesteibom, bet seviški par
tom, ar kaidom tev labpatyka ap-
raudzeit mani šudiņ.

Šū svātū Krysta ceļu es upereju
tovas vysusvātōkas mūkas un nōves
gūdam, kai ari par munu grāku at-
laisšonu, strōp'ū nūceļšonu un par
dvēselem, kas cīš škeisteišonas gu-

nī. Pīšķir, o Jezus, vysas atlaidas
un žēlesteibas, kaidas vīn svātō
Krysta ceļa staigōtōjim esi izredzē-
jis. Napīlaid, o Jezus, ka tovu vysu-
svātōku cīššonu nūpalni palyktu na-
izmontōti. Pīveļc vysus pi tovas
vysusvātōkōs sirdis un ved uz myu-
žeigōs svātlai-meibas mōjūklīm, kas
dzeivoj un voldi par visim myužu
myužim. Amen.

(Pīzeime : Atlaidu sajimšonai svā-
tō Tāva nūdūmā jōnūskaita 6 reizes
Tāvs myusu... Esi sveicynōta...
Gūds lai ir Tāvam...).

Tu, kurs par mums esi cītis,
Jezus Kristus, myusu tū **Kungs**,
Apsažāloj par mums !
Apsažāloj par mums !

Un tu, kura reizē esi cītuse,
O Marija, Dīva mōte,
Lyudz tu Dīvu par mums !
Lyudz tu Dīvu par mums !

Divalyugšona Svātam Goram.

Litanija uz Dīvu Svātū Goru.

Kyrie, eleison! Christe, eleison!
Kyrie, eleison!

Kristus, klausī myus! Kristus,
izklausī myus!

Dīvs Tāvs nu dabasim,

Dīvs Dāls, pasaule Pesteitōjs,

Dīvs Svātais Gors,

Svātō Trejadeiba, vīns Dīvs,

Dīvs Svātais Gors, kas nu Tāva
un Dāla izaceļ,

Dīvs Svātais Gors, pravīšu gai-
smōtōjs,

Dīvs Svātais Gors, padūma un
drūsmes devējs,

Dīvs Svātais Gors, padīveibas
un sapratnes devējs,

apsažāloj par mums!

Dīvs Svātais Gors, žēlesteibu
daleitōjs,

Dīvs Svātais Gors, Dīva baimes
īdvēsējs,

Dīvs Svātais Gors, svātuma
olūts,

Dīvs Svātais Gors, ticeibas,
mīra un mīlesteibas stypry-
nōtōjs,

Dīvs Svātais, Gors, žālsirdei-
bas mūdrynōtōjs,

Dīvs Svātais Gors, žāluma par
grākim gailynōtōjs,

Dīvs Svātais Gors, myusu siržu
dailōtōjs,

Dīvs Svātais Gors, myusu dūmu
zynōtōjs,

Esi mums žēleigs! Atlaid mums,
Kungs un Dīvs!

Esi mums žēleigs! Izklausī myus,
Kungs un Dīvs!

apsažāloj par mums!

Nu vysa ļauna,
 Nu ikvīna grāka,
 Nu kārdynōjumim un ļaunō gora
 spūstim,
 Nu pretōšonōs atzeitom patīsei-
 bom,
 Nu Dīva žēlesteibu skausšonas
 tyvōkajam,
 Nu īsacērsšonas ļaunā,
 Nu ikvīnas dvēseles un mīsas
 naškeisteibas,
 Nu dusmes, īnaida un nasada-
 reibas gora,
 Nu ~~kecereibom~~ un vysaidim
 moldim ticeibā.
 Nu ļaunō gora,
 Caur tovu myužēigu izaceļšonu
 nu Tāva un Dāla,
 Caur tovu atnōkšonu vērs Je-
 zus bolūža veidā,
 Caur tovu atnōkšonu vērs apo-
 stolim Vosoras Svātkūs,
 Tovas tīsas dīnā,
 Mes grēcinīki tevi lyudzam, izklausi
 myus, Kungs un Dīvs!

izpestej myus, Kungs un Dīvs!

Myusu grākus žēleigi atlaid, tevi
 lyudzam, izklausi myus, Kungs
 un Dīvs!

Ticeibā, cereibā un mīlesteibā uzti-
 ceibu dūdi mums, tevi lyudzam,
 izklausi myus, Kungs un Dīvs!

O Dīva jārs, kas nūceļ pasaulā grā-
 kus, atlaid mums, Kungs un Dīvs!

O Dīva jārs, kas nūceļ pasaulā grā-
 kus, izklausi myus, Kungs un
 Dīvs!

O Dīva jārs, kas nūceļ pasaulā grā-
 kus, apsažāloj par mums!

Kyrie, eleison! Christe, eleison!

Kyrie, eleison!

Tāvs myusu, ~~Esi sveicynōta,~~
 Gūds lai ir Tāvam.

Vs. O Dīvs, dori manī teiru sirdi!

Rs. Un patīseibas goru atjaunoj
 manī!

Vs. Kungs, izklausi munu lyugšonu!

Rs. Un muna saukšona lai īt pi
 Tevis!

Lyugsimēs.

Dīvs, kas ticeigūs sirdis caur Svātō Gora apgaismōšonu esi mōcējis, dūdi mums tajā pošā Gorā pareizi saprast tū, kas patīss, un līgs-mōtīs nu viņa īprīcynōšonas. Caur Jezu Kristu myusu Kungu. Amen.

Lyugšona.

Dīvs Svātais Gors, myusu mōceitōjs un vodūnis! Tu myus vaļdej un vadej, lai mes nanūītu nu pešteišonas celim. Tu esi eistynais prīcynōtōjs nūskumšonōs un šōs dzeives vōrgūs. Tu īdvēs svātas dūmas, gribēšonas un dūdi spēku jōs piļdeit. Laimeigs ir tys, pi kō tu pīmōjoj. Ari muna sirds lai ir tev dzeivūklis. Es atdūdu tev, Kungs, vysu, kas viņā ir un korsti tevi lyudzu, lai tu mani īstyprynōtu ticeibā, aizdadzynōtu ar svātu mīlesteibu, pacaltu nu grākim, dūtu iztureibu vaidēšona par jim un pīaugšonu tykumūs. Dīvs Svātais Gors!

Dūd maņ nalaimē pacīteibu, laimē pazemeibu, kārdynōšonōs uzvarēšonu, nūskumšonā prīcu, dorbā pastyprynōjumu, apspīšonā spērdzynōjumu, sōpēs un vōjumūs pateikšonu Dīvam. Caur myusu Kungu Jezu Kristu, kurs ar tevi un Tāvu Dīveibas vīneibā dzeivoj un volda myužeigi myužam. Amen.

Lyugšona.

Dīvs Svātais Gors, kas esi eistynas tykumiskōs piļneibas olūts, izklausī munas pazemeigas lyugšonas un apdōvynoj mani ar dōvonom. Dūd maņ tovu prīcu, lai laimē es byutu rōms un zemeigs un prīcōtūs tevī, bet nūskumšonā pi tevim atrostu remdēšonu. Dūdi maņ tovu mīru, lai vysūs dzeives panykumūs es mōcātu byut dzidrs prōtā un dvēselē un napasadūtu nivīnai jyutai, kura mani uztrauktu, nu Dīva attōlynōtu un ar cylvākim vastu nasaticeibā. Dūdi maņ pacīteibu nūskumšonōs

un sōpeigūs pōrbaudejumūs, lai jymūs, kai škeistejūšā gunī, es tyktu nūryudeits, napakrystu un natyktu salauzts. Dūdi maņ labsirdeibu, lai es labprōt kolpōtu tyvōkam un, cik maņ teik spāka, nastu prīcu; dūdi maņ, lai es byutu laipns un sirsneigs sadzeivē ar cylvākim un byutu izprateigs jū vōjumim. Dūdi maņ prōta dōvonu, lai es nikō naapdūmeigi narunōtu un nadareitu. Apbrūņoj mani ar stypru ticeibu, lai es nikod nasašaubaitu par tovu patīseibu, dūd ari uzticeibu ļaudim, lai es, pat pīdzeivōjis viļšonūs, nasašaubaitu par vysu ļaužu krītaumu un taisneigumu. Dūdi maņ kauneibu dūmōs un vysā izaturēšonā, lai es byutu pīmārs citim. Dūdi maņ apatureibu vysōs munōs gribēšonōs, lai es mōcātu īgrūžōt munas kōreibas un byutu pīticeigs vysōs munōs vajadzeibōs. Dūdi škeisteibu vysai munai byuteibai, lai es nikod nasa-zīstu dvēseles navaineibas un taidā

veida nūpeļneitu redzēt tevi, munu Dīvu, laimeigā myužēibā. Amen.

Bazneicas lyugšonas.

Vysužēleigais Dīvs, pīlic tovas žāļsirdeibas ausi uz myusu lyugšonom un ar Svāta Gora žēlesteibu apgaismoj myusu sirdis, lai mes tovas svātus nūslāpumus cīneigi apdūmōtu un peļneitu myužam tevi mīļōt.

Pīļdi žēleigi, mes tevi lyudzam, ak Kungs, myusu prōtu ar Svātu Goru, ar kō gudreibu asam radeiti un ar kō apredzeibu asam apsorgōti.

Lai apgaismoj, mes tevi lyudzam, ak Kungs, myusu prōtu Īpīcynōtōjs, kurs nu tevīm izrīt, un lai myus pīvad, kai sūlēji, pi ikvīnas patīseibas.

Pador, mes tevi lyudzam, vysu-vareigais un žāļsirdeigais Dīvs, ka Svātais Gors, caur sovu apraudzeišonu dareitu myus par cīneigu so-

vam gūdam dzeivūkli un jymā pī-
mōjōtu.

Pador, vysuvareigais Dīvs, ka
tovas gaismeibas spūdrums nūsalai-
stu uz mums un Svāta Gora žēle-
steiba apgaismōtu tū sirdis, kuri ir
atdzymuši svātā kristeibā.

Žēleigais Dīvs, mes tevi lyudzam,
dūd paleigu tovai bazneicai, lai
byudama Svāta Gora sapulcāta, jei
natyktu traucāta ar īnainīka uz-
brukumim.

Dīvs, kurs tovus apostolus gais-
mōji ar Svātu Goru, verīs žēleigi uz
tovu ļaužu lyugšonom, un tu, kas,
paaicynōji myus pi svātas ticeibas,
apdōvynoj ari ar svātu mīru! Caur
myusu Kungu Jezus Kristus, kurs ar
tevim dzeivoj un volda tō poša Gora
vīneibā myužeigi myužam. Amen.

Lyugšonas Dīva apredzeibai.

Kungs Dīvs, paleidz mums vysōs
brīsmōs un nūskumšonōs; izglōb un
izpestej myus, tōdēļ ka mums nava

cyta paleiga, kai tik tu; mes tykom
īrauti dziļumā un viļni myus gryb
apreit. Vīneiga myusu cereiba ir
saukt uz tevim. Tūs, kuri myus na-
īredz, ir vairōk, nakai motu myusu
golvā; myusu īnainīki palyka ļūti
stipri. Tu zini myusu vōjumu; myu-
su tryukumi tev nav nūslāpti; tu re-
dzi, ka mes naspējam un namōkam
sev paleidzēt. Ak, Kungs, izklaus
myus tovas žāļsirdeibas daudzumā
un patīseibā, kuru mums apsūleji:
nu vysaidu bādu dziļuma izrauņ
myus. Tu Jonasu izrōvi nu jyuras
dzeļmes; tu Pīteri un Pōvulu izglōbi
nu nūsleikšonas; lai tad ari myusu
nanūsleicynoj vysaidu nalaimeigu
gadejumu viļni. Mes lyudzam tovu
žāļsirdeibu caur Jezus Kristu, tovu
Dālu, kurs par mums uz krysta nū-
myra un kurs ar tevim Svātō Gora
vīneibā volda myužeigi. Amen.

Lyugšona.

Kungs, kur tad ir muna cereiba
šymā pasaulī? Vai kur tad ir muna

vysulelōkō prīca zam saules? Vai tad na tu, Kungs un muns Dīvs, kura žālsirdeibai nav gola? Kur tad maņ ir bejis labi bez tevis? Vai kur maņ beja slikti ar tevīm? Es lobōk grybu byut ubogs tevis deļ, nakai bogōts bez tevis. Es lobōk grybu ar tevi kleist pa pasauli, nakai bez tevis dabasus īmontōt. Kur tu, tur dabasi, kur tevis nav, tur nōve un eļne. Tu esi munas sirds īkōrōjums: tōpēc vaidēšu un klīgšu pēc tevis un munōs lyugšonōs tevi pī-saukšu. Nav ni vīna, kam es varatum piļneigi uzticēt; nav nikō, kas maņ varātu dūt sekmeigu paleigu, tik tu vīns, muns Dīvs, tu esi muna prīca, — tu esi uztycamōks par visim. Visi meklej kaut kō sova, tik *tu vīns gribi munu izpesteišonu un vysu vērzej maņ uz lobu.* Un, lai gon tu pīlaid maņ vysaidas kārdynōšonas un preteibas, tad vīnmār vysu šytū tu dori munam lobumam. Tev ir īrosts tyukstūšim veidu pōr-

baudeit tovus nūmiļōtūs. Tūmār tymūs pōrbaudejumūs na mozōk tevi vajaga miļōt un slavēt, kai kad mani piļdi ar debeseigom prīcom. Tōpēc, Kungs un muns Dīvs, tevī es līku vysu munu cereibu un uzticeibu: vysus munus vōrgus un cīsšonas tev nūvēleju — tōdēļ, ka izjamūt tevi, vysur ir napastōveiba un naspāks.

Daudzi draugu nikō naleidzēs, styprais paleidzātōjs napaleidzēs, gudrais padūma devējs nadūs gudra padūma, gudrinīku grōmotas naīprīcynōs, vysulelōkais monts naizpesteis, nivīna slapyna vīta nanūsorgōs drūši, — jo tu pats napaleidzēsi, nastyprynōsi, naprīcynōsi, napamōceisi, un nasorgōsi. Tōdēļ ka vyss, kas redzīs nest mīru un laimi, bez tevis ir nīks un patīseibā nadūd ni mīra, ni laimes. Tōpēc tu esi vya loba īsōkums un gols. Tu esi dzeivōšonas pylnums, tu esi naizsmeļamais gudreibas olūts: tevī es līku vysu sovu cereibu; cerēt uz tevi ir

vysulelōka prīca tovim kolpim. Uz tevim es paceļu munas acis : tevī ir muna cereiba, muns Dīvs, myužei-gōs žālsirdeibas Tāvs ! Svētej un svātdori munu dvēseli ar debeseigu svēteibu, tai ka jei toptu par svātu dzeivūkli tev un par myužeiga gūda krāslu, un ka šymā tovā svātā nūmetnē naatsarostu nikas tovu ocu nacīneigs. Tovas labsirdeibas lelumā un tovas žālsirdeibas daudzumā pasaver uz manim un izklaus tova bēdeiga kolpa saukšonu, kurs izdzeits tōli, timseibas un nōves molā. Sorgoj un glōb tova kolpa dvēseli šōs laiceigōs dzeives brīsmōs, un aizved jū pa mīra ceļu uz myužeigas gaismeibas tēviju. Amen.

Dzīsmē bādas laikā.

Ak, Kungs un kēneš, Dīvs pasaūļa glōbējs, dūd mums sovu žēlesteibu (syltu leitu, augļus zemei ; vai dzidru laiku ; vai nūvērz karus, mīru dūdi, — vai atgrīz mērus un otru

nōvi), lai zynōtu pasauļs, ka tu esi Dīvs un Kungs myusu. Apsažāloj, apsažāloj par mums, kurus esi atpērcis ar sovu dōrgu mīsu un asni. Nasadusmoj uz mums, ak Jezus !

(Trejs reizes.)

Lyugšonas vyssv. J. Marijai. RUŽUKRŪNS.

Dīva Tāva un Dāla, un Svātō Gora vōrdā. Amen.

1 Tāvs myusu... 3 Esi sveicy-
nōta... 1 Gūds lai ir Tāvam...

Pyrmō daļa — priceiga.

**Pyrmais nūslāpums — Eņģeļa slu-
dynōšona.**

Eņģeļs pasludynoj jaunovai Ma-
rijai, ka Dīvs jū ir izredzējis pasaulā
Pesteitōjam par mōti. Vysusvātōkō
jaunova pazemeibā tū pījam.

1 Tāvs myusu, kas esi debesīs,
svēteits lai top tovs vōrds, lai atnōk
tova vaļsteiba, tova vaļa, lai nūteik
kai debesīs, tai ari vērs zemes.

Myusu ikdīniškū maizi dūdi mums
šudiņ, un atlaid mums myusu porō-
dus, kai ari mes atlaižam sovīm po-
rōdnīkim, un naīved myusu kārdy-
nōšonā, bet atpestej myus nu ļauna.
Amen.

10 Esi sveicynōta Marija, žēle-
steibas pylna, Kungs ir ar tevim, tu
esi svēteita storp sīvītem un svē-
teits ir tovas mīsas Auglis — Jezus.

Svātō Marija, Dīva mōte, lyudzīs
par mums grēcinīkim tagad un
myusu nōves stuņdē. Amen.

1 Gūds lai Tāvam un Dālam,
un Svātajam Goram. Kai beja nu
īsōkuma, tai tagad un vysod, un
myužeigi myužam. Amen.

1 Marija, bez pyrmdzymtō grāka
ījimta, lyudzīs par mums, kas pi te-
vis steidzamēs!

Ūtrais nūslāpums — Apmeklēšona.

Vysusvātōkō jaunova Marija pēc
Eņģeļa sludynōšonas apmeklej sv.
Elizabeti, sovu radineicu, sv. Jōņa
Kristeitōja mōti, lai jai pīpaleidzātu.
Šei apraudzeišona topa par žēlestei-
bas olūtu sv. Jōņam un jō mōtei.

1 Tāvs myusu... 10 Esi svei-
cynōta... 1 Gūds lai ir Tāvam...

1 Marija, bez pyrmdzymtō grāka
ījimta . . .

**Trešais nūslāpums — K. Jezus
dzimšona.**

K. Jezus pīdzymst Betlejemā,
kaidā staleitī, vyslelōkā nabadzeibā.
Lai gon Jezus ir bezgaleigi bogōts,
tūmār jys dzymst kai nabogs, myu-
su dēļ.

1 Tāvs myusu . . . 10 Esi svei-
cynōta . . . 1 Gūds lai ir Tāvam . . .

1 Marija, bez pyrmdzymtō grāka
ījimta . . .

Catūrtais nūslāpums — Uperēšona.

Četrudasmytā dīnā pēc dzemdei-
šonas jaunova Marija nas Jezus Bēr-
neņu uz bazneicu, lai veļteitu jū Dī-
vam. Tai jei izpīļdeja škeisteišonas
lykumu, laigon tys nabeja jai jō-
pylda.

1 Tāvs myusu . . . 10 Esi svei-
cynōta . . . 1 Gūds lai ir Tāvam . . .

1 Marija, bez pyrmdzymtō grāka
ījimta . . .

**Pīktais nūslāpums — K. Jezus
atrasšona bazneicā.**

K. Jezus, divpadsmit godu bārns,
īt uz bazneicu un palīk storp rokstu
mōceitōjim. Pēc treju dīnu meklē-
šonas te atrūn jū sv. Jezups un
vyssv. jaunova Marija.

1 Tāvs myusu . . . 10 Esi svei-
cynōta . . . 1 Gūds lai ir Tāvam . . .

1 Marija, bez pyrmdzymtō grāka
ījimta . . .

Es tycu . . . Litanija . . .

Ūtrō daļa — sōpeiga.

**Pyrmais nūslāpums — Kungs Jezus
ašņa svīdrūs.**

Pēc pādejom vakareņom Kungs
Jezus nūit uz Olivu dōrzu un lyu-
dzās. Skumu satrikts, lyugdams, jys
soka : «Tāvs, na muna, bet tova lai
nūteik vaļa.» un svīdri kai ašņa la-
ses kryta jam nu vaiga.

Tāvs myusu . . . 10 Esi sveicy-
nōta . . . Gūds lai ir Tāvam . . . Mari-
ja, bez pyrmdzymtō grāka ījimta . . .

Utrais nūslāpums — Šausteišona.

Pilats nūtīsōja Kungu Jezu uz šausteišonu. Bezdīveigi beņdes syt jū bez žēlesteibas un dreiži vysusvātōkō Kunga Jezus mīsa palik vīnūs cērtumūs.

Tāvs myusu... 10 Esi sveicy-nōta... Gūds lai ir Tāvam... Marija, bez pyrmdzymtō grāka ījimta...

Trešais nūslāpums — Apkrūņōšona ar ērškēžim.

Tyuleņ pēc nažēleigas Kunga Jezus šausteišonas karaveiri lik uz jō golvas ērškēžu krūni un tai brīsmēigi īvaiņoj vysusvātōkū golvu.

Tāvs myusu... 10 Esi sveicy-nōta... Gūds lai ir Tāvam... Marija, bez pyrmdzymtō grāka ījimta...

Catūrtais nūslāpums — Krysta nessōna.

Kungs Jezus, nūtīsōts uz nōvi, nas uz Golgotas kolnu gryutu krystu, uz kura jam byus jōmērst. Zam

šō krysta nostas Kungs Jezus trejskōrt pakreit.

Tāvs myusu... 10 Esi sveicy-nōta... Gūds lai ir Tāvam... Marija, bez pyrmdzymtō grāka ījimta...

Pīktais nūslāpums — Pīkaļšona pi krysta.

Pēc lelom mūkom un smōdēšonom Kungs Jezus teik krystā pīkolts un mērst, uperēdams sovus nūpalnus un asni par pasauļa atpesteišonu.

Tāvs myusu... 10 Esi sveicy-nōta... Gūds lai ir Tāvam... Marija, bez pyrmdzymtō grāka ījimta...

Es tycu... Litanija...

Trešō daļa — slaveiga.

Pyrmais nūslāpums — Augšamceļšonōs.

Kungs Jezus trešā dīnā augšancēlēs un pasarōdeja vysusvātōkai jaunovai un sovīm mōceklim.

Tāvs myusu... 10 Esi sveicy-nōta... Gūds lai ir Tāvam... Marija, bez pyrmdzymtō grāka ījimta...

Ūtrais nūslāpums — Debesīs-kōpšona.

Četrudasmytā dīnā pēc sovas augšanceļšonōs Kungs Jezus, atsa-sveicynōjis ar sovu mōti un mōcek-lim, uzkōpe debesīs un sēd pa lobai Dīva Tāva rūkai.

Tāvs myusu... 10 Esi sveicy-nōta... Gūds lai ir Tāvam... Mari-ja, bez pyrmdzymtō grāka ījimta...

Trešais nūslāpums — Sv. Gora atnōkšona.

Vosorassvātku dīnā Sv. Gors guņs mēļu veidā radzami nūsalaide nu dabasim uz vysusv. jaunovu Ma-riju un apostolim, kuri lyugdami Dī-vu, gaideja jō atnōkšonas.

Tāvs myusu... 10 Esi sveicy-nōta... Gūds lai ir Tāvam... Mari-ja, bez pyrmdzymtō grāka ījimta...

Catūrtais nūslāpums — Vysusv. jau-novas Marijas debesīs pajimšona.

Pēc Kunga Jezus debeskōpšonas vysusv. jaunova Marija napōrstōj

ilgōtīs pēc sova Dāla un nu mīlestei-bas apmērst. Trešā dīnā eņgeļu pulki pōrnas jaunovu Mariju ar mī-su un dvēseli uz dabasim.

Tāvs myusu... 10 Esi sveicy-nōta... Gūds lai ir Tāvam... Mari-ja, bez pyrmdzymtō grāka ījimta...

Pīktais nūslāpums — V. J. Marijas apkrūņōšona.

Vysusv. jaunova Marija uzcalta augšōk par vysom radeibom. Vy-suvareigō Dīva Tāva meita, vysu-svātōkō Dīva Dāla mōte un Sv. Go-ra nūmīlōtō bryute teik apkrūņōta ar myužeigōs slavas krūni, kai da-basu un zemes kēnenīne.

Tāvs myusu... 10 Esi sveicy-nōta... Gūds lai ir Tāvam... Mari-ja, bez pyrmdzymtō grāka ījimta...

Es tycu... (Skot. puslopu 13.).

Litanija... (Skot. puslopu 26.).

L y u g s i m ē s.

Dīvs, kura vīnpīdzymušais Dāls ar sovu dzeivi, nōvi un augšanceļ-

šonūs mums sagatavōja myužeigu olgu debesīs, dūd mums, tevi lyudzam, ka pōrdūmōdami tūs nūslāpumus svātas Marijas jaunovas rūžainī, mes pakaļdareitu jū mōceibom un sasnāgtu jū sūlejumus. Caur tū pošu myusu Kungu Jezu Kristu, kurs ar tevīm dzeivoj un volda Svāta Gora vīneibā myužeigi myužam. Amen.

Lyugšona uz sv. Jezupu.

Pi tevis, o svātais Jezup, myusu bādōs mes steidzamēs, un, pīsaukuši tovas vysusvātōkas bryutes paleidzeibu ari tovas aizbiļdnīceibas mes lyudzam. Caur tū mīlesteibu, kura tevi vīnōja ar bezvaineigū jaunovu — Dīvadzemdeitōju un caur tū tēviškū gōdeibu, ar kaidu tu Bērneņu Jezu pīkūpi, mes tevi pazemeigi lyudzam, pasaver žēleigi uz montōjumu, atpērktu ar Kristus Kunga asni, un myusu vajadzeibōs paleidzi mums ar sovu spēceigu pōrstōvnīceibu.

Sorgoj, ryupeigais svātōs gimines sorgs, eistū Kristus draudzi, izglōb myus, o vysudōrgōkais tāvs nu ikvīnas pagrimšonas un moldim, styprynoj myus, o vysuceņteigōkais aizbiļdni, ar debeseigu spēku šymā karā pret timseibas goru. Un kai cytkōrt izglōbi Bērneņu Jezu nu draudūšom jam brīsmom, tai ari tagad aizstōvi svātū Dīva bazneicu nu īnaidnīku spūstim un ikvīnas nalaimes! Uzjem ikvīnu nu mums sovā pastōveigā uzraudzeibā, ka mes pēc tova parauga dzeivōdami un ar tovu aizbiļdnīceibu styprynōti, varātu padīveigi dzeivēt, svēteigi nūmērt un myužeigū līgsmeibu debesīs īmontēt. Amen.

Rūžainis oysso. Jaunooai Marijai.

(Dzīdōšonai.)

† Dīva Tāva, Dāla un Svātō Gorā vōrdā. Amen.

Pyrmō daļa.

H i m n a.

Kū zeme, jyuras, zvaigznōji
Pa sovam pilyudz, sludynoj,
Kō rūka vadej vysumu,
Tū sevī nosoj Marija.

Kō klausa debess speidekli,
Kad itur laika kusteibas,
Ar debess bolvom bogōtōs
Tū islādz mōtes ikšīnes.

Šei mōte gon ir laimeiga,
Jo, raug, pats myužu Radeitōjs,
Kas saujā cyloj pasauli,
Pi jōs ir radis mitekli.

Jū eņgeļs sauc par svēteigu,
Dīvs Gors jū dora augleigu, —
Un vysom tautom gaidamais,
Nu jōs ir dzimis mīsā gērbts.

Tev, Jezus, dūdam teikšonu,
Par tovu mīsā dzimšonu ;
Gūds Tāvam, Goram Svātajam.
Trejsvīnam Dīvam augstajam.

Nūvēlēšona.

Mes lyudzam tevi, lobais Dīvs,
paleidz mums šū rūžaini īsōkt un iz-
piļdeit tev par gūdu un myusu dvē-
selem par goreigu lobumu. Amen.

V. Dīvs, nōc maņ paleigā.

A. Kungs, steidzīs maņ paleidzēt.

V. Gūds lai ir Tāvam . . .

A. Kai beja nu īsōkuma . . .

Īvoda dzīsmē.

Ak, mīlas mōte, Marija,
Tu, škeisti-boltō lilija,
Nu valna myus tu pasorgoj,
Un nōves breidī aicynoj.

Tev, Jezus, dūdam teikšonu,
Par tovu mīsā dzimšonu.
Gūds Tāvam, Goram Svātajam,
Trejsvīnam Dīvam augstajam.

Pyrmais nūslāpums.

D z ī s m ē.

Raug, Kunga syutnis, Gabriēļs ar
ziņu !

Jys apsveic svātu jaunovu ar cīnu.

Šei ījam dālu, Dīva apsūleitū,
Jau seņ gaideitū.

1 Tāvs myusu... 10 Esi svei-
cynōta... 1 Gūds lai ir Tāvam...

Antifona. Dīvs syuteja eņgeli
Gabrieli uz Galilejas mīstu, saucamu
Nazareti, pi jaunovas, sadarynōtas
veiram, kam beja vōrds Jezups, nu
Davida ciļts, bet jaunovai beja vōrds
Marija.

V. Eņgeļs sludynōja Marijai. *)
A. Un jei ījēme nu Svātō Gora.
V. Kungs, izklausī munu lyugšonu.
A. Un muna klīgšona lai aizīt pi
tevim.

Lyugsimēs !

Ak, Dīvs ! Tu gribēji, ka tovs
Dāls, eņgeļam sludynojūt, pījimtu
mīsu nu jaunovas Marijas, dūd
mums, tovim zemeigim kolpim, kas
jū ticim byut par Dīva dzemdeitōju,
pīdzeivōt jōs aizlyugšonu pi tevis.

*) Pīzeime. Lēļdines laikā pēc versusa
(V.) un pēc atbiļdes (A.) jōpīlik: Alleluja.

Caur tū pošu, Kristu, myusu Kungu.
Amen.

Ūtrais nūslāpums.

D z ī s m e.

Myužeigu Dīvu sevī nosōdama,
Uz kolnim gōja Marija steigdama,
Kad sveice Iļžu, tad Jōnis šōs mīsōs
Lēce nu prīcas.

1 Tāvs myusu... 10 Esi svei-
cynōta... 1 Gūds lai ir Tāvam...

Antifona. Cālusēs Marija stei-
dzeigi aizgōja kolnu apvydā uz jūdu
mīstu un, īgōjuse Zakarija mōjōs,
apsveice Elizabetu.

V. Tu esi svēteita storp sīvītem.
A. Un svēteits ir tovas mīsas auglis
V. Kungs izklausī...
A. Un muna klīgšona...

Lyugsimēs !

Vysuvareigais un žēleigais Dīvs !
Caur Marijas apraudzēšonu un ap-
sveikšonu tu parōdēji tovu Dālu, vēļ
mīsā īslāgtajam Jōņam. Tōs Dīva
Dzemdeitōjas nūpalnu un aizlyugumu
dēļ dūdi mums tovu Dālu pazeit,

mīlēt un myužam skateitīs jymā.
Caur tū pošu Kristu, myusu Kungu.
Amen.

Trešais nūslāpums.

D z ī s m e.

Tu, svātō jaunov', laimeiga storp
mōtem,
Jo Dīva Dālu dzemdēji bez sōpem.
Eņgeli gonim jauku ziņu vēstej,
Mums mīru sūlej.

1 Tāvs myusu... 10 Esi svei-
cynōta... 1 Gūds lai ir Tāvam...

Antifona. Mōte — jaunova, na-
pazeidama veira, bez sōpem dzem-
dēja Pesteitōju un jū, eņgeļu kēne-
ņu, barōja ar kryutim.

V. Un Vōrds topa mīsa.

A. Un dzeivōja storp mums.

V. Kungs izklausi...

A. Un muna klīgšona...

Lyugsimēs !

Ak, Dīvs ! Caur Marijas dzem-
deišonu tu sagatavōji cylvākim
myužeigu pesteišonu. Dūdi, mums,

mes tevi lyudzam, pīdzeivōt, tōs aiz-
biļdeibu, caur kuru mums beja laime
sajimt Dzeives Devēju, Kristu,
myusu Kungu, kas ar tevim dzeivoj
un volda myužam. Amen.

Catūrtais nūslāpums.

D z ī s m e.

Ar bārnu mōte Kungam priķšā stō-
dōs,
Jū zīdoj, izpērk, Dīvu lyudz un škei-
stōs.
Simeons taisnais bārnu laimeigs
auklej

Un Dīvu slavej.

1 Tāvs myusu... 10 Esi svei-
cynōta... 1 Gūds lai ir Tāvam...

Antifona. Kad Marija ar Jezupu
īnese bārnu Jezu, lai izpiļdeitu tū,
kū lykums pīsaceja, tad Simeons jē-
me jū uz rūkom un saceja : tagad
laid, Kungs, tovu kolpu, kai esi sa-
cejis, mīrā, jo munas acis jau redzē-
ja tovu pesteišonu.

V. Pēc dzemdeišanas tu paliki na-
aizkarta jaunova.

A. Svātō Dīva Dzemdeitōja, aiz-
lyudz par mums !

V. Kungs izklausī ...

A. Un muna klīgšona ...

Lyugsimēs !

Ak, Kungs Dīvs ! Simeonam tu
devi tū lelu žēlesteibu, ka jys nanū-
myra naredzējis pasauļa Pesteitōja.
Dūd mums lelū laimi mērt apgōdō-
tim ar pādejom žēlesteibom un īrau-
dzēt Jezu Kristu pēc nōves. Kas
dzeivoj un volda myužam. Amen.

Pīktais nūslāpums.

D z ī s m e.

Bārns Jezus mōtei bazneicā palyka,
Storp mōceitōjim otkon atrosts tyka.
Breinums bej' ļaudim nu bārna gud-
reibas

Un jō mōceibas.

1 Tāvs myusu ... 10 Esi svei-
cynōta ... 1 Gūds lai ir Tāvam ...

Antifona. Marija un Jezups pēc
trejom dīnom atroda Jezu bazneicā
storp roksta mōceitōjim. Jys tūs
klauseja un vaicōja, bet visi, kas jū
dzērdēja, breinōjōs jō prōtam un at-
biļdem.

V. Dāls, kōdēļ tu tai mums dareji ?

A. Vai nazynōjot, ka muna Tāva
lītōs maņ jōir ...

V. Kungs izklausī ...

A. Un muna klīgšona ...

Lyugsimēs !

Ak, Kungs, dūd mums, tovim ze-
meigim kolpim, dvēseles un mīsas
veseleibu un ari žēlesteibu atrast
Kungu Jezu Kristu, taipat kai Ma-
rija atroda jū storp mōceitōjim. Caur
tū pošu Kristu, myusu Kungu. Amen.

Antifona. Kunga maigō mōte, tu
esi dabasu vōrti un jyuras zvaigzne !
Paleidz tovai grimstūšai tautai, ku
ra pēc paceļšonas ilgojās. Ak, pa-
leidz jai tu, nu kuras ir pīdzimis, do-
bai par breinumu, tys, kas tevi rade-

jis. Jaunova pyrms un pēc tō, nu
Gabrieļa mutes skaņ tev apsveikums
līgsmeigs. Ak, žāloj myus grēceigus.

V. Un Vōrds topa mīsa.

A. Un dzeivōja storp mums.

Lyugsimēs !

Tovu žēlesteibu, mes lyudzam
tevi, ak Kungs, īlej myusu prōtā, lai
mes, kas caur eņģeļa sludynōšonu
asam pazynuši Kristus, tova Dāla
cylvāktopšonu, caur jō cīsšonu uz
krysta tyktu īvasti augšanceļšonōs
gūdeibā. Caur Kristu, myusu Kun-
gu. Amen.

Es tycu ikš Dīva . . .

Litanija . . . (Skot. puslopu 26.).

ŪTRŌ DAĻA.

H i m n a.

Dzīļōs sōpēs nūsleikuse,
Krystam tyvu nūstōjuse,
Mōte dālu raudōja.

Tad jōs sirdi pīsōpušu,
Šausmu bādōs īgrimušu
Osais zūbyns plyukōja.

Ak, cik satrikta un vōja
Beja svātō dzemdeitōja,
Vīndzymušū zaudejūt !

Tad jei geiba raudōdama,
Krystā Systō žālōdama,
Dālu mūkōs vārojūt.

Kurs tik byutu sirdi cītu,
Kas ar Mariju naītu
Krysta gaitas pōrdzeivōt ?

Vai kam sirds nu sōpem nakuss,
Sōp'ū mōtei leidza najuss,
Nasōks viņai leidzraudōt ?

Jai bej' jōredz, kai par grākim,
Jezus padūts timsim spākim
Vysu reikstes sajēme.

Tad jōs acīs rupi zaimōts,
Tautas aizmērsts, vysu atstōts,
Jys ar' dzeivi nūslēdze.

Mōt' kas kvēļ ar mīlas līsmu,
Dor, lai monu sōpes īsmu,
Tev lai bādōs leidzjyutu.

Īškeļ sirdī dzērkti svātu,
Jezu mīļōt lai es spātu,
Jam tad pateikams es kļyutu.

Mōt', es lyudzu vīnas lītas :
Krystā Systō noglu vītas
Munam goram rōd arvīn.

Tova dāla nūmūceitō,
Manis dēļ tik nūsmōdeitō,
Sōpes just dūd kotru dīn.

Ļauņ maņ tevīm leidza raudōt,
Jezus mūkas sirdī nosōt.

Kotru dīn bez apturas.

Grybu es pi krysta stōvēt,
Leidz' ar tevīm sōpēs vaidēt,
Ryugtōs baudēt osoras.

Krysts vīnmār lai mani vadej,
Svātōs vōtis gors lai garšoj,
Asnī lai es dzymtu jauns !

Paglōb mani tīsas brīsmōs,
Naļauņ nūkļyut eļnes līsmōs,
Tur, kur myužeigs pūsts un kauns

Dīvs, kad cel'nīks gaitas pabeigs,
Lai tad Marijas jam paleigs
Gūda krūni sagōdoj.

Kad jō mīsa izērs palnūs,
Dvēsele lai debess kolnūs,
Myužam laimi īmontoj. Amen.

Pyrmais nūslāpums.

D z ī s m e.

Olivu dōrzā Jezus, Tāvu lyugdams,
Ar asni sveida, skums un nūspīsts
byudams

Muns Tāvs, jys teice, kai tev labi
pateik

Tai ar' lai nūteik.

1 Tāvs myusu... 10 Esi svei-
cynōta... 1 Gūds lai ir Tāvam...

Antifona. Kungs Jezus, byudams
nūspīsts, ilgōk lyudze Tāvu un jō
svīdri beja kai ašņa lases un tōs
kryta zemē.

V. Mīlesteibas vītā tys mani pī-
smēja.

A. Bet es tad par jū lyudžūs.

V. Kungs izklausī...

A. Un muna klīgšona...

Lyugsimēs!

Vysužēleigais Tāvs ! Dūdi mums,
caur tova Dāla lyugšonu un ašņa
svīdrim, ka, pōrplyusdami lobūs dor-
būs, mes laimeigi nūkļyutu pi tevīm.

Caur Jezu Kristu, myusu Kungu.
Amen.

Ūtrais nūslāpums.

D z ī s m e.

Kareivi Jezu izgērb, syt un rausta,
Pi stulpa pīsīn, nažēleigi šausta.

Zam reikšņu leita, mīsu cērtumi klōj,
Ar asni puškoj.

Antifona. Tī, kas Kungu Jezu
turēja apcītyņōjumā, pīsmēja jū, sys-
dami un aizklōdami vaigu, pēc tam
jū šaustēja.

V. Es beju šausteits vysu dīnu.

A. Un jau nu reita tī sōka maņ
skaiteit reikstes.

V. Kungs izklausī...

A. Un muna klīgšona...

Lyugsimēs !

Vysuvareigais un myužēigais
Dīvs ! Caur Dāla šausteišonu dūd
mums, tovim kolpim, žēlesteibu tai
dzeivōt, ka bez traucējuma mes va-
rātu īmontōt myužēigu prīcu. Caur
tū pošu Kristu, myusu Kungu. Amen.

Trešais nūslāpums.

D z ī s m e.

Ērškēžu krūni Jezu golvā mauce,
Sorkoni gērbe, par kēneņu sauce,
Tad rūkā spīde nīdri scepra vītā,
Par golvu syta.

1 Tāvs myusu... 10 Esi svei-
cynōta... 1 Gūds lai ir Tāvam...

Antifona. Karaveiri, pajāmuši
Jezu, aizvede jū tīsas pogolmā, kur
beja sasapuļcējuši judu vacōki. Ap-
gērbuši jū sorkonā mētelī, nūpyna
krūni nu ērskim un uzlyka jam gol-
vā, pa smīklam masdamīs ceļūs,
runōja : Esi sveicynōts jūdu kēneņ !
Un plikōja jū.

V. Sionas meitas, nōcit un raugit
kēneņu Salomonu.

A. Ar krūni, kū jam uzlyka jō mōte.

V. Kungs izklausī...

A. Un muna klīgšona...

Lyugsimēs !

Ak, Kungs un Dīvs ! Dori ar tovu
paleigu, ka myusu dorbi tev patei-

kami byutu, un caur myusu Kunga Jezus sōpeigu krūņōšonu naļāun mums atkrist nu tovas mīlesteibas un nūit nu tovu bausleibu piļdeišonas ceļa. Caur Kristu, myusu Kungu. Amen.

Catūrtais nūslāpums.

D z ī s m e.

Ar krysta nostu Jezus kolnā kōpe,
Ar neivom dzirdeits, kaut pēc mīlas
slōpe.

Izvōrdzis byudams, vairōk reižu
kryta

Un sasasyta.

1 Tāvs myusu... 10 Esi svei-
cynōta... 1 Gūds lai ir Tāvam...

Antifona. Ļauni žeidi vede Jezu
krystā sisšonai. Un nasdams kry-
stu, jys gōja uz vītu, kuru sauce
Kaļvariju.

V. Uz munas mugoras tī cēle grā-
ka āku.

A. Un sovas nataisneibas vylka
garumā.

V. Kungs izklausi...

A. Un muna klīgšona...

Lyugsimēs!

Lobais Dīvs, izklausī myusu
lyugšonas un caur Jezus, tova Dāla,
krysta nesšonu, dūdi mums žēlestei-
bu krystu pacīteigi nest un ar kry-
sta spēku tikt vaļā nu dvēseles un
mīsas tryukumim. Caur Jezu Kri-
stu, myusu Kungu. Amen.

Pīktais nūslāpums.

D z ī s m e.

Par myusu grākim Jezus krystā pī-
kolts,

Ļaundaru storpā pōri zemei pakōrts.
Mīleibas upers, mīļōdams bez māra,
Jys par mums myra.

1 Tāvs myusu... 10 Esi svei-
cynōta... 1 Gūds lai ir Tāvam...

Antifona. Esi sveicynōts myusu
kēneņš, tu, kas par mums grēceigim
cylvākim un myusu atpērķšonas dēļ
cīti zam Poncija Pilata, nūmiri un

beji apglobōts. Apsažāloj par mums grēcinīkim.

V. Sova eistō Dāla Dīvs nasau-
dzēja.

A. Bet nūdeve jū par mums grēci-
nīkim.

V. Kungs izklausī . . .

A. Un muna klīgšona . . .

Lyugsimēs !

Ak, Kungs un Dīvs ! Caur Jezus Kristus nōvi un apglobōšonu paleidz mums, tovim ļaudim, dzeivōt tev vīn, tev patikt un tevi īmontōt debesīs. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

Antif. Esi sveicynōta kēnenīne...
(Kai pēc vesperem puslopa 127).

Lyugsimēs !

Vysusōpeigō mōte, tu, kuras dvēseli, tovam Dālam mērstūt, sōp'ū zūbyns pōrdyure ! Īvaiņoj myusu sirdis ar Jezus mīleibu, lai tagad un mēršonas stuņdē mes atrostu pat-

versmi jō cērtumūs un byutu pasorgōti nu myužeigas nōves. Amen.

Lyugsimēs !

Ak, Kungs Jezus Kristus ! Lai aizlyudz par mums pi tevim tagad un nōves stuņdē svātō jaunova Marija, kuras dvēseli tovas cīsšonas laikā pōrdyure sōpes zūbyns. Tu, kas dzeivoj un voldi myužeigi myužam. Amen.

Es tycu ikš Dīva . . .

Litanija . . . (Skot. puslopu 25.).

TREŠŌ DAĻA.

H i m n a.

Tu gūdōta storp jaunovom,
Tu calta pōri dabasim.
Kas tevi beja radējis,
Tū dzemdi tu un uzturi.

Kū Īva beja zaudējus',
Tovs Dāls mums otkon atdaboj,
Kas ļaunā beja zuduši,
Tim laimes dur'vas atvēri,

Tu vōrti, kurus Kungs vīn ver,
 Tu gaiši myrdzūšs mitekļis,
 Ņyu tautom atlik gavilēt,
 Ka dzeivi jim tu nasuse.

Tev, Jezus, dūdam teikšonu,
 Par tovu mīsā dzimšonu,
 Gūds Tāvam, Goram Svātajam,
 Trejsvīnam Dīvam augstajam.

Amen.

Pyrmāis nūslāpums.

D z ī s m e.

Nu kopa Jezus cēlēs trešā dīnā,
 Satriktū valnu eļnes tymsā dzyna,
 Bet svātus tāvus nu timseibom laide
 Gaismā īvede.

1 Tāvs myusu... 10 Esi svei-
 cynōta... 1 Gūds lai ir Tāvam...

Antifona.

Prīcojīs, dabasu kēnenīņ alleluja,
 Jo tys, kū tev beja laime nosōt
 alleluja,
 Augšancēlīs, kai beja sacejis alleluja.
 Lyudz Dīvu par mums alleluja.

V. Prīcojīs un līgsmojīs, jaunova
 Marija.*)

A. Jo Kungs patīši cēlēs.

V. Kungs izklausi...

A. Un muna klīgšona...

Lyugsimēs !

Dīvs, kas caur tova Dāla, myu-
 su Kunga Jezus Kristus augšanceļ-
 šonūs tovim kolpim sekmēji prīcu,
 dūdi, mes tevi lyudzam, lai caur jau-
 novu Mariju, mes īmontōtu myužei-
 gas dzeives laimeibu. Caur tū pošu
 Kristu, myusu Kungu. Amen.

Ūtrais nūslāpums.

D z ī s m e.

Pēc četrudesmit dīnom Jezus zemi
 atstōj,

Aizīt pi Tāva, spūdreibu tur montoj.
 Vysaugstu vītu Tāvs tur pīšķir vi-
 ņam

Par svātom ceīņom.

*) Pīzeime: Lēļdines laikā pēc versusa
 (V.) un pēc atbiļdes (A.) jōpīlik: Alleluja.

1 Tāvs myusu... 10 Esi svei-
cynōta... 1 Gūds lai ir Tāvam...

Antifona. Un Kungs Jezus, pēc
tō, kad jim šytū beja teicis, tyka pa-
jimts dabasūs un nūsasāda gar lobū
rūku pi Tāva.

V. Es nūeimu pi muna Tāva un pi
jyusu Tāva.

A. Pi muna Dīva un jyusu Dīva.

V. Kungs izklausī...

A. Un muna klīgšona...

Lyugsimēs !

Vysuvareigais Dīvs, dūdi mums,
kas ticim, ka tovs Vīndzymušais
Dāls, myusu Pesteitōjs, ir uzkōpis
debesīs, lai ari mes gorā dzeivōtu
debesīs. Caur tū pošu Kristu, myu-
su Kungu. Amen.

Trešais nūslāpums.

D z ī s m e.

Gors, prīcas nesējs, stipri šalkdams
nōce,

Mōcekli runōt svešom mēlem sōce.

Tagad jī beja ar Goru piļdeiti.
Gora svēteiti.

1 Tāvs myusu... 10 Esi svei-
cynōta... 1 Gūds lai ir Tāvam...

Antifona. Nōc, Svātais Gors un
piļdi tovu ticeigu sirdis un tovas
mīlesteibas guni jymūs īdedz.

V. Nūsyuti Svātū Goru un tī byus
radeiti.

A. Un atjaunōsi zemes vaigu.

V. Kungs izklausī...

A. Un muna klīgšona...

Lyugsimēs !

Vysuvareigais un myužēigais
Kungs, dūd mums, nacīneigim kol-
pim Svātō Gora žēlesteibu, ar ku-
ru apostolus bogōti apdōvynōji Vo-
soras Svātkūs. Caur Kristu, myu-
su Kungu. Amen.

Catūrtais nūslāpums.

D z ī s m e.

Marija, tyka debesīs nūnasta,
Par pošim gorim augšōk tur īvasta,
Pēc dzeives vōrgim laimeiga jei
Pi pošā Dīva. kliva

1 Tāvs myusu... 10 Esi svei-
cynōta... 1 Gūds lai ir Tāvam...

Antifona. Svātō Dīva mōt', tu esi īcalta dabasu vaļsteibā pōri visim eņgeļu pulkim.

V. Dīvs jū izredzēja un uzcēle augšōk par visim svātajim.

A. Un lyka jai dzeivōt sovā svātajā nomā.

V. Kungs izklausī...

A. Un muna klīgšona...

Lyugsimēs!

Kungs un Dīvs, tu kas izvēlēji un sataisēji sev cīneigu mōjūkli vysvātōkā jaunovā un jamā dzeivōji, dūdi, mes tevi lyudzam, lai ar tovu paleigu styprynōti, mes vīnmār ar prīku svynātu jōs pīmiņu. Caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Amen.

Pīktais nūslāpums.

D z ī s m e.

Dāls mōtei pīšķir svātlaimi bez gola, Jū spūži sagērb, ar jū krūni dola.

Ak, laimes breidis! Ņyu tik sōcās dzeive

Myužeiga dzeive.

1 Tāvs myusu... 10 Esi svei-
cynōta... 1 Gūds lai ir Tāvam...

Antifona. Nōc, muna nūmīļōtō, nōc nu Libanas: tu byusi nūkrūņōta: lela zeime pasarōdeja dabasūs: jaunova ar sauli gērbta, jai golvā krūnis nu divpadsmīt zvaigznem.

V. Zalta krūne uz jōs golvas.

A. Zeimūgōta ar svātumu.

V. Kungs izklausī...

A. Un muna klīgšona...

Lyugsimēs!

Ak, Dīvs, kas vysusvātōku jaunovu, tova Dāla mōti, nūkrūņōdams debesīs, piļdēji ar naizsokamu prīcu, dūdi mums kaidreiz īmontēt tū svātlaimību, kuru jei jau bauda. Caur tū pošu Kristu, myusu Kungu. Amen.

Antifona. Marija, Dīva mōte, vysucīneiga jaunova, tu esi prīcynōtōja visim nabogim, kas tevi lyudz.

Caur tū naizsokamu prīcu, ar kuru beji spērdzynōta, kad trešā dīnā redzēji Jezu pīsacālušu nu myrunim, aizstōv myus pi sova Dāla vysod, seviški postora augšamceļšonōs dīnā, kad mums byus jōizdūd nūrēkins par visim dorbim. Paleidz mums tikt vaļā nu myužeigas nūtīsōšonas un sajimt myužeigu laimi ar svātajim. Amen.

Lyugsimēs !

Svātō Marija, dzeivō Dīva mōte dabasu un zemes kēnenīne ! Izklaus tovu zemeigu kolpu lyugšonas. Ar spūdru un žēleigu seju pījem šū myusu rūžukrūni un vysus tryukumus piļdi ar sovu žālsirdeibu. Dori, vysužālsirdeigōkō Vaļdneic, ka mes, tovi kolpi, ar šōs lyugšonas paleigu styprynōti, peļneitu redzēt tovu Dālu myužeigā gūdeibā. Amen.

Es tycu ikš Dīva...

Litanija... (Skot. puslopu 25.).

Litanija uz svātū Jezupu.

Kyrie, eleison ! Christe, eleison !
Kyrie, eleison !

Kristus, klausī myus ! Kristus, izklausī myus !

Dīvs Tāvs nu dabasim,
Dīvs Dāls, pasaūļa Pesteitōjs,
Dīvs Svātais Gors,
Svātō Trejadeiba, vīns Dīvs,

} apsažāloj
par mums!

Svātō Marija,
Svātais Jezup,
Svātais Jezup, Davida slovo-
nais ciļts bārns,
Svātais Jezup, patriarku gai-
šums,
Svātais Jezup, Dīvadzemdei-
tōjas bryutgōns,
Svātais Jezup, škeistais jauno-
vas sorgōtōjs,
Svātais Jezup, Dīva Dāla uztu-
rātōjs,
Svātais Jezup, ryupeigais Kri-
stus aizsorgōtōjs,
Svātais Jezup, vysusvātōkas
dzimtes golva,

} lyudz Dīvu par mums !

Svātais Jezup, vysutaisneigō-
kais,
Svātais Jezup, vysuškeistōkais,
Svātais Jezup, vysuprōteigō-
kais,
Svātais Jezup, vysudrūšōkais,
Svātais Jezup, vysupaklausei-
gōkais,
Svātais Jezup, vysuuzticeigō-
kais,
Svātais Jezup, pacīteibas pa-
raugs,
Svātais Jezup, nabadzeibas
mīļotōjs,
Svātais Jezup, rūkpeļņu pa-
raugs,
Svātais Jezup, saimes dzeives
krōšņums,
Svātais Jezup, jaunovu sorgō-
tōjs,
Svātais Jezup, giminem drū-
šais atspaidis,
Svātais Jezup, vōrgulim mīra
nesējs,

lyudz Dīvu par mums!

Svātais Jezup, slymajim cerei-
ba,
Svātais Jezup, mērstūšim aiz-
biļdnis,
Svātais Jezup, ļaunajim gorim
baidejums,
Svātais Jezup, svātōs baznei-
cas aizgōdnis,
O Dīva jārs, kas nūceļ pasaulā grā-
kus, atlaid mums, Kungs un Dīvs!
O Dīva jārs, kas nūceļ pasaulā grā-
kus, izklausi myus, Kungs un
Dīvs!
O Dīva jārs, kas nūceļ pasaulā grā-
kus, apsažāloj par mums!
Vs. Un icēle jū par sova noma
kungu.
Rs. Un par vysa sova monta vaļ-
dinīku.

lyudz Dīvu par mums!

L y u g s i m ē s.

Dīvs, kam sovā naizteicamā gaiš-
redzeibā ir labpaticis pīškērt svātū
Jezupu par bryutgōnu vysusvātōkai
Dīvadzemdeitōjai, dūdi mums, mes

tevi lyudzam, ka mes toptu cīneigi tō pōrstōvnīceibas debesīs, kam te vērs zemes aizbiļdņa gūdu devem. Kurs dzeivoj un voldi myužeigi myužam. Amen.

LYUGŠONAS PI SLYMAJIM.

Lyugšona pyrms sv. Komunijas.

Kungs Jezus Kristus, muns Dīvs un Pesteitōjs! Es tycu, ka vysusvātōkā sakramentā, kaidu es gatavojūs pījimt, ir tova eistō mīsa, asnis un Dīveiba. Es gūdynoju tevi, kai sovu vysuaugstōkū Kungu. Es ceru uz tovu lobumu; ceru ka tu, dūdams maņ pats sevi, dūsi maņ ari grāku atlaisšonu, sovu žēlesteibu un myužeigū laimi, kaidu es lyudzu caur tovom cīsšonom un nōvi. Muns Dīvs, es tevi mīloju nu vysas sirds. Es nūžāloju, ka tevi, Dīvs, ar grā-

kim asu apkaitynōjis. Es saucu uz tevi Dīvs, esi žēleigs maņ grēcīnkam. Amen.

Lyugšona pēc sv. Komunijas.

O Jezus, kas manis dēļ nūmiri uz krysta un kas tagad debesīs ar Dīvu Tāvu un Sv. Goru voldi, tu esi atnōcis pi manis grēcīnika. Es izsoku vysdziļōku pateiceibu par tovu bezgaleigū lobumu. Tu sevi devi maņ par bareibu un ņyu es grybu pīdarēt vīneigi tev. Sovas dūmas, vōrdus un dorbus upereju tev. Mīloju tevi nu vysas sirds un slōpstu tevi mīlōt par vysu dzeivi un ari myužeibā. Palic, Jezus, ar mani vīnmār. Sorgoj mani nu grāka un remdej cīsšonōs. Styprynoju ar sovu žēlesteibu tagad, bet seviški munas nōves stuņdē.

Lai top cīneits un gūdynōts vysusvātōkais sakraments tagad, vysod un myužeigi myužam. Amen.

POSTORA SVĒTEIBA**Intencija.**

Muns Dīvs, es slōpstu pījimt šū pādejū ar sv. elejim apsvaideišonas sakramentu, caur kuru tu munā slimēibā gribi mani styprynōt. Naska-
skotūt uz tū, ka tik daudzi žēlestei-
bu maņ devi, lai es ar mīsu un dvē-
seli tev uzticeigi kolpōtu, es tūmār
tik bīži tevi apkaitynōju ar dažaidim
grākim. Ņyu radzu, ka asu maļdējīs.
Sirsneigi nūžāloju par sovīm pōrkō-
pumim un lyudzu tevi, Dīvs, apsa-
žāloj par mani. Lai caur šū mīsas
apsvaidēšonu ar sv. elejim nōk mu-
nā dvēselē tova žēlesteiba, o vysu-
taisneigōkais un bezgaleigi žālsir-
deigais Dīvs. Amen.

**Lyugšona pēc apsvaideišonas ar
svātim elejim.**

Nu vysas sirds izsoku pateiceibu
teiv, Dīvs, par žēlesteibom, kaidas

sajēmu. Tycu, ka muna dvēsele ņyu
ir izdzeidynōta Kunga Jezus Kristus
asnī. O Jezus, iznycnoj munas
vaiņas un napiļneibas un aizpiļdi jōs
ar sovīm bezgaleigim nūpalnim. Pa-
dori, ka šei svātō ar elejim apsvai-
deišona nastu maņ izaveselēšonu ;
bet jo tova gryba byutu, lai es pōr-
sacaltu myužēibā, tad lai šys sak-
raments ir munas pesteišonas nū-
drūšynōjums. Kungs, piļneigi atsa-
dūdu tovai svātai grybai ; dzeivi un
nōvi tovōs rūkōs līku. Vīnu nu te-
vis, Kungs, lyudzu : lai es dzeivōtu
un mērtu svātdorušōs žēlesteibas
stōvūklī un pādejais munas elpas
viļcīņs lai ir vyskorstōkōs mīlestei-
bas akts uz tevi.

O Jezus, muns Pesteitōjs, apsa-
žāloj par mani un naatraidī manis nu
sovas vysusvātōkōs sirdis. O Ma-
rija, sliminīku veseleiba un bēdeigū
īprīcynōtōja, lyudz par mani ! Amen.

LYUGŠONAS PAR MĒRSTŪŠIM.

I.

Ak vysužēleigais Jezus, dvēseļu mīļotōjs, es tevi lyudzu caur tovas vysusvātōkas sirds nōveigu geibšonu un caur tovas navaineigōs mōtes sōpem nūmozgoj tovā asnī vysa pasaūļa grēcinīkus, kuri ir pi mēršonas un šudiņ nūmērs. Amen.

Ak mērstušō Jezus sirds, apsažāloj par mērstušim.

(100 dīnu atlaidu, Pijs IX 1850. g.).

II.

Es nūvēleju tev, Kungs, tovu kolpu dvēseles, kuri tagad atsarūn pi mēršonas. Lyudzu tevi, ak Jezus, pasaūļa Pesteitōjs, pījem viņus un savīnoj ar svātīm patriarkim — Abrahamu, Izaāku un Jākobu. Tūs dvēseļu lobā tu atgōji uz šū pasauli — lai tad jōs bauda tovu labdareibu

augļus. Kungs, atzeist jōs vysas par tovu rūku dorbu, tōdēļ, ka na kas cyts jōs ir radejis, kai tik tu . . . Iprīcynoj, Kungs, vysas dvēseles, kuras šudiņ, šūnakt un reitdīn atstōs šū pasauli, tōdēļ ka tik nu tevis nōk eistyna prīca un pastōveiga laime. Napīmiņ jū pōrkōpumu un grāku, kurus jī dareja vōji byudami.

Jōs pošas atzeist, ka ir grākōjušas tovā priķšā ; tūmār jōs nav aizalīgušas tevi, vysusvātōkō Trejadeiba, Tāvs, Dāls un svātais Gors ! Jōs ticēja uz tevi, tevi gūdynōja un cik spēja, mīļōja. Un jo tōs tevi napazyna un namīļōja, dūdi jom tagad sevi pazeit un īmīļōt caur Jezus cīsšonas un nōves nūpalnim, caur vysudōrgōku jō asni un slōpšonu uz krysta. Amen.

Litanija pi mērstušim.

Kyrie, eleison ! Christe, eleison !

Kyrie, eleison !

Svātō Marija, lyudz Dīvu par jū !

Visi svātī eņgeli, erceņgeli, lyudzit
Dīvu par jū!

Svātais Abel, lyudz Dīvu par jū!
Visi taisneigī gori, lyudzit Dīvu par
jū!

Svātais Abraham, }
Svātais Jōņ Kristeitōj, } lyudz Dīvu
Svātais Jezup, } par jū!

Visi svātī patriarki un profeti, lyu-
dzit Dīvu par jū!

Svātais Pīter, }
Svātais Pōvul, } lyudz Dīvu
Svātais Andriv, } par jū!
Svātais Jōņ, }

Visi svātī apostoli un evangelisti,
lyudzit Dīvu par jū!

Visi svātī Kunga mōcekli, lyudzit
Dīvu par jū!

Visi svātī navaineigī, lyudzit Dīvu
par jū!

Svātais Stopon, }
Svātais Laur, } lyudz Dīvu
par jū!

Visi svātī mūcekli, lyudzit Dīvu par
jū!

Svātais Siļvester, }
Svātais Gregor, } lyudz Dīvu
Svātais Augustin, } par jū!

Visi svātī veiskupi un izzinēji, lyu-
dzit Dīvu par jū!

Svātais Benedikt, }
Svātais Francisk, } lyudz Dīvu
Svātais Kamiļ, } par jū!

Svātais Jōņ nu Dīva, lyudz Dīvu
par jū!

Visi svātī mūki un vīntuli, lyudzit
Dīvu par jū!

Svātō Marija Madaļa, }
Svātō Ļucija, } lyudz Dīvu
par jū!

Vysas svātōs jaunovas un atraitnes,
lyudzit Dīvu par jū!

Visi Dīva svātī un svātōs, aizbiļdit
par jū!

Esi jam žēleigs, atlaid jam, Kungs!
Esi jam žēleigs, izpestej jū, Kungs!

Nu tovas dusmes,
Nu ļaunōs nōves,
Nu nōves brīsmom,
Nu eļnes mūkom,
Nu vysa ļauna,

}
izpestej jū,
Kungs!

Nu valna spāka,
 Caur tovu krystu un cīššonom,
 Caur tovu nōvi un paglobōšonu,
 Caur gūda pylnu tovu augšan-
 ceļšonūs,
 Caur tovu breineigu debesīs
 kōpšonu,
 Caur svātō Gora žēlesteibu,
 Tīsas dīnā,

izpestej jū, Kungs!

Mes grēcinīki tevi lyudzam, izklausi
 myus, Kungs!

Atlaid jam, tevi lyudzam, izklausi
 myus, Kungs!

Kyrie, eleison! Christe eleison! Ky-
 rie, eleison!

Lyugšona.

Žēleigais Dīvs, kas tovas žālsir-
 deibas daudzumā atlaid grākus tim,
 kas par jim vaid un senejū nūzygu-
 mu vaiņas žēleigi pīdūdams deļdej!
 Pasaver žēleigi uz šū tovu kolpōtōju
 N... un izklausi jū, kad jys ar vysu
 sovu sirdi grākus izzeist un lyudz
 vysu sovu grāku atlaisšonas. Izloboj

jymā, žēleigais Tāvs, vysu, kas vīn
 caur mīsas vōjumu, vai caur valna
 kārdynōšonu ir samaitōts, un pīvī-
 noj pi bazneicas dvēseles šytū, tevis
 atpērktu, lūcekli. Esi žēleigs, Kungs,
 jō vaimaņom, esi žēleigs jō osorom:
 jys cerej uz tovu žālsirdeibu; — pī-
 laid viņu pi izleigšonas ar tevim.
 Caur Kristu myusu Kungu. Amen.

Lyugšona.

Es nūvēleju tevi, mīlais brōļ, vy-
 suvareigam Dīvam un nūdūdu rūkōs
 tam, kura radejums tu esi, lai iz-
 moksōjis nōves porōdus, kas kotram
 cylvākam jōmoksoj, tu aizītu pi to-
 va Radeitōja, kurs tevi nu zemes ra-
 deja. Tai tad, kad tova dvēsele izīs
 nu mīsas, lai tev steidzās priķšā
 spūžs eņgeļu pulks, lai tevi sateik
 apostoli, pasaūļa tīsōtōji, lai aizīt
 priķšā uzvareitōju — mūcekļu kara
 pulks, lai tevi apleik apstōj boltōs
 drēbēs gērbts izzinēju bors, lai tevi
 sajam ar gavilem svātu jaunovu

kors un lai tevi apsveic dusēšonas vītā pi svātim tāvim; lai tev pasarōda rōms un gūda pylns Jezus Kristus vaigs, un lai jys tevi pīšķir pi tim, kuri vīnmār palīk jō draudzeibā. Lai tev nabyus baudeit myužeigu timseibu bailes, zūbu grīzšonas un eļnes mūku cīsšonas! Lai tev naaizīt ceļā ļauneigais satans un, pōrsabeidis tevi pavodušu eņgeļu, lai pasaslēp myužeigas nakts bezdibinī. Lai ceļās Dīvs un lai teik izkaiseiti jō īnaidnīki, un lai bāg nu jō vaiga tī, kas jō nairedz. Kai izneikst dyumi, lai tai izkleist vini; kai vosks izkyust gunī, tai lai izgaist grēcinīki Dīva priķšā. Lai tōpēc teik aikaunāti un pōrsabeist visi progorkara pulki un valna kolpi, lai nadreikst stōtīs ceļā. Lai tevi izpestej nu cīsšonom Kristus, kurs par tevim nūmyra. Lai Kristus, dzeiva Dīva Dāls, tevi nūstōda paradīzes priķūs un lobais Ganeitōjs lai tevi atzeist par vīnu nu sovom vušķom. Lai jys

tevi izraisa nu visim tovim grākim, lai pasādynoju tevi pa lobai rūkai storp sovim izlaseitajim. Lai tev laimejās īraudzeit tovu Atpērcēju vaigu pi vaiga un, vysod pi jō palīkūt, īraudzeit ar sovom acim vyskaidrōkū patīseibu. Tai nūstōdeits storp svātim, baudi laimeibu Dīva redzēšonā myužeigi myužam. Amen.

Lyugšona.

Mes tevi lyudzam, ak Kungs, napīmiņ jō jauneibas pōrkōpumu un nazynōšonu, bet tovā lelā žālsirdeibā pīmiņ viņu svātū gūdā. Lai jam atsadora dabasi un lai jys prīcojās ar tovim eņgelim. Pījem, Kungs, tovu kolpōtōju N... tovā vaļsteibā. Lai jū sajam svātais Mikeļs, Dīva erceņgeļs, kurs ir dabasu kara vērsnīks. Lai jam izīt priķšā svātī Dīva eņgeli un jū aizvad uz debeseigu Jeruzalemu. Lai jū sajam svātais apostols Pīters, kuram tyka atdūtas dabasu vaļsteibas atslāgas. Lai jam paleidz svātais Pōvuls apostols, kurs

beja izlaseišonas trauks. Lai par jū aizbiļd Jōņs, izvālātais Dīva apostols, kuram tyka pasludynōti dabasu nūslāpumi. Lai par jū lyudzās visi svātī apostoli, kurim Kungs deve varu sīt un izraiseit. Lai par jū aizbiļd visi Dīva svātī un izlaseitī, kuri šymā pasaulī Kristus vōrda dēļ mūkas cīte. — Lai izraiseits nu mīsas saišķim, jys aizīt uz dabasu vaļsteibas gūdu, caur myusu Kungu Jezus Kristus, kurs ar Tāvu un Svātū Goru dzeivoj un volda myužeigi myužam. Amen.

Tyuleņ pēc nōves jōskaita :

Atnōcit, Dīva svātī steidzatīs šur, Kunga eņgeli, pajemit jō dvēseli, aiznesit jū Vysuaugstō priķšā.

V. Lai tevi pījem Kristus, kurs tevi pasauce un eņgeli lai tevi aizvad uz Abrahamā klēpi. Pījemit jō dvēseli, aiznesit jū Vysuaugstō priķšā.

A. Myužeigu dusēšonu dūd jam Kungs, un myužeigais gaišums

lai speid jam. Aiznesit jū Vysuaugstō priķšā.

Kyrie, eleison ! Christe, eleison !
Kyrie, eleison !

Tāvs myusu . . . (Klusom.).

V. Un naīved myusu kardynōšonā,

A. Bet izpestej myus nu ļauna.

V. Myužeigu dusēšonu dūd jam Kungs !

A. Un myužeigais gaišums lai speid jam.

V. Nu eļnes vōrtim.

A. Izrauņ, ak Kungs, jō dvēseli.

V. Lai dus ikš mīra.

A. Amen.

V. Kungs, izklausi munu lyugšonu.

A. Un muna klīgšona lai nūit uz tevim.

Lyugsimēs !

Mes nūvēlejam tev, Kungs, tova kolpōtōja N . . . dvēseli, lai, nūmiris pasauļam, jys dzeivōtu tev ; un kū vīn cylvāka vōjumā ir grākōjis, tu deļdej tū ar tovu žāļsirdeigu atlaišonu. Amen.

Bazneicas lyugšonas par nūmyrušim.

LIBERA ME, DOMINE.

R. Izpestej mani, Kungs nu myu-
žeigas nōves, tymā brīsmēigā dīnā,
kad dabasi tiks sakustynōti un ze-
me, tev atejūt tīsōt pasauli caur guni.

R. Treisas mani pōrjam un bai-
le, dūmojūt, ka atīs iztīsōšona un
nōkuša dusmeiba. Kad dabasi tiks
sakustynōti un zeme.

R. Viņa dīna, dusmes dīna, nalai-
meiga un brīsmēiga, lela dīna un dy-
žan ryugta, tev atejūt tīsōt pasauli
caur guni.

R. Myužeigu dusēšonu dūd' jim,
Kungs, un myužeiga gaisma lai jim
speid. Izpestej mani, Kungs... un
t. t. leidz Treisas.

V. Kyrie eleison.

A. Christe eleison, Kyrie eleison.

Tāvs myusu... (Klusom.)

V. Un naīved myus kārdynōšonā.

A. Bet izpestej myus nu ļauna.

V. Nu eļnes vōrtim.

A. Izrauņ, Kungs, jūs dvēseles.

V. Lai dus mīrā.

A. Amen.

V. Kungs izklausī mūnu lyugšonu.

A. Un mūna klīgšona lai nūit uz
tevim.

Lyugsimēs !

Dīvs, kas storp apostolu pēcnō-
cējim — pristerim, tovim kolpōtōjim
devi veiskupu vai bazneickungu cī-
na omotu, dūdi, mes tevi lyudzam,
lai šī tyktu pībīdrōti viņu laimei.

Dīvs, kurs mums pīsacēji gūdā
turēt tāvu un mōti, apsažāloj, lyu-
dzam, par myusu dzemdeitōju dvē-
selem un atlaid jū grākus, bet mums
atļauņ ar jim redzeitīs myužeigā
spūdreibā.

Dīvs, atlaisšonas dōvynōtōjs un
cylvāku izpesteišonas mīļōtōjs, mes
lyudzam tovas žaļsirdeibas : myusu

brōlim, rodim un labdarim, kas ir aizgōjuši nu šō pasaulā, caur svātas jaunovas Marijas un vysu svātū aizbiļdeibu, dūdi nūkl̄yut myužeigā laimeibā.

Pīlīc, Kungs, tovu ausi uz myusu lyugšonom ar kurom mes pīsaucam tovu žālsirdeibu; un tova N. dvēseli, kurai liki nu šō pasaulā aizīt, paškir uz mīra un gaismas vītu un dūd jai daļu ar tovim svātajim. Caur Kristu myusu Kungu. Amen.

Izraisi, tevi lyudzam, o Kungs, tova kolpōtōja N. dvēseli nu visim grāku saiškim, lai, augšancēlīs gūdā, jys atrostu laimeigu atdusu storp tovim izlaseitim.

Dīvs, ticeigu dvēseļu gaisma, izklausī myusu lyugšonas un tovim kolpōtōjim un kolpōtōjom, kuru mīsas myusu kopūs ikš Kristus guļ, dūd atdusu, mīra laimeibu un myužeigu gaismu.

Dīvs, kuram ir īpašs vysod apsažālōt un pīdūt, — esi žēleigs tovu

kolpōtōju dvēselem un atlaid' jū grākus, lai tykuši vaļā nu mērsteibas saiškim, jōs pōrītu uz myužeigu dzeivi.

Dīvs, vysu ticeigu Radeitōjs un Atpērcējs! Tovu kolpu un kolpyņu dvēselem dūd vysu grāku atlaišōnu, lai caur dīvbejeigu aizlyugumu jōs sajimtu tū atlaišōnu, pēc kuras vysod korsti ilgojās. Tu, kurs dzeivoj un voldi myužeigi myužam. Amen.

VESPERES par NŪMYRUŠIM.

Tāvs myusu . . . Esi sveicynōta . . .

Antifona. Es staigōšu Kunga priķšā dzeivū zemē.

114. psalme.

Es asu prīceigs tam, ka Kungs klausā : * munas lyugšonas bolsu.

Jys palīce ausi uz manim : * un es klīgšu vysom dīnom.

Sakēre mani nōves spūstas : * eļnes izbaile maņ uzgula.

Et atsarodu vōrgūs un sōpēs * un pīsauču Kunga vōrdu :

Kungs izpestej munu dvēseli !

Kungs žēleigs un taisneigs : * un myusu Dīvs — žāļsirdeigs.

Kungs sorgoj mozeņus : * es beju sōpēs un jys mani izglōbe.

Munu dvēseļ, otkon baudi sevī mīru : * tōpēc ka Kungs labi tev dora.

Jys izraus munu dvēseli nu nōves : * munas acis nu raudim, munas kōjas nu pakrisšonas.

Es staigōšu Kunga priķšā : * dzeivū zemē.

Myužēigu dusēšonu dūd jim, Kungs : * un myužēiga gaisma lai speid vinim.

Antif. Es staigōšu Kunga priķšā dzeivū zemē.

Antif. Vai maņ, Kungs ! muna dvēsele par ilgi palik ar tim, kas nairedz mīru.

119. psalme.

Uz Kungu, byudams bādōs klīdžu : * un jys izkauseja mani.

Kungs, izrauņ munu dvēseli nu lyupom, kas maloj : * un nu viļteigas mēles.

Kū tev dūs un kū tev klōt pīliks : * viļteigō mēle ? —

Izosynōtas karōtōja šautres : * ar indeigu paegļu ūgļem !

Vai maņ, ka maņ jōpalīk pi Mo-
sokas : * un jōdzeivoj storp Kedaras
nūmetnem.

Par ilgi muna dvēsele palīk : * ar
tim, kas nairedz mīru.

Es asmu mīreigs : * bet kad es
runoju, vini tyuleit pi kara.

Myužeigu dusēšonu . . .

Antif. Vai maņ, Kungs, ka mu-
na dvēsele par ilgi palīk ar tim, kas
nairedz mīru.

Antif. Kungs sorgōs tevi nu vy-
sa ļauna, Kungs sorgōs tovu dvē-
seli. **120. psalme.**

Es paceļu munas acis uz kolnim :
* nu kurīnes maņ nōk paleigs.

Muns paleigs ir nu Kunga : * kas
radeja dabasus un zemi.

Jys naļaus sasadūrt tovai kōjai :
* naaizsnauss tys, kas tevi sorgoj.

Jo, raug, nasnauž un naaizmīg :
* kas sorgoj Izraeli.

Kungs ir tovs sorgōtōjs : * Kungs
ir tovs pakrēslis pa tovai lobajai
rūkai.

Naspers tev saule dīnas laikā : *
ni mēnesnīks naktī.

Kungs sorgōs tevi nu vysa ļau-
na : * Kungs sorgōs tovu dvēseli.

Kungs sorgōs tevi izejūt un iejūt :
* nu šō laika un myužam.

Myužeigu dusēšonu . . .

Antif. Kungs sorgōs tevi nu vy-
sa ļauna. Kungs sorgōs tovu dvēseli.

Antif. Jo tu, Kungs, tēmēsi na-
taisneibas, Kungs, kas tad izturēs ?

129. psalme.

Nu dziļuma es saucu uz tevīm
Kungs : * (Skot. puslopu 169.).

Antif. Jo tu, Kungs, tēmēsi na-
taisneibas, Kungs, kas tad izturēs ?

Antif. Tovu rūku dorbus, Kungs,
nasmōdej.

137. psalme.

Es slaveju tevi, Kungs, nu vysas
sirds : * eņgeļu priķšā es dzīsmes
dzīžu.

Es pakreitu uz vaiga tovas svā-
tas bazneicas priķšā : * un slaveju
tovu vōrdu.

Tovas žālsirdeibas un patīseibas dēļ : * tōdēļ ka tu dareji tovu vōrdu lelu pōri par vysu.

Dīnā, kurā es tevi pīsauču, tu izklausēji mani : * atspērdzynōji munu goru.

Slavēs tevi, o Kungs, visi zemes kēneni : * jo jī izdzērda tovu lyupu vōrdus.

Un jī dzīdōs par Kunga celim : * tōdēļ ka lela ir Kunga gūdeiba.

Jo gon augsts ir Kungs, bet skotōs uz zemeigim : * un lepneigus nu tōlīnes pazeist.

Jo ari es staigōtu brīsmu vydā, tu mani izglōbsi dzeivu : * munim īnaidnīkim par dusmi tu izstīpsi tovu rūku, un tova lobō rūka mani izpestēs.

Kungs, ved leidz golam pesteišonu maņ : * Kungs, tova žālsirdeiba pastōv myužam, tovu rūku dorbus nasmōdej !

Myužeigu dusēšonu . . .

Antif. Tovu rūku dorbus, o Kungs, nasmōdej.

V. Es dzērdēju bolsu, kas maņ runōja nu dabasim.

A. Svēteigi ir myruši, kas mērst Kungā.

Antif. Vyss, kū Tāvs maņ dūd, pi manis nōks un tū, kurs pi manis nōk, es naizmesšu ōrā.

Jaunovas Marijas dzīdōjums.

(Luk. 1, 46—55.).

Augsti slavej, muna dvēsele.

(Skot. puslopu 125.).

Tāvs myusu . . .

V. Un naīved myusu kārdynōšonā.

A. Bet izpestej myus nu ļauna.

145. psalme.

Slavej, muna dvēseļ', Kungu ! Es slavēšu Kungu dzeives laikā : * dzīdōšu munam Dīvam, koleidz vīn dzeivōšu.

Napasaļaunit uz kunigaišim ni uz cylvāku : * kurā nava izpesteišonas.

Izīt jō gors un jys atsagrīž atpa-
kaļ zemē : * tajā pošā dīnā izgaist
vysas jō dūmas.

Laimeigs ir tys, kō paleidzātōjs
ir Jākoba Dīvs : * kō cereiba ir
Kungā, jō Dīvā.

Jys radeja dabasus un zemi, jyu-
ru un vysu, kas ir jymūs : * jys pa-
līk uzticeigs myužam.

Jys dora taisneibu tim, kas cīš
nataisneibu : * dūd maizi olkonim.

Kungs izlaiž cītumnīkus : * Kungs
apgaismoj oklus.

Kungs iztaisnoj saleikušus : *
Kungs mīļoj taisneigus.

Kungs sorgoj ceļaveirus, pīglōb
bōrini un atraitni : * bet bezdīveigu
ceļu sagraūza.

Sion, Kungs, tovs Dīvs vaļdej
myužam * nu paaudzes leidz pa-
audzei.

Myužeigu dusēšonu . . .

V. Nu eļnes vōrtim.

A. Izrauņ, Kungs, jūs dvēseles.

V. Lai dus mīrā.

A. Amen.

V. Kungs, izklausi myusu lyugšonu.

A. Un myusu klīgšona lai uz tevim
aizīt.

Lyugšonas.

(Bēru dīnā.)

Izrais' nu grākim, o Kungs, tova
kolpōtōja N. dvēseli, lai, nūmiris
pasauļam, jys dzeivōtu tev, un kū
caur mīsas vōjumu sagraūkōja, tu
deļdej jū caur tovu žāļsirdeibu. Caur
Kristu myusu Kungu. Amen.

(Par vīnu nūmyrušū na bēru dīnā.)

Pīlīc, Kungs, tovu ausi uz myu-
su lyugšonom, ar kurom mes pīsau-
cam tovu žāļsirdeibu ; un tova kolpa
N. dvēseli, kurai liki nu šō pasauļa
aizīt, paškir uz mīra un gaismas vītu
un dūd jai daļu ar tovim svātajim.
Caur Kristu myusu Kungu. Amen.

(Par visim ticeigim nūmyrušim.)

Dīvs, vysu ticeigu Radeitōjs un
Atpērcējs, tovu kolpu un kolpyuņu
dvēselem dūd vysu grāku atlaisšonu
lai caur padīveigom lyugšonom jōs

sajimtu tū atlaisšonu, pēc kuras vysod korsti ilgōjōs. Kurs dzeivoj un voldi myužeigi myužam. Amen.

REITINE PAR NŪMYRUŠIM.

(Ekzekvija.)

Tāvs myusu... Esi sveicynōta... Es tycu...

Invit. Kēneņu, kuram vyss dzeivoj, nōcit, gūdynōsim.

Atkōrtōt. Kēneņu, kuram vyss dzeivoj, nōcit, gūdynōsim.

94. psalme.

Nōcit, dzīdōsim Kungam ar prīcu, līgsmeigi gaviļēsim myusu pestišonas klintei. Steigsimēs jam priķšā ar teikšonu, ar psalmem gaviļēsim jam.

Kēneņu, kuram vyss dzeivoj, nōcit, gūdynōsim.

Kungs ir lels Dīvs un lels kēneņš, pōri par visim dīvim. Kungs naatraida sovas tautas: jō rūkā ir zemes bezdibini un kolnu vērsyunes ari jam pīdar.

Nōcit, gūdynōsim...

Jo ir jyura un jys tū radeja, un sauszemi taiseja jō rūkas. Pakrissim un pīlyugsim: messimēs ceļūs pret Kungu, kurs myus radeja: * tōdēļ ka jys ir myusu Dīvs, mes asam jō ļaudis un jō ganeibas vuškas.

Kēneņu, kuram vyss dzeivoj, nōcit, gūdynōsim.

Kaut šudiņ jyus klauseitu jō bolsam! Nasacītynojīt jyusu siržu, kai cytkōrt apkaitynōšonas vītā un kārdynōšonas dīnā tūksnesī, kur mani kārdynōja jyusu tāvi: * jī pōrbau-deja mani un redzēja munus breinei-gus dorbus.

Nōcit, gūdynōsim...

Četrudesmit godu es dusmōjūs uz šū tautu un runōju: vysod tī mōdōs ar sirdi un napazyna munu ceļu. Tōpēc es zvērēju munā dusmē: jī naiīs munā dusēšonā.

Kēneņu, kuram vyss dzeivoj, nōcit, gūdynōsim.

Myužeigu dusēšonu dūd vinim,
Kungs, un myužeiga gaisma lai speid
jim.

Nōcit, gūdynōsim . . .

Kēneņu, kuram vyss dzeivoj, nō-
cit, gūdynōsim.

I nokturns.

Antifona. Taisnu dor', Kungs,
muns Dīvs, munu ceļu tovā priķšā.

5. psalme.

Munus vōrdus jem ausīs, ak
Kungs : * īvāroj munas vaimaņas.

Grīz vēreibu uz muna lyuguma
bolsu, muns kēneņš un muns Dīvs :
* tōdēļ ka es lyudzūs uz tevīm.

Kungs, agri izklausī munu bol-
su : * agri es nūsastōju tovā priķšā
un gaidu.

Jo, raug, tu naesi Dīvs, kas mī-
ļoj naitaisneibu : * bezdīveigs gon
nadzeivōs pi Tevis.

Nanūsaturēs lepneigi tovōs acīs :
* tev naitaisneibī visi, kas dora naitais-
neibu.

Tu iznycynōsi tūs, kas runoj ma-
lus : * ašņa veirs un viļtnīks rībās
Kungam.

Bet es, pateicūt tovai lelai žālsir-
deibai, īišu tovā nomā : * nu baimes
pakrīššu uz vaiga tovā svātā baz-
neicā.

Kungs, vadej mani tovā taisnei-
bā : * raugūtīs uz munim īnaidnīkim,
taisnu dori munu ceļu tovā priķšā.

Jo jū lyupōs nav taisneibas : * jū
sirds — ļaunuma bezdibiņš.

Jū reikle — atvārtais šķērsts :
* ar mēlem jī nūdeveigi lyskoj.

Sūdej jūs, Dīvs, lai atsakōp nu
sovim nūdūmim : * nūzygumu dau-
dzuma dēļ saker jūs, tōdēļ ka tī
sasacēle pret tevīm.

Bet tī, kas cerej uz tevi, lai prī-
cojās un līgsnojās myužam : * pī-
glōb jūs, lai prīcojās myužam tevī
tī, kas mīļoj tovu vōrdu.

Tōpēc ka Kungs svētej taisnei-
gūs : * ar tovu žēlesteibu, kai ar vai-
rūgu, apsedz jūs.

Myužeigu dusēšonu . . .

Antif. Taisnu dor', Kungs, muns Dīvs, munu ceļu tovā priķšā.

Antif. Atsagrīz, Kungs, un izrauņ munu dvēseli, jo nava, kas nōvē tevi pīmynātu.

6. psalme.

Kungs, narōj mani . . .

(Skot. puslopu 158.).

Antif. Atsagrīz, Kungs, un izrauņ munu dvēseli, jo nava, kas nōvē tevi pīmynātu.

Antif. Lai nasaplyukoj mani, kai lauva, sakardams, kad nav kam izglōbt.

7. psalme.

Kungs, muns Dīvs, uz tevi es cereju : * izrauņ mani nu visim, kas mani vojoj, un glōb mani.

Lai, kai lauva, nasaplyukōtu mani, * sakardams, kad nav kam izglōbt

Kungs, muns Dīvs, jo šytū es asmu darējis : * jo ir nataisneiba munōs rūkōs,

Jo ar ļaunu asmu moksōjis tim, ar kū dzeivōju mīrā : * jo aplaupēju tū, kas mani komoj bez vaiņas. —

Tad lai inaidnīks tronkoj munu dvēseli un lai jū saker : * lai samyn pi zemes munu dzeivi un munu gūdu pagulda smiltīs.

Celis, Kungs, tovā dusmeibā, savoldi munu inaidnīku trokumu : * un tryukstīs tu, kurs nūsprīdi tīsu.

Un tautu padūme lai nūstōj tev apleik : * un pōri tai tu īkōp tovā krāslā.

Kungs tīsoj tautas ! Iztīsoj mani, Kungs : * lai maņ nūteik pēc tovas taisneibas un pēc munas navaineibas.

Pador golu bezdīveigu ļaunmam un styprynoj taisneigu : * tu, kurs cauri redzi sirdis un jyutas, taisneigais Dīvs.

Muns vairūgs ir Dīvs : * kas paleidz taisneigas sirds ļaudim.

Dīvs ir taisneigs tīsōtōjs : * jys sūdej kas dīnas.

Jo kas naatsagrīž, jys asynoj zūbynu : * sastīp lūku un tur jū gotovu.

Jys sataisa tam nōveigus īrūčus : * sovas šautres padora guneigas.

Raug, (bezdīveigais) dzemdej sōpi : * jys beja ījēmis ļauneibu (citim), bet dzemdej viļšonūs (sev).

Jys beja īracis dūbi un dziļu darejis : * bet jys īkreit dūbē, kuru pats beja taisējis.

Jō ļauneiba apsagrīž pret jō golvu : * jō nataisneiba kreit uz jō vērsgaļv'a.

Es slavēšu Kungu par jō taisneibu : * psalmes dzīdōšu Vysaugstōkō vōrdam.

Myužeiġu dusēšonu . . .

Antifona. Lai nasaplyukoj * manis, kai lauva sakardams, kad nav kam izglōbt.

V. Nu eļnes vōrtim.

A. Izrauņ, Kungs jūs dvēseles.

Tāvs myusu . . .

I lasejums. (Hiob. 7. d.).

Žāloj mani Kungs, jo munas dīnas ir nīks. Kas ir cylvāks, ka tu jū gūdoj ? Vai kōpēc jam pīgrīzītovu sirdi ? Tu apraugi jū reitā agri un ōtri jū pōrbaudi. Leidz kuram laikam napīdūsi maņ un naļausi maņ nūreit slīkas ? Es asu grākōjis, kū es dareišu tev, o cylvāku sorgōtōjs ? Kōpēc mani dareji tev preteigu, un es asu palicis gryuts maņ pošam ? Kōpēc nadeļdej muna grāka un kōdēļ naatlaidi munas nataisneibas ? Redzi, tagad es smīltīs aizmigšu, un, jo agri mani meklēsi, manis vairs nabyus.

R. Es tycu, ka muns Pesteitōjs dzeivoj un postora dīnā es nu zemes ceļšūs : * un munā mīsā es redzēšu Dīvu, munu Pesteitōju.

V. Jū redzēšu es pats un navys kas cyts : un munas acis īraudzēs.

A. Un munā mīsā . . .

II lasejums (Hiob. 10.).

Apnyka munai dvēselei dzeivot, es vēržēšu pret manim runu : es runošu ar ryugtumu munā dvēselē. Es saceišu Dīvam : Napazudynoj mani. Pasok maņ, kōpēc tu tai mani tīsoj ? Nag, šytys tev redzīs byus lobs, ka tu maņ dareisi naslavi un apspīssi mani, tovu rūku dorbu, bet bezdīveigu padūmam paleidzēsi ? Nag, tev ir mīseigas acis : vai, kai cylvāks redz, ari tu tai redzēsi ? Vai tad tovas dīnas ir, kai cylvāka dīnas, un tovi godi ir, kai cylvāka laiki, lai tu maklātu munu nataisneibu un pratyņotu munu grāku, un pōrsalīcynōtu, ka nikō ļauna es naasu darejis, kad taču nava, kas nu tovas rūkas varātu izraut.

R. Tu, kas tryudūšu Lazaru pīcēli nu kopa : * tu, Kungs, dūd jim dusēšonu un apsažālōšonas vītu.

V. Tu, kas nōksi tīsot dzeivūs un myrušūs un pasauli caur guni.

Tu Kungs . . .

III lasejums (Hiob. 10. b.).

Tovas rūkas mani radeja un izveidōja mani vysapleik, un tik pēški tu mani nūsvīdi zemē ? Atmiņ, lyudzu, ka mani dareji kai dubļus un par smiļtim mani pōrvērti. Vai na kai pīnu mani pīslauci un kai sīru mani sacītyņōji ? Ar ōdu un mīsu tu mani apgērbi, ar kaulim un dzeislom mani apstīpi. Dzeiveibu un žāl-sirdeibu maņ devi, un tova apmeklēšona sorgoj munu goru.

R. Kungs, kad nōksi tīsot zemi, kur es pasaslēpšu nu tovas dusmes ? *

Tōdēļ ka ļūti asmu grākōjis sovā dzeivē.

V. Es beistūs par munim dorbin un kaunejūs tovā priķšā : kad nōksi tīsōtu, napazudynoj mani.

Tōdēļ ka ļūti . . .

V. Myužeigu dusēšonu dūd jim, Kungs, un myužeiga gaisma lai speid jim.

Tōdēļ ka ļūti . . .

II nokturns.

Antifona. Zaļūs ganekļūs jys lyka mani dzeivōt.

22. psalme.

Kungs ir muns ganeitōjs : * nikō maņ napītryuks.

Zaļūs ganekļūs jys lyka mani dzeivōt : * pi stōvūšim yudinim mani vodoj.

Jys atjaunoj munu dvēseli : * vad mani pa patīseibas stygom sova vōrda dēļ.

Lai es staigōjis kaut kopu tym-sajā likņā, es nanūsabeišu ļauna : * tōdēļ ka tu esi ar manim.

Tovs sceptris un tova reikste — * tōs mani drūsynojo.

Tu sataisi munā priķšā goldu : * pret munim īnaidnīkim.

Ar eleju apsvaidi munu golvu : * muns bikers ir pōri pylns !

Tova labsirdeiba un žēlesteiba īt maņ pakaļ : * vysas munas dzeivōšonas dīnōs.

Un es nūsamesšu dzeivōt Kunga nomā : * uz ilgom dīnom.

Myužeigu dusēšonu . . .

Antif. Zaļajūs ganekļūs jys lyka mani dzeivōt.

Antif. Munus jauneibas grākus un munus pōrkōpumus napīmiņ, Kungs !

24. psalme.

Uz tevim, o Kungs, es paceļu munu dvēseli : * muns Dīvs, uz tevis es cereju, lai tad napalīku kaunā.

Lai napīsasmej maņ muni īnaidnīki : * tōdēļ ka, kas tev uztic, tys nabyus pīvylts.

Bet gon byus pīvilti : * tī, kas nagūdeigi dora.

Dūd maņ, o Kungs, pazeit tovas ceļus : * un izmōci mani staigōt tovom stygom.

Vadej mani tovā patīseībā un mōci mani : * tōdēļ ka tu esi munas pesteišonas Dīvs, kas dīnas es cereju uz tevi.

Atmiņ, Kungs, tovas apsažālōšonas un tovas žālsirdeibas dorbus : * tōdēļ ka tī ir myužeigi.

Un napīmiņ munas jauneibas grākus un munus pōrkōpumus : * tovas labsirdeibas dēļ pīmiņ mani, Kungs tovā žālsirdeibā.

Kungs ir lobs un taisneigs : * tōpēc jys rōda grēcinīkim ceļu.

Jys vadej lēneigus taisneibā : * un zemeigus mōca sovīm celim.

Visi Kunga celi ir žālsirdeiba un patīseiba : * tim, kas pīsorgoj, jo dareibu un jō lykumus.

Tova vōrda dēļ, o Kungs, pīdūd munu nataisneibu : * jo tei ir Iela.

Kurs ir cylvāks, kas Kunga beistās : * un jys tō namōca ceļam, kurs jam jōizvēlejš ?

Jō dvēsele dusēs laimē : * un jō dzymums īmontōs zemi.

Kungs ir draudzeigs tim, kas jō beistās : * un jō dareiba jūs mōca.

Munas acis ir vysod pagrīztas uz Kungu : * jo jys izraun nu teikla munas kōjas.

Skotīs uz manim un apsažālojš par manim : * jo es asu aplaists un nabogs.

Munas sirds sōpes ļūti pīauga : * nu munim vōrgim mani izrauni.

Verīs uz munu pazamynōjumu un munu sōpi : * un pīdūd vysus munus grākus.

Raug, cik daudzi maņ naidnīku : * un tī nōveigi manis naīredz.

Sorgoj munu dvēseli un izpestejš mani : * lai es napalīku kaunā, tōdēļ ka es cereju uz tevi.

Lai navaineiba un taisneiba mani sorgoj : * tōdēļ ka es gaidu tevi.

Ak, Dīvs, izpestejš Izraeli : * nu jō vysom bādom.

Myužeigu dusēšonu . . .

Antifona. Munus jauneibas grākus un munus pōrkōpumus napīmiņ, Kungs.

Antifona. Kai lai es natycu, ka īraudzeišu Kunga lobumu dzeivū zemē!

26. psalme.

Kungs ir muna gaisma un muna pesteišona: * kō tad es beišūs?

Kungs ir munas dzeivōšonas atbolsts: * kō lai es pōrsabeistu?

Jo maņ uzbruks ļaundari, lai āstu munu mīsu, — muni vojōtōji un īnaindņiki: * jī poši sasadūrs un pakriss.

Lai stōjās pret manim kara spāks: * muna sirds nauzatrauks.

Lai kaut munā prīkšā ceļās kautiņš: * ari tad es drūšs asu.

Vīnas lītas es lyudzu Kungu un tōs ļūti grybu: * dzeivōt Kunga nomā vysom munas dzeives dīnom.

Lai es vīnmār radzātu Kunga gūdeibu: * un agri apmaklātu jō bazneicu.

Tōdēļ ka ļaunā dīnā jys mani paslēps sovā nūmetnē: * paglobōs mani zam sovas nūmetnes aizkora.

Jys mani paceļs uz kliņtis: * tad muna golva pasaceļs pōri par apkōrt stōvūšim īnaindņikim.

Un es upurēšu jō nūmetnē teikšonas upuri: * dzīdōšu un spēlēšu Kungam.

Dzērdi, Kungs, munas klīgšonas bolsu: * apsažāloj par manim un izklausī mani.

Muna sirds runoj pēc tevis: Munu vaigu meklejit: * tova vaiga, Kungs, es meklēju.

Nanūslēp nu manim tova vaiga: * naatmet ar dusmi tova kolpa.

Tu beji muns paleigs: * natrenc mani nūstyn un mani naaplaid, munas pesteišonas Dīvs.

Tāvs un mōte mani atstōja: * bet Kungs mani pījēme.

Mōci mani, o Kungs, tovim celim: * un ved mani pa taisneibas stygu, munu īnaindņiku dēļ.

Nanūdūd manis munim vojōtōjim: * tōdēļ ka ceļās pret manim viļ-

teigi līcinīki un cylvāki kōreigi uz varas dorbim.

Kai lai es natycu, ka īraudzēšu Kunga lobumu : * dzeivu zemē !

Gaid Kungu, dūšeigi uzatur : * lai styprynojs tova sirds un gaidi Kungu.

Myužeigu dusēšonu . . .

Antif. Kai lai es natycu, ka īraudzēšu Kunga lobumu dzeivū zemē !

V. Kungs nūsādynōs jūs ar lelveirim.

A. Ar sovas tautas lelveirim.

IV lasejums (Hiob. 13. d.).

Atbiļd maņ, cik lelas nataisneibas un grāki ir maņ, — munus nūzygumus un pōrkōpumus maņ parōd'. Kōpēc slēpi tovu vaigu un mani skaiti par tovu īnainīku ? Pret lapeņu, kuru vējs rausta, tu rōdi tovu vareibu un pēc sausas skoborgas dzenīs : jo, raug, tu roksti pret manim ryugtumus un gribi mani pazudynōt munas jauneibas grāku dēļ.

Tu īliki pynaklā munas kōjas un nūvārōji vysas munas stygas un munu kōju pādus tēmēji : kuram kai praulim vajaga iznikt un kai drēbei, kuru kūde ād.

Rs. Pīmiņ mani, Dīvs, jo, raug, muna dzeivōšona ir kai vējs : * un lai vairs mani naredz cylvāka acis.

V. Nu dziļuma es klīdzu uz tevīm, Kungs, Kungs izklausī munu bolsu.

Un lai vairs mani naredz cylvāka acis.

V lasejums (Hiob. 14.).

Cylvāks, dzimis nu sīvītes, eisū laiku dzeivojūt teik piļdeits ar daudzī vōrgim. Jys uzplaukst kai zīds un teik sameideits, skrīn prūjom kai sasātīvs un nikod tymā pat stōvūklī napalīk. Un tu atrūni par cīneigu taida dēļ atdareit acis un viļkt jū ar sevīm pi tīsas ? Kas var dareit teiru tū, kas ir īsōkts nu nateiras sāklas ? Vai na tu, kurs vīns esi ? Eisas ir cylvāka dīnas, jo mēnešu skaits ir pi

tevis ; tu jam aizmeti rubežus, kurus navar pōrkōpt. Atsakōp' mozu lītu nu tō, lai jys atdus, koleidz jam nōks gaidamō dīna, kai olgōdžam.

R. Vai maņ, Kungs : es ļūti asu grākōjis munā dzeivē : Kū es nabogs dareišu ? Kur bēgšu, jo na pi tevim, muns Dīvs ?

* Apsažāloj par mani, kad nōksi postora dīnā.

V. Muna dvēsele ir ļūti uztraukta, bet tu, Kungs, jū pīglōb'.

VI lasejums (Hiob. 14.).

Kas maņ tū dūs, ka tu mani paglobōtu myrušu vītā un paslāptu mani, koleidz pōrīs tova dusmeiba, un tu maņ nūteiktu laiku, kurā mani pīminēsi ? Vai gon tu dūmoj, ka nūmyrušais cylvāks otkon dzeivōs ? Vysom dīnom, kurom tagad karoju, es gaidu, koleidz nōks maņ pōrgrūzeiba. Tu mani pasauksi, un es tev atbiļdeišu : tovu rūku radejumam pastīp' lobū rūku. Tīsa gon, vy-

sus munus sūļus tu saskaiteji, bet pīdūd' munus grākus.

R. Napīmini, Kungs, munu grāku : * kad nōksi pasauli tīsōt caur guni.

V. Taisnu dori, Kungs, muns Dīvs, munu ceļu tovā priķšā.

* Kad nōksi pasauli tīsōtu caur guni.

V. Myužeigu dusēšonu . . .

* Kad nōksi . . .

III nokturns.

Antifona. Kungs, lai tev pateik mani izglōbt ; Kungs, steidzīs maņ paleigā.

39. psalme.

Gaideit-gaideju Kungu : * un jys pīsalīce uz manim, un izklausēja munu klīgšonu.

Jys izvylka mani nu nalaim' u dūbes un nu dublim : * un nūstōdeja uz akmiņa munas kōjas, un nūstyprynōja munus sūļus.

Un munā mutē ilyka jaunu dzīsmi : * teikšonas himnu myusu Dīvam.

Daudzeji šytū redzēja un nūsa-
beida : * un jēme cerēt uz Kungu.

Laimeigs ir cylvāks, kas savu
uzticeibu līk Kungā : * un narauga
uz lepneigim un viļtnīkim.

Daudzi ir tovu breinumu un nū-
dūmu, kurus tu izdareji myusu lobā,
ak Kungs, muns Dīvs : * nava kas
byutu tev leidzeigs.

Es grybātu jūs minēt un daudzy-
nōt : * bet jū ir daudz bez skaita.

Asneigi un bezasneigi uperi tev
napateik, tūtīs tu maņ devi ausis : *
vysdadzynōjamō upera un upera par
grāku, tu naprosi.

Tōpēc es teiču : * «Raug, es nō-
cu, kai grōmotu ritmā par mani ir
raksteits».

Piļdeit tovu vaļu, o Dīvs, maņ
ļūti pateik : * un tovs lykums ir mu-
nōs kryutīs.

Es sludynoju tovu taisneibu lelā
sapuļcē, un munu lyupu nadoru cīti :
* Kungs, tu gon šytū zini.

Tovas patīseibas es naslēpu mu-
nā sirdī : * tovu uztycameibu un to-
vu pesteišonu es daudzynoju.

Tovas žāļsirdeibas un tovas pa-
tīseibas es naasu nūslēpis : * lelas
sapuļces priškā.

Tōpēc tu, Kungs, naīrūbežoj to-
vas apsažālōšonas priķš manis : * lai
tova žēlesteiba un tova patīseiba
vysod mani sorgoj.

Tōdēļ ka mani apgula ļaunumi
bez skaita : * muni grāki mani ap-
stōja tai, ka navaru jūs apredzēt.

Daudzōk jū topa, nakai motu
munā golvā : * un muna sirds mani
atstōja.

Kungs, lai tev pateik mani iz-
glōbt : * steidzīs, Kungs, maņ pa-
leigā.

Lai teik aizkaunēti un palīk na-
gūdā visi, kas meklej munu dvē-
seli : * lai jū nūlaupeitu.

Lai atsagrīž atpakaļ un sorkst nu kauna : * tī, kas maņ vēlej ļaunu.

Lai pōrsabeist sova nagūda : * tī, kuri maņ runoj : «a kas, a kas!»

Lai prīcojās un līgsmojās tevī visi, kas tevi meklej : * — kuri mīļoj tovu pesteišonu.

Es asu nabogs un vōrgulis : * bet Kungs ryupīs par manim.

Tu esi muns paleigs un glōbējs : * muns Dīvs, nalic ilgi sevi gaideit.

Myužeigu dusēšonu...

Antif. Kungs, lai tev pateik mani izglōbt. Kungs, steidzīs maņ paleigā.

Antif. Dzīdej, Kungs, munu dvēseli tōdēļ, ka es asu grākōjis pret tevi.

40. psalme.

Svēteigs ir, kas gōdoj par nabogu : * ļaunā dīnā Kungs jū izglōbs.

Kungs jū sorgoj un dzeivynoj : jys ir laimeigs vērs zemes : * tu jō napadūsi īnaindīka ļaunam prōtam.

Kungs styprynōs jū sōpes gultā : * slimeibā tu taiseisi jam vītu.

Tōdēļ es soku : Kungs, apsažāloj par mani : * dzīdej munu dvēseli, tōdēļ ka es asu grākōjis pret tevīm.

Muni īnaindīki meļš ļaunu pret manim : * «Kad tad šys mērs, un jō vōrds izgaiss?»

Un jo kaidis nōk mani apraudzeitu, viļteibu runoj : * jō sirds krōj naitaisneibu : jys izīt un ōrā tū stōsta.

Tī, kas mani nairedz, vīnkūp šveikstīs : * runojās maņ ļaunu dareit.

«Ņyu šam ir gols : raug, šys salyma un vairs nasaceļs!»

Pat tys, ar kuru es dzeivōju mīrā, kuram uzticēju un kurs munu maizi ēde : * paceļs pret mani papīdi.

Bet tu, Kungs, apsažāloj par mani un pīceļ mani : * un es jim atleidzēšu.

Nu tō es pazeistu, ka tu maņ lab-

vēlej : * ka inaidnīks nasaprīcōs pret manim.

Un mani munas navaineibas dēļ tu pīglobōsi : * un nūstyprynōsi to-vā priķšā myužam.

Svēteigs ir Kungs, Izraeļa Dīvs, nu myužu leidz myužim : * Amen, amen !

Myužeigu dusēšonu . . .

Antif. Dzīdej, Kungs, munu dvēseli, tōdēļ, ka es pret tevīm asu grā-kōjis.

Antif. Muna dvēsele slōpst pēc dzeivō Dīva : ak, kad es aizīšu un stōšūs Kungam priķšā ?

41. psalme.

Kai stērna steidzās nu slōpem uz yudiņa ryučim : * tai muna dvēsele steidzās nu slōpem uz tevīm, Dīvs.

Muna dvēsele slōptiņ-slōpst pēc Dīva, dzeivō Dīva : * ak, kad es aizīšu un stōšūs Dīva priķšā ?

Osoras maņ beja maize dīnu un nakti : * kad maņ runoj ikdīnu : «Kur tad ir tovs Dīvs?»

Es atmiņu ar sirds geibumu, kai es staigōju pulkā uz nūmetni : * es gōju uz Dīvu nomu svineigā gōjīnī ar prīcas un pateikšonas klīdzīnim.

Kō skumsti, muna dvēseļ : * un kōpēc esi uztraukta ?

Cerej uz Dīvu : es gon vēļ jū slavēšu : * munu pesteišonu un munu Dīvu.

Muns Dīvs, nūspīsta ir muna dvēsele : * tōpēc es pīmiņu tevi tōli nu Jordanas zemes un nu Hermonu kolnim, un nu Mozō kolna.

Vīns miļža viļnis sauc ūtru viļni tovu plyudu krōkšonā : * visi viļni un poli pōri par mani veļās.

Dīnu Kungs syuta maņ sovu žēlesteibu : * un naktī ar manīm ir jō dzīsmē, — lyugums munam dzeivajam Dīvam.

Es soku Dīvam : muna klipts ! Kōpēc tu mani aizmērsti ? * Kōpēc es skumeigs staigoju, kad inaidnīks mani komoj ?

Tī, kas mani vojoj, lauza maņ kaulus, kad, izmēdeidami mani, kas dīnas runoj: * «Kur tad ir tovs Dīvs?»

Kō skumsti, munu dvēsel, un kō pēc esi uztraukta: * cerej uz Dīvu: es gon vēļ slavēšu jū, munu pestišonu un munu Dīvu.

Myužēigu dusēšonu...

Antif. Muna dvēsele slōpst pēc dzeivō Dīva: ak, kad es aizīšu un stōšūs Kunga priķšā?

V. Nadūd zvērim tūs dvēseles, kas tevi slavej.

A. Un tovu nabogu dvēseles naaizmērst leidz golam.

Tāvs myusu...

VII lasejums (Hiob. 17.).

Muns gors tops vōjs, munas dīnas sasaraus, un maņ atliks šķērsts vīn. Es naasu grākōjis un gryutumūs palīk muna acss. Izpestej mani, Kungs, un lic mani klōt pi tevis, un kura kotra rūka lai karoj pret ma-

nim. Munas dīnas pagōja, munas dūmas izkleida, jōs komoj munu sir-di. Nakti jōs pōrvērtē par dīnu un pēc tymsuma es otkon gaidu gaismas. Jo es gaidēšu, myrušu līkne ir muna mōja, un timseibōs es paklōju sovu gultu. Pyvumam es teiču: tu esi muns tāvs, muna mōte, muna mōsa — tōrpim. Kur tad tagad ir muns gaidejums un uz munu pacīteibu kas jam grīž vēreibu?

Rs. Kotru dīnu grākoju un vaidēšonas nadarēju, tōdēļ nōves bai-les mani apjam. * Tōdēļ ka nu eļnes nava izpesteišonas, apsažāloj par manim, Dīvs, un izpestej mani.

V. Dīvs, tovā vōrdā izpestej mani un ar tovu vareibu izglōb mani. Tōdēļ ka nu eļnes...

VIII lasejums (Hiob. 19.).

Pi munas ōdas, sapyustūt mīsai, pīlypa muna mute un palyka tik lyupas vīn apleik munim zūbim. Apsažālojit par manim, apsažālojit par

manim kaut jyus, muni draugi, tōdēļ ka Kunga rūka aizkōre mani. Kōpēc jyus mani vojojat, kai Dīvs, un ar munu mīsu barojitēs? Kas maņ tū dūs, ka munas runas tyktu saraksteitas? Kas maņ tū dūs, ka ar dzeļža zeimuli jōs tyktu īgrīzta grōmotā un svyna skōrdā vai ar koltu īkoltas akminī? Es gon zynu, ka muns Atpērcējs dzeivoj un postora dīnā es ceļšūs nu zemes: un es otkon apsagērbšu ar ōdu un munā mīsā es redzēšu munu Dīvu. Jū redzēšu es pats un īraudzēs munas acis, navys kas cyts: šei cereiba ir paglobōta munā īkšā.

Rs. Kungs, natīsoj mani pēc munnim dorbim: nikō loba tovā prīkšā es naasu darējis, tōpēc es lyudzu tovu majestati: * lai tu, Dīvs, munu nataisneibu deļdeitu.

V. Vēļ cīšōk mozgoj mani, Kungs, nu munas nataisneibas un nu muna nūzyguma mani teirej.

* Lai tu, Dīvs...

IX lasejums (Hiob. 10. d.).

Kōpēc tu nu mīsas izvedi mani, kurs lobōk byutu iznicis, lai acs mani naredz? Es byutu vysleidz kai (kad nabyutum bejis), nu mōtes mīsas pōrnasts uz škērstu. Nag, jau munu dīnu mozums dreīži nasa-beigs? Laid tad mani, lai es mozlīt apraudoju munu sōpi, pyrms nakai īšu un atsagrīzšu uz tymsū un nōves apklōtū zemi: uz nalaimes un timseibu zemi, kur ir nōves susātivs un nav nikaidas kōrteibas, bet myužeiga baile pīmōjoj.

Rs. Izpestej mani, Kungs nu eļnes celim, tu kurs dzeļžu vōrtus salauzēji un apraudzēji myrušu vītu, un devi gaismu lai tevi radzātu. Tim, kas cīte sūdu timseibōs.

V. Klīgdami un saceidami: Atnōcis esi, myusu Atpērcējs.

* Tim, kas cīte...

V. Myužeigu dusēšonu...

* Tim, kas cīte...

P i z e i m e. Dvēseļu dīnā un bērēs, jōdzīd zamōk īvītōtu, Rs.

Rs. Izpestej mani . . .
(Skot. puslopu 384.).

Laudes.

Antifona. Prīcōsīs Kungam sa-
trīktī kauli.

50. psalme.

Apsažāloj par manim . . .
(Skot. puslopu 164.).

Antifona. Tu izklausī lyugšonas,
ak Kungs, tōpēc ikvīna mīsa pi te-
vis glaužās.

64. psalme.

Tev pīdar, o Dīvs, teikšonas
dzīsmē Sionā : * un tev izpylda sū-
lejumu (Jeruzalemā).

Tu izklausī lyugšonas : * tōpēc
ikvīna mīsa pi tevis glaužās.

Ļauneigi dorbi ļūti pīauga vērs
mums : * bet tu mums pīdūdi myu-
su grākus.

Laimeigs ir tys, kū tu izvēlej un
tyvynojo pi sevis : * lai jys pīmōjoj
tovōs siņcēs.

Mes topsim piļdeiti ar tova noma
lobumu : * ar tovom nūmetnes svē-
teibom.

Tu myus izklausī taisneibā, darei-
dams breinumus, ak myusu pestei-
šonas Dīvs, * vysu tōleju zemes un
jyuru rūbežu cereiba !

Jys, kas kolnus nūstyprynōja ar
sovu spāku : * ir apjūzts ar vareibu.

Jys, kurs nūremdēja jyuru šaļk-
šonu : * viļņu šņōkšonu un tautu
trūksni.

Tovi breinumi ar izbailem pylda
tōleju rūbežu dzeivōtōjus : * tu prī-
cynojo dīnas ausšonu un vokora mī-
krēsli.

Tu apraugi zemi un padzirdi vi-
ņu : * un bogōti jū svētej.

Dīva strauti ir yudiņa piļni : * tu
dūdi ražeibu labeibai, taidā veidā,
kad esi jū sagatavōjis.

Tu padzirdi jōs vogas un salei-
dzynojo orumus : * ar leitu jū sameik-
stynojo un jos augļus svētej.

Tu krūņoj godu ar tovom svēteibom : * pādas pēc tevis pōri plyust ar ražeibu.

Kupli zaļoj tūksneša ganeibas : * kaļneni teik apjūzti ar prīcu.

Ganekļus apgērbs vušku pulki un līknes apklōj labeiba : * tī klīdz vīns par ūtru un dzīd vīnkūp.

Myužeigu dusēšonu . . .

Antif. Tu izklausī lyugšonas, o Kungs : tōpēc ikvīna mīsa pi tevis glaužās.

Antif. Tova lobō rūka maņ paleidz.

62. psalme.

Dīvs, tu esi muns Dīvs : * es meklēju tevi ar reita blōzmu.

Pēc tevis slōpst muna dvēsele, muna mīsa geibst nu ilgom pēc tevis : * šamā sausajā, slōpstušajā un bezyudiņa zemē :

Lai es varātu izraudzēt tovu vareibu un gūdu : * kai es tū redzēju tovā svētneicā.

Tōdēļ ka tova žēlesteiba ir lobōka nakai dzeive : * munas lyupas tevi slavēs.

Tai es tevi teikšu munas dzeives laikā : * un tovā vōrdā paceļšu munas rūkas.

Kai ar taukim un tuklumu teik piļdeita muna dvēsele : * ar prīcas lyupom slavej tevi muna mute.

Es pīmiņu tevi munā gultā : * un naktīs nūmūdā dūmoju par tevim.

Tōdēļ ka tu esi muns paleigs : * un es asu prīceigs tovu spōrnu pakrēsli.

Pi tevis glaužās muna dvēsele : * tova lobō rūka maņ paleidz.

Bet tī, kas meklej munas dzeiveibas, atsarass zemes dzeļmē : * kriss nu zūbyna, byus lopsom bareiba.

Un kēneņš prīcōsīs Dīvā, līleisīs visi, kas zvērej jymā jū : * tam laikam malu runōtōjim tiks mutes aizbōztas.

Myužeigu dusēšonu . . .

Antifona. Tova lobō rūka maņ paleidz.

Antifona. Nu eļnes vōrtim izrauni Kungs munu dvēseli.

Ezechija dzīsmē (Is. 38. b.).

Es saceju muna myuža vydā : * īšu par myrušu vītas vōrtim.

Es meklēju munu godu atlīkas, * runōdams : es naīraudzēšu Kunga Dīva dzeivu zemē.

Es naredzēšu vairs cylvāka * un dzeivōjuša mīrā.

Muns myužs pagōja un ir manis sateits : * kai gonu nūmetne.

Muna dzeive ir pōrgrīzta, kai audēja dzeja, kad es tikkū jū sōču, jei pagōja maņ : * nu reita leidz vokoram mani beigsi.

Es cerēju leidz pošam reitam : * tai kai lauva salauzēja vysus munus kaulus.

Nu reita leidz vokoram mani beigsi : * kai bezdeleigas cōleits es čivinēšu, vaidēšu kai bolūds.

Apžilba munas acis : * skotūtīs uz augšu.

Kungs, es cīšu pōrspāku, atbiļd par manim : * kū es teikšu, vai kū maņ atbiļdēs, kad es pats tū dareišu.

Pōrdūmōšu tovā priķšā vysus munus godus : * ar ryugtumu munā dvēselē.

Kungs, jo tai dzeivoju un taidūs apstōklūs kreit dzeivōšona munam goram, tu nūrōsi mani un atdzeivynōsi mani : * raug, mīrā ir muns vysu augstōkais ryugtums.

Bet tu izrōvi munu dvēseli, lai jei naizgaist : * nūsvīdi prūjom vysus munus grākus.

Tōdēļ ka ni eļne tevi slavēs, ni nōve tevi teiks : * nagaideis tovas patīseibas tī, kas nūkōp dziļā dūbē.

Dzeivais, dzeivais, — tys tevi slavēs, kai ari es šudiņ : * tāvs dālim sludynōs tovu patīseibu.

Kungs, izpestej mani : * un myusu psalmes dzīdōsim Kunga nomā vysom myusu dīnom.

Myužeigu dusēšonu...

Antif. Nu eļnes vōrtim izrauni,
Kungs munu dvēseli.

Antif. Ikvīns gors lai Kungu
slavej.

150. psalme.

Teicit Kungu jō svātā vītā : * tei-
cit jū jō vareibas plašumā.

Teicit jū jō varonūs dorbūs : *
teicit jū jō leluma piļneibā.

Teicit jū ar taures bolsu : * teicit
jū ar kūklem un arfu.

Teicit jū ar bungom un stabu-
lem : * teicit jū ar steigom un rogu
skaņom.

Teicit jū ar skaneigim zvonim,
teicit jū ar gaviļu zvonim : * ikvīns
gors lai Kungu slavej.

Myužeigu dusēšonu...

Antif. Ikvīns gors lai Kungu
slavej.

V. Es dzērdēju nu dabasim bolsu,
kas maņ runōja :

A. Svēteigi ir myruši, kas mērst
Kungā.

Antif. Es asmu augšanceļšonōs
un dzeiveiba ; kas tic uz mani, tys,
lai ari byutu miris, dzeivōs : un ik-
vīns, kas dzeivoj un tic uz mani,
namērs myužam.

Zacharija dzīsmē (Luk. I.).

Svēteigs ir Kungs, Izraeļa Dīvs :
* tōdēļ ka jys apraudzēja un dareja
atpērkšonu sovim ļaudim.

Un pesteidams myus parōdeja
vysu spāku : * sova kolpōtōja Davi-
da nomā.

Kū nu myužim beja sūlejis caur
sovu svātu profetu muti, ka myus
izglōbs nu myusu īnaindņikim : * un
nu rūkom vysu, kas myus nairedz.

Dareidams žālsirdeibu myusu tā-
vim : * un pīmynādams sovu svātu
dereibu.

Pēc zvārasta, kuru zvērēdams
Abrahamam, myusu tāvam : * sūle-
jōs mums dūt.

Ka, izpesteiti nu myusu īnaindņiku
rūkom, mes kolpōtu jam bez bailes.

Svātumā un taisneībā jō priškā :
* vysom myusu dīnom.

Bet tu, bārns, byusi saukts vysuaugstōkō profets : * jo tu īsi īpriķš Kungam sataiseit jam ceļus.

Lai jō ļaudim teik dūta pesteišonas ziņa : * par jū grāku atlaišonu.

Caur myusu Dīva žāļsirdeibas ikšīnem : * ar kuru myus apraudzēja uzlācušais nu augstuma.

Lai apgaismōtu tūs, kas sēd timseibōs un nōves pakrēslī : * un lai myusu kōjas teik vērzeitas uz mīra ceļu.

Myužēigu dusēšonu . . .

Antif. Es asu augšamceļšonōs un dzeiveiba, kas tic uz mani, tys, lai ari byus miris, dzeivōs : un ikvīns, kas dzeivoj un tic uz mani, namērs myužam.

Tāvs myusu . . .

V. Un naīved' myusu kārdynōšonā,

A. Bet izpestej myus nu ļauna.

V. Nu eļnes vōrtim.

A. Izrauni, Kungs, jū dvēseles.

V. Lai guļ mīrā.

A. Amen.

V. Kungs izklausi munu lyugšonu,

A. Un muna klīgšona lai nūit uz tevīm.

Lyugsimēs !

(Bēru dīnā.)

(Lyugšonas kai puslopā Nr. 385.)

Atbiļdes : (latiniski.)

Kyrie eleison.

Atb. Christe, eleison. Kyrie, eleison.

Pater noster . . .

Et ne nos inducas in tentationem.

Atb. Sed libera nos a malo.

A porta inferi.

Atb. Erue, Domine, animam ejus.

Requiescant in pace.

Atb. Amen.

Domine, exaudi orationem meam.

Atb. Et clamor meus ad te veniat.

Dominus vobiscum.

Atb. Et cum spiritu tuo.

Oremus . . . Per omnia saecula saeculorum.

Atb. Amen.

Requiem aeternam dona ei, Domine.

Atb. Et lux perpetua luceat ei.

Requiescant in pace.

Atb. Amen.

Anima ejus, et animae omnium fidelium defunctorum per misericordiam. Dei requiescant in pace.

Atb. Amen.

Esi sveicynōta, dabasu kēnenīne, žālsirdeibas mōte. (Skot. puslopu 127.).

Dzīsmē par nūmyrušim.

Tymā brīsmu, dusmes dīnā

Pasauļs sabruks smeļtē vīnā,

Profeti tū īprīkš zyna.

Kaidas bailes vysus apmōks,

Kad nu dabasim Dīvs atnōks !

Vysus stingri pratynōt sōks !

Ūmai gori taures spryudeis,

Trūksnis kopu mīru ōrdeis, —

Vysus tīsas prīkšā stōdeis.

Nōvi pōrjims baiļu šausmums,

Kad dzeivs cēlīs ļaužu dzymums,

Dīvam rēkinu dūt īdams.

Breineigs roksts tiks prīkšā stōdeits,
Kurā smaļki vyss byus raksteits,
Nu kō pasauļs tad tiks tīsōts.

Kad ņyu Tīsness krāslā sēssīs,
Vyss, kas nūslāpts, acīs stōsīs,
Visim grākim strōpe sprīssīs.

Kū es nabogs tūlaik teikšu,
Kur sev aizstōva meklēšu,
Kuram drūši uzticēšu ?

Kēneņ', brīsmēigs majestatē,
Tu, kas izradzātūs pestej,
Mani, žēleigs, pestej, svētej.

Pīmiņ', Jezu, ka es nabogs,
Tovai atnōkšonai vaineigs, —
Naesi tad borgi taisneigs !

Mani atmeklēji sveisdams,
Sev nūpērki krystā cīsdams.
Lai šys veļti nagaist gryutums.

Tu, kam pīdar atrībt ļaunim,
Apsažāloj ņyu par manim,
Pyrms, na tīsa nōks caur gunim.

Vaižu, tovā prīkšā sōpeigs,
Kauns maņ vaigu tveicej brīs-
meigs . . .

Esi grēcinīkam žēleigs !

Madaļai tu žēleigs beji,
Beņdei dabasus sūleji,
Maņ ar' cerēt pīsacēji...

Lyugums muns gon nava cīneigs,
Bet tu esi lobs un žēleigs, —
Lai maņ nakreit progors myu-
žeigs.

Nalic maņ storp ožim treisēt,
Vušku pulkā dūd' maņ stōvēt,
Lobā pusē tevi redzēt.

Kad ņyu ļaunūs nūlōdēsi,
Eļnes dzeļmē nūgremdēsi,
Mani, ceru, izpestēsi.

Korsti lyudzu tevi zemeigs ;
Sirdi berž maņ žālums sōpeigs, —
Esi maņ leidz golam žēleigs.

Osoras tad straumem līsīs,
Kad nu palnim cylvāks ceļsīs,
Un pi tīsas krāsla stōsīs.

Myrušim dūd atlaisšonu,
Lobais Jezus, caur cīsšonu
Myužeigu dūd dusēšonu. Amen.

Divalyugšonas par myrūšim dvēseļu dinā un kopu svātkūs.

Sōkumā jōdzīd : «Tymā brīsmu dus-
mes dīnā.» Četrus trejsryndu pantus.

Pyrmō nūstōšona.

Kyrie, eleison...

Tāvs myusu... (Par myrušūs vei-
skupu un prīsteru dvēselem.)

V. Un naīved myusu kārdynōšonā.

A. Bet izpestej myus nu ļauna.

V. Nu eļnes vōrtim.

A. Izrauņ, Kungs jūs dvēseles.

V. Lai dus mīrā.

A. Amen.

V. Kungs, izklaus munu lyugšonu.

A. Un muna klīgšona lai nūit pi
tevim.

V. Kungs lai ir ar jums.

A. Un ar tevim arī.

Lyugsimēs !

Dīvs, kas storp apostolu pēcnō-
cējim — prīsterim, tovim kolpim

devi veiskupu un pristeru cīna omo-
tu, dūdi, mes tevi lyudzam, lai šī
tyktu pībīdrōti jūs laimei. Caur
Kristu myusu Kungu. Amen.

Ūtrō nūstōšona.

Ejūt jōdzīd nu dzīsmes : «Tymā brīs-
mu dusmes dīnā» pantus : «Nōvi pōr-
jems . . .» Taipat četrus trejsryndu pantus.

Kyrie, eleison . . .

Tāvs myusu . . . (Par myrušūs dzym-
dynōtōju dvēselem.)

V. Un naīved myus . . .
(Kai augšōk.)

Lyugsimēs !

Dīvs, tu, kas mums pīsaceji tāvu
un mōti gūdā turēt, apsažāloj par
myusu dzemdeitōju dēvselem un at-
laid jūs grākus, bet mums atļāuni ar
jim redzētīs myužēigā spūdreibā.
Caur Kristu, myusu Kungu. Amen.

Trešō nūstōšona.

Ejūt jōdzīd īprīkšējō dzīsmē, sōcūt nu
panta : «Kēneņ, brīsmēigs majestatē...»

Kyrie, eleison . . .

Tāvs myusu . . . (Par brōļu, rodu
un labdaru dvēselem.)

V. Un naīved . . . (Kai augšōk.)

Lyugsimēs !

Dīvs atlaisšonas dōvynōtōjs un
cylvāku pesteišonas mīļōtōjs ! Mes
lyudzam tovu žālsirdeibu : myusu
brōlim, rodim un labdarim, kas aiz-
gōjuši nu šō pasauļa, caur svātas
jaunovas Marijas un vysu svātūs
aizbiļdeibu, dūdi nūkļyut myužēigā
laimeibā. Caur Kristu, myusu Kun-
gu. Amen.

Catūrtō nūstōšona.

Ejūt jōdzīd īprīkšējō dzīsmē, sōcūt nu
panta : «Vaižu tovē prīkšā sōpeigs...»

Kyrie, eleison . . .

Tāvs myusu . . . (Par tūs dvēselem,
kuru mīsas myusu kopūs apglobōtas.)

Lyugsimēs !

Dīvs, caur kō apsažālōšonu ticei-
gūs dvēseles daboj dusu ! Tovim

kolpim un kolpyunem, kai šite un kaut kur cytur dus ikš Kristus, dūd žēleigi grāku atlaisšonu, lai, tykuši vaļā nu visim grāku saišķim, jī prīcōtūs ar tevim bez gola. Caur Krištu myusu Kungu. Amen.

Pīktō nūstōšona.

Ejūt jōdzīd pantus : «Kad ņyu ļaunūs nūlōdēsi.»

Tāvs myusu . . . (Par visim vīneibā ar bazneicu myrūšim.)

Lyugsimēs !

Dīvs, vysu ticeigu Radeitōjs un Atpērcējs ! Tovu kolpu un kolpyuņu dvēselem dūd vysu grāku atlaisšonu, lai caur dīvbejeigu aizlyugumu jōs sajimtu tū atlaisšonu, pēc kuras vinmār korsti ilgōjōs. Tu, kas dzeivoj un voldi myužeigi myužam . . .
Amen.

V. Myužeigu dusēšonu dūd jim Kungs.

A. Un myužeiga gaisma lai speid jim.

V. Lai dus mīrā.

A. Amen.

— Esi sveicynōta, karalīne, žāl-sirdeigō mōte : myusu dzeiveiba, soldonums un cereiba, — esi sveicy-nōta !

— Uz tevim klīdzam mes, izdzeitī Īvas bārni : uz tevim syutam nūpyutas, vaidēdami un raudōdami šajā osoru lejā.

— Ak tu myusu aizstōve : grīz uz mums tovas žēleigas acis.

— Un pēc izraideišonas vōrgim : rōdi mums tovas mīsas svēteigū augli — Jezu.

— Ak žēleigō un maigō : ak soldonō Jaunova Marija !

Kunga eņgeļs sludynōja . . .

Tei poša antifona pantmārā.

— Tev, Kēneniņ, lai sveicīņs !
Žālōtōja Mōte :

Nu tevis dzeivē mums nōk
Cereiba un prīca. —

— Uz tevīm bolsu ceļam
Īvas bārnu saime :
Mes raudim te un vaidim —
Šajā vōrgu zemē.

-- Ai, aizstōve tu myusu,
Dzidru seju rōd' mums :
Īprīcynoju tu vysus,
Kam sirds geibst nu sōpem.

— Un Jezu, tovu Dālu
Visim mums dūd redzēt,
Kad dzeive šei jau beigsīs
Myužeiba kad sōksīs.

— Ak žēleigō un maigō,
Soldonō Marija !
Aizlyudz vīn Dīvu par mums, —
Byusim izpesteiti. —

Adventa dzīsmes.

(Creator Alme.)

Kas debess zvaigznem speidēt lic',
Vēļ gaišōk speidi tim, kas tic, —

Ak Jezu, ļaužu Pesteitōjs,
Kū vōrgūs lyudzam, uzklausi !

Lai cylvāks naīt zudumā,
Kū valns uz ļaunu pavedis,
Tu, svātōs mīlas īdvāsmōts,
Mums vōjim topi dzīdeitōjs.

Lai dzāstu ļaužu kūpvaiņu,
Nu svātōs dzimis Jaunovas,
Tu ļōvi Sevi krystā sist,
Ak vysod teirais upurjārs.

Kad augstu varu Tāvs tev škir,
Un Vōrds tovs pyrmū reizi skaņ ;
Tad dabasi un pazeme
Tev gūdu dūd un ceļus līc.

Ak postordīnas Tīsnesi,
Mes tevi lyudzam zemeigi ;
Ar žēlesteibas vairūgu
Nu naidnīka myus aizsorgoj.

Lai Dīvam Tāvam, Dālam ar'
Arvīnu gūds un slava skan'.
Tys pats ar Goram Prīknešam,
Pōr' vysu garu myužeibu ! Amen.

Pīzeime : Šū dzīsmu var dzīdēt ves-
perēs kai himnu vysōs adventa svātdīnōs.

Meži svineigi klus,

Azars sastindzis dus,
Kluseņom čaloj jau snīgs ;
Kristus mums rūku dreiz snīks.

Sirdī sylts atplaukst smaids,
Rymstās bādas un naidis.
Gaidōs seņ dvēseles tveikst ;
Pesteitōjs mīleibā sleikst.

Nakts dreiz svēteiga timss,
Dzīsmōs eņgeli grims,
Skumeiba pasaulī rims.

— Prīcojīs, Kristus tad dzims !

Zimassvātku dzīsmes.

Reitine.

Antifona. Kungs maņ runōja :
tu esi muns Dāls : * es šudiņ tevi
dzemdēju.

2. psalme.

Kōpēc dumpejōs pogōnu tautas :
* un ļaužu ciļtis gudroj oplomas lī-
tas ?

Zemes kēneni puļcejās : un jū
kunigaiši apsavīnoj : * pret Kungu
un jō Kristu.

«Sarausteisim (soka) jū saiškus :
* svīssim nūst nu mums jū jyugu !»

Tys, kas debesīs dzeivoj, sme-
jās : * Kungs zūbojās par jim.

Tad jys runōs uz jim sovā dus-
meibā : * un dusmes borgumā jūs
uztrauks.

Bet es asu jō īcalts par kēneņu :
* jō svātā Sionas kolnā.

Šys ir spūdrums, kū jums sludynoju :
Kungs runōja uz manim : *
Tu esi muns dāls ; es šudiņ tevi
dzemdēju.

Pros mani, un es tev dūšu tautas
par montōjumu : * un par īpašumu
tōlejūs zemes rūbežūs.

Tu vaļdeisi jūs ar dzeļža reiksti ;
* kai pūdnīka traukus jūs saberzsi.

Tagad tad kēneni saprūtāt : *
apsadūmojat jyus : * kas tīsojat zemi.

Kolpojit Kungam ar baimi : * esit
sakustynōti nu izbailem.

Sumynojit Dālu : * lai Kungs
napalyktu dusmeigs un jyus naizgai-
stu ceļā.

Tōdēļ, ka jō dusmeiba ōtri īsada-
g : * svēteigi visi, kas jam uztic.

Gūds lai ir Tāvam . . .

Antif. Kungs runōja uz manim . . .

Antif. Kungs kai bryugons, izīt
nu sova guļamō kambara.

18. psalme.

Dabasi daudzynoj Dīva gūdu : *
un debessajume sludynoņ jō rūku
dorbus.

Dīna dīnai dūd sauciņa zeimi : *
un nakts naktei zynōšonu pasnādz.

Tei nav (taida) mēle un volūda :
* kuru skaņas nakrystu ausīs.

Pōri vysu zemi it jū ziņōjums,
un jūs vōrdi leidz zemes rūbežam :
* saule izplēte jymūs nūmetni.

Un tei izīt, kai bryugōns, nu so-
va guļamō kambara : * un kai va-
rūņs prīcojās skrīdama ceļā.

Nu vīnas dabasu molas ir jōs uz-
lēkšona un jōs gaita leidz jōs rūbe-
žim : * un nikas nanūsaslēp nu jōs
korstuma.

Kunga lykums ir bez traipekļa : *
jys atdzeivynoņ dvēseli.

Kunga mōceiba ir uztycama : *
jei dūd gudreibu mozim.

Kunga bausleibas ir taisneigas : *
jōs prīcynoņ sirdi.

Kunga pavēles ir skaidras : * tās apgaismoj acis.

Kunga baime ir teira : * jei pastāv pōri myužim.

Kunga tīsas ir patīseigas : * un vysas taisneigas.

Vālāmōkas par zaltu un par daudz teira zalta : * soldonōkas par madu un par plyustūšu mada kōri.

Jōs apgaismoj tovu kolpu : * un par jū pīšorgōšonu ir lela atmoksa.

Bet kas pazeist sovus pōrkōpumus ? — Nu munim slapynim grākim mani škeistej.

Un nu bezdīveibas un nu jōs varas pasorgoj tovu kolpu : * tad es byušu teirs un breivs nu rupa nūzyguma.

Ak, kaut munas mutes vōrdi byutu tev pateikami, un munas sirds dūmas vēlejamās tovā priķšā : * ak Kungs, muna klints un muns pesteitōjs.

Gūds lai ir Tāvam . . .

Antif. Kungs, kai bryugōns . . .

Antif. Tovōs lyupōs dailums laistōs, * tōpēc Dīvs tevi svētejam.

44. psalme.

Muna sirds pōrplyust daiļūs vōrdūs ; es teiču : muns dorbs ir kēneņam : * muna mēle byus īvyngriņōtō raksteitōja spolva.

Tu esi skaistōkais nu cylvāku bārnim ; tovōs lyupōs laistōs dailums : * tōpēc Dīvs svēteja tevi myužam.

Pījūz, ak varūni, pi tovim gūrnim zūbynu : * tovu gūdu un tovu rūtu.

Tovā bruņū spūžumā lai tev laimeigi veicās. Dūdīs par apsprīstu patīseibu : * tova lobō rūka lai veic breineigus dorbus.

Tovas šautres ir osas, tautas zam tevis pakriss : (un īsadurs) kēneņa īnaindņiku sirdīs.

Tovs krāsls, Dīvs, ir par myužu myužim : * tovs vaļdeišonas sceptris ir taisneibas sceptris.

Tu mīļoj taisneibu un nataisneibas nairedz : * tōpēc patripa tevi, ak Dīvs tovs Dīvs ar prīcas eleju pōri par tovim leidzbīdrim.

Mirra, aleos' un cinamons smaržoj nu tovom drēbem : * zylūņa kaula nomūs tevi prīcynoj steigu skaņas.

Kēneņu meitas ir storp tovom izvālātajom : * pa tovai lobai rūkai stōv kēnenīne Ofīras zaltā gērbta.

— Klausīs, — meit, un raug, un tovu ausi pīlic : * un aizmērst tovu tautu un tova tāva nomu.

Kēneņš mīlojās tovā skaistumā, — jys ir tovs Kungs ; * tu jū pīlyudz.

Tiras meitas un tautas lelveiri : * ar dōvonom meklēs tovas labvēleibas.

Pats greznums ir (tej) kēneņa meita pi sevis īkšā : * jōs drēbes ir zaltā austas.

(Šaidā) lapni rūtōtā apgērbā jū vad pi kēneņa, jaunovas jū pavoda ; * tōs vad pi tevis.

Vad jōs ar prīcu un līgsmeibu : * jōs īnōk kēneņa pilī.

Dāli lai tev byus tovu tāvu vītā : * tu dareisi jūs par kunigaišim vysas zemes vērsā.

Es atgōdynōšu tovu vōrdu nu ciļts leidz ciļtei : * tōpēc ari tautas slavēs tevi nu myuža leidz myužam.

Gūds lai ir Tāvam . . .

Antifona. Tovōs lyupōs dailums laistōs . . .

L y u g s i m ē s.

Dūdi, mes tevi lyudzam, Vysva-reigais Dīvs, ka tova Vīnpīdzymušō Dāla jauni dzimšonas svātki dareitu breivus myus, kurus vacō vērgu byušona tur zam grāka jyuga. Kas ar tevim dzeivoj un volda vīneibā ar Svātu Goru myužeigi myužam.
Amen.

1. Eņģeļs gonim.

Eņģeļs gonim saceja,
Dīva Dālu stōsteja :
«Es jums lelu prīcu sludynoju —
Pasauļa Pesteitōju, —
Vērs zemes dzymušu.»

Goni tam iticēja,
Uz Betlejom aizskrēja ;
Tur visi stalī dreiz satecēja
Un Jezu īraudzēja
Silē paguļdeitu.

O breineiga dzimšona,
Nadzērdāta byušona !
Dālu ijēme, ceista byudama ;
Ceista dzymdynōdama
Palyka Marija.

Atgōja Kungs pats lelais,
Dzyma Kēneņš vysaugstais, —
Nikaida monta jys naturēja,
Sev prīcas nameklēja,
Kungs vysu radeibu.

Jau tys izapiļdeja,
Kas seņ īprīkš zeimōts beja :

Aarona reikste zaļa tyka,
Un zīduša palyka,
Un augli jau deve.
Klausit tad Dīvu Tāvu,
Kai visim pīrunōja :
«Tys ir muns Dāls mīleigais,
Augš un zemē Kungs vīneigais
Viņa byus jums klauseit.»

Lai ir gūds Dīvam Tāvam
Un jō mīleigam Dālam,
Un Svātām Gorām žēleigam,
Trejōs personōs vīneigam, —
Svātai Trejadeibai.

2. Nu jaunovas.

Nu jaunovas Dīvs dzyma,
Navaļu mums atjēme :
Tamā dīnā prīceigā,
Pīdzimšonas Dīva mīleiga,
Prīcōsimēs, līgsmōsimēs
Dīvam gūdu dūsim un dzīdōsim.

Debess pylns ir līgsmeibas,
Zeme gaismas jaunōkas.
Tamā dīnā . . .

Engeļs Dīvu sludynoj,
Mums uz prīcu aicynoj.

Tamā dīnā . . .

3. Kad dīnas ryup'ū.

Kad ryup'ū dīnas trūksnis rima
Un pasauls naktis mīrā gryma,
Pēški gaisā rodōs gori,
Rōve dzīsmu debess kori :
Līgsmeigu, līgsmeigu, līgsmeigu.

«Gūds Dīvam augstōs debess mōjōs,
Un ļaudim mīrs un lab lai klōjās !
Atgōja seņ sūleitais,
Iļgi visim gaideitais :
Pesteitōjs, Pesteitōjs, Pesteitōjs.»

Tys gonim nasaprūtams redzīs,
Jī šytam breinojās un streidīs :
Laikam lels kas nūticis asūt,
Ka taidis spūdrums naktī austūt :
Naradzāts, naradzāts, naradzāts.

Bet Dīva syutņus pazynuši,
Un lūpu pulkus atstōjuši,

Steidzās dreizōk pasveicynōt
Un zemeigi pagūdynōt :
Bērneņu, bērneņu, bērneņu.

Ak, Jezus, tu myusu dēļ dzimi
Un myusu vōrgus sev uzjēmi :
Pījem šytū svātku dzīsmi,
Dūd mums baudeit mīra laimi :
Žēleigi, žēleigi, žēleigi.

4. Gaidas beidzās.

1. Gaidas beidzās.
Kas lai steidzās
Možu Jezu gūdynōt,
Mīlā grimis,
Kurs ir dzimis
Ļaudim mīru sludynōt ?

Goni, pirmī isarūnit,
Spālādami gūdu dūdit
Myusu Kungam — Bērneņam !

2. Mes ar līgsmom
Prīcas dzīsmom,
Dreiz pēc jyusu steigsimēs,
Gūdbejeigi,
Padīveigi
Stalī pēc jō vērsimēs,

Kaidā dzimis nabadzeibā.
Raud tur atstots vīntuleibā.
Prīcynōsim mozeņū !

3. Cīmūs, solōs,
Vysōs molōs
Lai skaņ prīca, Dīvam gūds !
Glōbti byusim :
«Dīvs ar myusim» —
Emanueļs mums ir dūts.

Lai tad mes jū nu sirds sveicam,
Leidz ar gorim dzīsmōs teicam :
«Gūds ir Dīvam augstumā !»

4. «Sveicynojam,
Gūdynojam
Tevi, Kungu mīleigu !
Kōdēļ svātu,
Debess sātu
Atstōj's esi cīneigu ?

Tova mīla īt mums klōtu,
Cylvākus lai augstynōtu,
Dabasus jim atvārtu.

5. Kōdēļ sili,
Bet na pili,
Jezu, izavēlēji ?

Lūpu siļdeits,
Sīnā guļdeits,
Stalī, palikt gribēji ?»

-- «Lai par sīnu cylvāks zeimōts,
Grēcinīks, par lūpu neivōts,
Teik caur mani izpesteits.»

6. — «Dīvs, tev ļauta
Kotra tauta,
Kungs tu vysam pasaulam.
Kōdēļ tevis
Ļaudis pi sevis,
Varādami napījam ?»

— «Pasauls mīļoj vīglu dzeivi,
Nagrib loba, grākoj breivi,
Sagōdoj maņ cīsšonas.»

7. Tōli Ramā
Apgeibdama
Raele, raud, vaimaņoj :
Jai bez vaines
Ļauni ļaudis,
Dālus asnī sleicynoju.

Bārnu mūkas tautu baida.
«Ašņa plyudi mani gaida —
Caur tim ļaudis īs debesīs.»

8. Zvaigzne rūnās,
Ceļā dūdās,
Treji kungi austrumūs ;
Atnas bolvas,
Nūlīc golvas,
Tevi sveic sirds dziļumūs.

Dōvonu tu nanūraidi,
Teiru siržu vairōk gaidi,
Gribi vest jōs debesīs. Amen.

5. Jezus Bērnešs.

Jezus Bērnešs dzimis ira,
Lai vyss pasaūšs prīcu bauda.

Par cylvāku pats Dīvs kliva
Ezešs, vērsis kreit jam kōjōs.

Pazeist sovu Radeitōju
Pazeist Kungu, Globōtōju.

Trejs Kēneni atnōk klōtu,
Lai jū labi apdōvōtu.

Dīvam gūdu dareidami.
Poši ceļūs pakrisdami.

Deve zaltu, deve mirru
Un vyroku deve teiru.

Ap šim svātkim vysom lītom,
Vysom prīca lai ir vītom.

Gūds ir Svātai Trejadeibai
Un prīca vysai radeibai.

6. Pamozeņam, o Jezup.

Pamozeņam, o Jezup !
Pamozeņam, lyudzu tevi !
Redzi, ka es navaru
Tecēt tik ceļu garu.

Jem vārā, lyudzu tevi,
Redzi, ka es ikš sevi
Turu Dīvu myužeigu,
Pesteitōju Žēleigu.

Jo jau laiks tyvu ira
Pasauļam gaideit mīra.
Kuru maņ sludynōja
Eņģeļs, kad sveicynōja.

Es sevī tai dūmoju
Un meili tev runoju :
Mekleļ mōjas mīreigas,
Šam stōvūkļam dereigas.

Jo tagad še mīsteņā
Kaut mozā ustabeņā,
Vītas jau nadabōsi,
Daudzi vīsu īvārōsi.

Dreizōk pījems dzārōju,
Mīškōni ikš sovu mōju,
Na kai mani bēdeigu,
Nūvōrgušu, gryuteigu.

Isim, Jezup, muns sorgōtōjs
Tōļōk nu ļaudim borgim,
Stalī vītas meklēsīm,
Un tur dusu turēsīm.

Jau maņ tyvu laiks atgōja,
Par kū seņ sirds bādōja, —
Pesteitōju dzymdynōt.
Pasauli īprīcynōt.

Kaut redzīs staļš nabadzeigs,
Bet tagad gon byus laimeigs,
Jo pōr' vysu dōrgumu,
Lobōku tur skaistumu.

Bet Jezups lobs sorgōtōjs
Un mīleibas globōtōjs,
Jaunovu prīcynōja,
Jo ļūt' viņu mīļōja.

Tyuleņ ceļūs krisdama,
Sōpes napazeidama,
Vyslaimeigō jaunova
Dālu pīdzymdynōja.

Šytam sōka breinōtīs
Un Jezupa vaicōtīs,
Jezu jam rōdeidama,

Šitai jam runōdama :
Bērneņš šaidā soltumā,
Sasaļš dreiz bez syltuma,
Atnes tad, lyudzams, sīna,
Ceļūs krysdams dēļ cīna,
Pīdareiga mozeņam
Myusu Dīva bērneņam.
Tyuleņ Jezups gūdeigais
Dēļ bārna paklauseigais

Pajam sīna gon daudzi,
Klōj jū silē ar skaudzi ;
Un vēļ divi lūpeni
Vērsis ar ezelānu.

Pyusdami klōtu beja,
Bērneņu tai siļdeja,
Ak Jezu vysžēleigu,
Redzim dēļ mums bēdeigu.

Sveicynōsim mīleigi
Ar dzīsmem pateiceigi.
Gūds lai ir ar teikšonu,
Par tovu pīdzimšonu. Amen.

7. Attecēja Betlejemā.

Attecēja Betlejemā ganeni,
Spālādami Dīvam-Bārnām skaneigi :

«Gūds Dīvam augstumā,
Gūds Dīvam augstumā,
Zemē mīrs cylvākim!»

Gūdu deve Dīvam silē zemeigu,
Nu sirds vysas apsveikdami mīleigu.

Gūds Dīvam...

Kunga eņģeļs sludynōja breinumus,
Pyrmū reizi uzrunōja ganeņus.

Gūds Dīvam...

Goni jauku apbreinōja muzyku,
Gōdōdami : «Kas tys byus par Bēr-
neņu,—

Gūds Dīvam...

Kuru lūpi, vērss un ezers, gūdynoj,
Austrumzemes gudrinīki apdōvoj ?

Gūds Dīvam...

Pulku pulkim eņģeli Jū apsorgoj,
Jaunova ar Jezupu Jū audzynoj?»

Gūds Dīvam...

Pazyna jī Pesteitōju mīleigu,
Pīdzymušu šudiņ Bārnu žēleigu.

Gūds Dīvam...

Ari mes kai Dīvu Jū seņ pazeistam,
Nu sirds sovū Pesteitōju mīļojam.

Gūds Dīvam...

8. Ņyu mes teicam.

Ņyu mes teicam myusu Kungu,

Betlejemā pīdzymušu.

Viņam kolpoj saule, mēness,

Vysa zeme un vyss debess.

Ņyu mes teicam Dīva Mōti,

Vysu myusu Globōtōju.

Jezu, Tu mums žēleigs esi!

— Sorgoj, Mōte! — klīdzam visi.

9. Kungs Jezu.

(Iesu Redemptor.)

Kungs Jezu, ļaužu Atpērcējs,
Ikvīnas gaismas priksausējs, —

Kas leidzons Tāvam byuteibā

Nu Tāva dzimi myužeibā!

Tu Tāva gaisma, spūdreiba,

Tu myužeigō mums cereiba,

Kungs, izklaus kolpu lyugšonas,

Nu molu molom syuteitas.

Tik pīmiņ, vysa Radeitōjs
Un myusu dzeives Vadeitōjs,
Ka tad, kad stalī pīdzimi,
Tu myusu mīsu pījēmi.

Par tū šei dīna līcynoņ,
Myus kotru godu prīcynoņ,
Ka Pats, Kas ļaudis pesteņi,
Nu Tāva klēpa atgōņi.

Tōdēļ tad zeme, jyuras, gaiss
Un vyss šys pasaulš miļzeigais
Sveic jaunōs laimes Nesēju
Ar dzīsmi jaunu, līgsmeigu.

Mes ari, visi ticeigī,
Ar svātu asni mozgōtī,
Par Tovu svātu dzimšonu
Tev dzīžam himnu skaneigu.

Gūds Tāvam, Goram Svātajam,
Gūds Jezum, mīra Devējam,
Kas, pīdzimis nu Jaunovas,
Mums pesteišonas vēsti nas!
Amen.

Pīzeime. Šū dzīsmu var dzīdōt kai
vesperu himnu Pirmajūs Zīmas Svātkūs
un Jaunajā Godā.

GAVĒŅA DZISMES

Ryugtōs sōpes.

Ryugtōs sōpes, osu šautri
Myusu sirdim durit cauri. (Divkōrt.)

Jautrōs sejas, skumēs neikstit
Un osorōs, vaigi, sleikstit.

Spūdrō saule ūmai tymsoņ,
Jo tai žālums vaigu aizklōņ.

Pat eņgeli prīcas nabaud,
Gaudu dzīsmēs sōpes izraud.

Cītōs kliņtis pušu škeļās,
Svātū mīsas augšanceļās.

Kas nūtyka, kas tam vaiņas?
Kōpēc nūteik tōs pōrmaiņas? —

Kristus sōpes un cīsšonas,
Vysus spīž pi nūskumšonas!

Satrīc, Jezus, cītsirdeigus,
Pador vysus nūskumeigus.

Un caur tovu ryugtū nōvi,
Nikam naļauņ pazust breivi.

Lai mīleibā īsalīsmoņ,
Kas par tovom sōpem dūmoņ.

Pyrmō daļa.

Ar Dīva žēlesteibas paleigu pamūdynōti sirsneigi žālōt par grākim, pōrdūmōsim Kunga Jezus, Dīva Dāla, cīsšonas, un snēgsim jōs dabasu Tāvam priķšā, zemeigi pateikdami jam par bezgaleigu mīlesteibu, kuru jys mums parōdeja, syuteidams sovu vīneigu Dālu, lai jys, uzjēmis cylvāka dobu, gondareitu par myusu grākim un myus ar Dīvu sadarynōtu, cīsdams brīsmēigas sōpes un krysta nōvi.

Šajā pyrmā daļā pōrdūmōsim, kū myusu Pesteitōjs cīte, sōcūt nu lyugšonas Olivu dōrzā, leidz naitaisneigai apsyudzēšonai pi tīsas. Vysas tōs sōpes, apkaitynōjumus un smōdēšonas upurēsīm Jezum Kristum par svātu katōlisku bazneicu un jōs uzaugstynōšonu, par pavestu, par goreigu kōrtu, visim ticeigim ļaudim.

Himna.

Lai žālums rūnās, sōpes sirdi apmōc,
Kad lobais Jezus sōp'ū gaitas īsōc —
Olivu dōrzā ašņa svīdrim aplīts,

Mōcekļu atstōts.

Ļauneigais Judass nūdūdams jū
skupsta,
Un karaveiri vērvem viņu saista,
Tai vyssvātōkū, kai slapkauni sa-
gyun,

Kai blēdi sasīn!

Syt, gryusta Jezu žēidi nažēleigi,
Uz vysom pusem rausta jū brīsmēigi:
Aiz motim plyukoj lēneigu jēreņu —

Augstu kēneņu.

Jō svātais vaigs nu dyurem rupi pī-
smīts,
Pītveika sorkons, kai ar asni aplīts:
Bet rōmais Jezus ni vīnam nasa-
syudz.

Klus un Dīvu lyudz.

Kaut tagad muna sirds gauži rau-
dōtu,

Un nu šō laika nikod nagrākōtu!

Es nūžāloju munu oplomeibu,
Un cītsirdeibu.

Dvēseles sōpes par Jezus cīsšonom.

Jezus, brīsmēigai nūkaušonai
Žaidu vacōku nūlamts.

Muns mīlais Jezus!
Jezus, par trejdesmit grašu
Napateiceiga mōcekļa pōrdūts,

Muns mīlais Jezus!
Jezus, pi lyugšonas Olivu dōrzā
Naizsokamom nōves bailem padūts.

Muns mīlais Jezus!
Jezus, byudams skums leidz nōvei,
Ar ašņa svīdrim applyudis,

Muns mīlais Jezus!
Jezus ar viļteigu bučōšonu
Nalīteigō Judaša nūdūts,

Muns mīlais Jezus!
Jezus ar rasnom vērvem
Karaveiru rūkom sasīts,

Muns mīlais Jezus!
Jezus, Annasa nomā
Sulaiņu pyuļa pīsmīts,

Muns mīlais Jezus!
Jezus, pa tīsas pogolmu
Uz Kaifasa nomu aizrauts,

Muns mīlais Jezus!
Jezus, dusmeigō Malkusa
Bez vaiņas ļaužu pulkā plikōts,

Muns mīlais Jezus!
Jezus, diveju līcinīku,
Pi tīsas nataisneigi apsyudzāts,

Muns mīlais Jezus!
Esi sveicynōts, esi gūdynōts,
Par mums smōdātais, un pazamōtais!
Esi slavynōts, vysur daudzynōts,
Dīvs bezgaleigais!

Sōpeiga dvēseles saruna ar vyssvātōku mōti.

Ak, es mōte nūskumeigō!
Sōpe mani žņaudz brīsmēiga,
Zūbyns sirdi cauri dur. (Divkōrt.)

— «Kōpēc, mōte nūmīļōtō,
Poša Dīva izvālātō,
Esi ļūti satrikta?»

— «Ak, kū vaicoj? Asmu skuma,
Cīst navaru nu žāluma:

Sirds nu sōpem maņ pageibst.»

— «Pasok, svātō vaļdineica,

Kōpēc esi nūvōrguse?

Kōpēc osorōs sleiksti?»

— «Radzu munu nūmīļōtū,

Nōves bailem apslūdžētū,

Ašņa svīdrūs plyustūšu.»

— «Mīlesteibas dzemdeitōja,

Žēlesteibas izlyudzēja,

Dūd maņ ar tevim raudōt.»

Ūtrō daļa.

Šajā ūtrajā daļā pōrdūmōsim, kū myusu Pesteitōjs cīte, sōcūt nu naitaisneigas apsyudzēšonas, leidz nažēleigai ar ērškim apkrūņōšonai. Vysas smōdēšonas, cīsšonas un īvaiņōjumus, Kungam Jezum tymā laikā nūdareitus, upurēsīm jam pošam par visīm kristeigim ļaudim, lyugdami mīru un sadareibu kristeigom tautom, lyugdami ari grāku atlaisšonu, sūda nūvērzšonu, bet seviški, lai

Dīvs myus sorgoj nu mērim, bodim
un kara.

H i m n a.

Verīs, ak cylvāks, cik tevi Dīvs mī-
ļoj,

Ka sevis pošā tevis dēļ nažāloj:
Un tu aiz vīnam ļauni jam moksōsi,
Grākus dareisi?!.

Stōv tīsas priķšā vyspasauļa kēneņš,
Naatbiļd vōrda, leidz kai rōmais jē-
reņš,

Ar boltu drēbi apsmīkļam teik ap-
gērbts,

Kai nagudrs smōdāts.

Par myusu grākim jū ar reikstem
šausa.

Plyust svātais asnis, peickas dzeis-
las rausta.

Mums, grēcinīkim, svātō ašņa strau-
mē

Ir mīrs un dzeive.

Lepneigais pasauls sovu golvu krū-
ņoj,

Pats, nīceigs byudams, par augstu-
mu sapņoj.

Tys Jezus golvai ēršku krūni pyna,
Smadziņūs dzyna.

Kaut tagad muna sirds gauži rau-
dōtu!

Un nu šo laika nikod nagrākōtu,
Es nūžāloju munu oplomeibu,
Un ļaunprōteibu.

Dvēseles sōpes par Jezus cīsšonom.

Jezus, žaidu pulkā
Par nūkaunamū ļaundari nūklīgts —
Muns mīlais Jezus!

Jezus, ļauneigu beņžu
Nagūdeigi vaigā apspļauts —
Muns mīlais Jezus!

Jezus, tīsas pogolmā trejskōrteigi
Pīters tevi aizalīdze nu bailem.
Muns mīlais Jezus!

Jezus, nažēleigu karaveiru
Uz Pilata nomu aiztrankts,
Muns mīlais Jezus!

Jezus, pi Heroda nu jō sulainim,
Kai naprōteigs smōdāts —
Muns mīlais Jezus!

Jezus, lelōkam izsmīklam
Boltā svōrkā apgērbts —
Muns mīlais Jezus!

Jezus, pi stulpa pīsīts
Un ar reikstem brīsmēigi šausteits —
Muns mīlais Jezus!

Jezus, ar ēršku vainagu
Svātā golvā sōpeigi krūņōts —
Muns mīlais Jezus!

Jezus, vacā sorkonā sveitā,
Lelōkai izzūbōšonai apvylkts —
Muns mīlais Jezus!

Jezus, ar vāzdom systs golvā
Un smīklam saukts par kēneņu —
Muns mīlais Jezus!

Esi sveicynōts, esi gūdynōts,
Par mums smōdātais un pazamōtais!
Esi slavynōts, vysur daudzynōts,
Dīvs bezgaleigais!

Sōpeiga dvēseles saruna ar vyssvā- tōkū mōti.

— «Ak, radzu es munu Dālu,
Nu drēbem rupi nūgērbtu
Un ar reikstem šausteitu.» (Divkōrt.)

— «Dīva mōte, lyudzu tevi,
Tova Dāla bryuču zeimes
Dzili munā sirdī spīd'.»

— «Radzu, kai ērški sōpeigi,
Boda golvu nažēleigi,
Munam Dālam mīleigam.»

«Tova Dāla, nūšausteitō
Un ar ērskim apkrūņōta,
Sōpes ar mums sadoli.»

— «Ak, kaut tagad atļauts byutu
Tovu, muns Dāls, krystu gryutu,
Maņ uz placim pošai nest!»

— «Dūd maņ, o svātō jaunova,
Ka es Dāla tova krystu
Leidz ar tevim nosōtu.»

Trešō daļa.

Šajā pādejā daļā pōrdūmōsim, kŭ
myusu Pesteitōjs cīte, sōcūt nu ap-
krūņōšonas leidz nōvei uz krysta.
Vysas tōs jō sōpes ,apsmīkļus, zai-
mōšonas un ryugtū nōvi, upurēsīm
dabasu Tāvam par myusu labdarei-
tōjim, īnainīkim, lai lyugtu šim

eistynas vaidēšonas žēlesteibu ; ari
par tim myrušim, kas cīš škeisteišo-
nas gunī ; golā par mums pošim, lai
izlyugtu sev pādejū žēlesteibu, tys
ir : izturēšonu leidz golam Dīva žē-
lesteibā un šķēršonūs nu šō pasauļa
vīneibā ar Dīvu.

H i m n a.

Ak, munu dvēseļ, kam tu namīļ, na-
tveikst ?

Kōpēc nu sōpem, muna sirds, tu na-
geibst ?

Izmet jai, Jezus, nu tovas sirds
tveiksmes —

Mīleibas dzērkstes.

Ar mīlesteibu dagdams, kai ar gu-
nim,

Jys smogū krysta kūku jam uz pla-
cim ;

Tikkū dzeivs byudams, it ar gryutu
nostu

Uz sūda vītu.

Ļauneigim beņdem pasadūd bez ba-
žom

Uz sōp'u krysta pats ar prīcu gul-
stās,

Dūd pōrdūrt rūkas un kōjas ar nog-
lom

Un paceļt augšam.

Ak, krysts, tu esi dōrgōks mums par
vysu,

Pi sevīm turi Pesteitōja mīsu.

Laid, mes jū kopā cīneigi īliksim

Un apraudōsim.

Kaut tagad muna sirds gauži rau-
dōtu,

Un nu šō laika nikod nagrākōtu,

Es nūžāloju munu oplomeibu

Un nagūdeibu.

Tev pīdar, Jezu, gūds ar pateiceibu,

Par tū breineigi lelu labdareibu,

Ka myus bēdeigus, cīsdams krysta
nōvi,

Valnam izrōvi.

Dvēseles sōpes par Jezu cīšonom.

Jezus, napateiceigō žaidu pyuļa,

Zamōks par Barabasu nūskaiteits—

Muns mīlais Jezu!

Jezus, uz nōvi pi krysta,
Pilata nataisneigi nūtīsōts!

Muns mīlais Jezu!

Jezus, smogu krysta nostu,
Uz Kaļvarijas kolnu nest pīspīsts —

Muns mīlais Jezu!

Jezus, pi nagūda krysta
Ar noglom sōpeigi pīkolts —

Muns mīlais Jezu!

Jezus, storp divim slapkaunim
Ar krystu uz augšu pacalts —

Muns mīlais Jezu!

Jezus, apleikstōvušū
Un garumejušū zaimōts —

Muns mīlais Jezu!

Jezus, naizsokamōs slōpēs
Ar ryugtu žuļti un etiki dzirdeits —

Muns mīlais Jezu!

Jezus, sova Tāva rūkōs
Goru atdūdams, nūmiris —

Muns mīlais Jezu!

Jezus, nu krysta nūjimts
Un kopā cīneigi īlykts —

Muns mīlais Jezu!

Esi sveicynōts, esi gūdynōts
 Par mums smōdātais un pazamōtais !
 Esi slavynōts, vysur daudzynōts.
 Dīvs bezgaleigais.

Sōpeiga dvēseles saruna ar vyssvātōkū mōti.

— «Ak, maņ mōtei nūskumeigai
 Pi krysta stōvūt sōpeigai,
 Žālums sirdi pōrdyure.» (Divkōrt.)

— «O, mōte, lai es arvīnu
 Jezus krystu prōtā miņu
 Un lai gauži raudoju.»

— «Jau muns Jezus nūmiļōtais,
 Mērst par grākim nūkomōtais —
 Ak, kaut es jam leidz mērtu !»

— «Grybu, o mōte, ar tevīm
 Pi krysta stōvēt skumeigi, —
 Jezus sōpes apraudōt.»

— «Beidz jau Jezus sovu runu
 Un uz placim nūlīc golvu,
 Palīk mōte vīneiga.»

— «O Marija, tevi lyudzu,
 Izmōc mani krystu miļōt,
 Krystu vysod nest labprōt.»

1. Jezus, tevi sludynojam.

Jezus, tevi sludynojam,
 Tovu krystu slavynojam :
 Nu eļnes myus izpestēji
 Un dabasus aizpeļņēji.

Caur tovas mūkas ryugtumu,
 Kuru par myusu ļaunumu
 Izcītis esi pi nōves,
 Dūd mums škērtīs nu šōs dzeives.

Ikš žēlesteibas laimeigi,
 Un debesīs byus myužeigi, —
 Tōs pādejōs žēlesteibas
 Lyudzam piļni uzticeibas.

2. Jezus Kristus.

Jezus Kristus, muns Dīvs mīlais,
 Dīva jēreņš pacīteigais,
 Stīpe, stīpe krystā sovas rūkas :
 Dēļ tōs, dēļ tōs munas nataisneibas.

Raudi par jū, cylvāks grēceigs,
 Radzūt, cik jys ir žālsirdeigs.
 Jezus, Jezus mērst pi krysta kū-
 ka ;
 Saule, saule tymsa jau palyka.

Saceidams pādejū vārdu,
Nūlaide uz placim golvu.
Mōte, mōte pi jō nūskumeiga
Beja, beja klōtu tikkū dzeiva.

Aizkors bazneicas pōrpleisa,
Zeme treisej', akmiņš pleisa
Simtniķs, simtniķs klīdze: Še
Dāls Dīva!

Visim, visim lela baile kliva.

Pēc Kristum pōrdyure sōnu
Asnis plyuda ar yudini.

Raudit, raudit lai berž sirdi žālums;
Jezus, Jezus apsažāloj par mums!

3. Raud, raud dvēsele.

Raud, raud, dvēsele, ikvīna cylvāka;
Raud, raud, koļš pītryuks tev vysā
spāka.

Raud pi tik gryutas Pesteitōja
mūkas:

Pōrdūrtas kōjas ar noglom un
rūkas.

Sōns bezžēleigi pōrdūrts ir ar brūni,
Golva sadūrta ar ērškēžu krūni.

Vyss vaigs ar asni aplīts zyls nu
plyku,
Mīsa šausteita, pat leidz kaulu
plyku.

Steivas jō lyupas, ac's asnim aizlītas,
Vaiņas uz vaiņom, bez vaiņom ni
vītas,
Vyss sasysts, sadūrts, šausteits
un nūsmōdāts,
Leidz kai nu Dīva un ļaudim iz-
lōdāts.

Nūcapus' mēle nu lelas slōpšonas;
Ar gryutom mūkom pīspīsts pi mēr-
šonas.

Nūmyra, nūcalts nu krysta guļ
kopā
Raud tad, o cylvāks, raud Dīva
vysloba.

Raud, gauži, geibsti nu lelas žēleibas,
Jezus nūmyra dēļ tovas mīleibas.

Dīvs tev' o cylvāks, mīlōdams
bez māra,
Tōs gryutōs mūkas panese un
nōvi.

Un tai izlasēja vysu asni sovū,
Lai vīn dvēseli izpesteitu tovu.

Un tu vēļ, cylvāks, viņa narau-
dōsi,

Un cīš par grākim tovim nažā-
lōsi ?

Ar kurim tovu Dīvu nūmērdēji
Un tymā kopā viņu paguļdēji.

Ak, lej osoras ryugtas un raud
ļūti,

Žāloj par grākim tovim, cik vīn
prūti.

Vairōk nagrākōt sajam stypru prōtu
Un Dīvu mīļot ryupīs visim spākim.

O Jezu, lyudzam caur tū tovu
mūku,

Mums, grēcinīkim, stīp žēleigu
rūku.

Tovs dōrgais asnis, izlītais nu sōna,
Lai ir nu grākim mums izpesteišona.

Lai tovas gryutōs vaiņas nagaist
breivi,

Bet lai dēļ visim taisa debess
dzeivi.

Un tova nōve, Jezus, vysbrīsmēiga
Lai ir dēļ visim laimeiba myužeiga.

4. Krystā Kungs pīkolts.

Krystā Kungs pīkolts dabasu un ze-
mes,

Vaidēt par grākim tu, cylvāks, jē-
mīs :

Ak, ak, Jezus mērst pi krysta,
Raud, raud, dvēsele, naceista.

Lūcekli visi un svātō mīsa
Ir nūmērdēti pi krysta vysā :

Ak, ak, tova izalaisšona
Asni tacynoj nu sōna.

Osi ērškēži cauri golvu boda,
Mēle nūcapa, lyupas salōda :

Ak, ak, dēļ myusu viļteibu
Jezus slōpst un cīš gryuteibu.

Sīvītes raud un geibst, kai my-
rūni,

Mōti zam krysta apjam slōpūni,
Ak, ak, munas naganteibas,

Jyus viņom devet gryuteibas.

Tagad nu grākim patīš atstōšu,
Jo vīn paleigu tovu dabōšu,

Ak, ak, te gols munim grākim
Pi tovom pōrdūrtom kōjom.

Te ar Madaļu vaidēšonu cīššu,
Un daudz osoru par grākim līšu ;
Ak, ak, esi tu maņ žēleigs,
Jau nabyušu vairs es ļauneigs.

Draudzē, o pasaulš, tovā naišu,
Syudzēdams vysus grākus saceišu :
Ak, ak, nu sirdis žāloju,
Jo tevi, o Dīvs, mīļoju.

5. Esi sveicynōts.

Esi sveicynōts vyss rānōs, o Jezu !
Golva ar krūni nu osu ērškēžu.
Ar sovu gryutu, lelu nagūdu
Storp īnainīkim un grēcinīkim
Visim parōdeits.

Mes tūs ērškēžus, ar kurim Jezus
Apkrūņōts beja, golvā turēja,
Zemeigi cīnejam.

Esi sveicynōts, vaigs Pesteitōja,
Dīva un Kunga, muna Radeitōja,
Uz kura spļōve, nivīns naļōve,
Plikus dūdami un zaimōdami
Bez žāļsirdeibas,

Lai myusu acis ar sirdi vysu
Tū radzādamas, apdūmōdamas,
Gūdu tev vairinoj.

O svātas acis, nu kurom osoras
Par ļaužu grākim plyust pa vaigu
syuras.

Nūcelit vaiņas, mozgojit viņas,
Mīyus pesteidamas un globōdamas
Nu pazusšonas.

Ar tom žēleigi, verīs mīleigi,
Pi Dīva sūda, lai mes bez gūda
Atstumti nabyutu.

O Pesteitōja muna lyupas, zylas,
Cīš nūcapušas un sausuma pylas,
Ar žuļti ryugtu, etiki pyktu
Par grākim runas cytu un munas
Dzirdētas bejat.

Caur jūs cīššonu pret Dīva tronu
Esi mums žēleigs, eistyn žāļsirdeigs,
Jezu, tevi lyudzam.

O ausis, Dīva-Atpērcēja muna,
Jums zaimōšonas un ļaunas runas
Nu karaveiru, žaidu nateiru
Beja vairōtas, oplom runōtas
Ar mēdēšonu.

6. Ak uzklaus, lobais Radeitōjs.
(Audi benigne Conditor.)

Ak uzklaus, lobais Radeitōjs,
Un pījam korstōs lyugšonas,
Kū gavēnī Tev, Vadeitōjs
Ar raudom myusu sirdis nas!
Tu, jaukais siržu Zynōtōj,
Gon redzi myusu vōjumus,
Bet tim, kas žālōt napōrstōj.
Ver žēlesteibu krōjumus!
Gon daudz mes ļauna darejom,
Bet pīdūd tim, kas atsazeist,
Un Tova Vōrda gūda dēļ
Dūd spēkus, lai tī naizseikst!
Mums paleidz šymā gavēnī
Nu mīsas važom vaļā tikt:
Lai, pīsaraunūt ēdīnī,
Nu dzeives ļaunums sōktu nikt!
Dūd' myusim tū, ak Varonais,
Kas trejaidis esi, tūmār vīns:
Lai gavēņš dor', ka ticeigais
Aug tykumūs Tova bērns ikvīns!
Amen.

Pīz e i m e. Šū dzīsmu var dzīdēt kai ves-
peru himnu nu pyrmōs gavēņa sastdīnas leidz
Cīšonu sastdīnai.

7. Raug, karaļkarūgs...

(Vexilla Regis.)

Raug, karaļkarūgs augši pleiv,
Mirdz spūži krysta nūslāpums:
Mums dzeive nōvei padūtō
Caur nōvi dzeivi dōvōja.
Jam sōnu dzili škēle škāps —
Tys beja grāka asmiņš borgs.
Lai myus nu traipim škeisteitu,
Ar asni yudiņš tecēja.
Ir pīsapiļdej's taisni tys,
Kū pravīts teice idvāsmōts,
Kad paude vysam pasaulam:
Uz kūka pacalts volda Dīvs!
Ņyu myrgoj jauki krōšņais kūks.
Gērbts karaliskā sōrtumā:
Tu lelam gūdam izvālāts, —
Tik svātus apkampt lūcekļus.
Ak laimeigs, kurō rūkōs skauts,
Ir pacalts grāka izpērcējs:
Caur tevi, nōves irūci,
Ir atgyuts eļnes laupejums.
Mes sveicam šudiņ tevi, krysts,
Tu vīneigō mums cereiba:

Ved taisneigus pi svātuma
Un deļdej vaiņas grēceigim.

Ak pestišonas olūts, Dīvs,
Lai slavej Tevi ikvīns gors :
Tu myus caur krystu pārki sev :
Dūd sasnēgt krysta svēteibas. Amen.

Pīzeime. Šū dzīsmu var dzīdēt ves-
perēs kai himnu gavēņa divās pādejās
svātdīnās un sv. Krysta paaugstynōšonas
svātkūs.

Peldīnes svātku divalyugšonas un dzīsmes.

Rezurekcija. (Augšanceļšonās.)

Antifona. Lai ir gūds tev, svāta
Trejadeiba, leidzona vīna Dīveiba : *
pyrms visim myužim, nu šō laika,
tagad un myužam.

116. psalme.

Teicit Kungu . . . (Skot. pusl. 123.).

3. psalme.

Kungs, kōpēc tik daudzi ir tū,
kas mani vojoj ?

Cik daudzi ir tū, kas maņ uz-
bryuk !

Pulka ir tū, kas maņ runoj : «Nav
šam glōbšonas pi Dīva !»

Bet tu, Kungs, esi muns vairūgs
vysapkōrt un muns gūds : * Tu pa-
cēli munu golvu.

Munā bolsā es klīdzu uz Kungu :
* un jys mani klausu nu sova svātō
kolna.

Es atsagulu un aizmygu : * pīsa-
cēļu tōdēļ, ka Kungs mani glōbe.

Es nanūsabeišu tyukstūša tū ļau-
žu : * kas mani vysapleik apgula.

Tu pīsaceļsi, ak Kungs : * izglōb-
si mani, muns Dīvs.

Jo tu jau īsiti vaigā munim preti-
nīkim : * grēcinīkim iztrauci zūbus.

Pi Kunga ir pesteišona : * un to-
va svēteiba pōri tovim ļaudim lai
palīk.

Gūds lai ir Tāvam . . .

Antifona. Lai ir gūds.

Reitine.

Ikvitoriums : Kungs patīši cē-
lēš. Alleluja.

Antifona. Es asmu tys, kurs as-
mu, un muns padūms nav kūpā ar
dezdīveigim : bet Kunga lykumā ir
muna patikšona, Alleluja.

1. psalme.

Svēteigs, kas naīt pēc bezdīvei-
gu padūma un nasalaiž grēcinīku
ceļā : * un garzūbu sapuļcē nasēd.

Bet Kunga lykumā ir jam pa-

tikšona : * un par jō bausleibom jys
dūmoj dīnu un nakti.

Jys byus kai pi yudiņa ryučim
īstōdeitais kūks, kurs sovu augli
dūd sovā laikā.

Un kura lopas nakolst : * kū tik
īsōc, laimeigi pabeidz.

Na tai ir ar bezdīveigim, * bet
gon kai sānola, kū vējs nosoļ.

Tōpēc bezdīveigi nanūsaturēs tī-
sā, un grēcinīki taisneigu sapuļcē.

Tōdēļ ka Kungs zyna taisneigūs
ceļus : * un bezdīveigūs ceļš izgaiss.

Gūds lai ir Tāvam . . .

Antif. Es asmu tys, kurs asmu...

Antif. Es praseju munu tāvu,
alleluja, jys maņ deve pogōnu tau-
tas, alleluja, par montōjumu, alleluja.

2. psalme.

Kōpēc dumpejas (Skot. pusl. 447.).

Antifona. Es praseju munu Tā-
vu . . .

Antif. Es atsagulu un aizmygu ;
pīsacēļu tōdēļ, ka Kungs mani glōb,
Alleluja, alleluja.

3. psalme.

Kungs kōpēc tik daudz tū, kas mani vojoj. (Skot. pusl. 493.).

Antif. Es atsagulu...

V. Kungs augšancēlēs nu kopa, Alleluja.

A. Kurs par mums beja pakōrts kūkā. Alleluja.

Lyugsimēs !

Dīvs, tu kas caur tovu Vīndzymušū Dālu šudiņ uzvarēji eļni un mums atdarēji durovas uz laimeigu myužeibu, ar tovu paleigu sekmeigi vad uz priķšu myusu lobas apsa-jimšonas, kuras mums ar tovu žēlesteibu īdvēsi. Caur tū pošu myusu Kungu Jezu Kristu. Amen.

1. Caur tovu svātu...

Caur tovu svātu augšanceļšonūs,
Ak, Dīva Dāls, atlaid mums grākō-
šonas ;

Mes ticim, ka tu esi augšancēlīs,
Mums myužeigu dzeivōšonu satai-
Un eļni uzvarejis. sējis,
Sovu spāku parōdejis. Alleluja.

2. Jaukō dīna...

Jaukō dīna mums atgōja,
Kurōs ikvīns seņ gaidēja,
Šudiņ Kristus augšancēlēs, Alleluja.

Dabasu kēneņš atnōce,
Kai skaists zīdeņš aizzīdēja,
Dzeivs pēc nōves mums rōdejōs.

Alleluja.

Eļnes spākus salauzēja,
Īnainīkus sameidēja,
Cītumnīkus vaļā laide, Alleluja.

Leidz trešai dīnai tur beja,
Svātus tāvus prīcynōja
Un pēc sevis aicynōja, Alleluja.

Tī, kas timseibōs sēdēja,
Lelā bolsā gavilēja,
Kad Pesteitōju redzēja, Alleluja.

«Sveicynojam seņgaidamū,
Kungu Dīvu nu augstuma,
Pestej nu eļnes cītuma», Alleluja.

Lela prīca tur jim beja,
Kad Pesteitōju redzēja,
Kura seņdīn gon gaideja, Alleluja.

Sovā spākā augšancēlēs
Naaiztykdams kopa zeimes,
Sorgim lela baile cēlēs, Alleluja.

Un kad Kristus augšancēlēs,
Īprīcynōja mōcekļus, Alleluja.
Mōtei syuteja eņgeļus, Alleluja.

«Eņgeli draudzes mīleigas,
Ejīt pi jaunovas svātas,
Munas mōtes nūskumeigas,

Nu manis jū sveicynojit Alleluja.

Un prīceigi sadzīdojit :

«Debess kēneniņ, prīcojīs,» Alleluja.

Pēc ar lelōku spūdreibu,
Pi mōtes sovas atnōcis,
Prīcynōja, sveicynōja, Alleluja.

«Pylna esi tu prīceibas,
Muna mōte, nu mīleibas
Pēc sovas lelōs bēdeibas,» Alleluja.

— «Sveicynōts, Jezus soldonais,
Dēleņš tu muns mīleigais, —
Prīca ikvīnai dvēselei, Alleluja.

Jau tagad ļūti prīcojūs,
Kad uz tevīm dzeiva verūs,
Leidz kai tikkū dzymus' byutum.»
Alleluja.

Prīceigi ar jū runōja,
Jō cērtumus sumynōja,
Un pēc ar jū izaškeire, Alleluja.

Kristus, caur augšanceļšonūs
Dūd mums grāku atlaisšonu,
Pēc myužeigu dzeivōšonu, Alleluja.

3. Augšan Kristus cēlēs.

Augšan Kristus cēlēs,
Uzvarēja eļni :
Nu myrūnim ceļsimēs,
Tīsas dīnā ari mes, Alleluja.

Trejas dīnas kopā
Gulēja Kungs jaunā :
Rūkas, kōjas un sōnu,
Beja jam caur pōrdyuruš', Alle-

Gōja trejs Marijas luja.
Dōrgas zōles nese :
Gribēja Kungu svaideit,
Lelu gūdu jam dareit, Alleluja.

Kad jōs ceļā beja,
Storp sevīm runōja :
Kas atveļs mums akmini,
Kurs guļ kopa priķšā ? Alleluja.

Marija, mums sok tu,
Kur redzēji Kungu ?

Redzēju jū pēc mūkas,
Noglu zeimes jam rūkās, Alleluja.

Kad pi kopa beja,
Eņģeļs jom saceja :
Mōseņas nasabeistit,
Dīva seju redzēsīt, Alleluja.

Jyus Jezus meklejit ?
Te jō naatrassit.
Nu myrūnim jau cēlēs,
Raugit, tur guļ jō drēbes, Alleluja.

Lukass ar Kleofu,
Obi vīnā laikā,
Gōja uz Emmaus mīstu,
Sasatyka ar Jezu, Alleluja.

Prīcōsimēs visi,
Kai eņģeli debesīs :
Jo, kō mes seņ gaidējom,
Jau šudiņ sagaidējom, Alleluja.

4. Līgsmi dzīdit.

Līgsmi dzīdit Pesteitōjam,
Eļnes spāku Satrīcējam, —
Viņam cīšūt pasauļs skuma,
Vysa doba beja dryuma.
Alleluja, alleluja, alleluja, alleluja,
alleluja.

Kristum mērstūt, svātī gori,
Debess prīcas nabaudēja ;
Kliņtis byrza, aizkors tryuka,
Zemes drebums monoms beja.
Alleluja . . .

Apostoli kur kurs slēpēs,
Mōcekli vairs nacerēja ;
Sīvītes ar smaržu zōlem,
Mīsu svaideit drūši steidzēs.
Alleluja . . .

Bet kad Kristus augšancēlēs,
Visim jauna prīca sōcēs,
Ļaužu dzymums laimi bauda,
Atpērkšonu sagaideja.
Alleluja . . .

Lela līgsme nūmyrušim,
Nu timseibom vaļā teikūt,
Jauna prīca ir eņģelim,
Sovu Kungu dzeivu radzūt,
Alleluja . . .

Apostoli un mōcekli,
Kai nu dziļa mīga mūdōs.
Tī, kas Kristum pakaļ gōja,
Puļcejōs pi Pesteitōja.
Alleluja . . .

Styprais nōves uzvarātōjs,
Dūd mums grāku kopus pamest,
Tevim stipri ticēt, cerēt,
Un pēc gūdā augšanceļtīs.
Alleluja . . .

5. Cēlēs Kristus.

Cēlēs Kristus nu myrūnim. Alleluja.
Tyka prīca viņa ļaudim. Alleluja.
Sīvītes uz kopu gōja. Alleluja.
Dōrgas zōles leidza nese. Alleluja.
Kad jau jōs pi kopa beja. Alleluja.
Eņģeļs bolts viņom saceja. Alleluja.
«Sīvītes, kō jyus beistatēs ?
Alleluja.
Uz Galileju steidzatēs. Alleluja.
Pasokit tū jō mōceklim : Alleluja.
Ka Kungs cēlēs : prīca visim. Alleluja
Šudiņ tōdēļ lela dīna. Alleluja.
Kunga uzvaras un cīna. Alleluja.
Ikvīns Dīvu lai gūdynoj. Alleluja.
Augšanceļšonūs sludynoj. Alleluja.

6. Alleluja ! Jezus dzeivoj !

Alleluja ! Jezus dzeivoj !
Sevi Dīvs nu šķērsta breivoj,
Kur trejs dīnas dusējis.

Alleluja ! Pōrvarēja
Jezus valnu, kas myus spēja
Iļgi turēt vērdzeibā.

Alleluja ! Patīseiba
Gavilej, bet nataisneiba,
Vylts nu breivōs zemes bāg.

Alleluja ! Dusme palta,
Navaineiba gūdā calta,
Igyun sovas tīseibas.

Alleluja ! Ļaužu saimi
Jezus vad uz myuža laimi,
Sevi par mums atdevis.

Alleluja ! Vārā liksim :
Reiz nu kopa calti tiksīm
Tai, kai cēlēs Pesteitōjs.

Alleluja ! Naapstōjam
Dzīdōt slavi Pesteitōjam !
Alleluja ! Dīvam gūds !

Himna Lēļdines vesperem.

(Ad regias Agni dapes.)

Pi Dīva Jāra mīlastā,
Kad Sorkonjura pōrīta,
Mes boltōs drēbēs līgsmojam
Un dzižam Kristum — Vodūņam :
Myus mīļōdams, kai Dīvs tik spēj,
Jys sovu asni upurej,
Jō mūka beja šausmeiga,
Jys mīlesteibā sadaga.

Kas ar Jō asni slacynōts,
Tys ir nu nōves pasorgōts,
Tam jyurā brīsmas ceļu grīž,
Tō īnainīki naapspīž.

Mums Lēļdinē nōk Kristus klōt,
Kai upurjārs myus aplaimōt
Un prōtā teirus sveicynoj,
Ar Dīva Maizi seitynoj.

Ak debeseigō Upure.
Kam klausa valns un pazeme !
Jei nōves važas sarōve,
Kai olgu dzeivi atgyva.

Kad uzvarāts ir eļnes spāks
Un satrikts tymsa kēneņš—grāks,

Ar mīra zeimi Kristus nōc,
Ver dabasus un vaļdeit sōc.
Vīnmār ļauņ, Jezu, ticeigim
Byut Lelā dīnā prīceigim,
Nu grāka brīsmom sorgoj tūs,
Lai teirom sirdim līgsmōtūs.
Gūds Dīvam Tāvam lai teik dūts,
Un Dālam, kas nu myrūnim
Ir cēlīs par mums, cylvākim,
Un Svātam Goram myužeigs
gūds ! Amen.

Dzīsmes Vosoras Svātkūs.

1. Ak nōc tu Dīvs.

(Veni Creator Spiritus.)

Ak nōc tu, Dīvs, Gors Radeitōjs,
Un myusu dvēs'lē esi vīss :
Ar žēlesteibas myrdzumu,
Piļd kryutis tevis radeitōs.

— Tev soldons prīcuneša vārds,
Tu poša Dīva idōvōts,
Tu dzeives olūts, mīla, guņs,
Un goreigs sirdim svaidejums.

— Tu septiņveideigs dōvonōs,
Nu Dīva rūkas breinumspāks :
Tu poša Tāva sūleitais,
Kas gaišus vārdus mutē lic.

— Kur jyutas taustōs, gaismu rōd,
Škeļ sirdīs mīlu svēteigu,
Kad mīsas smogums kaidu spīž,
Lai spāks nu augšas drūši tur.

— Trenc prūjom ļaunu naidnīku,
Ļauņ mīru baudeit ticeigim,

Kai vodūņam, tev sekojūt,
Lai vysom spūstom teikam pōr'.

Myus Tāvu pazeit izmōci,
Jō Dālu korsti imīļot :
Bet tev, ak Prīcynōtōjs Gors
Dūd' stipri ticēt mums vīnmār.

— Lai Dīvam Tāvaņ slava skaņ,
Jō Dālam, kas nu myrūnim
Ir cēlīs gūdā, ari Tev,
Par vysu garu myužeibu. Amen.

Pīzeime. Šū dzīsmu var dzīdēt ves-
perēs kai himnu Vosoras Svātkūs.

2. Nōc tu Svātais Gors.

(Veni Sancte Spiritus.)

Nōc, tu Svātais Gors, ak nōc,
Syuti mums nu augsteibas
Sovu debess myrdzumu.

Nōc, tu nabadzeigu tāvs,
Vysa loba dōvōtōjs,
Nōci, siržu gaismōtōjs.

Prīcynōtōjs vysulobais,
Dvēselei tu soldons vīss,
Soldoni, kas spērdzinoj.

Gryutumūs tu atdusa,
Tveices laikā vāsnojoj,
Tūs, kas raud, mīrynojoj.

Vysusvātō gaismeiba
Piļdi tovus ticeigūs,
Leidz pat sirdis dziļumam.

Jo bez tevis, dīviškais,
Cylvāks ir tik nīceigs, vōjs,
Loba naspēj, ļaunu vīn.

Škeistej tū, kas satraipeits,
Laistej siržu sausumu,
Īvaiņōtū dzīdynoj.

Pīlīc tū, kas steivs un cīts,
Sastyngušū sasiļdi,
Atgrīz moldūs krytušū.

Dūd mums, tovim ticeigim,
Kas uz tevi pasaļaun,
Septiņveidu dōvonas.

Dūd, lai tykums olgai brīst,
Pesteiti lai aizejam,
Tur kur baudams myužeigs priks.

Dzīsnes vysusv. sakramen-
tam par qūdu.

1. Debess, zeme . . .

Debess, zeme, pasaulš, jyura,
Un kas tikvīn ikš jums ira,
Dūdit ar mums pīlyugšonu,
Myusu Kungam pateikšonu.

Vysu eņgeļu draudzeiba,
Ar mums dzīdojit vīneibā :
Svāts, svāts, svāts ir myusu
Kungs Dīvs,

Sakramenta zeimēs paslāpts.

Tagad uz oltora gaida,
Nu mums gūda jys vysaida.
Dīvs breinumu padareja,
Maizi mīsā kad pōrmeja.

Tū mums deve par bareibu,
Sūleidams debess laimeibu.

Ni eņgeli, kerubini,
Navar baudeit serafini

Tō, kū cylvāks patīseigi
Sakramentā jam gūdeigi.

Es nacīneigs, ak Kungs, ka tu
Sirdī munā tagad ītu,

Bet tik vārdu sok vareigu,
Izpesteis man' bēdeigu.

Ak, Dīvs myusu pesteišona,
Lai tev vysur skaņ teikšona!

Dūd paleigu ļaudim tovim,
Lai par grākim žāloj sovīm.
Sorg' nu bodim, mērim, vaidim,
Glōb nu vōrgim myus vysaidim.

Lai ir mīrs pa myusu molom,
Zemes augli vysom solom,
Bet kad beigsīs dzeive muna,
Lai pādejō byus šei runa:

Jezum, Marijai atvēļu
Munu sirdi un dvēseli.

2. Tovā priķšā.

Tovā priķšā, Kungs, es stōjūs,
Žēlesteibas tovas lyudzūs.

Šite tu zam maizes zeimem
Paslāpts esi myusu acim.

Gryuts mums saprast, taču visi
Ticim, ka tu klōtyn esi.

Šamā sakramenta maizē:
Eistyns Dīvs un cylvāks reizē.

Lelu breinumu dareja
Kungs Dīvs, kad maizi pōrmeja.

Par sovu mīsu vysusvātu,
Lai cylvāku pabarōtu.

Svāts Dīvs, svāts vysuvareigais
Ikšan gūda — svāts myužeigais.

Ļaunprōteigim esi brīsmēigs,
Lobim ļaudim vysod žēleigs.

Svāti gori — gūdbejeigi
Tovā priķšā stōv cīneigi.

Lai gon tovē vaigā raugōs,
Myužam tevi saprast naspēs.

Nav tōs laimes kerubīnim,
Ni tōs prīcas serafīnim,
Kaidu Dīvs dūd mums, ar mīsu,
Barōdams pasauli vysu.

Es nacīneigs asu, ka tu
Ak, Kungs, munā sirdī ītu,
Bet tik vārdu vīn saceisi,
Mani tyuleņ izpesteisi.

Dīvs, es tevi gūdynoju
Un pi sevis aicynoju,

Lai ar tevim es dzeivōtu,
Myužam tevi slavynōtu.

3. Slavej, Sions.

(Lauda Sion.)

Slavej, Sions, Pesteitōju,
Tovu gonu, Vadeitōju,
Gūdoj dzīsmom svineigom.

Slavej augsti, cik vīn spēsi,
Taču izteikt navarēsi, —
Viņa gūds ir naizteicams.

Slaves priķšmats šudiņ breineigs —
Veins ar maizi dzeives deveigs,
Ticeigim teik priķšā lykts.

Nav nikaidu šaubu, moldu,
Ka, ap svātku sēžūt goldu,
Apostolim Kungs tū deve.

Lai tad prīca skaņ arvīnu,
Svātā trūksnī vysu dīnu.
Krišteigī lai gavilej.

Šudiņ svātku dīnu svinim,
Svātō golda prōtā minim
Pyrmū īstōdeišonu.

Šitim gūda svātkim nōkūt,
Jaunū testamentu sōcūt.

Vacō žaidu paska beidzās.

Vacai jaunō šei kōrteibā,
Iprīķšzeimei eistineiba,
Naktei dīna golu dora.

Kū pyrms nōves īstōdeja,
Atkōrtōt tū pīsaceja
Kristus sev par pīmiņu.

Dīva vōrdim izmōceiti,
Poša Kristus pylnvarōti,
Maizi-veinu svētejam.

Tikai ticēt mums ņyu atlik,
Ka par mīsu maize palik,
Veins par asni pōrmaineits.

— Ni tō prūtam, ni tō radzam ;
Tycādami tū sasnādzam :
Pōri dobas kōrteibai.

Sevišķi zam svēteitom
Zeimem tikai, bet na lītom
Monts ir paslāpts breineigais.

Mīsa — ēdīņs, asnis — dzērīņs,
Palik tūmār Kristus vysvīns
Zam ikvīna izskota.

Baudūt zeimes, nadaleitu,
Nadrupōtu, nalauzeitu —
Vysu Kristu pījamam.

Atīt vīneigs, atīt simti,
Cik jam pyrmais, tik pat citi,
Tūmār Kungs, kai bejis, tai palik.

Pījam ļauni, pījam lobi,
Tikai sekmēs škirās obi :
Vīnim dzeive, ūtrim nōve.

Lobim debess, ļaunim eļne, —
Raug, cik naleidzona peļņa
Izkreit vīna golda bīdrim.

*

Šei tad maize debeseiga,
Dzeives ceļā myusus baroj,
Dīva bārnus jauki mīloj,
Ļaunim vīn jei zaudeiga.

Jau šū maizi priķšzeimōja,
Kad Izaaku upurēja,
Svātku jāru kad baudeja,
Mannu tūksnesī laseja.

Lobais Jezus, apsažāloj,
Myusus vadej te un baroj,
Myus ar pylnu laimi krūņoj,
Spūdrā debess tāvainē. Amen.

4. Tev gūds un slava.

Tev gūds un slava, Dīvs Kungs
myusu,
Lai napōrstōdams skaņ vysu myužu !
Tev šudiņ dūdam mes ļaužu pulkā,
Zemeigu gūdu caur dzīdōšonu.

Pateicam tovai vysuvareibai,
Par bezgaleigi lelu dōvonu,
Ka mums, bēdeigim cylvākim,
devi

Ikš sakramenta, o Dīvs, pats sevi.

Paslāpdams sevi zam maizes zei-
mem,

Un mūkas cīsdams par myusu vai-
ņom,

Atdevi sevi uz krysta kūku,
Izlēji asni, pacīti mūku.

Īdams uz sovu tāvu myužeigu,
Dōvonu devi ļaudim breineigu.
Ikš sakramenta, kuru ņyu radzam
Ceļūs krisdami, kūpā pilyudzam.

Glōb myus, ak Jezus, lyudzam mes
tevi,

Un uz dabasim ved leidz ar sevi.

Amen.

5. Ak Dīvs (Adoro te).

Ak Dīvs, kas te zeimēs slāpts esi
klōtu,

Ar gūdbailes tevi pīlyudzu prōtu.

Muns gors tovā prikšā naspēceigs
salymst,

Kad sajēmis drūsmi, tevī jys īgrymst.

Pi tevis maņ naklōj jyutekli ceļu,

Nu ticeibas tikai drūšeibu smeļu.

Kū mōceklim teici, mīlastu ās-
dams, —

Tys golvōtais vōrds maņ drūss
ir un tycams.

Pi krysta tu cīti dīveibu slāpdams,

Te ari kai cylvāks naesi radzams, —

Bet tevi es Dīvu-cylvāku lyudzu,

Un grākus, kai slapkaunš satriktais,
syudzu.

Es naprosu tausteit sōnu, kai To-
mass,

Jo tevi par Dīvu tycu bez runas.

Tik paleidz, lai tycu styprōk ar-
vīnu,

Lai cerēt un mīlēt mōcūs ikdīnu.

Ak pīmine Kunga mēršonai dūtō,

Tu rodūšō dzeivi bareiba eistō :

Dūd dvēselei munai ar tevi dzeivōt

Un vysod pi tevis svātlaimi garšōt.

Ak dīviškais pelikans, žēleigais
Jezus,

Man' nateiru ašņa balynoņ plyu-
dūs,

Kō vīns-vīneigs pilīņš pesteit nu
grākim

Spēj pasauli vysu uz myužu lai-
kim.

Ak, Jezus, ņyu tevi pleivuroņ slā-
pums,

Bet dūd lai reiz sirds pīsapylda kō-
rums ;

Lai tovu maņ vaigu skateit ļauts
byutu

Un gūdeibas storōts, laimeigs es
kļyutu.

6. Cyldynōsim.

(Pange lingua)

Cyldynōsim slavas bolsim

Nūslāpumu breineigu :

Sevi ar dagūšom sirdim
Dōvynōsim jam labprōt.»

«Nōcit šur pi manis visi, kas zam
smogōs
Grāku nostas neikstit un tikt vaļā
gribit.

Vysus eļnes saiškus es jums sarau-
steišu,
Breivus Dīva bārnus jyus te pada-
Ceļsimēs . . . reišu.»

«Nōcit šur pi manis jyus, kas mol-
dūs brīnat,
Jau seņ jyus te gaidu, jyusu ganei-
tōjs ;
Vysas nyknōs šaubas drūši prūjom
dzenit :

Tik te patīseibu atrass maklātōjs.»
Ceļsimēs . . .

«Nōcit šur pi manis visi nūskumeigi,
Kū šys ļaunais pasauls pīviļs nažē-
leigi !

Te pi munom kryutim, jyusu sōpes
nūrimis
Un cereiba jauna jyusu dzeivē pī-
Ceļsimēs . . . dzims.»

«Nōcit šur vēļ tyvōk, vysod jyus es
gaidu ;
Te jums tāva sāta, te jums svāta
dusa. —

Vysus laižu ikšā, nikō naatraidu,
Nōcit, tikai visi, — te jums laime
Ceļsimēs . . . drūsa».

8. Visi ļaudis nōcīt klōt !

Visi ļaudis nōcīt klōt,
Kungu Jezu gūdynōt !
Lai top myužam slavynōts
Vyssvātōkais Sakraments.

Svātō Mōte Marija,
Tu par visim svēteiga,
Mōca sovu Dālu sveikt
Kur te cīneits Sakraments.

Dzīdit skani Engeli,
Dīva svāti sulaini :
Svāts, svāts, svāts lai myužam teikts
Vyssvātōkais Sakraments !

Odums, Noess, Abrahams
Un vyss pyrmais tāvu noms,
Un vyss vacais testaments
Dzīd : lai slaveits Sakraments !

Dauids dzīsmōs Dīva tulks,
Un vyss svātais pravīšu pulks :
— Jyusu Mesiass atīt
Šite cīneits Sakraments.

Apostolu draudzeiba
Dīvu teic ņyu līgsmeibā,
Sovu mōceitōju redz,
Kurs te pīlyugts Sakraments.

Visi svāti Mūcekli
Un aplīcynōtōji :
Jyusu Kungs un eistyns Dīvs
Ir šys augstais Sakraments

Vysas ceistas jaunovas,
Dīvam jyus sadarātas :
— Jyusu priks un lobais Gons
Nōk pi Jums šys Sakraments.

Teicit vysas radeibas
Sovu Kungu varenu :
Lai top slavāts Radeitōjs
Augsti gūdōts Sakraments.

Guņs un yudiņs, zeme, gaiss,
Leits un krusa, snīgs un tvaiks
Vysa doba un jōs spāks
Izteic : slaveits Sakraments !

Saule, mēness, dīna, nakts
Dīva spāku rōdeit mōk ;
Vyss tys plotums debesīs
Nūdžid : slaveits Sakraments.

Vyss kas radeits un kas dzymst,
Kungu Jezu cīnēt jem.
Cylvāks steidzīs līcynōt,
Ka tovs Dīvs šys Sakraments.

Dzeiva Maize dabasu.
Eistyns cylvāks, eistyns Dīvs
— Mīļoj myus un žāloj vēļ
Svāts un myužeigs Sakraments !

9. Jau pīdar maņ.

(Dzīsmē pēc Komunijas.)

Jau pīdar maņ, kō kōrōj's prōts.
Kas maņ vēļ tryukst, kō vēlētīs ?
Ak lobais, Dīvs, ak soldais vīss !
Maņ vysa gon, es aplaimōts.

Ak dvēseļu draugs, ak eistais
priks !

Muns gors pi Tevim soldī rymst.
Maņ svātas ilgas prōtā dzymst,
Tōs, ceru, myužam naizniks.

Tik Tu nu manis nasašķir,
Maņ gaismu raid un mīlu dvēs,
Un myuždīnom Tev pīdarēs
Muns gors un vyss, kas manim ir.

10. Vysaugstais Vōrds.
(Verbum Supernum.)

Vysaugstais Vōrds, pats Dīva Dāls,
Vīnmār pi Tāva palykdams,
Pi mums, še zemē, nūnōce,
Lai veiktu dorbu uzdūtū.

Kad Jū uz nōvi mōceklis
Patlob jau beja nūdevis,
Jys sevi deve sovejim,
Kai maizi dzeives devēju.

Zam divu zeim'ū izskota,
Jys snēdze mīsu, asni ar',
Lai cylvāks vysā byuteibā
Byutu seits un dareits svāts.

Jys dzymdams topa myusu bīdrs
Pi svātō golda — bareiba,
Pi krysta beja samoksa,
Bet dabasūs byus myusu krūņs.

O atpērkšonas upuris, —
Tu dabasus mums atvēri:
Raug, naidnīks draud un uzamōc,
Dūd spāku, paleidz uzvarēt.

Lai Dīvs vīns trejōs personōs
Ir slavāts vysu myužeibu;
Un dzeivi mums lai dabasūs
Uz myužu laikim dōvynoņ.

Amen.

Dzismes oysuso. Jezus sirdei par gūdu.

1. Nu vōrgu zemes.

Nu vōrgu zemes, nu raudu lejas
Skumeigas skaņas debesīs kōp.
Pēc tevis Jezus, slōpst myusu sejas,
Uzklaus un apraug, kas mums tik
sōp.
Ak nūvērz nu mums peļneitōs strō-
pes,
Kas par mums cīti šausmeigas sōpes.
Tu dīviškō sirds, mīleibas dziļums.
Žāloj myus, Jezus, un pīdūd mums!
Raug, myusu acis osorōs vīn
sleikst,
Bolss nūskumeigi uz tevim skrīn.
Bet myusu sirdīs sōpeiga guņs
tveikst,
Jo styprys žālums berž jū un trin.
Nag vysod uz mums paliksi dus-
meigs,
Natiksi pōrlyugts, nabyusi žē-
leigs?
Tu dīviškō sirds ...

Tīsa gon ir, Kungs, ļauni bejom,
Smogu nu grākim tev krūni vejom.
Un žālōšona nakreit mums taisni,
Bet tu par visim izlēji asni!
Jymā tad myusu ļaunumus gremdej,
Myus otkon gorā dabasim dzemdej.
Tu dīviškō sirds ...

Nu tovas Jezus, dīviškōs sirdis
Cereibas gaišums sper mums
acīs.

Gon sakustynōs tevi šys lyu-
gums,
Un nūsamīrēs tovs svātais bor-
gums.

Tu myusu vōrgus labi vīn prūti
Un vysom myusu bādom leidz
Tu dīviškō sirds ... jyuti.

Caur tovas mōtes nūpalnu spāku,
Caur tovom sōpem cīstom par grāku
Paleidz mums dzeives ērškōtā gaitā.
Raug, te myus bādas, kai viļni svaida,
Laī grīžās uz mums tovs spūdrais
vaigs.

Koļš atnōk laimes myužeigais laiks
Tu dīviškō sirds ...

2. Myužēigais skaistums.

— Myužēigais skaistums dabasu
Siona,
Atnōkdams pi mums nu eņģeļu sōna !
Smōdēji gūdu, lai ļaudis bēdeigus
Nu pazusšonas glōbtim grēcinīkus.
— Ak, mīleibas guņs, īdedz sirdi
munu,
Lai vīnmār dagtu tikai gūdam to-
vam.
Caur tevim prīca un gūds visim
kliva,
Tu aicynōji dzeivōt myus pi Dīva.
— Tevi spēj pazeit tikai sirdis škei-
stas, —
Tu veļc pi sevīm sovus draugus
eistus.
Vadej myus, Jezus, esi par mums
vaktī,
Lai napazyustam nūmēršonas naktī.
— Lobums tovs lelōks na kai jyuras
dziļums,
Bet zamōšonōs par mums ir eists
breinums.

Ak, svāta tu sirds, dzēs ļaunōs kō-
reibas,
Ar kurom dagam, mīļojūt radeibas.
— Tai naskrīn stērna tveiksmē uz
olūtu,
Kai dvēs'le, kad nas gryutu grāku
nostu,
Dzanās slōpdama tovas žēlesteibas,
Un cerej atrast vīglumu gryuteibōs.
— Tu dzeivō straume, debess yu-
diņs esi,
Ar jū nareizi siržu slōpes dzēsi.
Dūd mums tū baudeit, tys mums
ļūti pateik.
Bet pasaul' bauda lai jam pošam pa-
lik.
— Ak, sirds, nu tevis debesim ir
prīka,
Tevī vīn muna sirds cereibu lyka.
Tu vysod dedzi mīlesteibā svātā,
Tu sirdim eista atdusa un sāta.
— Tova sirds visim stōv atvārta
vaļā,
Ar' grēcinīkim tur ir sova daļa.
Ar Madaļu tad nūskumeigs es īšu.

Ar Pīteri vēļ daudz osoru lišu.
— Nagrīze ocu Dīvs nūst, kad ar
kaunu.

Nūskumis Davids raudōja par ļaunu.
Cerēju ar' es, ka maņ žēleigs byusi.
Porōdus vysus, kai ar' jam pīdūsi.
— Ak, Jezus sirds, pi tevis ir dzei-
veiba.

Tu manim esi, vīneigō mīleiba.
Nikō namiļu, nedz kō cyta grybu,
Tik tu maņ prīca, tevī laimes vīta.

3. Naaplaid myusu.

Naaplaid myusu, naaplaid myusu,
Jezus, naaplaid myusu.

Tu sacēji, ka vērs zemes
Naatstōsi myus bez tevis,
Jo bez tovas klōtbyušonas
Myusus nūspīž nūskumšonas.

Naaplaid myusu . . .

Kur sev prīcu mes atrassim.
Kur osoras nūslauceisim ?
Tik pi tovom kryutim dūstūt,
Tovā sirdī nūsleikstūt.

Naaplaid myusu . . .

Tovā sirdī atdareitā
Mums ir vīta sataiseita :
Tur paspōrne, tur glōbšona
Tur osoru remdēšona.

Naaplaid myusu . . .

Ņyu tev gribim labi kolpōt,
Un kas dīnas krystu nosōt
Vacūs grākus apraudōsim,
Un osorom nūmozgōsim.

Naaplaid myusu . . .

Tikai myusus veļc pi sevis,
Nadūd škērtīs mums nu tevis,
Lai pi tevis vysod asam,
Krysta ceļu drūši ejam.

Naaplaid myusu . . .

Lobais Jezus, palic ar mums !
Raug jau, matās naktis tymsums !
Rōd mums gaišu dzeives ceļu.
Debesīs škir pi eņgeļu. Amen.

4. Munā sirdī.

Munā sirdī, munōs rūkōs
Tovu mīlesteibu lic ;
Lai ni prīkā, lai ni mūkōs
Naidnīks mani nasasnādz.

Lai es pīmiņu tik tevi,
Tu Jezus sirds, tevi vīn,
Lai Tev dūdu vysu sevi
Leidz pat nōvei kotru dīnu.

Manī līsmom breinumaiņom
Degt lic ēršku vaiņagam
Tovam krystam, tovom vaiņom
Pōri myuža vokoram.

Lai es pīmiņu . . .

Styprynoļ šū sirdi žālu
Lai tei saprast tevi prūt.

Tovas ilgas, tovu kvālu
Dīva gūdu slavejūt.

Lai es pīmiņu . . .

5. Vysuvareigais Dīvs.

Vysuvareigais Dīvs, Radeitōjs myu-
žu,

Jezus Pesteitōjs, žēleigs, vysu ļaužu,
Gaisma, nu gaismas ejūša myužeiga,
Vīns Dīvs, izejušs nu Dīva vīneiga.

Mīleiba tova tik cīš spīde tevi,
Ka ciļvēceibu pījēmi uz sevi;
Un tai, palykdams par jaunū
Odumu,
Mums izgaisušim peļneji lobumu.

Tei tad mīleiba korstōka par sauli
Un daudz lelōka par vysu pasauli,
Uzjēme labprōt vysus grākus myu-
su,

Un izpesteja tai pasauli vysu.

Bet lai leidz golam rōdeit mums
mīleibu

Un iznycynōt grāku naganteibu,
Dēļ tō sirds tova tai pōrdūrta
tyka,

Ka ašņa lases viņā napalyka.

Lai ar tū asni grākus nūmozgōtu,
Un lai ikš sevis myužam myus glo-
bōtu.

Lai byus gūds Tāvam, Dālam, svā-
tam Goram,

Tagad un vysod, myužeigi bez gola.
Amen.

6. Ak vai! Cik grāka . . .

(En ut superba.)

Ak vai! Cik grāka pasaulī!
Jys oplom nykns un lapni kupls, —
Un cik šys lārums Jezum sōp,
Cik dzili sirdī, īsmu dur!

Kad kareivs škāpu dyure jam,
Tū myusu vaiņas vērēja,
Bet īsma borgū asmeni,
Jam osynōja nōveigs grāks.

Nu Jezus sirdis atvārtōs,
Jam leigova dzymst — bazneica,
Kai Noes šķērsts, stōv vaļā sōns,
Kur ļauds nu pūsta glōbtīs var.

Nu šenes žēlesteiba plyust
Un septiņryučim nōk pi mums,
Lai dvēseles tur nateirōs,
Mes Jāra asnī mozgōtu.

Ir kauns un nagūds grākūs brist,
Kas svātū sirdi sōpynoņ ;
Tōdēļ lai sirds ikkotram tveikst
Un mīlesteibā kvēļ arvīn.

Ak Jezus, slava tev lai skaņ,
Kas žēlesteibu dūd' nu sirds :
Lai Gūds ir Tāvam, Goram ar'
Vīnmār bez kaidas apstōjas.

Amen.

Pīzeime : Šū dzīsmu var dzīdōt ves-
perēs kai himnu Vyssv. Jezus Sirds svāt-
kūs, un oktavā.

DZISMES UZ KUNGU JEZU.

1. Jezus soldons.

Jezus soldons prōtam padūms,
Eista prīca, sirdim jaukums,
Gordōka tova draudzeiba,
Na mads un cyta bareiba.

Nikō dzīdōt tik prīceigi,
Nikō klauseit tik mīleigi, —
Ni dūmōt tik jauki varu,
Kai vīn Jesu, Dīva Dālu.

Jezus žēleigs vaideitōjim,
Žēlesteibas praseitōjim.

Cīš lobs tim, kas meklej tevi,
Cīšōk tim, kas atrūn tevi.

Jezus, siržu tu soldonums,
Patīseiba, prōta spūdrums,
Tu par vysom dōrgōks prīcom,
Un vyslobōks, kai mes tycam.

Ni mēle var tū izstōsteit,
Ni roksti spēj tū apraksteit,
Tys, kas baudeja, var zynōt,
Kas tys ira Jezus mīļōt.

Kungu Jezu vīn meklēšu,
Sovā sirdī jū turēšu,
Viņu vysod gūdynōšu.
Vysod viņu slavynōšu.

Ar Mariju pīsaceļšu,
Agri kūpā jō meklēšu,
Na ar acim, bet ar prōtu,
Jū grybādams turēt klōtu.

Ar osorom apmozgōšu
Kopu, gauži nūraudōšu,
Jezus kōju apsakeršu.
Aiz jom stipri nūsatveršu.

Jezus, kēneņš vysbreineigais,
Myusu vaļdeitōjs mīleigais!
Tu soldonums naizsokams,
Visim jauks un pateikams.

Tagad, Jezus, ar mums dzeivoj',
Myusu prōtu apskaidrynoj', —
Lai vyss pasauls prōtā sovā
Soldonuma pylns teik tova!

2. Muna tu prīceiba.

Muna tu prīceiba, o Jezus muns,
Muna tu līgsmeiba, o Jezus muns!

Lai vyss tys gaist maņ, kū turēt
varu,
Es nikō nagrybu, kad Jezu turu.
Muna tu prīceiba...

Smōdeju pasauļa prīkus un montu,
Mekleju es Dīvu ar vysu prōtu.

Muna tu prīceiba...

Tevi, o Jezu, nu sirds mīļoju,
Tu lobums un mīrs muns, tevi
cereju.

Muna tu prīceiba...

Mīļoju ar vysu dvēseli munu,
Cytaidas mīleibas lai es nazynu.

Muna tu prīceiba...

Lai kaut tu, Jezu, mani atmastim,
Par mīļojamu maņ Kungu byu-
tim.

Muna tu prīceiba...

Ak kaut, muns Jezus, ļaudis tevi pa-
zeitu,
Ar grākim myužam naapkaitynōtu.

Muna tu prīceiba...

3. Ateĵ, Jezu !

Ateĵ, Jezu, muna prīca,
Ateĵ, aizdedz munu sirdi !
Tevis viņa slōpst un gaida,
Esi sōpēs jai par bīdri.
Tycu, hostijā tu esi,
Nadzeņ manis nūst nu sevis.
Munus vōjumus tu redzi,
Bet es eistyn slōpstu tevis.
Tevi pījemt sovā sirdī,
Mīgt pi sovom korstom kryutim,
Tevi auklēt sovā klēpī, —
Tikai tūlaik laimeigs byušu.
Ar mīleibu lai es dagu
Un pēc tevis vysod slōpstu,
Lai ar pylnu prīcas vaigu,
Skumōs dzeives krystu nasu !

4. Mīlais Jezus.

Mīlais Jezus, manim runoj,
Kur tu jauki tagad cīmoj !
Soki, kurā esi pusē,
Kur tev soldona ir dusa !
Redzi mani vysā vōju :
Dzeivōt vairōk nadūmoju ;

Meklēt grybu napōrstōdams
Un nu vysas sirds raudōdams.

Kurā klajumā tev mōjas ?
Kur tev ļūti jauki klōjās ?
Soki, kur es atrast varu,
Maklādams pōr' laiku garu ?

Kurā debesī laimeigā ?
Vai kurā dōrzā prīceigā, —
Lobu zōļu smōrds uz sovas
Aizturēja tevi pļovas.

Atsasauci, dōrgais vāsums !
Atsasauci, siržu lobums !
Nūspīž mani leli vōrgi,
Kaļtiņ-kaļtej gryuti sōrgi.

5. Raug pi tevim.

(Kungs Jezus atbiļd.)

Raug, pi tevim es atīmu
Un pi tevim doru cīmu,
Verīs, kai es sasōpējis,
Vyss ar asni apsalējis.

Klausīs, bērneņ mīļojamais,
Kur muns kambars dzeivojamais :
Uz krysta par grēcinīkim,
Storp divejim slapkaunīkim.

Tu muns mīlais radejums,
Tu muns sōpes dzemdejums,
Pereklis tev munā sōnā
Munā sirdī dusēšona.

Sev pi golvas munas dusi,
Nasatraukoj, guļ un klusi :
Ērškēži jū sabadeja
Un tev vītu sataiseja.

6. Sveicynoĵam, gūdynoĵam.

Sveicynoĵam, gūdynoĵam Jezu žē-
leigu,
Ceļūs kreitam un pateicam ar sird'
zemeigu.

Vysas ciļts ar mīleibu, lai dzīd tev
pateiceibu,
Ka tu mīleigs, visim žēleigs esi Pe-
steitōjs.

Sirdi sovu, leidz kai tovu es tev
atdūdu,
Myužam mīlōt un gūdynōt tovu
lobumu.

Lai ar vysu dvēseli, nikō cyta
ar mēli
Napīmiņū, bet lai cīnu tevi, muns
Jezus. Amen.

7. Ak Kristus, myužu Karali.

(Te saeculorum principem.)

Ak Kristus, myužu Karali,
Tu tautu augstais Pavēlnīk !
Mes tevi vīnu atzeistam
Par sovu augstū Lēmēju.

Gon ļaunais pyulis nikni brāc,
Ka nagrib tevi vaļdnīka, —
Ar skaļom tevi gavilem
Mes nūklīdzam par karali.

Ak Kristus, karal' mīrnesi,
Lic dumpeigim, lai pasadūd :
Kas moldōs, tūs ar mīleibu
Ap sevīm pulkā apvīnoj.

Tamdēļ i byudams krystā systs
Tu cīti, rūkas izstīpis,
Ar īsmu sirdi atvārtu
Mums rōdi mīlā kvālūšu.

Tamdēļ zam maizes pleivura
Tu palic īslāgts oltorūs,
Un bārnim kuplas svēteibas
Vīnmār nu sirds tu plyudynoj.

Tev tautu gudrī vaļdnīki
Ar cīnu stōdās publisku ;
Tev tīsōs, skūlōs gūdu dūd,
Tū mōksla pauž un zynōtne.

Lai vaļst' u krōšni karūgi
Tev nūvālāti drūši pleiv ;
Lai sātas, saimes, tāvzemi
Tev veļtej ļauds, lai vyss jim
plaukst.

Ak Jezus Kungs, lai slava tev,
Kas vaļd' par vysom vaļdeibom :
Lai gūds ir Tāvam, Goram ar'
Par vysu garu myužeibu. Amen.

Pīzeime. Šū dzīsmu var dzīdōt kai
vesperu himnu Kristus Karaļa svātkūs.

DZĪSMES V. J. MARIJAI PAR GŪDU

1. O Marija tu lilija.

O Marija, tu lilija esi ceisteibas :
Sorg' nu ļauna, glōb' nu valna myu-
su draudzeibas.

Mes tev vysod kolpōsim un tai jauki
dzīdōsim :
Ka mīleiga un žēleiga ir mums Ma-
rija.

2. Mariju pasveicynōsim.

Mariju pasveicynōsim,
Ar eņgelim gūdynōsim :
Par mōti Dīvam gūdeigu
Tyka caur sirdi zemeigu.

Mōjōs Iļžas kad īgōja,
Jauki vysus prīcynōja :
Jōņam dūdama svēteibu,
Tāvam un mōtei līgsmeibu.

Betlejem', vysu laimeigu
Kēneņu turi cīneigu.
Patīš' svātas tovas mōjas,
Ka ikš tevis Kristus stōjās.

Marija tīsu piļdēja :
Bazneicā ar Dālu beja.
Kaut bolūžus upurēja,
Lykums augsti jūs cīnēja.

Jezus Mariju atstōdams,
Jeruzalemā palykdams,
Mōcēja ļauds rokstam Dīva
Nu kō breinums visim kliva.

Marija dyžan bādōja,
Kad Jezu napasorgōja ;
Tūmār otkon tyka prīca,
Kad atroda jū bazneicā.

Marija par vys' dōrgōka,
Par sauli jaukū spūdrōka, —
Mes, kas tevi sveicynojam,
Žēlesteibu lai dabojam.

Rūžainī tovā raksteiti,
Lai nateikam nūsmōdeiti,
Bet ar Dīvu lai dzeivojam,
Tevi myužam gūdynojam.

3. Ved myus pi Dīva.

(Latvīšu katōļu himna).

Ved myus pi Dīva, ak Marija !
Bez tō mes dzeivōt naspējam :
Jo viņu miļōt vīnmār beja
Eists priks un laime cylvākam.

Tū lyudzam, meilō mōte,
Nu vysas dvēseles !
Ak debeseigō majestate,
Ak, jaukums skaistais pasaules !
(Divi reizes.)

Lai meklej Dīvu kotra saime
It vysūs dzeives breiteņūs :
Kad brīsmas draud, kad smaida lai-
me,

Kai reitūs, tai ari vokorūs.

Tū lyudzam . . .

Tō gors lai volda sabīdreibā
Un ari skūlā, lykumā,
Pat karaspākā, presē, tīsā,
Myus vysā dōrgā tēvijā.

Tū lyudzam . . .

Lai narymst latvi slavas dzīsmom
Teikt myužam Dīvu vareigu

Un eņģeļs-sorgs nu vysom brīsmom
Glōb sorkonboltu karūgu!

Tū lyudzam...

4. Ak Zvaigzne jjurā.

Ak zvaigzne jjurā, mīleibas poša
Tu vysu skum'ū laime un mīrs!
Kad tu maņ smaidi, nabaist maņ
pūsta,
Vyss maņ ir līgsma, vyss maņ
ir lobs.

Klausīs, kū lyudzūs, uz mums
grīz vaigu,

Mīru un laimi, valdneica dūd!

Ak zvaigzne jjurā, sōpeigō mōte,

Vysu apspīstū paleigs un mīrs!

Kad tu maņ žāloj, osoras izkolst.

Bādas un vōrgi izkolst un zyud.

Klausīs, kū lyudzūs etc.

Ak zvaigzne jjurā, dabasu vōrti,

Cereiba, mērkis jyunīkim tu!

Kad tu maņ speid un mīrynoj mani,

Vātras top klusas, ūstu redz skots.

Klausīs, kū lyudzūs etc.

5. Jaunova svāta.

Jaunova svāta, Aglyunas baznei-
cā!

Ar sovu spāku dori daudz mums
prīcas.

Ciļts dūd līceibu, ka latvīšu mola
Daudz žēlesteibu jam nu tev's bez
gola.

Jī it pi tevis ar stypru cereibu,
Tova paleiga pilyudz ar mīleibu,
Tu vysod syuti taidam žēlesteibu,
Uz vysa myuža viņu dor laimeigu.

Vai kas slimeibā, kad ir pagul-
dynōts.

Cereibas tykums kam ir izgaisynōts,
Tad tu jū paceļ, nōvi aizdzeņ tōli.
Un sovu dālu dōvynoj par brōli.

Pret tevim mōtes bādōs ļūt sō-
peigōs

Bērneņus atnas laikā jūs slimeibas,
Caur tovas svātas glōbšonas paleigu
Redz sovu bārnu vasalu, prīceigu.

Navīns jau sleikdams dziļumā
yudiņa,

Kad tevi sauce, ir izrauts nu viņa;

Kad gunī daga sātaš dīnā, naktī,
Svātu bazneicu glōbi sovā vaktī,
Kad myus apjēme mēri ļūti nō-
veigi,
Pa muižom, solom ļaudis myra brīs-
meigi,
Tu myusu molu globōji breineigi,
Caur tovu spāku asam mes laimeigi.
Myus' apspīšsonas, vysaidas cīs-
šonas
Lai nu mums atstōj sōpes, nūskum-
šonas ;
Kad tu, jaunova, byusi mums žēleiga,
Tad redzēs prīcu myusu sirds sō-
peiga.
Māmeņa myusu ! Kreitam mes
pret tevīm,
Pasorgoj, lyudzam, vysod sauc pi
sevīm,
Esi par brūni myusu vysūs vōrgūs
Un pasnēdz rūku myusim laikūs bor-
gūs.
Ļaudis steidz pi tevis ar sirdi prī-
ceigu

Un tovu gūdu izteic ar mīleibu
O, mōte Dīva ! tevi slavēt, cīnēt
Un vysod gribim tevi korsti mīļot.
Amen.

6. Ak tu svēteiga.

(O sanctissima.)

Ak Tu svēteiga
Un vysmīleiga,
Dīva Mōte Marija
Tu augsti teikta,
Nu Dīva sveikta ;
Paleidzi, paleidz mums Marija !
Sōpes klusynoj,
Brīsmas nūvērzej
Myus pi Dīva aizstōvi ;
Tev Dāls vīneigs,
Paklausa žēleigs ;
Paleidzi, paleidz mums Marija !
Skotīs uz mums vēļ,
Lai Tev myus ir žāl,
Svātō Mōte, Marija !
Remdynoj bādas,
Sirdī kas ādās.
Paleidzi, paleidz mums Marija !

Naatstāj myus.

Tad drūsums mums byus
Kaut ar' valns mums vērsā
bryuk ;

Myus cīši sorgoj,
Laikā tik borgā

Paleidzi, paleidz mums Marija!

Mōte sōpeiga,

Prīkā uzjimta,

Kēnenīne cīneiga !

Uz Tevim gaidom,

Sōpeigi vaidom,

Paleidzi, paleidz mums Marija !

7. Lai eņģeļu Vaļdneicai dzīdim.

Lai eņģeļu Vaļdneicai dzīdim

Un Sirdis Jai zīdojam mes ;

Jū puškojam rūzeišu zīdim

Un nu sirds Jōs lyudzamēs :

O Marija, esi sveicynōta,

Esi vysod Mōte mums !

Caur Tevim, ak mīleibas Mōte,

Mums dōvonas izdola Dīvs ;

Tev pateicam, breineigō Mōte !

Pret Tevim sirds zamōsīs.

Ak Lilija, skaistums Tevi rūtoj,
Tykums Tevi gūdā ceļ !

Ak svātais Trons myužeigam Dīvam,
Kū cerej, Kō ilgojās sirds,
Ak svēteitō Mōte storp sīvom,
Cik tōli Tōvs tykums mirdz !

O Marija, esi sveicynōta,
Esi vysod Mōte mums !

STUNDĪNES DZĪSMES

V. J. Marijas Bezvaineigas Ijimšonas gūdam.

Ivoda dzīsmē.

Īsōcit, myusu lyupas, svātu Jaunovu
slavynōt,
Jemitēs jōs gūdam šōs dzīsmes
skandynōt.

Pasasteidz, Vaļdneic, nōci mums pa-
leigā.

Un izrauņ myus nu naidnīka brīs-
meiga.

Gūds lai ir Tāvam, un Dālam, un
Svātajam Goram,
Kai beja nu īsōkuma, tai tagad, un
vysod un myužeigi myužam.

Himna I.

Mes tevi gūdam sveicam, debes' ka-
ralīne,
Kas myusu gora acim speid', kai
reita zvaigzne,
Tu žēlesteibas pylna, myrdzums de-
beškeigais, —
Pasauļam vysam esi paleigs ikdī-
niškais.
Pyrms myužim izvēlēja tevi Dīvs
par mōti,
Sev vysā leidzonajam Vōrdam, Dā-
lam Sovam,
Caur tū Jys ar' radeja pasauļa vy-
sumu
Un vērs zemes lelisku byutņu da-
žaidumu.
Kungs izredzēja tevi sev par nūmī-
ļōtū,
Un nūlēme, lai grāks tevi naaizkartu.
(Divi reizes.)

V. Kungs īprīkš redzēja jū un izre-
dzēja sev.
A. Un lyka jai dzeivōt sovā nomā.
V. Marija, izklaus' myusu lyug-
šonu.
A. Un myusu klīgšona lai aizīt pi
tevis.

Lyugsimēs.

Svātō Marija, Dabasu Karalīne,
myusu Kunga Jezus Kristus mōte un
pasauļa valdneica, tu, kura nivīna
nasmōdej un naatstōj, — raugīs uz
mums, myusu Pavēļneica, žālsirdei-
gom acim un nu tova Dāla izlyudz
mums grāku atlaisšonu, lai mes, kas
tagad tovu Bezvaineigu Ījimšonu ar
zemeigu sirdi pīmynādami gūdyno-
jam, dabasūs sajimtu myužeigas
svātlai-meibas olgu. Šytū lai mums
dōvynoj tys, kuru tu, jaunov, esi
dzemdējuse, — myusu Kungs Jezus
Kristus, kas ar Tāvu un Svātu Goru
dzeivoj un volda myužeigi myužam.

- A. Amen.
V. Marija, izklausi...
A. Un myusu klīgšona...
V. Slavynōsim Kungu.
A. Lai ir pateikšona Dīvam.
V. Un ticeigu dvēseles caur Dīva
žālsirdeibu lai dus mīrā.
A. Amen.

Pasasteidz, Vaļdneic.

Himna II.

Tev sveicīņš, mōt', kas esi meila
Dīvam mōja,
Kū zaltā grīzti stulpi spūži skaisty-
nōja.
Nu kotra grāka traipa esi aizsor-
gōta ;
Tu svātdareita pyrmōk, nakai dzym-
dynōta.
Tu vysu dzeivū mōte, durovas tu
svātōs,
Jākuba jaunō zvaigzne, pōrōka par
gorim.

- Beistama esi valnam, bet mums
svātā ceīņā,
Dūdi stypru paleigu, un glōbtuvi
drūšu. (Dīvkōrt.)
V. Es pats viņu radeju Svātajā
Gorā.
A. Un izcēle jū pōri visim sovu
rūku dorbim.
V. Marija, izklausi...
A. Un myusu klīgšona...
L y u g s i m ē s...
Svātō Marija...

Pasasteidz...

Himna III.

Mes sveicam tevi, gudrō Salomona
tronis,
Tu svātōs dareibas škērsts, vara-
veiksna spūdrō.
Tu esi Moizeša kryums, kas kai deg-
tiņ-dedzi,
Tu Aarona reikste, kura zīdēt-zīdi.
Dur'vas cīti aizslāgtas, Gedeona
vylna,

Ar Dīva mīlesteibu esi īdaguse,
Caur tevīm eļnes vara ira sabrukuse.
Ak, styprō tu sīvīte, Judit' karōtōja.
Tu vysod uzticeīga Dīvakolpōtōja.
Raele egiptīšim deve barōtōju,
Bet Marija pasaulam vysam Pestei-
tōju.

V. Tu esi vysa skaista, muna drau-
dzene.

A. Un īdzymtō grāka traips nikod
nabeja tevī.

V. Marija, izklausī ...

A. Un myusu klīgšona ...
L y u g s i m ē s.

Svātō Marija ...

Pasasteidz ...

Himna VI.

Lai sveicīņš tev, kū tāvi cytkōrt
cyldynōja,
Un daždažaidas zeimes īpriķš slu-
dynōja.
Caur tevīm zamais cylvāks uzcalts
tik palyka,

Ka nadaudz' par eņgelim svātīm
zamōks tyka.

Kai ar saules myrdzumu Marija spei-
dēja,

Nu poša īsōkuma svātumā storōja.

Lilija ēršķu vydā, čyuskai golvu
meidi,

Kai pylnais mēness gaiši visim ļau-
dim speidi. (Dīvkōrt.)

V. Es redzēju, ka dabasūs uzlāc ni-
kod nadzīstušō gaisma.

A. Un kai mygla apklōja vysu ze-
mi.

V. Marija, izklausī ...

A. Un myusu klīgšona ...
L y u g s i m ē s.

Svātō Marija ...

Pasasteidz ...

Himna VII.

Lai sveicīņš tev, Marija, gūdojamō
jaunov'
Ar zvaigznem nūkrūņōta, žēleigō
vaļdneica.

Pi Dīva lobōs rūkas stōvi zaltā
gērbta,

Tu teirōka par gorim, spūdrōka par
visim,

Tu žēlesteibas mōte, vaineigim ce-
reiba,

Kai jyuras zvaigzne mirdzi, sleik-
stušim glōbtuve.

Tu esi debes' vōrti, veseleiba slimim,
Lai ar tovu paleigu mes pi Dīva
ejam. (Dīvkōrt.)

V. Tavs vōrds, Marija, ir kai izlī-
tais elejs.

A. Un tovi kolpi ir īsamīļōjuši tevī.

V. Marija, izklausī . . .

A. Un myusu klīgšona . . .

L y u g s i m ē s.

Svātō Marija . . .

Nūvēlējums.

Mes tevi, svātō jaunov, zemeigi sla-
vejam.

Šōs dzīsmes tovam gūdam tagad
nūvēlejam.

Un lyudzam, ka tu myusu nikod na-
atstōtu,

Bet pēc nōves dabasūs laimeigi
īvastu.

Antifona. Kungs saceja čyuskai :
es dareišu īnaidu storp tevīm un
storp sīvīti ; storp tovu dzymumu un
storp jōs dzymumu : Jei tev saberzs
golvu.

V. Tovā ījemšonā, jaunov' tu pa-
liki bezvaineiga.

A. Lyudzīs par mums tu, kura
dzemdēji Dālu.

L y u g s i m ē s.

Dīvs, kas caur jaunovas bezvai-
neigu ījemšonu tovam Dālam satai-
seji cīneigu dzeivūkli, mes lyudzam
tevi : tu, kas īprīkš paradzādams to-
va Dāla nōvi, aizsorgōji jū nu ikvī-
na grāka traipa, caur jōs aizbiļdeibu
ari mums ļauni pi tevīm nūnōkt dvē-
seles un mīsas škeisteibā. Caur tū
pošu Jezu Kristu, myusu Kungu.
Amen.

Dzīsmē sv. Jezupam.

O svātais Jezups, esi sveicynōts,
Nu Davida cilts tu pīdzymdynōts :
Tev krāslys gūda naizstōstama,
Storp svātim tāvim augstōkā vītā.

Par audžu tāvu Dīvs izlasēja
Un tū ar zeimi šai parōdeja :
Reikste nu kūka vysusausōka
Jezupa rūkā zīdēt īsōka.

Breinumš dabasim, zemei nu tīsas,
Ka Dīvs jō rūkōs ikš ļaužu mīsas.
Jezus rōds klausōs, kū vīn pīsoka,
Marija vōrda jam naatsoka.

Eņgeļu pulki viņam kolpōja,
Padūmu Dīva kad sludynōja.
Dabasu draudzē, kad pīminēja,
Jezupa vōrdu gūdā turēja.

Laimeigs, Jezupu kas gūdynōja,
Aizbiļdeišonu lobu dabōja :
Ikš vysom bādom nu jō žēleigu,
Dzeivē, pi nōves jimdams paleigu.

O, tāvs tu svātais vysas gūdei-
bas !
Es vōrgdams grākūs un naba-
dzeibōs,

Nu tevis lyudzu aizbiļdeišonas,
Pa vysom dīnom šōs dzeivōšo-
nas.

Vysumīleigais Jezus sorgōtōjs,
Dvēseles munas esi globōtōjs.
Pēc Dīva vysod tevi es lyudzu,
Lai vysus grākus raudōdams syu-
dzu

Muns lobais Jezus, caur vōrdu
tovu,

Izpestej mani ar rūku tovu,
Peļneit dabasus maņ ir cereiba,
Joakims, Anna, Jezups, Marija !

**Dzīsmē Vyssv. Jaunovai Marijai
par myrušim.**

Tī, kas škeisteišonas gunī
Mūkas cīš par dzeives vaiņom, Ma-
rija !

Raudūs sleikst bez mitēšonōs,
Tovas lyudz apžālōšonas, Marija !

Straume grāku mozgōtōja,
Vysōs sōpēs remdeitōja, Marija !
Esi klōtu pi mērstūšim,
Nūremdej guni cītušim, Marija !

Nūrymuši gunis mūkōs,
Stīp uz Tevi sovas rūkas, Marija!
Mōtes vaigu vinim rōdi,
Dīva priķšā dreiz jūs stōdi, Marija!

O dabasu Atslēdzēja!
Dvēsele, mūkas cītēja, Marija!
Grib caur tovu aizbiļdeibu
Īmontōt myužam laimeibu, Ma-
rija!

Taisneigū apgaismōtōja,
Grēcinīku prīcōtōja, Marija!
Lai caur tovu aizlyugšonu
Myruši baud' dusēšonu, Marija!
Ar tovim lelim nūpalnim,
Nūdzāsuš' strōpes par grākim,
Marija!
Lai dvēseles nu timseibom
Īt uz dabasu vaļsteibu, Marija!...

DAŽAIDAS DZĪSMES.

1. Tikkū reitā.

Tikkū reitā mūstās ausma,
Zeme, jyura, saule, gaisma

Un ikkotra dzeiva byute
Apsveikumu Dīvam syuta.

Ari cylvāks, kam Tu devi
Dōvonā, o Dīvs, pats sevi,
Kai lai sirdi namūdynoju,
Kai lai Tevi nagūdynoju?

Tikkū acis atdareju,
Kunga dorbus īraudzeju.
Pyrmōs dūmas Kungam syutu;
Vysā dobā Dīvu jyutu.

Daudzus nōve aicynōja,
Kas pi mīra vakar gōja;
Sevi redzim mūdynōtus,
Tevi, Dīvs, lai gūdynōtu.

Tāvs, un Dāls, un Svāts Gors cī-
neigs,

Trejadeibā Dīvs vīns vīneigs,
Gūds Tev! Sovas vaines syudzam,
Svēteju myusus! Tevi lyudzam!

Amen.

2. Dīna myuža.

Dīna myuža klēpī gryma,
Myusu dzīsmes nanūryma.

Dīva gūdam svīdrus lejam,
Osoras Jam atvēlejam.

Vysus myusu dīnas dorbus
Svēteļ, Dīveņ! Tev tūs dūdam.
Pīdūd myusu vōrdus skorbus!
Lai pat mīgs ir Tovam gūdam!

Tovas acis verās klusi
Dīnu, nakti uz tū pusi,
Kur ļaudis bādōs, sōpēs, naidā
Paleiga nu Tevis gaida.

Nūvērz brīsmas, kas var draudēt
Naktī mums un myusu sātom!
Naļauņ mums sirds mīru zaudēt
Apdōvoj myus jyutom svātom!

Dzeives ceļu, kad mes beidzam,
Debesīs lai Tevi teicam:

«Svāts, svāts, svāts Dīvs, gūda cī-
neigs,

Trejadeibā svāts un vīneigs!»

Amen.

3. Tu, Dīvs, esi.

Tu, Dīvs, esi gaismas myužeigas
myrdzums,

Kō padūmā itvarts pasauļa vysums.

Raid cylvāka prōtam skaidreibas
goru,

Mōc taisnam un lobam sekōt ar
sporu.

Tu myužeigā Vōrdā izpaudi sevi,
Par ceļvedi viņu cylvākim devi:
Veļc vysus pi Dāla, mozim jū
atklōj,

Lai pōrzemes gida dzeivē mums
storoj.

Dīvs Gors, tu kas izrit myužeigā
ausmā,

Nu Tāva un Dāla, kai mīleibas
dvāsma:

Nōc, brīdumā, dailes, mīleibas de-
vējs,

Nōc, svātuma, mīra, prika leidzne-
sējs!

4. O Dīvs, tovs lobums.

O Dīvs, tovs lobums nava nikod iz-
beigts!

Ar vysom mēlem navari byut iz-
teikts.

Tu esi cīneigs vysaidas mīleibas,
Aridzan cīna, slaves un gūdeibas.

Tevi es grybu, Tevi vīn gūdoju,
Par visim lobumim nu sirdis mī-
ļoju.

Vysaugstais lobums, vyslelōkais
dōrgums.

Esi priķš manis, navys kaidis
radejums.

Kaut Dīvs par grākim mani nastrō-
pātu.

Taipat par vinim muna sirds sōpātu.
Un ļūt' žālōtum tō ar vysu spāku,
Ka aizdusmōju tevi, Dīvs, ar grāku.

Še tad, o Dīvs Kungs, i tagad
žāloju,

Tōdēļ, ka tevi pōr vysu mīļoju,
Un tai ikš sevis cīš aizasaceišu,
Ka vairs pi munim grākim nasa-
grīzšu.

Atklōti grybu izzeit grāku munu
Un vysod piļdeit šū munu nūrunu :
Jo tū dareišu, ar cereību tycu
Debesīs tevi īraudzēt ar prīcu.

5. Myužam cerēšu.

Myužam cerēšu tevī, Dīvu munu,
Ka izklausēji munu vōju runu.
Un koļš ikš mīsas byus muna dvē-
sele.

Teiks Tevi mēle.

Nōves vōjumā beju paguldynōts,
Ar nūskumšonu, sōpem apgryu-
tynōts,

Tūlaik sev prōtā Dīvu vīn turēju,
Jo Jū cerēju.

Ar bolsu klīdžu : Dīvs, Tu mani
klausī, —

Rōd' žēlesteību, pīlīc' Tovu ausi !
Vēļ pazemeiga lyugšona nabeigta,
Jau izkauseita.

Nu Tevis grybu sagaideit glōb-
šonu,

Tu redzi munu apgryutynōšonu.
Jem' mani vōju, Dīvs uz rūku
Tovu,

Kai bārnu sovu.

Tagad, dvēsele, es tev runōt varu, —
Teic' vīnaiž Dīvu par myužeību
garu :

Še nu osorom, kad Dīvs nūsauceja,
Nōve aizskrēja...

Dzeivōt jau tagad dēļ Dīva vīn
grybu,

Cīš Dīvu teikdams ar vysu ra-
deibu.

Un pa taisneigom stygom es stai-
gōšu,

Koļš vīn dzeivōšu.

6. O bezgaleigais Dīvs.

O bezgaleigs Dīvs, esi žāļsirdeibā :
Jo na tu, kas cyts byus maņ palei-
dzeiba ?

Kas nūskumšonā un kas raudōšonā
Prīcynōs mani gryutā saspīšonā ?

Cyts nu lelkungim gaida sev
glōbšonas,

Un cyts pi draugim meklej prīcō-
šonas.

Vēļ citi runoj : kad vīn laikam
garam

Gon monta turim, drūši dzeivōt
varam.

Nu ļaužu taidu 'es škirūs padūma,
Steidzūs pi Dīva kotrā nūtykumā.
Nu tovom rūkom kungi un kēneni
Jam vaļdeišonu un lab' dzeivoj vini.

Dūdi, kam gribi Tu paleigu sovu,
Ļaudis navar izteikt apredzeibu
Tovu;

Bet vysuvairōk tī daboj paleigu,
Kuri cereibu Tevī tur vīneigu.

Un kuri beja nu ļaudim smōdāti,
Tyka nu Dīva bīžōk apraudzeiti.
Kū vairōk viņus ļaudis zamynōja,
Tū cīšōk taidus Dīvs paaugstynōja.

Krysdams tad steidzūs es pi Tovu
kōju,

Grybādams turēt myužeigu sev
mōju.

Dīvs, esi žēleigs mums, tovom
radeibom,

Naaplaid' myusu ikšan vajadzei-
bom.

Un munu vaigu apslauk' nu osorom,
Iprīcynōdams dūd' maņ lobu goru.

Ka es nu sirdis par grākim žālōtu,
Tagad un myužam Tevi, Dīvs mīļō-
tum.

7. Pi tevis, Kungs . . .

Pi tevis, Kungs, mes losamēs,
Tev priķšā stōdamēs.
Uz tevīm myusu dūmas trauc,
Tevi myusu sirds sauc.
Tu uzjem myusus žēleigi,
Tu redz, kai cīšam bēdeigi.
Tev myusu lyupas dzīsmu trīc,
Tev rūkas, Tev rūkas zīdu snīdz.

Kad dzeives nosta kaidu mōc,
Tevi meklej jō prōts.
Pi tovas sirds ar' vīntūlam
Ir vīta miteklam.
Tu goldu mīlastam mums klōj,
Ar debes' maizi spācynoj.
Tōdēļ ar' sirds te prīcu baud,
Pat cītējs soldī izaraud.

Pat cītējs soldī, soldī izaraud.

Kad tyvojamēs oltoram,
Mīra šam upuram,
Kai vyroks, myusu nūpyutas
Augšā kōp spōrnōtas.

Mums nūkreit tad nu augsteibas,
Kai rosa, tovas svēteibas.
Mes calti gorā, škeisteiti
Uz mōjom ejam remdēti,
Uz mōjom ejam, ejam remdēti.

7. Jau spūdrō saule.

(Iam sol recedit igneus.)

Jau spūdrō saule aizalaiž :
Dīvs Trejadeibā ! lai vīnaiž
Mirdz tovas gaismas atspeidums,
Ar gaismu sirdis pylda mums !
Tev dzīdim reita agrumā
Un Tevi lyudzam vokorā : —
Ar svātim līgsmōt gribim mes —
Ak izklaus myusu lyugšonas !
Gūds Dīvam Tāvam augstumūs,
Un Dālam siržu dziļumūs,
Un Svātam Goram aridzan
Par visim myužim slave skaņ !

Pīzeime : Šitū dzīsmi var dzīdēt kai
vesperu himnu Vyssv. Trejadeibas svāt-
kūs un sastdīnōs pa vysu godu, atskaitūt
adventu, Zīmas svātku laiku, gavēni un
Lējdines laiku.

8. Jezus ļaužu Pesteitōjs.

(Salutus humanae Sator.)

Ak Jezus ļaužu Pesteitōjs,
Tu myusu sirdim eistais priks!
Myus glōbdams jaunam veidōji
Un škeisti mīļot mōcēji.

Myus grāka dzeļmē žālōdams,
Tu myusu vaiņas jemīs nest:
Uz nōvi gōji navaineigs,
Lai myus nu nōves raiseitu.

Kad eļnes ānai gōji caur',
Nu gyusta taisnūs breivōji:
Pēc uzvaras tev nōcēs gūds,
Kad Tāvam sōnim nūsādi.

Ņyu raugīs uz mums žēleigi
Un gryutā dzeivē esi bīdrs:
Reiz' skateit tovu seju ļaun'
Tur, gaišā, jaukā myužēibā.

Tu ceļvedis uz dabasim:
Myusu sirds uz tevim trauc.
Mums vōrgūs esi remdejums,
Aiz kopa myužam gūda krūņs.

Amen.

Pīzeime. Šū dzīsmu var dzīdēt kai
vesperu himnu Jezus dabasūs kōpšonas
svātkūs un tyvōkā svātdīnā.

LOPU RŌDEITŌJS.

	Pslp.
Reita lyugšonas	8
Vokora lyugšonas	21
Svātdinas divakolpōšona	30
1) Asperges me	33
2) Krissim ņyu ceļūs	34
3) Sv. Mises klauseišona	36
4) " "	68
5) Svātais Dīvs	107
6) Lyugšona par Latviju	110
7) Dīvs ir myusu glōbējs	111
Vesperes	115
Kompleta	130
Lyugšonas pyrms grāku syudzēšonas	139
Lyugšonas pēc grāku syudzēšonas	153
Septēnas vaidēšonas psalmes	158
Lyugšonas pyrms Vyssv. Sakr. pījimš.	187
Lyugšonas pēc Vyssv. Sakr. pījimš.	199
Te Deum laudamus (latviski)	221
Divakolpōšonas Vyssvātōkam Sakr.	224
Divalyugš. Vyssv. Jezus Sirds gūdam	238
Stundines Jezus Sirdei	255
Krūneits Jezus Vyssv. Sirdei	265
Krysta ceļš	268
Divalyugšona Svātam Goram	318
Rūžukrūņs — (laseišonai)	332
Rūžukrūņs — (dzīdōšonai)	342
Lyugšonas pi slymajim	370
Lyugšonas par mērstūšim	374

Bazneīcas lyugšonas par nūmyrušim	384
Vesperes par nūmyrušim	388
Ēkzekvijas	393
Dīvalyugš. par myr. dv. d. un kopu sv.	439

Litanijas:

Vyssv. Jezus vōrdam	15
„ Jaunovai Marijai	25
„ Jezus Sirdei	237
Visim svātajim	173
Dīva Svātō Gora gūdām	318
Svātō Jezupa gūdām	367
Litanija pi mērstūšim	375

Hymni:

O salutaris	224
Tantum ergo	108
Rex Christe	224
Te Deum Laudamus	225
Adventa dzīsmes	444
Zimassvātku dzīsmes	447
Gavēņa dzīsmes	467
Lēldīnes dzīsmes	493
Vosoras Svātku dzīsmes	506
Dzīsmes Vyssv. Sakramentam	509
V. Jezus Sirds dzīsmes	526
K. Jezus dzīsmes	535
V. Jaunovas Marijas dzīsmes	543
Dažaidas dzīsmes	564

